

Δ. ΓΟΥΔΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(Β' ΕΚΛΟΓΗ, Α, Ε, Ζ, Η)

Τὴν Ἑλλάδα πεπαιδευτοὺς οὕτως ὁ ποιητὴς· (Πλάτων).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1918

...μενον δια πολεμικούς σκοπούς πρό πάντων.

Τὰ πλήρη αεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα ὡς καὶ τὰ ὑπὸ κατασκευὴν, ἐπισκευὴν καὶ συναρμολόγησιν.

Τὰ μηχανήματα παρασκευῆς ὑδρογόνου. Τὰ ὑπόστεγα πηδαλιουχομένου καὶ παντός εἶδους τοιαῦτα δι' αερόπλοια.

Μέχρι τῆς παραδόσεως αὐτῶν τὰ πηδαλιουχομένα αερόστατα θὰ διατηρηθῶσι δαπάναις τῆς Βουλγαρίας πεπληρωμένα ὑδρογόνου.

Τὰ μηχανήματα διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδρογόνου ὡς καὶ τὰ ὑπόστεγα διὰ τὰ πηδαλιουχομένα αερόστατα δύνανται ν' ἀφαιρῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, κατὰ προαίρεσιν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, μέχρι τῆς παραδόσεως τῶν πηδαλιουχομένων αεροστάτων.

Ἐπίσης οἱ κινητήρες αεροπλοίων.

Τὰ σιρόφια, Ὁ ὀπλιμὸς (ηλεκθόλα, μηδραλλιοθόλα, πολυθόλα, βομβοθόλα, τορπιλλοβλητικοὶ πωλῆνες, μηχανήματα συγχρονίσεως καὶ μηχανήματα σκοπεύσεως).

Τὰ πολεμοφόδια (φυσίγια, ὀβίδες, βόμβαι, πεπληρωμένα, κεναὶ βόμβαι, ἀποθήματα ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἢ προσωρομένων πρὸς κατασκευὴν τοιούτων).

Τὰ ὄργανα κατασιτομάτου τῶν αεροπλοίων.

Τὰ μηχανήματα τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ τὰ φηλογραφικὰ ἢ κινηματογραφικὰ τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς αεροπλοίας.

Τὰ ἀπεσπασμένα τεμάχια τὰ ἀναγόμενα εἰς ἐκάστην τῶν προηγουμένων κατηγοριῶν.

Τὸ ὡς ἔνω ἀναφερόμενον ὑλικὸν δεῖν νὰ μὴ μεταποσθῇ ἄνευ ἐιδικῆς ἀδείας τῶν ὡς εἴρηται κυβερνήσεων.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ παλιννόστης τῶν Βουλγάρων ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ πολιτικῶν κρατούμενων γενήσεται ὅσον οἶόν τε γάχιον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης. Αὕτη θέλει ἐπιτελεθῇ τῇ φροντίδι ἐπιτροπῆς ἀποτελομένης ἐξ ἀντιπροσώπων, ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν Συμμάχων καὶ Συνητισμένων Δυνάμεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

Δι' ἐκάστην τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐπιτροπὴ ἀποτελομένη μόνον ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς ἐνδιαιφερομένης Δυνάμεως καὶ πληρεξουσίων τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, θὰ κανονίσῃ τὰς λεπτομερείας ἐκτελέσεως τῆς παλιννοσθήσεως τῶν αἰχμαλώτων πολέμου.

Ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἀρχὰς δεῖν, τῇ φροντίδι τούτων, νὰ ἀποσταλῶσιν ἀντικειρόθεν εἰς τὰς ἐστίας τῶν οἱ Βουλγάρου αἰχμαλώτου πολέμου καὶ πολιτικοῦ κρατούμενου.

Οἱ ἐκ τούτων ἔχοντες πρὸ τοῦ πολέμου τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὰ καταληφθέντα ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐδάφη δεῖν ἐπίσης νὰ ἀποσταλῶσιν ἐκεῖ, ὑπὸ τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς Συμμαχικῆς Κατοικίας.

...δυνατότητα ἐπιτῶν οἰουδὴποτε
...ρμημάτων, ἄτινα εἰσάγονται
...εἴτε διαφόρους ἐκείνων, οἵτινες
...ἐπιμερήματα, φυσικὰ ἢ βιομη
...γὸς τῶν ὡς εἴρηται Κρατῶν ἢ
...Ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ διατι
...θεῖται ἀπαγόρευσιν ἢ περιορισ
...τῶν Βουλγαρικῶν ἐδάσει, παντός
...βιομηχανικοῦ προϊόντος ἐκ
...χοῦ Κράτους, ὀβουδὴποτε
...τρα ταῦτα δὲν ἐκτείνωνται
...τῶν αὐτῶν εἰδῶν οἰουδὴποτε
...τῶν ἢ ἄλλης τινος ἐξίσως κα
...Ἐκτός τούτου ἡ Βουλγαρία
...σαγωγικῶν σύστημα νὰ μὴ ἐπ
...τῶν ἔμπορευ τῶν Συμμάχων ἢ
...οἰουδὴποτε ἕτερον Σύμμαχον αὐ
...μέσως, ὡς διὰ τελεωλιακοῦ
...δικασίας. Ἡ μεθόδον ἐπαληθευ
...πληρωσῆς δικαιοσύνης, ἢ μεθε
...ας δημολογίῳ ἢ προσέτι ἐξασ
...Τὰ αὐτὰ ἐπίσης προστατευτ
...τὴν ἐξαγωγήν τῶν ἀνωτέρω εἰ
...δήποτε τῶν Συμμάχων Κρατῶν
...Πᾶσα εὐνοία, ἀτέλεια ἢ πα
...σαγωγῆν, ἐξαγωγῆν καὶ δια
...πρὸς Κρίτη Σύμμαχα τῆς Βο
...μοίως ἄνευ αἰτήσεως πρὸς τ
...εἰς πάντα τὰ Σύμμαχα καὶ ἢ
...Ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐναρξ
...κης, οἱ ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἔ
...σαν εἰσαγωγῆν τῶν Συμμάχων
...μεων δὲν δύνανται νὰ ὄσιν ἢ
...τοιούτων διὰ τὴν ἐξαγωγήν α
...28η Ἰουλίου 1914 (ν. ἡμ.).

ΟΙ ΟΡΟΙ ΠΕΡΙ

Ἦς πρὸς τὴν θαλασσίαν ἀλ
...μυλκῆσιν, τὰ πλοῖα καὶ σκάφ
...σπομένων Κρατῶν θὰ ἀπολα
...αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς χωρικοῖς ὕδασι
...εἰς τὰ πλοῖα καὶ σκάφη τοῦ μᾶ

Ἦς πρὸς τὰ πλοῖα καὶ σκάφ
...μαχα καὶ συνητισμένα Κράτη
...πιστοποιητικοῦ σχετικῶ πρὸς
...νεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Βουλγαρί
...ρον ἢ δύναται βραδύτερον νὰ
...τῶν κυριωτέρων ναυτικῶν Κρα
...τῆς Βουλγαρίας ὡς ἔγκυρον κα
...τίστοιχα πιστοποιητικὰ τὰ διδο
...καὶ σκάφη.

ΛΟΥΚΕΤΑ Ε

Τοῦ μεγαλειέτου Ἄυερ
THE O. M. EDWARD

Ἐφευρέται λουκέτων χρωμά
...συνταγῶν σχεδίων, ποιότης ἀνώ
...οἰουδὴποτε εἰς συναγωνισμῶν.

Δ. ΓΟΥΔΗ
ΚΡΕΤΤΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗ ΔΙΔΑΚΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΟΜΙΛΟΥ «ΦΙΛΟΙ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ»
Ἰ. Ἀριθ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(Β'. ΕΚΛΟΓΗ, Α, Ε, Ζ, Η)

«Τὴν Ἑλλάδα πεπαιδευεν οὗτος ὁ ποιητής» (Πλάτων).

Σπύρος Ι. Παπασπύρου
Ζωγράφος
Καθηγητὴς Ἐφαρμογῶν ΤΕΙ/ΜΠ.

Ἀριθ. 727

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1918

17.856

μα

στε

δι

αει

περ

και

δυν

αίο

δός

Τ

εομ

συγ

Π

φοι

η π

Τ

Τ

φροπ

μεγα

Τ

στην

Τε

τοπι

σεων

Η

λῶτω

τα δ

της σ

τροσι

των

στερο

Δι

πη δ

αφερο

γαρικ

εκτελέ

λέμου

Απ

δοχάς

νικεθ

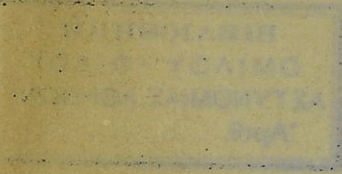
λοιτοι

Οι

σαν σ

των σ

αν έμ

ΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγορά.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν,
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω·
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον εἰαίρων. | 5
ἄλλ' οὐδ' ὣς εἰάροους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἐπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. |
τῶν ἀμύθην γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν. | 10
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰὲν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστοιο κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
νύμφη πότιν' ἔρυκε Καλυψώ, δια θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. | 15
ἄλλ' ὅτε δὴ ἔϊος ἦλθε, περιπλομένων ἐναυτῶν,
τῷ οἳ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχές μενέαιεν | 20
ἀντιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαίαν ἰκέσθαι. |
ἄλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίταται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσσομένοι Ἐπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,
ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνηῶν ἐκατόμβης. | 25
ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηηρὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν. |
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμόν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ᾧ Ἄγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστis. | 30
τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετῆύδα· |
»ὦ πόποι, οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται!
ἔξ' ἡμέων γὰρ φάσι κάκ' ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν,

35

ὥς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
 γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὴν ὄλεθρον ἔπει πρὸ οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 Ἑρμείαν πέμψαντες, εὐσκοπον Ἀργεῖφόντην,
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσασθαι ἄκουιν'
 ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδαο,
 ὀππότε ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
 ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγισθοῖο
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτεισεν. |

40

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

45

»ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 καὶ λήην κείνος γε ζοικίου κείται ὄλεθρω,
 ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, οὖσι τοιαῦτά γε ὄξειο. |
 ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
 δυσμόρω, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει
 νῆσφ' ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἔστι θαλάσσης.

50

νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακράς, αἷ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.

55

τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερούκει,
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντα νοῆσαι

60

ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. | οὐδέ νῦ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε; οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς
 Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ὄξων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσσαο, Ζεῦ; |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

65

»τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 ὃς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν; |

ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κελόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἄλασεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὃο κράτος ἔστι μέγιστον
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θώσσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἄλδς ἀτρυγέτιο μέδοντος.

70

- ἔν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μυγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάξει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. | 75
 ἄλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ἄν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαιέμεν οἶος«. |
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80
 «ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κραιόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργεϊφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠγγυήν διτύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 νύμφη ἐνπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλῆν,
 [νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νήται]. |
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν«. | 95

Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Μνηστήρων εὐωχία.

- ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. 96
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καθήμων ἄλκασα, 102
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἔπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἠγήτορι Μέντη. | 105
 εὖρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιντε θυράων θυμὸν ἔτερον,
 ἡμενοὶ ἐν ὄνοισι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνεῖ θεράποντες
 οἳ μὲν οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ σπόγγον ποτὶ δὲ κρέα πολλὰ δασιεύοντο. | 115

τῆν δὲ πολλὸν πρῶτος, ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἑλθὼν 115·
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχει καὶ κτήμασιν οἴσιν ἀνάσσει.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἶσιδ' Ἀθήνην. |
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐπὶ θυμῷ
 ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν ἔγγυθι δὲ στὰς 120·
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

»χαῖρε, ξεῖνε παρ' ἄμμι φιλήσαι αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μνήσασθαι ὅτιέ σε χρῆ«.

ὣς εἰπὼν ἤγειθ', ἦ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. | 125·
 οἱ δ' ὅτε δὴ ὄ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ὄ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἴσταιο πολλά,
 αὐτὴν δ' ἔς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσας 130·
 καλὸν δαιδάλεον ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν. |
 παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοσθεν ἄλλων
 μνηστῆρων, μὴ ξεῖνος ἀνηθείς ὄρουμαγδῶ
 δείπνῳ ἀηθήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιο. | 135·
 χέρουβα δ' ἀμφίπολος προχόρῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύρασθαι παρὰ δὲ ξεστῆν ἐτάνυσσε ἰράπειαν.
 σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 139·
 δαιτρὸς δὲ κροέων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας 141
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
 κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπύχετο οἰνοχοεῦων. |

ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήμεροι. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε, 145·
 τοῖσιν δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῆτον δὲ δμῳαὶ παρενήγεον ἐν κανέοισιν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτιοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο 150·
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμύηλει,

μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς·
 κήρουξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
 Φημίω, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. |
 ἦ τοι ὀ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδειν,
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπι' Ἀθήνην,
 ἄγχι σχώων κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖσθ' οἱ ἄλλοι· |
 »ξέινε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεται ὅτι κεν εἶπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
 ὄῃ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποιον ἔδουσι,
 ἀνέρος, οὗ δῆπου λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβροφ
 κείμεν' ἐπ' ἠπείροι' ἢ εἰν ἄλλ' κῦμα κυλίνδει. |
 εἰ κεύθον γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἄρρησάιατ' ἐλαφρότεροι πόδας ἔμμεν
 ἢ ἀρνευιότεροι χρουσὸό τε ἐσθῆτός τε. |
 νῦν δ' ὃ μὲν ὧς ἀπόλωλε κακὸν μόρον οὐδὲ τις ἤμων
 θαλπωρή, εἰ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὄλετο νόστιμον ἡμαρ. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκήης;
 ὀπποῖός τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι. |
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐν εἰδῶ,
 ἠὲ γέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρῷός εἶσι
 ἔξινος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων«. |
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 »τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχομαί ἔμμεν
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. |
 νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Ἰεμέσῃν μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον. |
 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος,
 ἐν λιμένι Ῥεῖθρα, ὑπὸ Νηῆρ ὕληεντι. |
 ξένοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἰ πέρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

- ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἄγροῦ πήματα πάσχειν 190
 γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωσὶν τε πόσιν τε
 παριτυθεῖ, εἴτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
 ἐρπύζοντ' ἀνά γουνὸν ἀλοφῆς οἰνοπέδοιο. |
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον ἔμμεν 195
 σὸν πατέρω· ἀλλὰ νῦ τὸν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηξεν ἐπὶ χθονὶ Δίος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρὴι πόντῳ,
 νῆσῳ ἔν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσι,
 ἄγριοι, οἳ που κεῖνον ἐρυκανώσω ἀέκοντα. |
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. |
 οὐ τοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσειται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν
 φράσσειται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. | 205
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς μὲν κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμοσγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 220
 Ἄργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶν
 ἔκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κείνος. |
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
 »τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215
 οὐκ οἶδ'. οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. |
 ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν εἴωσ' ἐπι γῆρας ἔτειμεν.
 νῦν δ' ὅς ἀποτιμότητος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἔκ φρασι γενέσθαι, ἐπεὶ σὺ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις. 220
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 »οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
 δῆξαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγέναιτο Πηρηλόπεια. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον
 τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπε δέ σε χρεώ; 225
 εἰλαπίνῃ γὰρ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν

δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ
 αἰσχεα πόλλ' ὄροων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι. |
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα 230
 »ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἤδη ταυτὰ μ' ἀκίερααι ἠδὲ μεταλλῆς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνήρ ἐπιδήμιος ἦεν |
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κατὰ μητιόωντες, 235
 οἳ κείνον μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὄδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷσ' ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. |
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί, 240
 ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδι μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. |
 νῦν δέ μιν ἀκλεέως Ἄρπυιαι ἀηρηίμαντο.
 οἴχετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν. οὐδέ τι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ~~ἄρα~~ θεοὶ κατὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ἑλήνῃ Ζακύνθῳ,
 ἠδ' ὅσοι Κροναίῃν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. |
 ἠ δ' οὔτ' ἀρνέεται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτήν 250
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν. |
 τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 »ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικοιμένοι' Ὀδυσσεύς
 δευέ', ὃ κε μνηστῆρων ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη. |
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν 255
 σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 εἰς Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλου Μερομερίδαο· |
 ἄγχετο γὰρ καὶ κείσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἴοις χρεῖσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ὅα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς. |
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρων ὀμλήσειεν Ὀδυσσεύς·

πάντες κ' ὠκύμορροί τε γενοίατο πιχρόγαμοί τε. |
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 ἢ κεν νοστήσας ἀποτείσειαι, ἦε καὶ οὐκί,
 οἷων ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὄππως κε μνησιτῆρας ἀπώσσαι ἐκ μεγάροιο. | 270
 εἰ δ' ἄγε, νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων. |
 μνησιτῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἰ οὐ θυμὸς ἐφορμάεται γαμέεσθαι, | 275
 ἄψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι. |
 σοὶ δ' αὐτῶ πυκνῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πύθηναι
 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐξίκοσιν, ἦτις ἀρίστη, | 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένιο,
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν ἢ ὅσων ἀκούσῃς
 ἐκ Διός, ἢ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν. |
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθῃ καὶ εἶρεο Νέστορα διόν,
 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον | 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. |
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίωτον καὶ νόσιον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐναντιόν·
 εἰ δὲ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἔοντος, | 290
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι. |
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὄππως κε μνησιτῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν | 295
 κτείνῃς ἢ ἐ δόλω ἢ ἀμφιδόν· οὐδέ τί σε χορὴ
 νηπιᾶς ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί. |
 ἦ οὐκ αἶεις, οἷον κλέος ἔλλαβε διὸς Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφορῆα,
 Αἴγιοσθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; | 300
 καὶ σὺ, φίλος,—μάλα γάρ σ' ὄρωό καλόν τε μέγαν τε—
 ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ δυργόνων ἐν εἴπῃ. |
 αὐτὰρ ἔγων ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη

ἦδ' ἐτάρους, οἳ πόυ με μάλ' ἀσχαλώσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. |

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα
»ξείν', ἣ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὡς τε πατὴρ ᾤ παιδί, καὶ οὐ ποιε λήσομαι αὐτῶν. |
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῶ,
τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἔξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξεῖνοισι διδοῦσιν». |

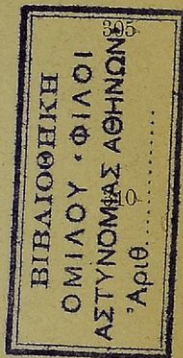
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
»μή μ' εἴ νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ', ὅτι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς». |

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἄρως δ' ὡς ἀνόπαια διέπιατο· τῶ δ' ἐνὶ θυμῶ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἔ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιδεν. ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι νόησας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι. |
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

τοῖσι δ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
ἦατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη. |

τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδῆν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηγελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο. |
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
σπῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρεϊάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. |
δακρῦσασα δ' ἔπειτα προσηΐδα θεῖον ἀοιδόν·

»Φήμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτικῆρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσι ἀοιδοί·
τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἣ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

315

320

325

330

335

340

τείοσι, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 [ἄνδρός, τοῦ κλέος εὐρὸν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος]«. |

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 345
 »μῆτερ ἐμῆ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήθρον αἰοῖδόν
 τερπόμεν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται; | οὐ νύ τ' αἰοῖδοι
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφησιῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω. |
 τούτω δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀεΐδων· 350
 τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. |

σοὶ δ' ἐπιτολμαέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. | 355
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει,
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐν οἴκῳ«. |

ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκειν 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἔς δ' ὑπερῷ' ἀναβάσασα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαίεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἤδῶν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. |

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιοέντα, 365
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰι λεχέεσσι κλυθῆναι. |
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 »μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν αἰοῖδοῦ 370
 τοιοῦδ', οἶος ὄδ' ἔστί, θεοῖσ' ἐναλίγκιος αἰδὴν. |

ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
 πάντες, ἦν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω«. | 373

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες 381
 Τηλέμαχον θαύμαζον, δ' θαρσαλέως ἀγόρευεν. |
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπείθεος υἱός·
 »Τηλέμαχ', ἣ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑπαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385
 μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιπόλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κροῖῶν

ποιήσκειν, ὃ τοι γενεῆ πατρῴων ἔστιν.» |

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

» Ἀντίον, εἰπέρο μοι καὶ ἀγάσσαι, ὅτι κεν εἴπω,
καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι, Διὸς γε διδόντος, ἀρέσθαι.

390

ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι·

οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰρὰ τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός. |

ἄλλ' ἢ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,

395

τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε διὸς Ὀδυσσεύς·

αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο

καὶ δμῶων, οὓς μοι λήισσατο διὸς Ὀδυσσεύς.» |

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις, ἀντίον ἠΰδα·

» Τηλέμαχ', ἢ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,

400

ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσεις.

μὴ γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι

κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης. |

ἄλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνιοι ἐρέσθαι,

405

ὀππόθεν οὔτις ἀνὴρ, ποίης δ' ἕξ εὐχεται εἶναι

γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·

ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέροι ἐροχόμενιο,

ἢ ἔον αὐτοῦ χοῆος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει; |

οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν

410

γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἐφίκει.» +

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

» Εὐρύμαχ', ἢ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·

οὔτ' οἶν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,

οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μῆτηρ

415

ἔς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέθῃαι. |

ξείνος δ' οὔτος ἐμὸς πατρῴος ἐκ Τάφου ἔστιν,

Μέντης δ' Ἀρχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι

υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.»

ὅς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. |

420

οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

τρεφάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν·

τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·

δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος. |

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Καλυψοῦς ἄντρον.

ἦ ῥα καὶ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἠΐδα· 28
 » Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τὰ τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσοι,
 νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν, 30
 νόστον Ὀδυσσοῦς ταλασίφρονος, ὧς κε νήηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων· |
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοσιῶ Σχερήν ἐρίβωλον ἴκοιτο, 35
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχιῖθι γεγάασον,
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρ θεὸν ὧς τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς, 40
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν· |
 ὧς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·^α |
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 45
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοῆσ' ἀνέμοιο.
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης· | 50
 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
 ὅς τε κατὰ δεινούς κόλπους ἄλδς ἀτρυγέτιο
 ἰχθύς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς· | 55
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' εὐῶσαν,
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοιδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἐν νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν εὐῶσαν· |
 πῦρ μὲν ἐπ' ἔσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμῇ
 κέδρον τ' εὐκαέτιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει 60

δαιομένων ἢ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὄπι καλῆ
 ἱστόν ἐποικομένην χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν. |
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ' αἰγυρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔνθα δὲ τ' ὄρνυθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἰσηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εὐνάλαι, τῆσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἦ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέεος γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν. |
 κορῆναι δ' ἐξεῖς πίσυρες ῥέον ὕδαι λευκῶ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμένοι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον. | ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθανατὸς περ ἔπελθῶν
 θηήσαιο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα σιὰς θηεῖτο διάκτορος Ἄργεῖφόντης. | 75
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῶ θηήσατο θυμῶ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλυθεν. οὐδέ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυπῶ δῖα θεάων
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. | 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτειμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων. | 83
 Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυπῶ δῖα θεάων,
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαιειῶ σιγαλόεντι 85
 »τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὐδα, ὃ τι φρονέεις; τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνάμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστιν. | 90
 ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν 92
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκτιαρ ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἄργεῖφόντης. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνήσασα καὶ ἦρασε θυμὸν ἔδωδῆ,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσον ἀμειβόμενος προσέειπεν 95
 »εἰρωτῆς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημεριτέως τὸν μῦθον ἐπισπῆσω· κέλευι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρόν ὕδωρ 100

ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἑξαίτους ἑκατόμβας·
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι. | 105
 φησὶ τοι ἄνδρα παρέμμεν διζυρώτατον ἄλλων,
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστν πέρι Πριάμοιο μάχοντο. 106
 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἔπο νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν. | 115
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δια θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 »σχέτλιοι ἔστε, θεοί, ζηλήμονες ἕξοχον ἄλλων,
 οἷ τε θεαῖσ' ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφραδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. | 120
 ὣς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ἑοδοδάτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥῆμα ζῶοντες,
 ἦος μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷσ' ἀγανοῖς βελέεσσαν ἐποιομένη κατέπεφνε.
 ὣς δ' ὀπότε Ἰασίωι εὐπλόκαμος Δημήτηρ 125
 ᾧ θυμῷ εἶξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
 νεῖψ' ἐν τριπόλῳ οὐδὲ δὴν ἦεν ἄτυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ. |
 ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρέμμεν.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόποις βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρον καὶ κῦμα πέλασσαν.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφρασκον 135
 θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα. |
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
 ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. | πέμπω δέ μιν οὐ πη ἐγὼ γε 140
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι,
 οἷ κέν μιν πέμπωεν ἔπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικέυσω,

- ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατριόδα γαῖαν ἴκηται.α |
 τὴν δ' αἶθε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφρόντης·
 »οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 μὴ πῶς τοι μειόπισθε κοτεσσάμενος χालεπήγη.α |
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφρόντης·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦμ', ἐπεὶ δὴ Ζηῆτος ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. | 145
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
 δακρυόφιν τέρσοντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἶδον
 νόστον ὀδυρομένων, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη·
 ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση,
 ἤματα δ' ἄμ πέτρογγοι καὶ ἠμόνεσοι καθίζων
 πόμπον ἐπ' ἀτρύγετον δεοκέσκετο δάκρυα λείβων. | 155
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε δια θεάων·
 »κάμμορε, μὴ μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἶδον
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλια πρόφρασο' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζεο χαλκῶ
 εὐρεῖαν σχεδίην ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑποῦ, ὥς σε φέροισιν ἐπ' ἠεροειδέα πόμπον. |
 αὐτὰρ ἐγὼ οἶπον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἴματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οἶρον ὀπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατριόδα γαῖαν ἴκηαι,
 αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν,
 οἷ μοε φέριτεροί εἰσι νοῆσαί τε κοῆναί τε.α. | 160
 ὣς φάτο, ὄργισεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 »ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἦ με κέλειαι σχεδὴ περῶαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 δεωνὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
 ὠκύποροι περῶσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρω. | 175
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδῆς ἐπιβαίην,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὀμόσσα
 μὴ τί μοι αὐτῶ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.α +
 ὣς φάτο, μειδῆσεν δὲ Καλυψὼ δια θεάων,
 χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 »ἦ δὴ ἀλυγρός γ' εἶσαι καὶ οὐκ ἀποφῶλια εἰδώς·

- οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι! |
 ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 185
 ὄρκος δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρῆνὴ τόσον ἴκοι
 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναισίμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.» |
 ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο διὰ θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίνει θεοῖο.
 ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνῆρ,
 καὶ ᾧ δ' ἂν μὲν ἐνθά καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἐνθεν ἀνέστη 195
 Ἑρμείας, νύμφη δὲ τίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσαν·
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θεῖοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' εἰοῖμα προκειμένα χεῖρας ἴαλλον. † 200
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποιήτος,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψὼ διὰ θεάων
 »διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἕμεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. | 205
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἴσα
 κῆδε' ἀναπλήσῃσι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὔθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἴης, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα. | 210
 οὐ μὲν θῆν κείνης γε χειρῶν εὐχομαι εἶναι
 οὐ δέμας οὐδὲ φρυγὴν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικεν
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίξιν.» |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 »πότῃ θεά, μή μοι τόδε χῶεσ'. οἶδα καὶ ἀπὸς 215
 πάντα μάλ', οὐνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἅντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτιός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ'
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
 οἴκαδ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. | 220

εἰ δ' αὖ τις ζαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν σιγήθεσσι ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μύγησα
 κύμασι καὶ πολέμοι· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω·
 ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθεν·
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέεος γλαφυροῖο
 τεροπέσθην φιλότιμῳ, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

225

᾽Οδυσσέως σχεδία.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ἰοδοδάκτυλος Ἥώς,
 αὐτίχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' ᾽Οδυσσεύς,
 αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτειν.
 καὶ τότε ᾽Οδυσσοῦ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.

230

233

τέτρατον ἦμαρ ἔεν, καὶ τῶ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῶ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψῶ
 εἵματα τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά.
 σῶρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.

265

262

γηθόσυνος δ' οὐρῶ πέτασ' ἰσιτία διος ᾽Οδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως

270

ἦμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν
 Πηλιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
 ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλῃσι καλέουσι,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρῳάνα δοκευεῖ,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοιστρῶν Ὀκεανοῖο·

275

τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ διὰ θεάων
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα·
 ἐπὶ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορευῶν,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιοέοντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλει' αὐτῶ·
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.

280

τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπίων ἀνίων κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρεων ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντιον ἐπιπλῶν· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,

κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν |
 »ὦ πόποι, ἧ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἄμφ' Ὀδυσσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσι ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγέμεν μέγα πείραρ διζύος, ἧ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἔλάν κακότητος.« |

ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαῖναν ἑλών' πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ·
 σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαῆς
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων. |

καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν· μεγαλήτορα θυμόν·
 »ὦ μοι ἐγὼ δειλός! τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
 ἧ μ' ἔφατ' ἐν πόντιν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἀλλ' ἀναπλήσειν τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. |

οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. |
 τοῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες. |

καὶ δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέμεν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἡματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρωῶες ἐπέρρουραν περὶ Πηλεΐωνι θανάτῳ·
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μὲν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἄλδωναι.« |

ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐέλιξεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
 ἐκ χειρῶν προσέηκε· μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξεν
 δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίρριον ἔμπεσε πόντιν. |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὸν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
 αἴψα μάλ' ἀνοχεθέμεν μεγάλοι ὑπὸ κύματος ὀρηγῆς·
 εἴματα γάρ ὃ ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ. |
 ὄψ' δὲ δὴ ὃ ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην

- πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδὴς ἐπελήθητο τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβει' αὐτῆς,
 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτοιο' ἀλείνων. | 325
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κύμα κατὰ ὄρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὧς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορρῆς φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὧς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα | 330
 ἄλλοτε μὲν τε Νότιος Βορρῆ προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' Ἐὐρὸς Ζεφύρω εἴξασκε διώκειν. |
 τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἴνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔεν βροτὸς αὐδήεσσα,
 γυνὴ δ' ἄλως ἐν πελάγεσσι θεῶν ἕξ ἔμμορε τιμῆς. | 335
 ἣ ὅτ' Ὀδυσῆ' ἔλεησεν ἀλώμενον ἄλγε' ἔχοντα. | 336
 ἴξε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμοιο εἶπέ τε μῦθον | 338
 » κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσαι' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φντεύει ; | 340
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθείσει μάλα περ μενεαίων'
 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν'
 εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστον
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρο' ἔστιν ἀλύξαι. | 345
 τῇ δέ, τόδε κρηδέμνον ὑπὸ στέροιο τανύσσαι
 ἄμβροτον' οὐδέ τί τοι παθέμεν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἔπῃν χεῖρεσσιν ἐφάψεται ἠπίροιο,
 ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
 πολλὸν ἀπ' ἠπείροιο, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι. « | 350
 ὧς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρηδέμνον ἔδωκεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἔς πόντον ἔδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθνήν τε κινῖα μέλαν δέ εἰ κύμα κάλυψεν. |
 αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν | 355
 » ὦ μοι ἐγὼ, μὴ τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αἶτε
 ἀθανάτων, ὃ τε με σχεδὴς ἀποβῆμεν ἀνώγει ! |
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσιν
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι ἔμμεν ἄριστον | 360
 ὄφορ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἁρμογήσιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων
 αὐτὰρ ἔπηγ' ἐπὶ δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
 νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.»

ἦος δ' ταῦθ' ὄρωμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὄρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.

ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦέων θημῶνα τινάξῃ
 καρφαλέον· τὰ μὲν ἄρ' τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. | αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαινέ, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῶ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ προηγῆς ἀλλ' κάππεσε χεῖρε πετάσσας,

νηχέμεναι μεμαῶς. | ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

»οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθῶν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μωγῆς.
 ἄλλ' οὐδ' ὡς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.»

ὣς ἄρα φωνήσας ἕμασεν καλλιόριχας ἵππους,
 ἴκετο δ' εἰς Αἰγῆας, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματα ἔασον. |
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν.

ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ ἐνηθηθῆναι ἅπαντας·
 ὄρσε δ' ἐπὶ κραίπνόν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,

ἦος ὃ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μωγείῃ
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας. |

ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῶ
 πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσει ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,

καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦ δὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμίη· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσιδε γαῖαν
 ὄξυ μάλα προῖδῶν, μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς. |

ὡς δ' οἱ ἂν ἀσπᾶσιος βίωτος παῖδεσσι φανῆῃ
 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κείται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 δηρὸν τηκόμενος, συγχερὸς δὲ οἱ ἔχραε δαίμων·

ἀσπᾶσιον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἶσατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νήχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείροι' ἐπιβῆμεν. |

- ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 ῥόχθρε δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερόν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλδς ἄχρη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε· | 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· |
 » ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖμα διατμήξας ἐπέρησα,
 ἔκβασις οὐ πη φαίνεται ἄλδς πολιῖο θύραζε· 410
 ἔκποσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ,
 ἀγκιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεσσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέμεν κακότητα· |
 μή πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθαι ποτὶ πέτρῃ 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὁρμή· |
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠμόνας τε παραπλήγας λιμένες τε θαλάσσης,
 δεῖδω, μή μ' ἐξαυτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον βαρέα στενάχοντα, 420
 ἦέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γάρ, ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.« |
 ἦος δ' ταυτ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν· | 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρῦφθη, σὺν δ' ὄστέ' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέροισι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, ἦος μέγα κῦμα παρῆλθεν· |
 καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρροῖον δέ μιν αὖτις 430
 πληῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντορ.
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκναὶ λάιγγες ἔχονται,
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυπεν· | 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- κύματος ἔξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ ἐς γαῖαν ὄρώμενος, εἴ που ἐφεύρου
 ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. | 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῆ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λειῶς πετρώων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. |
 ἔργω δὲ προρέοντα καὶ εὐξάτο ὄν κατὰ θυμόν
 » κλυθι, ἄναξ, ὅς ἐσσί πολὺλλισιον δέ σ' ἰκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Πησείδωνος ἐπιπᾶς. | 445
 αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἑλέαιρε, ἄναξ' ἰκέτης δέ τοι εὐχομαι ἔμμεν.« | 450
 ὣς φάθ', ὃ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
 πρόσθε δὲ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σώσασεν
 ἐς ποταμοῦ προχόας. | ὃ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χεῖράς τε σιβαράς· ἄλλ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ᾗδεν δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή | 455
 ἂν στόμα τε ῥινᾶς θ'. ὃ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἔκτανεν. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέροθη,
 καὶ τότε δὴ κρηῖδμενον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἄλιμυρήντα μειῆσκεν, | 460
 ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῶν
 δέξατο χεροὶ φίλησιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν. |
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν
 » ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω! τί νῦ μοι μῆκιστα γένηται; | 465
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
 μή μ' ἄμυδις σίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερον
 ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν
 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό. |
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὴν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην | 470
 θάμνοισ' ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μειθεῖη
 ῥῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
 δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.« |
 ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον ἔμμεν'
 βῆ ὃ' ἔμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν | 475

ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὐτ' ὄμβρος περᾶσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσσει'. | ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἕν χύσις ἤλυθα πολλή,
 ὅσσην τ' ἦε δύο ἢε τρεῖς ἄνδρας ἔρουσθαι
 ὦρον χειμερῆ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. |
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῆ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἔσχατῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρὸς σφύζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αἰοί,
 ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. | τῶ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπονεὸς καμάτιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας. |

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὀδυσσεὺς ἀφιξίς εἰς Φαίακας.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὕπνω καὶ καμάτῳ ἀρημέτος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ᾧ εἰς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγροῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερρηροεόντων,
 οἱ σφεας συνέσκοντο, βήφι δὲ φέριεροι ἦσαν. |
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶπεν δὲ Σχερῆ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφρηστάων·
 ἀμφὶ δὲ τείχος ἔλασσε πόλει, καὶ εἰδείματο οἴκους,
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. |
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀιδόσδε βεβήκει,
 Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. |

τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιώσα.
 βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
 κοιμάει ἄθανάτησι φρὴν καὶ εἶδος ὁμοίη, 15
 Ναυσικαά, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 παρ δὲ δὺ ἄμφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῦν ἐκάεργθε. θύραι δ' ἐπέκειντο φαιεαί. |
 ἦ δ' ἀνέμοι' ὡς πνοιῆ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναοικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἦ οἱ ὀμηλική μὲν ἔεν, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῆ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη |
 »Ναυσικαά, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ ; 25
 εἶματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτῆν
 ἐννοσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγωνται
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ. | 30
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοί φανομένηφιν
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριδος ἅμ' ἔφομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντύναει, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι
 ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστιῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ. | 35
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότερνον πατέρα κλυτὸν ἠῶδι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἣ κεν ἄγῃσιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ὄῆγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπόδεσσι
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος.« | 40
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἶποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι. οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσειται οὔτε ποτ' ὄμβροφ
 δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη
 πέπται ἀνέφελος, λευκῆ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη· 45
 τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
 ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη. |
 αὐτίκα δ' Ἦὸς ἦλθεν εὐθρονος, ἣ μιν ἔγειρεν,
 Ναυσικαάν εὐπέπλον ἄφαρ δ' ἀπεθανύμασ' ὄνειρον,
 βῆ δ' ἵμεναι διὰ δόμαθ', ἵν' ἀργεῖλειε τοκεῦσιν, 50

πατρί φίλω καὶ μητροί· κινήσατο δ' ἔνδον ἐόντας. |
 ἢ μὲν ἐπ' ἐσχάρη ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 ἠλάκατα σιρωφῶσ'· ἀλιπόρφυρα τῶ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγανοί. | 55
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχι σῆσα φίλον πατέρα προσέειπεν
 »πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλήν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ἔξρουπαμένα κείται; |
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῶ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα 60
 βουλὰς βουλευέειν καθαρὰ χοροῖ εἶματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροισιν γεγάασιν,
 οἱ δὲ ὀπνύοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες
 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν 65
 ὥς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξομοιῆσαι
 πατρί φίλω. | ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 »οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλον.
 ἔρχε'· ἀτάρ τοι δμῶδες ἐφοπλίσοουσιν ἀπήνην
 ὑψηλήν, εὐκυκλον, ὑπερτερήν ἄραρυϊαν. | 70
 ὣς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δὲ πίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὤπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον ζευξάν δ' ὑπ' ἀπήνην·
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρον ἐσθῆτα φαεινήν. |
 καὶ τὴν μὲν κατέδηκεν εὐξέστω ἐπ' ἀπήνην 75
 μήτηρ δ' ἐν κίστηι εἵτιθει μενοεικέ' ἐδωδῆν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἄσκαῶ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
 δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 ἧος χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. | 80
 ἦ δ' ἔλαβεν μᾶστιγα καὶ ἠρία σιγαλόεστα,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· καταχὴ δ' ἔεν ἡμιόνουιν.
 αἶ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
 οὐκ οἶην, ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. |
 αἶ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
 ἐνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπύροεν μᾶλα περ ὀυπόωντα καθῆραι,
 ἐνθ' αἶ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπυρόελλυσαν ἀπήνης. |

καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
 τραγέμεν ἄγρωστιν μελιθδέα· τὰ δ' ἀπ' ἀπήνης 90
 εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 σείβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς, ξριδα προφέρουσαι. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλύνάν τε κάρηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἦχι μάλιστα
 λάγγας ποτὶ χέροσιν ἀποπλύνεσκε θάλασσα. | 95
 αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἴματα δ' ἡλείοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτον τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρη τὰ δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι· 100
 τῆσι δὲ Νανυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 οἴη δ' Ἄριτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋέγοντον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπρωσι καὶ ὠκέϊσ' ἐλάφοισιν·
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Λιδὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητῶ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἢ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥῆά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι
 ὧς ἢ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπερε παρθένος ἀδμῆς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἴματα καλά,
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὧς Ὀδυσσεὺς ἔρχοιτο ἴδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαιῶκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιτο. |
 σφαίραν ἔπειθ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία 115
 ἀμφιπόλον μὲν ἅμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη·
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὃ δ' ἔρχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐζόμενος δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· |
 »ὦ μοι ἐγὼ, τέων αἰτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω·
 ἦ ῥ' οἱ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδδῆς·
 ὧς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή,
 νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὄρεων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων. 125
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.« |

ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσσετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός. |
 βῆ δ' ἦμεν, ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκί πεποιθώς, 130
 ὅς τ' εἶσ' ὄόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δαίεται αὐτὰρ ὃ βουσί μετέρχεται ἢ δίεςσιν
 ἢ ἐ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν
 ὣς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐυπλοκάμοισιν ἐμελλεν 135
 μείξεσθαι γυμνὸς περ ἐὼν, χορῶ γὰρ ἴκανεν. |
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προεχούσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε τῆ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυῖον. |
 στή δ' ἄντα σχομένη· | ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς, 140
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐνώπιδα κούρην,
 ἢ αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοῆι.
 ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον ἐμμεν, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη. |
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον
 »γουνόομαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτὸς ἔσσι·
 εἰ μὲν τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν ἐϋρὸν ἔχουσιν, 150
 Ἀρτέμιδι σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγалоιο,
 εἰδὸς τε μέγεθός τε φνὴν τ' ἄγχιστα εἶσκω· |
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἷ ἐπὶ χθονὶ ραιεταύουσα,
 τρὶς μάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρὶς μάκαρες δὲ κασιγνητοὶ μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν ἐυφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σέο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάροτατος ἕξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἔεδνοισι βροίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται. |
 οὐ γάρ πω τοιόνδε ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορῶντα. 160
 Δῆλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοίνικος νέον ἔγρος ἀνερχόμενον ἐνόησα
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός,

τὴν δόδον, ἧ δὴ μέλλεν ἔμοι κακὰ κήδε' ἔσεσθαι. 165
 ὣς δ' αὐτως καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθήπεια θυμῷ
 δῆρ, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης,
 ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δέδδια δ' αἰνῶς
 γούνων ἄφρασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει. |
 χθιζὸς ἔεικοσιῶ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρει κραιπναί τε θύελλαί
 νήσου ἀπ' Ὀρυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρ' ἔτι που καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροισιν. |
 ἀλλά, ἄνασσ', ἐλάειρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογῆσας 175
 ἐς πρώτην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τίνα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστν δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα. |
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενουῖας, 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὄθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 ἀνῆρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
 χάσματα δ' εὐμενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί. « 185
 τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἠΐδα
 » ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφροσι φωτὶ ἔοικας—
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ἄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖσ' ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω,
 καὶ που σοὶ τά γ' ἔδωκε, σέ δὲ χρῆ τετλάμεν ἔμπης— 190
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,
 οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευῆσαι οὔτε τευ ἄλλον.
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπερίριον ἀντιάσαντα. |
 ἄστν δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε. « |
 ἧ ῥα καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσεν·
 » στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἧ μὴ πού τίνα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; | 200
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνῆρ διερός βροτός, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται

δηιοιήτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν,
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. | 205
ἀλλ' ὄδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
τὸν νῦν χοῆ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἶσιν ἅπαντες
ξῆνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βροτῶσιν τε πόσιν τε,
λοῦσατέ τ' ἐν ποταμῶ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο. « | 210

ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν·
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
Νηυσικία θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύνῳ ὑγρὸν ἔλαιον, | 215
ἦγωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῆσιν.
δή ῥα τότε ἀμφίπολοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
»ἀμφίπολοι, σιῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἄλμην ὤμοιιν ἀπολοῦσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιον
χρῖσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. | 220
ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐνπλοκάμοισι μετελθῶν.»

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη. |
αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο διὸς Ὀδυσσεὺς
ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους, | 225
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλὸς χροόν ἀτρογέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσατο καὶ λίπ' ἄλευφεν,
ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
μελίζονά τ' εἰσιδέμεν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος | 230
οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθε' ὁμοίας.
ὣς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
ἰδρὺς, ὃν Ἑφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαοίεντα δὲ ἔργα τελελεῖ,
ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῆν τε καὶ ὤμοισι. | 235
ἔζει· ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῦνα θαλάσσης,
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότε ἀμφίπολοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·
»κλυτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἶπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν, | 240

Φαίηκεσ' ὄδ' ἀνήρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν
 πρόσθετι μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' ἔμμεν,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. |
 αἱ γὰρ ἔμοι τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη,
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμναι. 245
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωῶσιν τε πόσιν τε. « |
 ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πύθοντο,
 πᾶρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρωῶσιν τε πόσιν τε.
 ἦ τοι ὃ πῦνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος. | 250
 αὐτὰρ Νηυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν
 εἶματ' ἄρα πύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερόνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 » ὄρσοο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω 255
 πατρὸς ἔμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
 πάντων Φαίηκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι. |
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἠγεμονεύσω. |
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήρομεν, ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλῃος,
 λεπτή δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἔστιν ἐκάσιφ. 265
 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσειδήιον ἀμφίς,
 ἔντοισιν λάεσσι καταρυχέσσο' ἀραρυῖα.
 ἔνθα νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
 πέισματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρειμᾶ.
 οὐ γὰρ Φαίηκεσσι μέλει βιδὸς οὐδὲ φαρέτρῃ, 270
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρειμᾶ νεῶν καὶ νῆες εἶσαι,
 ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶ ὄσσι θάλασσαν.
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μὴ τις ὀπίσσω
 μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
 καὶ νῦ τις ὦδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας· 275
 πῶς δ' ὅδε Νηυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦ οἱ ἔσσειται αὐτῆ.
 ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσατο ἦς ἀπὸ νηὸς

ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσὶν
 ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάροτος θεὸς ἦλθεν 280
 οὐρανόνθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἡμῶν πάντα.
 βέλερον, εἰ καὶ τῆ περ ἐποιομένη πῶσιν εὔρον
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' αἰτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοὶ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί.
 ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο. 285
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαυτὰ γε ἔξεισι,
 ἦ τ' ἀέκητι φίλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,
 ἀνδράσι μίσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστιοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. | 290
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλλος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κορήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖα τ' ἀλώῃ,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας. |
 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς 295
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκόμεθα δώματα πατρὸς. |
 αὐτὰρ ἐπὶν ἡμεῖς ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. |
 ὅῃα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί· καὶ ἂν πάς ἠγήσαιοι· 300
 νήπιος· οὐ μὲν γὰρ τι ζοικία τῶσι τέτυκται
 δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρώος. | ἀλλ' ὅπότε ἂν σε δόμοι κεκύνθωσι καὶ ἀδλή,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἦ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν πυρὸς ἀγῆῃ 305
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κλονι κεκλιμένη· δμῶαί δέ οἱ ἦατ' ὄπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποικέλλιται αὐτῆ,
 τῷ δ' γε οἶνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὢς. |
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας 310
 βαλλέμεν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμαρ ἴδῃαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσοί. « | 312
 ὦς ἄρα φωνήσας ἴμασεν μάλιστα φαεινῆ
 ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα. 316
 αἱ δ' ἐν μὲν τρώων, ἐν δὲ πλισσοντο πόδεςσιν·
 ἦ δὲ μάλ' ἠριόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοῖ

ἀμφίπολοι τ' Ὀδυσσεύς τε, νόφ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. | 320
 δύσετό τ' ἠέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κόουρη μέγαλοιο·
 »κλυθὴί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 νῦν δὴ πέφ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ζαιομένοι, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἔλθεῖν ἠδ' ἔλεεινόν.« |

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ἀλκίνου δόμος.

..... αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 81
 Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἔε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὦρμαιν' ἰσταμένω, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι. |
 ὡς τε γὰρ ἠελίοι' ἀγλήη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα καθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἑλληδάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θοιγκὸς κυάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύροισι ἐν χαλκῷ ἕστασαν οὐδᾶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη. | 90
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύροισι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυήσιν προπίδεςσιν
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα. |
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἐνθ' ἐνὶ πέπλο
 λεπτοὶ εὐνήητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαίηκων ἠγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπιετανὸν γὰρ ἔχεσκον. |
 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδημάτων ἐπὶ βωμῶν 100
 ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χειρὶν ἔχοντες,

φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι. |
 πενήτηκοντα δέ οἱ δμῶαι κατὰ δῶμα γυναικες
 αἱ μὲν ἀλειθεύουσι μύλησ' ἐπι μήλοπα καρπόν,
 αἱ δ' ἰσιτοὺς ὑφώουσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο
 καιρουσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον. |
 ὅσσοι Φαίηκες περὶ πάντων ἰδρῖες ἀνδρῶν
 νῆα θοῆν ἐνὶ πόντρῳ ἔλαννέμεν, ὥς δὲ γυναικες
 ἰσιτῶν τεχνήσοιαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς. |
 ἔκτισθεν δ' αὐτῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγωνος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθώοντα,
 ὄγχη καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι 115
 συκῆαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι. |
 τῶων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 ζεφυροῖη πνεύουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχη ἐπ' ὄγχη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλω, 120
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, δῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ. |
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλωή ἐρρίζωται,
 τῆς ἕτερον μὲν εἰλόπεδον λευρῶ ἐνὶ χώρῳ
 πέσσειται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρογώουσι,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάρουθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν 125
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεροι δ' ὑποπεροιάζουσιν. |
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεῖατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηγετῶν γανόωσαι. |
 ἐν δὲ δύω κρηναὶ ἧ μὲν τ' ἀνά κῆπον ἅπαντα
 σκιδνάται, ἧ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐτῆς οὐδὸν ἦσαν 130
 πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται. |
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα. |

Τίποτα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς 7 ἡμέρας
 Τόπος ΒΣ ἀπὸ

II. ΓΛΩΣΣΙΚΑ Α.

᾽Οδύσσεια (ποίησις) ἐπίθ., ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν ᾽Οδ.—1-5
ἐννέπω, ἄορ. ἐνισπον, λέγω, διηγοῦμαι περὶ τινος, ψάλλω, **μοι** ἦθ.,
ἄνδρα τὸν (πολυθρῦλον) ἄνδρα, ἄνευ ἄρθρου, διότι τοῦτο σπα-
νίως ἔχει παρ' ᾽Ομ. ἄρθρ. σημ., **πολύτροπος** 2 (ὁ ἐξευρίσκων πολ-
λοὺς τρόπους) πολυμήχανος, **πλάζομαι** (πλαγ(γ)-, πλήττω), ἄορ.
πλάγχθη ἀναύξητος, (δέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) περιπλανῶμαι, **πέρθω**,
ἐπερσα κ. ἐπραθον, ἐκπορθῶ, **πτολίεθρον**, **πτόλις**, πόλις (πόλεμος
κ. πτόλεμος, Νεοπτόλεμος.), **ἴδεν** ἀναύξ. εἶδεν, **ἄστεα** ἀσυναίρ-
ἄστη, **νόος** ἀσυναίρ. (νοῦς), ψυχικὴ διάθεσις, ἦθος, ἦθη: ἐδοκίμα-
σεν, ἔλαβε πείραν τῶν διαθέσεων, τῶν ἠθῶν αὐτῶν, **θ-ἦ-τὸ** οὔτος..
(ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἄρθρον τονίζεται πανταχοῦ), **πάθεν ἄλγεα**
ὑπέφερε τλαιπωρίας καὶ κινδύνους καὶ ὑπέστη πικρίας, **θυμὸς**
(θύω-φυσῶ μανιωδῶς) ἡ καρδιά, ὡς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθη-
μάτων, ἐπιθυμιῶν, παθῶν, **ὄς** καὶ **ἔδς** 3 (suus, σφός) ἰδικός του:
καὶ πολλὰ φαρμάκια ἔπιεν, ἐποτίσθη ἡ καρδιά του, **πόντος** ἡ ἀνοι-
κτὴ θάλασσα, τὸ πέλαγος, **ἄρνυμαι** (αἴρωμαι, λαμβάνω δι' ἑμαυτὸν)
κερδίζω, σφζω: προσπαθῶν, ἀγωνιζόμενος νὰ σφῶσῃ, **ψυχῇ** ζωῇ,
ἦν ἔην, **νόστος** ἄ. (νέομαι-ἐπιστρέφω, θά ἐπιστρέφω) ἐπάνοδος.
—6-9 **ὄς** (ὄ) οὔτως, **ἀλλ'** **οὐδ'** **ὄς** ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα (τοὺς ἀγῶ-
νας, τὴν πάλην) δέν, **ῥύομαι** σφζω (ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ), **ἔταρος** κ. **εἰταῖρος** σύντροφος, ἀκόλουθος, **ἔμαι** (Φίεμαι,
νί-ς, volo) ἐφίεμαι, **πὲρ** + ἐνδ. **μτχ.** ἀντὶ τοῦ ἀπτ. **καίπερ**, **ἀτασθα-
λίη** θ. (ἀτάσθαλος-ἄφρων, ἀνόσιος) ἀνοησία, ἁμαρτία, **σφετέρησιν**
αὐτῶν ταῖς σφετέραις, ταῖς ἑαυτῶν: ἀπὸ τὰ ἰδικὰ των ἀνοσιουργ-
γήματα, ἀπὸ τὰς ἰδικὰς των ἁμαρτίας, **νήπιος** 3 μωρός, ἀνόητος,
νήπιοι ἐπιφ. ἀχ οἱ μωροὶ!, **οἱ** ἀναφ. αἰτ. διότι (ἐκεῖνοι), **κατὰ** ἐπίρ-
ἐντελῶς (συνήθως ἐκλαμβάνοντες, οὐχὶ ὀρθῶς, τὴν **κατὰ** ὡς πρόθε-
σιν ἀποχωρισθεῖσαν τοῦ ἥσθιον καλοῦμεν τὸ φαινόμενον **τμῆσιν**),
᾽**Ἡέλιος** ἰων. Ἡλιος, γεν. ἰων. Ἡελίοιο, ᾽**Υπερίων** κ. ᾽**Υπεριονί-
δης** πατρων. τοῦ Ἡλίου (ἐκ τινος ἀχρ. λ. ἐκ τῆς ὑπὲρ δηλούσης τὸ
ὑψος) ὁ υἱὸς τοῦ ὕψους, ὁ οὐράνιος, **αὐτὰρ** κ. **ἀτὰρ** ἀλλά, **ἡμαρ-μα-
τος** οὐ. ἡμέρα, **νόστιμος** 2 (νόστος ὄ) ὁ τῆς ἐπανάδου, **νόστιμον**

ἡμαρ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἐπιθ. δηλουμένη πράξις, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου, (εἶτα αὐτὴ ἡ πράξις ὁ νόστος) ἡ ἐπάνοδος· πῶς ἔπειτα ἔλαβεν ἡ λ. τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει καὶ παρ' ἡμῖν; **τοῖσιν** ἦθ.
—**10 ἀμόθεν** (ἀμός β.εῖς, τίς, πρβλ. οὐδ-αμοῦ, μηδ-αμοῦ..) ἐκ τινος οἰουδήποτε σημείου, **τῶν** οὐδ. γεν. διαιρ. ἐκ τοῦ ἀμόθεν: ἀρχίζουσα ἔξ ἐνός οἰουδήποτε σημείου πασῶν τούτων τῶν περιπετειῶν διηγῆθητι (ἡ γεν. ἐξαορτᾶται καὶ ἐκ τοῦ εἰπέ: περὶ αὐτῶν), **ἡμῖν** ἔμοι καὶ τοῖς ἀκροαταῖς, **καὶ ἡμῖν** ὅπως καὶ ἄλλοις ἦδη.

11-5 ἔνθα τότε, κατὰ τὴν στιγμὴν, ἣν ἐκλέγει ὁ ποιητὴς (ἡ Μοῦσα) ὡς ἀφετηρίαν τῆς διηγῆσέως του, **ἄλλοι** οἱ ἄλλοι, **αἰπὺς** β (ὑψηλὸς καὶ ἀπόκρημος) ταχύς, αἰφνίδιος (ὁ αἰφνιδίως ἐμφανιζόμενος καὶ ἀποτόμως ἀφανίζων), **ἔσαν** ἦσαν, **πεφευγότες** ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, ἀφ' οὗ διέφυγον τοὺς κινδύνους καὶ τοῦ.., **ἠδὲ** καί, **οἶος** β μόνος, **κέχρημαι** (χρη) ἐν σημ. ἐνεστ. χρειάζομαι, ποθῶ, ἡ μτχ. ἐνδ., **ἐρύκω**, -ξω, -ξα κ. ἐρύκακον, κρατῶ, **πότνια** θ. (πόσις-ιος ἄ. ὁ κύριος, ὁ σύζυγος, *rossum*, δεσ-πότης-ὁ κύριος τοῦ δόμου, οἴκου) ἡ κυρία, ἡ οἰκοδέσποινα, ἡ σεβαστὴ (ἡ ἐρίτιμος κυρία), **δῖος** β (*Zeus*, *Δι-ός*, *δι-ιος*, *din-us* κ. *din-inus*) θεῖος, εὐγενής, **θεάων** θεῶν θηλ., **διὰ** θεάων ἡ μεγαλειοτάτη θεά, **σπέος**, *specus*, σπήλαιον, **γλαφυρός** β (γλάφω-γλύφω) κοίλος, **λιλαίομαι** (λάω-ἐπιθυμῶ, αἰ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, **πόσις** ἰδ. **πότνια** 14.—**16-21** **ὅτε δὴ** ὅτε πλέον, **περιπέλομαι** (πέλομαι, ἄορ. ἐπλόμην, εἰμι) περιστρέφομαι, περιφέρομαι; ἐν τῇ περιοδικῇ τροχῇ τῶν ἐτῶν, **τῷ** ἀναφ. εἰς τὸ ἔτος, συντ. πρὸς τὸ νέεσθαι, **ἐπικλώθω-ομαι** (νήθω (τὸ νῆμα τῆς ζωῆς)) προορίζω, **οἱ** ἐγγλιτ. δοτ. τῆς προσωπ. ἀντων. γ'. προσώπου, ἀντὶ **οἱ**, γεν. οὐ, αἰτ. ἔ, εἰς τὸ ἐπικλώσαντο, **νέομαι** ἰδ. νόστος δ, **οὐδ' ἔνθα** καὶ ἐκεῖ (ἦ: τότε) ἀκόμη δέν, ἡ κυρ. πρὸτ. τοῦ δ. 16, **ἦεν** ἦν, **πεφυγμένος** πεφευγώς, **π.** ἦεν ἐπεφεύγει, **ἄεθλος** ἄ. (ἄθλος) πόνος, βάσανον, δοκιμασία, ἡ γεν. πόθεν; **οἶσι** εἰς, τοπ. πτ., **μετὰ** μεταξύ, **καὶ** ἐπιδ. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κύκλῳ τῶν προσφιλῶν του προσώπων, ἀν καὶ εὐρίσκετο.., **ἐλεαίρω** ἐλεῶ, αἰσθάνομαι συμπάθειαν, **νόσφι** χωριστά, μακρὰν, **νόσφι** + γεν. ἐκτός, **μενεαίνω** (μένος-ὄρμη, πάθος, ὄργη) εἶμαι ὄργισμένος, **ἀσπερχές** ἐπίρ. (ἀσπερχής 2, α (ἐπιτ.)-σπερχομαι σπεύδω, ὁ λίαν σπεύδων) μετὰ πολλῆς σπουδῆς, σφοδρῶς, **ἀντίθεος** ἰσόθεος, **πάρος** πρὶν, **ἰκέσθαι** ἀφικέσθαι, **ἦν** ἔην, **γαῖαν** γῆν, αἰτ. τοῦ

τέρματος τῆς κινήσεως λογικῶς ἢ ἀπόδ. τοῦ 5. 16 εἶναι τὸ *μενείατε* 20: ὅτε πλέον ἦλθε..., καὶ τότε ἀκόμη ὁ Ποσ. ἦτο ὠργισμένος κατ' αὐτοῦ.

22-7 κίω πορεύομαι (πρβλ. μιβτ. κι-νέω), οὗ ἔκτενεστ. τύπος *μετακιάθω*, πρτκ. μετεκιάθον, ἢ *μετὰ* κίνησιν ἐν τῷ μέσῳ τινός = εἶχε πορευθῆ μεταξὺ τῶν, *ἔων* ὦν (ἔσ-ών), *τηλόθι*, τηλοῦ, τῆλε (τη-λέφωνον..) μακράν, *τοί* ἀναφ. οἱ, πρβλ. τῷ 17, *δεδαίεται δέδαινται*, γ'. πληθ. πρκμ. δέδασμαι, τοῦ *δαίομαι*-χωρίζομαι (πρβλ. *δασμὸς* ὁ ἐπιβαλλόμενος ἐκάστῳ χωριστὰ φόρος, γῆς *ἀναδασμὸς*), *διχθὰ* ἐπίρ. εἰς δύο μέρη, *ἔσχατοι ἀνδρῶν* εἰς τὰ (δύο) πέρατα τοῦ κόσμου, *Ὶπερίων* 8, *δυσομένιοι* μεικτοῦ ἄορ., ἔχοντος τὸ σ τοῦ α'. καὶ τὴν κατάληξιν τοῦ β', ἐνταῦθα ἀντὶ ἔνεστ., γεν. ἀφαιρ.: οἱ μὲν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δύνοντος, πρὸς Δ, *ἀνειμι* (ἀνέρχομαι) ἀνατέλλω, *οἱ μὲν-οἱ* δὲ ἔπεξ. τοῦ *διχθὰ ἀνδρῶν*, *ἀντιάω* (ἀντί, ἀντι-κρούω) + γεν. μετέχω, ἢ *μτχ. ἀντιάων-ων*, εἰς ἣν ὁ Ὅμ. ἐπενθέτει μετὰ τὴν συναίρεσιν ο, ἔχει σημ. μέλ., *ἐκατόμβη* κυρίως θυσία ἑκατὸν βοῶν, εἶτα πᾶσα πλουσία ἐξ οἰωνδήποτε θυμάτων θυσία, *ἀρ-νηγὸς* κυρ. ἐπίθ. τοῦ *ῶς* (ἀπτ. οἷς πρόβατον) ἀρσενικὸν πρόβατον, κυρίως, αἱ γεν. ἐκ τοῦ *ἐκατόμβης*, *ἐνθα* ἐκεῖ, *ἦμαι* ἔξ οὔ κἀθημαι, *πάρημαι* παρακἀθημαι, *δαίς δαιτὸς* θ. (*δαίομαι* 23) (μερίς) εὐωχία (πρβλ. *δαιτυμόν*), ἢ δοτ. εἰς τὸ *τέρπετο* κ. *παρήμενος*, *δῆ* κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν χρόνον, *μέγαρον* οὐ. ὁ οἶκος, *μέγαρον* ἢ μεγάλη αἴθουσα τοῦ οἴκου ἢ κυρία τῆς οἰκογενείας κατοικία, *ἐνὶ ἐν.* **28-31 μῦθος** (λόγος) συνομιλία: ἦνοιξε πρῶτος τὴν ὁμιλίαν, *τοῖσι* τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, *μνήσατο* ἀπτ. ἐμνήσθη, *κατὰ θυμὸν* 4 ἐνδομύχως, μέσα του, *ἀμύμων* (α(στ.)-μῶμος, ψόγος, αἰολ. ἀμύμων) (ἄψογος) εὐγενής (οὐχὶ ἐπὶ ἦθ. σημ.), *ῥὰ* διάφ. τύπος τοῦ *ἄρα*, *τόν ῥα* τὸν ὁποῖον ὡς γνωστόν, *τηλεκλυτὸς* 3 (τῆλε-κλυτός, κλύω ἀκούω) ἔξακουστός, πολυθρόλυτος, περιβόητος, *ἔκτανεν* ἄορ. ἀπτ. *ἔκτεινεν*, *αὐδάω* (αὐδῆ φωνῆ) λέγω, *μετηύδα* ἔλεγε μεταξὺ τῶν, *ἔπος* οὐ. (εἰπεῖν) λόγος.—**32-43 ὦ πόποι** ἐπιφών. ἐκπλήξεως: περιεργον! παραῖξενον! *νῦν* (ν) λοιπόν, *οἶον* ἐπιφ., *δῆ* δά, ἰδοῦ, *βροτὸς* (μοῖρα, μέρος 34, μοῖρα) (ὁ ὑποκείμενος εἰς τὴν μοῖραν, εἰς τὸν θάνατον) θνητός, *αἰτιῶνται* ἐκ τοῦ συνηρ. *αἰτιῶνται* μετ' ἔπενθ. ο, *ἀντιῶν* 25, : ἰδοῦ! πόσον λοιπὸν ἀνάποδοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι

φορτώνουσιν ὅλα εἰς τὴν ῥάχιν τῶν θεῶν!, γὰρ ἐπεξ, ἔμμεναι κ. ἔμμεν εἶναι (ἔσ-μεν(αι)), οἷ δεικτ., παρατακτ. ἀντί: ἐν ᾧ οἱ κύριοι αὐτοὶ καὶ μόνοι των, ἄνευ τῆς συνεργείας ἡμῶν, ἔχουσιν ἄλγεα ὑφίστανται πικρίας, βάσανα, σφὸς 3 σφέτερος, ἀτασθαλίη 7, μόρος ἄ. (μέρ-ος, μοῖρα, mors) μοῖρα, ὑπὲρ μ. περισσότερα τῶν ὠρισμένων ὑπὸ τῆς μοίρας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μοίρας, ὡς ὅπως, γῆμ' ἔγημε, ἄλοχος θ. (ἀ(ἄθρ.)- *λέχομαι, κοιμίζομαι) (ἡ κοιμωμένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης) ἡ σύζυγος, μνηστῆ 3 (μνάσμαι ζητῶ σύζυγον) ἡ ζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ ὡς νύμφη) νόμιμος σύζυγος, πρβλ. μνηστήρ, προμνήστρια συμπεθεριάστρα, Ἄτρεΐδαο Ἄτρεΐδου, -ο ἡ κατάλ. τῆς γεν. ἄρσ. ἄ. κλίσι, ἡ γεν. εἰς τὸ ἄλοχον, νοστῆω (νόστος) ἐπανέρχομαι, παρ' ἡμῖν παλινοστώ, εἰδῶς ἐνδ., αἰπὺς ὄλεθρος 11, πρὸ ἐπίρ. ἐκ τῶν προτέρων, οἷ 17, Ἐρμείας Ἴων. ἀντί Ἐρμείας-ῆς, εὐσκοπος (εὐ-σκοπῶν) δῆξυδερχῆς, Ἀργεῖφόντης φονεὺς τοῦ Ἄργου, Ἀργοκτόνος, αὐτὸν ὄριστ., μνάσθαι ἐκ τοῦ συνηρ. μνάσθαι 36 μετ' ἐπενηθ. α παρὰ τὸ συνηρ. α 32, ἄκοιτις θ. (ἀ(ἄθρ.)-κοίτη κλίνη) ἄλοχος, τίσις θ. (τίνομαι πληρώνω, ἐκδικοῦμαι) ἐκδίκησις, Ἄτρεΐδαο γεν. ἀντικ. εἰς τὸ τίσις, ἔσ-σεται ἔσται, ὀππότ' ἂν ἀπτ. ὀπόταν, ἠβᾶω (ἠβῆ) εἶμαι ἐφήβος, ἱμείρομαι (ἱμερος ἄ. πόθος) ποθῶ, ἱμείρεται ὑποτ. μετὰ βραχ. φωνήεντος ε ἀντί η χάριν τοῦ μέτρου, ἦς ἐῆς, αἶα θ. γαῖα, ἔφατο ἔφη, φρένες τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἔδρα τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἐνταῦθα: νοῦς, οὐ πεῖθε δὲν κατῶρθωνε νὰ πείσῃ, δὲν ἐγύριζε τὰ μυαλά, ἄ. φρονέων ἂν καὶ ἐσκέπτετο τὸ συμφέρον του, ἠθέλεε τὸ καλόν του, ἀποτίνω,-τεῖσω,-τεῖσα πληρώνω. — 44-7 ἀμείβω ἀλλάσσω, ἀμείβομαι ἀντικαθιστῶ τινα δι' ἑαυτοῦ, διαδέχομαι (ἐνταῦθα: ἐν τῷ λόγῳ), ἀποκρίνομαι πρὸς τινα, γλαυκῶπις-ιδος θ. (ἡ ἔχουσα ὄψιν γλαυκός, εἶτα: γλαύσσω-ἀπαστρέπτω κ. ὠψ-ὠπός-ὀφθαλμός) ἡ ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ἀστραπηβόλους, ἀστραπόφθαλμος, Ἀθήνη-ναίη, ἀπτ. Ἀθηναῖα, κρείων-οντος (κράτος, κρείσων) δυνάστης, βασιλεύς, κείται ἔχει στρωθῆ νεκρός, δοικῶς δίκαιος, ἐπάξιος, ἐμπρέπων, καὶ λίην (λίαν) εἰς τὸ δοικῶι: καὶ πολὺ μάλιστα, προπαρασκευάζον τὴν ἐν 48 ἀντίθεσιν, ὡς καὶ τὸ κεινός γε: καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖνος τοῦλάχιστον ἔχει φονευθῆ με θάνατον, ὅστις πολὺ μάλιστα τῷ ἠξίζεν· ἀλλὰ.., ὡς (ὅπως) + εὐκτ. κατάρσας:

ὅπως εἶθε νὰ., *ὄτις* (καὶ πᾶς ἄλλος,) ὅστις, *ῥέξω*-ξω-ξα πρᾶττω (*ῥέκτης*).—48-59 *ἦτορ*-ρος οὐ. καρδία, *δαίομαι* 23 (κόπτομαι) σπαράσσομαι, συντρίβομαι, *ἀμφ.* Ὅδ. ἔνεκα τοῦ Ὅδ., *δαΐφρων* (ἐκ θέμ. *δα*-σημ. διδάσκειν, *μανθάνειν-φρῆν*) ὁ ἔχων νοῦν ἔμπειρον, συνετός, *δύσμορος* (*μῶρος* 34) δύσμοιρος, *δῆ* ἦδη, *δηθὰ* κ. *δῆν* *δίη*, ἐπὶ πολὺν χρόνον, *πῆμα* (*παθεῖν*) πάθημα, συμφορὰ, *φίλων* *ἄπο* ἀπὸ φίλων, ἀναστροφὴ τῆς προθ. μετ' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου, *ἀμφίρυτος* 3-2 περιόρυτος, περιβρεκτος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, *ὄθι* ὄπον, *ὄθι τε* τὸ *τέ* φαίνεται ὅτι πλεονάζει· ἀλλὰ τὸ πάλαι αἰ νῦν ἀναφ. ἄντων. καὶ ἐπιρ. ἦσαν ἀρχικῶς δεικτικά, αἰ δὲ νῦν λεγόμεναι ἀναφ. προτάσεις ἦσαν κύριαι προσηρημέναι ἢ παρεμβεβλημέναι· καὶ ἐκεῖ...· ἡμεῖς θὰ παραλείπωμεν αὐτὸ ἐν τῇ μεταφράσει τῶν ἀναλόγων ἀναφορικῶν *δμφαλὸς* ἄ. κέντρον, *νῆσος* (ὑποκ.) ἐστὶ δενδρήσσσα, *ἐν* ἐπιρ. (αἰ προθέσεις ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμεναι ἐτονίζοντο) ἐν αὐτῇ, ἐπ' αὐτῆς, *ναίω* κατοικῶ (*ναδ*: ἡ κατοικία τοῦ θεοῦ, *μετα-νάσ-της*), *δῶμα* κ. *δῶματα* (*δέμω* κτίζω, *δόμος*) οἰκία, *ὀλοόφρων* 2 (*ὀλοός* ὀλέθριος) ὁ ὀλέθρια διανοούμενος, δόλιος, ὑποίλος, *ὄς τε* 50 *ὄθι τε*, *βένθος* βάθος, ὡς *πένθος* *πάθος*, *ἔχει* κρατεῖ, φέρει, *ἔχει δέ τε* καὶ προσέτι..., *κίων-ονος* ἄ. θ., *μακρὸς* ὑψηλός, *αὐτὸς* μόνος, *ἀμφίς* (πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἄνω καὶ κάτω) χωριστὰ (κεχωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων οὐρανὸν καὶ γῆν, ὡς κίονες αἰθούσης ἀποχωρίζουσι τὴν ὄροφὴν καὶ δὲν ἀφήνουσιν αὐτὴν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους), *κατερύκω* 14, *δύστηνος* 2 (*δυσ-στα-*, ἴσταμαι) δυστυχής, *ὀδυρόμενον* ἐνδ., *αἰεὶ* αἰεὶ, *θέλω* μαγεύω· τί σημ. ὁ ἔνεστ.; *αἰμύλιος** (κ. *αἰμύλος*) θελκτικός, κολακευτικός, *ὅπως* τίνι τρόπῳ, ἵνα, *ἔμαι* 6, *νοέω* ἀντιλαμβάνομαι, *ἀπο-θρῶσκω*, *ἔθορον*, ἀναπηδῶ, ἀνέρχομαι (*θούριος*, *θούριον*), ἐκ τούτου τὸ *ἦς γαίης*, *ἱμείρομαι* 41.—59-62 *οὐδὲ* καὶ δὲν (πλειστάκις οὕτω παρ' Ὅμ.), *ἐντρέπομαι* κάμπτομαι, γυρίζω, *ἦτορ* 48, *φίλος* παρ' Ὅμ. πολλάκις κεῖται μετ' ὀνομάτων μελῶν τοῦ σώματος καὶ ἄλλων, ἐκφράζον τὴν οἰκειότητα αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον· ἐντεῦθεν ἐπειδὴ ἀγαπῶμεν τὰ οἰκεῖα μᾶλλον, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς, τὸ ἐπίθ. δύναται νὰ μεταφράζῃται καὶ διὰ κτητ. ἀντωνυμίας· καὶ δὲν λιγίσει λοιπὸν ἡ καρδία σου, *σοὶ περ* σοῦ κυρίως (εἰς ὃν τόσον ἀφωσιωμένος ἦτο ὁ Ὅδ.), *νὸ* 32, *νύ τ'* νύ τοι, σοί, *τιβί*, *χαρίζομαι τινι* εὐχαριστῶ τινα, *παρὰ*

νησοὶ ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐκ τούτου Ἄργείων Ἄργείων παρ' Ὀμ. δὲν ἔχει συντελεσθῆ ἢ συναίρεσις· ῥέξω 47, ῥ. ἱερὰ (σφάγια) θύω, ὀδύσσομαι (od-i, od-ium) + δοτ. μισῶ.—63-7 ἀπαμειβομαι ἀμειβομαι 44, προσέφη ἔφη πρὸς, τὴν εἰς τὸ ἀπαμειβόμενος κ. προσέφη, νεφεληγερέτα ἀρχ. τύπ. ὄνομ. κ. αἰτ. ἀντὶ νεφεληγερέτης, ὃ τὰς νεφέλας ἀγείρων-συναθροίζων, ὃ θεὸς τῶν καταιγίδων, ὃ θυελλώδης, ἔρκος οὐ. (ἔεργω-εἶργω, κλείω, πρβλ. ἀττ. εἶργειν-εἰργύναι) φράκτης, διάφραγμα, ὀδόντων τίς γεν. ; σὲ ἔρκος ἐπιμερισμός : ποῖος λόγος διέφυγε τὸ διάφραγμα τῶν ὀδόντων σου, ποῖαι λέξεις ἐξέφυγον ἀπὸ τὸ στόμα σου ; ἔπειτα ἀναφέρ. εἰς 60-2 : κατόπιν ὄλων αὐτῶν, λοιπόν, λαθοίμην ἐπιλαθοίμην, περὶ ἐπιρ. περισοῶς, μᾶλλον, ὑπερ-, πρὸς τὸ ἐστὶν περίεστι, ὑπερβάλλει, ὑπερέχει, ἐντεῦθεν ἢ γεν. βροτῶν, 32, περὶ ἔδωκε (βροτῶν) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους θνητοὺς ἔδωκε, ἱερὰ ἱερά, θυσίας, τοὶ 23.—68-75 γαῖήχοχος (ὃ γαῖαν φέρων, νεχο-φέρω, πρβλ. ὀχοῦμαι, ὄχημα, ὄχειός) ὃ φέρων τὴν γῆν (ὡς δίσκον) ἐπὶ τῶν ὑδάτων περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ, πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας : ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κορεμάσας), χολόδομαι (χόλος ὀργή) κρατῶ χολήν, ὀργίζομαι, ἐκ τούτου Κύκλωπος γεν. αἰτ., αἰὲν αἰεὶ, ἀσκελῆς 2 (ἀ(ἐπιτ.)-σκέλλω, ξηραίνω, κατεσκληκῶς, σκέλ-ος, σκελετός, σκληρός) πολὺ σκληρός, ἐπίμονος, ἀσκελὲς ἐπιρ. ἐπιμόνως, ἀδυσωπῆτως, ἀλαόω (ἀλαὸς τυφλὸς) τυφλῶνα, πρὸς γεν. ὡς χωρισμοῦ, ὀφθαλμοὶ (ο), ἀντίθεος 21, ὄο ο(ί)ο, οὔ, Κυκλώπεσσι τοπ. μεταξὺ ὄλων τῶν Κ., ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ τῶν Κ., δὲ γάρ, μὴν αἰτ. γ'. προσ. προσωπικ. ἀντων., γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, ἐνταῦθα : αὐτόν, ἀτρύγετος (α(στ.)-τρώ καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, μέδων-οντος ἄ. ἄρχων, κύριος, σπέος γλαφυρὸν 15, μείγνυμαί τινι ὑπανδρεύομαι, ἐκ τοῦ δὴ πάντοτε χρόν. παρ' Ὀμ. : ἔκτοτε λοιπόν, 69, ἐνοσίχθων (οθ-, ὠθ-ἑω-χθῶν, γῆ) ὃ σείων τὴν γῆν, ὃ κοσμοσειστής, πλάζω, ἐπλάξα, ἀπωθῶ, ἀποπλανῶ 2, πατρίς θ. ἐπίθ. πατρικῆ, ἀπὸ μακράν.—76-9 ἄγετε παρακελ. μόριον εἰς τὸ περιφραζόμεθα, φράζομαι σκέπτομαι, περιφράζομαι σκέπτομαι σοβαρῶς, μετ' ἐνδιαφέροντος, ἡμεῖς οἶδε ἡμεῖς ἔδῶ, ἔλθῃσι ἔλθῃ, πῶς νὰ ἐπανεἴθῃ, ἐπεξ. τοῦ νόστον, μεδίμμι ἀφήνω, παραιτοῦμαι, μὲν μὴν, ἀληθῶς, οὔ τι οὐδαμῶς, ἀντίος 3 ἐναντίος, ἀντία πάντων ἀντιθέτως πρὸς ὅλους, ἀντιπολιτευόμενος ὅλους, ἀέκητι

(ἐξῆμι (ἐξών)-μὲ τὴν θέλησιν) παρὰ τὴν θέλησιν, εἰς τὸ πείσμα τῶν., ἐριδαίνω (ἔρις) ἐκτενέστ. τύπος τοῦ ἐρίζειν: ἔξακολουθῶ (ἐρίζων) ὠργισμένος, οἶος 13.—80-7 γλανκῶπις 44, κρειών 45, μὲν δὴ λοιπὸν πράγματι, (ἔστι) φίλον, μάκαρ μακάριος, νοστήσαι ἐπεξ. τοῦ τοῦτο, πολύφρων τετραπέρατος, ὄνδε ἐόνδε, ἔπειτα τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὀτρύνομεν ὑποτ., διάκτορος (διάγων) ὁ διαβιβάζων τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἢ: ὁ διεκπεραιῶν αἰσίως, ὁ διὰ μέσου κινδύνων αἰσίως συνοδεύων, Ἀργεῖφόντης 38, Ὠγυγίη ἀπτ.-α, ὄφρα ἵνα, νημερτής 2 (νη-ἀμαρτάνω) στερερός, ἀμετάτροπος, ἐυπλόκαμος ἢ ἔχουσα ὠραίους πλοκάμους, καλλιπλόκαμος, [ταλασίφρων (ἢ ὁ. ταλα-τλη-, ἔτλην, σημ. ὑπομένειν, τολμᾶν) ὁ ἔχων καρδίαν καρτερικήν, τολμηρῶν, καρτερικός, κὲ (ν) ἂν ἀοριστολ. ἢ δυνητικόν, ὡς κε πῶς, ἵνα].—88-95 αὐτὰρ ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 84, ἐγὼν ἐγῶ, ἐλεύσομαι ποιητ. μέλ. τοῦ ἔρχομαι, ἐσ- μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾧ Ἰθάκηνδε πρὸς τὴν Ἴ., κατὰ τὴν Ἴ., μᾶλλον ἐποτρύνω ἐνθαρρύνω, ἐξεγείρω, ἐρεθίσω ἑπισηστότερον ἐναντίον τῶν μνηστήρων ἢ μέχρι τοῦδε, θείω θῶ, μένος θάρρος, ἐν φρεσὶ οἰ ἐπιμερισμός, ἀγορῆ (ἀγείρω) ἢ συνέλευσις τῶν πολιτῶν (ἐκκλησία), κομάω κρέω κόμην, κάρη οὐ., καρήατος κ. κρατός, κεφαλή, ἢ αἶτ. τοῦ κατὰ τι, ἀπόφημι, ἀπείπον, (τὸ λέγω παρ' ἀπτ. σύνθ. ἐν τοῖς προλέγειν, ἐπιλέγειν, ἀντιλέγειν) ἀρνοῦμαι: νάπαγορεύση τὴν ἔξακολουθήσιν τῆς ἀσχερᾶς διαγωγῆς των, ὅπερ περιέχεται ἐν τῇ ἐξῆς ἀναφ. προτ., οἶ ἢθ., μῆλα αἰγοτρόβατα, λ. πελοιημ. ἐκ τοῦ μεεεε, ἀδιδνός 3 πυκνὰ συμμαζευμένος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς αἰγας, αἵτινες διασκορπίζονται κατὰ τὴν βοσκήν, εἰλίπους (εἶλω στρέφω-ποὺς) ὁ συστρέφων τοὺς πόδας, ἐπίθ. χαρακτηριστικὸν τοῦ βαδίσματος τῶν βοῶν, ὧν αἱ ὀπίσθια μάλιστα κνήμαι κινοῦνται σταυροειδῶς πρὸς τὰ ἔσω, ὁ δὲ ἄσχος ποὺς διαγράφει τόξον πρὸς τὰ ἔξω τοῦναντίον οἱ ἵπποι ὡς ἀφροντες ὑψηλὰ τοὺς πόδας καλοῦνται ἀεροπόδες ἔλιξ-ικος 1 (ἐλίσσω) καμπυλοκέρατος, ἡμαθόεις 3.2 (ἄμαθος θ. ἄμμος) ἀμμόδης, πεύσομαι πυνθάνεσθαι, ἦν που πλ. ἐρ. μήπως ἴσως ἀκούση τι περὶ αὐτοῦ, ἠδὲ 12, ἐσθλός 3 ἀγαθός, κλέος ἐσθλὸν εὐκλεία, ἔχῃσιν ἔχη, ἔλθῃσι 77, ἔχη κατέχη, περιβάλλη, μιν 71 αὐτὸν: ἵνα λαμπρὸν ὄνομα ἀποκτήσῃ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων (διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα στοργήν).

96-105 ὤς ὡς ἀντικ. τοῦ ἔφατο : ταῦτα, *δέομαι* (ἀπ. δέω-ᾶ, δοῦμαι, ὑποδοῦμαι) δένω τι ἰδικόν μου, *πέδιλον-α* (πέδη δεσμός ποδῶν, ποδ-, πούς) ὑποδήματα, *ποσσίν* ποδ-σίν, *βῆ* ἔβη, ἔξεκινησε, *άλισσω* (ἀπ. ἄνω, διάκτοντες ἀστέρες), *ἤμα*, πηδῶ, τινάσσομαι, πετῶ (τῆς αὐτῆς ῥ. αἴγες (καί τὰ κύματα), *Αἰγαῖον* κυματῶδες), *κάρηνον* οὐ. (κάρη 90) (κεφαλή) κορυφή, *κατὰ κ.* κάτω ἀπό τὰς κ., *Οὐλύμπος* Ὀλυμπος, *στῆ* ἔστη, ἔσταμάτησε, ἐπάτησεν, *δήμος* χώρα, ἡ περιοχὴ πολιτείας τινός, *πρόθυρα* ἢ ἐξαθύρα ἢ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, *οὐδός* ἄ. τὸ κατώφλιον (ταύτης), *ἐπ' οὐδοῦ* ἀκριβέστερος διορ. τοῦ *ἐπὶ προθύροις*, *ἔχε* εἶχε, παράταξις ἀντὶ ἔχουσα, *ἔγχος* οὐ. δόρυ, *εἶδομαι* (ιδεῖν, φαίνομαι) ὁμοιάζω.— 106-12 ἄρα ὡς ἦτο φυσικόν, ὡς ἄλλως ἀνεμένετο, *ἀγῆνωρ-ορος* 1 (ὁ ἄγαν ἀγῆρ, ἀγαθὸς ἀγῆρ) ὑπερόπτης, αὐθάδης, *ἔπειτα* τότε, ὅτε εὔρεν αὐτοὺς, *θυμὸς* 4, 9. *ἔτεροπον* διεσκέδαζον, *πεσσοὶ* ἄ. εἶδος παιδιᾶς, *πεσσοῦς* ἡ κινουμένη ψῆφος, ἰδ. Πραγμα., *ἤμαι* 26, *προπάρουθε* ἔμπροσθεν, *θύραι* ἢ θύρα τοῦ μεγάρου, *ξινὸς* 9. δέρμα, *ἔκτανον* 30, *δοτηρὸς* 3 (ο(πρόθ.)-τρέω τρέχω) δραστήριος, *οἱ μὲν* οἱ κήρυκες, *οἱ δὲ* τοὶ δέ, οἱ θεράποντες, ἐπιμερισμός, *κρητήρ* ἄ. (κεράννυμι) εὐρύχωρον εὐρύστομον ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἀνέμειγνυετο ὁ οἶνος μετὰ τοῦ ὕδατος, *αὔτε* ἀπ' ἐτέρου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, *νίζω-πω*., νίπτω, πλύνω, *πολύτρητος* 2 (π.-τρητός τρυπητός, τετραίνω κ. *τράω τρυπῶ) πολύτρυπος, πολυτρύπητος, *πρότιθεν* προ(ε)τίθεσαν, παρέθετον πρὸ τῶν καθισμάτων τὰς τραπέζας, *δατέομαι*, διάφ. τύπ. τοῦ *δαίομαι* 23, 48, *δατέοντο-εὔντο* ἰων., *δάσομαι*., μοιράζω, διαμελίζω.— 113-8 *θεοειδῆς* θεόμορφος, *ἦστο* ἀπ. καθῆστο ἢ ἐκάθητο, *τετιμημένος* κ. *τετιηὸς* ἀρχ. ῥ. περίλυπος, *φ. ἦτορ* κατὰ τι, *ὄσσομαι* (ὄσσε-ὀφθαλμοί, oculus), ἔξ οὐ ὄφομαι., βλέπω, *ὁ. ἐνὶ φρεσίν* βλέπων νοερῶς, φανταζόμενος, *ἔσθλὸς* 95, *εἶ ποθεν* κυρίως πρὸτ. εὐχῆς ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τηλ. : ἄχ θεέ μου, ἐὰν ἐνεφανίζετο ἀπὸ κανὲν μέρος, εἶτα πλ. ἔρ. ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁσόμενος πατέρα, *σκέδασιν τίθημι* περίφρ. σκεδάννυμι, σαρώνω, *μνηστήρων* γεν. ἀντικ. ἐκ τοῦ *σκέδασιν*, *τῶν μὲν* ἐπαναλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως τὸ *μνηστήρων* χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτὸς 117, *τιμῆ* τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μεθ' ὅλων του τῶν τιμῶν, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐπεδίωκον οἱ μνηστήρες, *ἀνάσσω* εἶμαι ἀναξ, βασιλεύς,

δώμασιν οἷσιν μετ' ἔμφ. ἐν τοῖς ἰδικοῖς του ἀνακτόρου, ὅπου λη-
 σταὶ ἀλώνιζον, **μεθήμενος** καθήμενος μεταξύ, εἰς τοῦτο **τὰ φρο-
 νέων** τροπ. μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας.— 119-25 **ἰθύς** ὁ εὐθύς, **ἰθύς**
 ἐπίρ.+γεν. κατ' εὐθείαν πρὸς, πρβλ. ἀττ. εὐθὺν Ἑλλησπόντου, δὲ
 γὰρ, πολλακίς παρ' Ὀμ., **νεμεσάομαι** (νέμεσις δικαία ἀγανάκτησις)
 ἀγανακτῶ, μετ' αἰτ. κ. ἀπομφ., **ἐνὶ θυμῷ** ἐνδομύχως, **ξείνος** ὁ ἰων.
 ξένος, **ἐφεστάμεν** ἐφεστάναι, **δηθὰ** 49: ἠγανάκτησε δὲ ἡ ψυχὴ του
 μετ' ἐκείνο, τὸ ὅποῖον ἔβλεπε, εἰς ξένος νὰ ἴσταται., **ἔλε** εἶλεν,
 ἔλαβε, **δεξιτερὸς** ὁ δεξιός, dexter, **δέξατο** ἐπῆρε, **ἔγχος** 104, **φω-
 νήσας** βάλων φωνήν, **προσαυδάω** ὁ 31 λέγω πρὸς τινα, +διπλ. αἰτ.,
πτερόεις πτερωτός, **ἔπεα πτ.** διότι ἅμα ἐξεληθόντα τοῦ ἔρκους τῶν
 ὀδόντων δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, ὡς πτηνὰ ἐκφεύγοντα ἐκ τοῦ
 κλωβοῦ, **χαῖρε** ἡμεῖς: **καλῶς ὤρισες**, **φιλήσῃ** φιλήσῃ β'. ἐν. μ.
 μέλ. ἐν παθ. σημ. τοῦ **φιλέω** φιλεύω, φιλοξενῶ, **ἄμμι** αἰολ. ἡμῖν,
πατέομαι, **πασ(σ)άμην**, γεύομαι, τρώγω, **πασκο(τ)**, **δεῖπνον** παρ'
 Ὀμ. γεῦμα, **μυθέομαι** (μῦθος 28) λέγω, **ὄττεο** ὄτου κ. οὔτινος,
χρῆ+αἰτ. προσ. κ. γεν. πράγμ.: ὅ,τι χρειάζεσαι, **ὧς** 96, **ἔσπετο**
 ἔπομαι.

126-31 **δὴ ῥα** πλέον ἀκριβῶς, **ἔσαν** ἦσαν, **δόμον** μεγάρου, **ῥὰ**
 φυσικά, **φέρων** ἡμεῖς: ἔφερε καὶ τὸ ἔστησε, **κίονα μακρὴν** 53-4,
δουροδόκη (δόρατα δεχομένη, πρβλ. **πανδοκεύς**, **δωροδόκος**..) δο-
 ρατοθήκη πιθανῶς τὸν ξύλινον κίονα φέροντα ῥαβδώσεις περιέ-
 θεον ἄνω καὶ κάτω ἐν συμμετρῷ ἀποστάσει δύο κροίκοι ἢ δακτύλιοι
 μετάλλινοι, συγκροτοῦντες τὰ πρὸς τὸν κίονα κεκλιμένα δόρατα
ἔύξοος 2 ὁ φέρων ὠραίας κοιλότητος ἢ ῥαβδώσεις, ἐν αἷς ἐτίθεντο
 τὰ δόρατα, **ἐνθα περ** ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καί, **ταλασίφρων** 87,
εἶσεν ἄορ. τοῦ *ἔζω μτβτ. ἐκ ὁ. σεδ-, sed-eo, βάλλω νὰ καθίσῃ,
αὐτήν ὁρίστ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἔγχος, **ὑπὸ πετάσας** στρώσας
 ὑποκάτω (ὡς ὑπόστρωμα), **λίτα** αἰτ. κ. λιτὶ δοτ. ὡς ἔξ ὄνομ. **λις-λί**,
 πρβλ. **λισ-σός**, ὁ-**λισ-θάνω**, **λεῖος**: λεῖα, μαλακὰ υφάσματα, **δαιδάλεος**
 (δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, **Δαίδαλος**) καλλιτεχνικῶς κατε-
 σκευασμένος, **πολυποίκιλος**, εἰς τὸ **θρόνον**, **θρηῆνυς-υος** ἄ. (θρῶνος
 -νιον) ὑποπόδιον, **ὑπὸ** ἐπιρ., **ποσὶ** διὰ τοὺς πόδας.— 132-5 **παρ**
θέτο ἐτοποθέτησε πλησίον διὰ τὸν ἑαυτὸν του, **κλισμὸς** ἄ. (κλίνε-
 σθαι) ἀνάκλιτρον, **ποικίλος** (pingo) ποικιλόκοσμος, **ἐκτοθεν**

ἐκτὸς τοῦ κύκλου, τῆς ζώνης, *μνηστήρων* ἔπεξ. τοῦ ἄλλων, *ἀνιάομαι* στενοχωροῦμαι, *ὄρουμαγδός* ἄ. θόρουβος, *ἠηδέω* (ἠηδῆς) ἀηδιάζω, *μετελθῶν* ἐλθῶν μεταξύ, αἰτ. εἰς τὸ ἀνηθεις : διότι εὐρέθη μεταξύ, διότι ἡ τύχη τὸν ἔφερε μεταξύ ἀναισχύντων, τὸ αἴτιον ὑποκειμενικόν, κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ ξένου· οἱ πεζοὶ τὸ ὄς + *μτχ.* *ὑπερφιάλος* (ὑπερ-φνῆς) ὑπερόπτης, θρασύς, ἰταμός.—**136-43** *ἀμφίπολος* θ. (ἀμφι-πελομένη 16) ἡ ἀσχολουμένη περὶ τινα, ἡ θεραπαινίς, *χέρονιψ-ιβος* θ. ὕδωρ τοῦ νιψίματος, εἰς τὸ φέρουσα κ. ἐπέχευε, *πρόχοος* θ. (-χους) νεροκάννατον, τοπ. ἐντὸς καννατιοῦ, εἰς τὸ φέρουσα, ἢ ὄργ. εἰς τὸ ἐπέχευε, ἀπτ. ἐπέχεεν, ἄορ. τοῦ ἐπιχέω, *λέβης-ητος* ἄ. νιπτήρ, λεκάνη, ὁ διορ. εἰς τὸ ἐπέχευε, *νίψασθαι* (νίξασθαι) ἀπρμφ. τοῦ σκοποῦ, *τανύω* κ. *τιταίνω*, (τείνω) ἐκτείνω, στρώνω κατὰ μῆκος, ἀπλώνω, *παρὰ* ἐπιρ. πλησίον, *ξεστός* ὁ καλὰ πλανισμένος, *ταμίη* θ. ἡ οἰκονόμος (θεράπαινα), ἡ ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων καὶ κρατοῦσα τὰς κλείδας τῶν ἀποθηκῶν, *αἰδοτός* ὁ (αἰδώς) σεβαστός, *σίτος* ἄρτος, *δαιτρός* ἄ. (πρβλ. *δατέομαι*, *δαίομαι* κ. ἐνεργ. *δαίζω*) ὁ διαμελίζων τὸ κρέας, κόπτων εἰς μερίδας (κοψίδια) καὶ παραθέτων εἰς τοὺς δαιτυμόνας, *πίνακες* πινάκια, ἐκ τούτου τὸ *κρεέων* (κρεάων) γεν. περιεχ., *αείρω* αἶρω, *αείρας* ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς τροπέζης, παρ' ἡμῖν : ἐπήρε καὶ παρέθηκε, *σφι* ἐγγλ. σφίσι, αὐτοῖς, *κύπελλον* ποτήριον, *θάμ*² θαμά, συχνάκις, *θαμέες* συχνοί, *θαμίζω* συχνάζω, *θαμών*, *ἐπόχετο* ἐπήγαινε καὶ ἤρχετο, ἐγύριζε κατὰ σειράν, *οἰνοχοεύω-έω* κερνῶ (ἐκ πρόχου, δι' ἧς ἤγντουν ἐκ τοῦ κρατήρος), ἐκ τούτου τὸ *αὐτοῖσιν*.—**144-9** ἔς *ἦλθον*, *ἀγήνωρ* 106, ὑπερόπτης, αὐθάδης, *ἔζοντο* ἐν σημ. ἄορ., *ἐξείλης-ῆς* (ἔχομαι) κατὰ σειράν, *δμωή* θ. (δάμνημι) ἡ δουριάλωτος, δούλη, ὑπηρέτρια, *παραγηνέω*, (ἐκ τοῦ νέω σωρεύω δι' ἀναδιπλ.), μόνον ὁ πρτζ., ἐπισωρεύω, παραθέτω ἐν ἀφθονίᾳ, *κάνεον* κανοῦν, κάνιστρον, *κοῦροι* εὐγενεῖς νέοι, *ἐπιστέφομαι* πληρῶ μέχρι στεφάνης, μέχρι τῶν χειλέων, ἐντελῶς, *ιάλλω* ἀπλώνω, *ὄνηαρ-τος* οὐ. (ὄνήμη, ὄνη-σαι) στυλωτικά, τονωτικά, φαγητά, πάντοτε περὶ τοῦ φαγητοῦ, ἄρτου κ. κρέατος, *ἐτοῖμα* κτγο. εἰς τὸ προκείμενα.—**150-4** ἐξ *έντο* ἐξείντο, *ἐξίεμαι* ἐκβάλλω ἀπ' ἐπάνω μου, σβήνω, *ἔρον* αἰολ. ἔρωτα, *πόσις* θ. ποτόν, οἶνος, *ἐδητὺς* θ. (ἔδω ἐσθίω) φαγητόν (πρβλ. *ἐδωδή*, *ἐδῶδιμος*,

νη-εδ-τις νῆσις) : ἀφ' οὗ ἐκόπη ἡ ὄρεξις τοῦ φαγητοῦ., ἀφ' οὗ κατηύνασαν τὴν πείναν., **μέλω** τινὶ εἶμαι ὑποκείμενον φροντίδος εἰς τινα, οὗτος φροντίζει περὶ ἐμοῦ, : οὔτοι μὲν περὶ ἄλλα (νέας ἀπολαύσεις) εἶχον στρέψει τὴν προσοχὴν των, ἢ καρδία των ἐγύρευε., **μολπή** θ. (μέλω-ομαι) ἄσμα (καὶ χορὸς ἢ κροῦσις ὄργανου), **ὄρχηστὺς-ύος** θ. ὄρχησις, ἐπεξ. τοῦ ἄλλα, **ἀναθήματα** ἐξαρτήματα, συμπληρώματα, παρεπόμενα, **δαῖς** δαιτὸς θ. (δαίνυμι δίδω μερίδας, φιλέω) συμπόσιον, εὐχάια, **κίθαρις** θ. κιθάρα, **ἐν χερσὶ-Φημίω** ἐπιμερ., **ῥά** ὡς γνωστόν, **αἰείδω** ᾄδω (ἀοιδῆ-φῶδῆ, ἀοιδός).

155-7 ἦτοι (ἀληθῶς) μὲν, **φορμίζω** παίζω τὴν φόρμιγγα, εἶδος κιθάρας, **ἀναβάλλομαι** παίζω τὸ προανάκρουσμα πρὶν ἀρχίσῃ ἢ φῶδῆ, ἀρχίζω, εἰς τοῦτο **καλὸν** ὠραία, **αἰεῖδειν** τοῦ σκοποῦ, **αὐτὰρ** ἢ ἀντίθ. πρὸς τοῖσιν μὲν 151, **γλανκῶπις** 44, **ἄγχι** πλησίον (τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀ.) : πλησιάσας εἰς τὸ οὗς τῆς Ἀ., **πενθόιατο** πένθειντο, **πένθομαι** πυνθάνομαι.—158-62 ἦ ἀλήθεια, μήπως, **νεμεσάομαι** 119 θυμῶνω, μοὶ κακοφαίνεται, **ὅτι** ὅτι, ἢ ἀναφ. πρὸτ. τὸ αἴτιον τοῦ νεμεσήσαι, **τούτοισι** τοῖς μνηστῆρσι, **μέλει** 151, εἰς τοῦτο **ῥῆα** (ῥηίδιος ῥῶδιος) εὐκόλως, ἀμερίμνος, μὲ ἐλαφρὰν συνείδησιν, **ἔδω** 150, **βίωτος** ἀ. περιουσία (βίός), **νήποινον** (νη(στ.) ποιῆ) ἀρσ. αἰτ. κτηρ. εἰς τὸ βίωτον, ἄνευ ἀνταποδόσεως, ἀτιμωρητί, **ἀνέρος** ἐκ τοῦ βίωτον, ὀρίζον ἀκριβέστερον τὸ γεν. **ἀλλότριον**, **δῆ** ἤδη, **πὸν** ἴσως, **πύθομαι** σήπομαι, **κείμενα** ἐστρωμένα, πεταγμένα, **ἥπειρος** ξηρά, **εἰν** ἐν, ἐνί, **ἄλς** ἄλδος θ. θάλασσα (παρ-άλ-ιος, ἐν-άλ-ιος, ἄλ-ιεύς), τὸ ὑποκ. τοῦ πύθεται ὁστέα γίνεται εἰς τὸ κυλίνδει ἀντικ.—163-5 **ἰδοῖατο** ἴδοιντο, ἴδοιεν, **εἰ** ἰ. κυρίως εὐχὴ ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τ. : ἄχ νὰ ἔβλεπον ἐκεῖνον., ἀσύνδετον ἐν ἀντιθέσει, τὸ **γέ** ἐξαιρεῖ τὴν ἔννοιαν τοῦ **κεῖνον** ἐκεῖνον, ὡς **κεῖσε-ἐκεῖσε**, **ἀράομαι** εὐχομαι, **ἀφνειὸς** (ἄφενος ὃ ἦ τό, opes, opulentus) πλούσιος, σύγκρισις δύο ἰδιοτήτων τῆς αὐτῆς ἐννοίας: μᾶλλον ταχεῖς ἢ πλούσιοι, ταχύτεροι καὶ οὐχὶ πλουσιώτεροι, **χρυσὸς** χρυσᾶ σκευή, **ἐσθῆς-ἦτος** θ. (Ἔσ-νυμι, ves-tis) ἐνδύματα, αἱ γεν. τῆς ὕλης.—166-8 **νῦν** δὲ τῶρα ὅμως, τοῦναντίον ὅμως, εἰσάγεται τὸ πραγματοποιηθὲν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ εὐχτέον, **ὧς** ὡς εἶπον 161, **μόρος** (μοιρς) θάνατος, **θαλπωρῆ** θ. (θάλω θερμαίνω) (θέρμανσις) παρηγορία, **ἡμῖν** ἐγκλιτ. ἄνευ ἐμφάσεως, **ἡμῖν** μετ' ἐμφ., **εἰ** πέρ τις

καὶ ἂν τις, **ἐπιχθόνιος** (ἐπὶ χθονός) ἐπίγειος, **φῆσιν** φῆ, συνήθης παρ' Ὀμ. ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ κέ(ν) ἢ ἄν, **τοῦ δὲ** ἀντίθ. εἰς τὸ εἶ **πέρ τις..**, δὲ ὅμως, : ἀλλὰ τί τὰ θέλεις !, **τοῦ** Ὀδυσσέως, **νόστιμον ἡμᾶρ** θ.—**169-73** ἄγε παρακελ. μόρ., **ἀτρεκέως** (ἀτρεκής, α(στ.)-τρικ- torqueo, τρέπω) ἀληθῶς, εἰς τάληθινά, **καταλέγω** διηγοῦμαι λεπτομερῶς, **τίς** (εἷς), **εἷς** ἔγλ. εἶ (εἰμί), **ἀνδρῶν** ἐκ τοῦ τίς κ. **πόθεν** = ποδαπός, ἢ ἄ ἔρωτ. ἔχει δύο ἐρωτηματικά, **πόθι** ποῦ, **πόλις** πατρίς, **τοί σοί, tibi, τοκεύς**, ὁ Ὀμ. **τοκῆς** (τίκτω) γονεῖς, **ὀπποίης** πλ. ἔρ. ἄνευ ἔρωτ. σημείου, **πῶς** πάλιν εὐθραῖα ἔρ., **εὐχομαι** κ. **εὐχετάομαι** καυχῶμαι, ὁ ποτκ. : ὅτε σὺ μετ' αὐτῶν ἔπλεες πρὸς τὰ ἔδῳ, **ἔμμεναι** (ἔσ-μεναι) εἶναι, **οὐ μὲν γάρ τι** μὲν-μήν, ἀληθῶς, **οὐ τι** οὐδαμῶς, **οἶομαι** οἶομαι.—**174-7** **ἐτήτυμος** (δι' ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ ἐτυμος (εἰμί): ἀληθῆς) ἀληθῆς, **ἐτήτυμον** κτηρ. τοῦ τοῦτο, **ἐν εὐ, ἦε-ῆ** ἢ διπλῆ ἔρ. παρ' Ὀμ. διὰ τοῦ ἦε (ἦ)-ῆε(ῆ), ἀπτ. πότερον-ῆ, **μεθέπω** (ἀκολουθῶ ὀπισθεν) ἔρχομαι (ἔδῳ), **νέον** (ἄσπι) διὰ πρώτην φοράν, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ **καί**, ἦδη, τοῦ β'. μέλους, **ἔσσι** ἔσ-σι-εἶ, : συνδέεσαι ἦδη διὰ ξενίας μὲ τὸν πατέρα μου, **ἄλλοι** ξένοι, **ἴσαν** (εἶμι) ἦσαν, **δῶ** οὐ. δῶμα, ὄνομ. κ. αἰτ., ἢ αἰτ. τὸ τέρας τῆς κινήσεως, **ἐπίστροφος** ἀναστρεφόμενος, ἀναπτύσσων σχέσεις, **ἀνθρώπων** γεν. ἀντκ. : κοσμογυρισμένος.

178-81 προσέειπε πρόσφημι : λέγω πρὸς τινα, **τοιγὰρ** συλλογ. δι' αὐτὸ λοιπόν, **ἀτρεκέως** 169, **δαΐφρων** 48, **εὐχομαι** κ. **εὐχετάομαι** 172, **φιλήρετος** ὁ φιλῶν τὰ ἔρετμὰ (ἐρέσσω κωπηλατῶ, ἐρέτης, remus), κώπας : ναυτικός.—**182-4** **κατήλυθον** κατήλυθον, κατηγαγόμεν, κατῆρα, κατέπλευσα εἰς τὸν λιμένα, **ᾧδε** τροπ. οὕτως ὅπως εἶμαι ἔδῳ, ὅπως μὲ βλέπεις, **οἶνοψ** (οἶνου-ὀπ-) ὁ ἔχων τὴν ὕψιν τοῦ οἴνου, σκοτεινός, μαῦρος, **πόντιος** 4, **ἐπὶ πόντιον** ἀνὰ τὸν π., **ἀλλόθροος** (θρός-οὐς θόρυβος) ἀλλόγλωσσος, **ἐπ. ἀ. ἀ.** πρὸς..., **Τεμέση** θ. πόλις, **μετὰ χαλκὸν** ἢ κίνησις ἐνέχει καὶ σκοπὸν : ἵνα προμηθευθῶ χαλκόν, **ἄγω** παράταξις ἀντι : ἄγων, ἐν ᾧ φέρω, **αἶθων** (αἶθω καίω) λάμπων, στιλπνός (κατειργασμένος).—**185-6** **ἦδε** ἔδῳ δά, πλησίον, **ἔστημεν** ἔχει ἀράξει, **ἐπ' ἄγρου** ἔξω, εἰς τὰ περιχώρα τῆς πόλεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόλιν, **νόσφι** (μακράν, χωριστά) εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, **Νήιον, ὕληις** 3 (ὕλη δάσος) δασώδης.—**187-93** **ἐξ ἀρχῆς** ἀνάκαθεν, **εἶ πέρ τε..** καὶ ἐὰν ἐρωτήσης καὶ αὐ-

τὸν τὸν..., *εἶρομαι* (ἔξ οὗ ἄπτ. *ἐρήσομαι, ἡρόμην*) ἐρωτῶ, *ἐπελθὼν* ἡμεῖς: καὶ ἐὰν ἔλθῃς καὶ ἐρωτήσης, *ἀπάνευθεν* μακρὰν, *ἐπ' ἀγροῦ* ἐν τῇ ἔξοχῃ, εἰς τὰ κτήματα, *πήματα πάσχειν* ὅτι ὑποφέρει, βασιλεύεται (ἐκ τῶν κακουχιῶν, τοῦ γήρατος), *ἀμφίπολος* 136, *βρωσις* (βιβρώσσω), *παρτιθεῖ* παρατίθῃσι, ὡς ἐκ *παρατιθέω*, πρβλ. *παρετίθεις-θει* ἄπτ., *εὔτε* ὅτε, *εὔτ' ἂν* ὅταν, *γυῖα* οὐ. μόνον πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος, χεῖρες καὶ πόδες, *ἐρπύζω* (θαμ. τοῦ *ἐρπειν*) σύρομαι, σύρω τοὺς πόδας, *γουνὸς* ἄ. (*γόνυ*) λοφῶδες ὕψωμα, *ἀλωή* θ. (*ἀλοιῶ ἀλωνίζω*) ἐπίπεδος ἔκτασις, *ἄ. οἰνόφυτος* κτῆμα ἀμφελοφυτον, ἀμπελότοπος, *ἀνά γ.* ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων τὸ κτῆμα. — 194-9 *νῦν* δὲ μετὰ τὴν παρέχβασιν 188-93 ἐπαναφέρει τὸν λόγον εἰς 187, ἀποκρινόμενος εἰς 175., *δῆ* ἤδη, *ἐπιδήμιος* ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐν τῇ χώρᾳ του εὐρισκόμενος, *νῦ(ν)* τώρα ὡς βλέπω, *βλάπτω* ἐμποδίζω, ἀποκλείω, *κέλευθος* θ. ὁδός, ἐπάνοδος, *οὐ πω* ἐν σχέσει πρὸς τὸ *δῆ* 161 τοῦ T., *δῖος* 14, *πὸν* ἴσως, ὡς νομίζω, *κατερύκεται* 14, *χαλεποὶ* σκληροί, ἀφιλόξενοι, *ἔχουσιν* εἰς τὰς χεῖράς των, εἰς τὴν ἐξουσίαν των, παράταξις ἀντί: ὅπου ἀφιλόξενοι., *πὸν* ἴσως, *ἐρκανάω* ἐκτενεστ. τύπος τοῦ *ἐρύκω*. — 200-2 *τοὶ σοί, ὡς* οὕτως ὅπως, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον, *ἐν θυμῷ βάλλουσι* μοὶ ἐμπνέουσι, *δίω* κ. ὀίομαι 173, *τελέεσθαι* μ. μέλ. ἐν παθ. σημ., *ἐὼν* (ἔσ-ὼν) ὢν ἐνδ., *οὐ τι* χωρὶς ποσῶς, *εἰδὼς* ἐμπειρος, εἰδήμων, ὅθεν πρὸς γεν. ἀντικ., *οἰωνὸς* ἄ. (ανί-s, ὀφι-ωνος) πτηνόν, οἰωνός, *σάφα* σαφῶς. — 203-205 *οὐ ἔτι, τοὶ* ἡθ., *ἀπὸ μακρὰν, πατρὶς* 75, *δηρὸν* ἐπὶ μακρὸν χρόνον, δῆν, δηθά, *γέ* τοῦλάχιστον, *οὐδ' εἴ περ* καὶ ἂν ἀκόμη, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ ἂν 167, *ἔχῃσι* ἔχη, κατακρατοῦσι, *δέσματα* (δέω-δένω) δεσμά, ὑποκ., *φράζομαι, φράσσομαι* (φράδ-σομαι), σκέπτομαι: θὰ ἐξεύρη μέσα καὶ πόρους, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, *ὡς-κε* πῶς κατὰ τινα τρόπον. — 206-12 206=169, *εἰ δῆ* ἐὰν πράγματι, ὅπως λέγεις, *εἰς* ἐγγλ. 170, *ἐξ αὐτοῖο* ὀριστ. ἐξ αὐτοῦ τούτου, *αἰνὸς* ὅ δεινός, *αἰνῶς* καταπληκτικῶς, *μὲν* μὴν, ἀληθῶς, *ἐπέλ* αἰτιολ. πῶς γινώσκει τὸν Ὅδ., πρὸς ὃν συγκρίνει τὸν T., *μίσομαι* ἔρομαι εἰς ἐπιμειξίαν, *θαμὰ* 143 τόσον συχνά, ὅπως συνήθως συμβαίνει ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἀναστροφῇ (τοῖον), *ἀναβαίνω* ἐπιβιβάζομαι πλοίου, ὅθεν τὸ *ἀναβήμεναι* εἰς T. βραχυλογικῶς: πρὶν ἐπιβῆ τοῦ πλοίου καὶ κατευθυνθῆ εἰς T., *ἐνθα περ* ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου

καί, *ἔβαν* 112 πρότιθεν, *κοίλῃσ'* κοίλῃσι, κοίλαις, *ἐκ τοῦ* ἔκτοτε, *οὔτ' ἐγὼν* οὔτ' ἐκεῖνος.

213-6 *αὖ* κ. *αὔτε* ἀφ' ἐτέρου, *ἀντίον ἠΐδα* ἀμείβετο, *πνέω*, προκμ. *πεπνυμένος* (ἔμπνευσμένος) συννετός, (ἐπειδὴ μὲ ἐρωτᾷς) *τοιγὰρ* 179, *μέν τε-αὐτάρ, με ἔμμεναι* τοῦ (ᾠδ.), *οὐ τίς πω* οὐδεὶς μέχρι σήμερον, *ἀνέγνω* ἐξηκριβωσεν ἀσφαλῶς, *αὐτὸς* ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *ἐδὼν γόνον* τὴν καταγωγὴν του ὡς πρὸς τὸν πατέρα, τίς εἶναι ὁ πατήρ του.—217-20 *ὡς ὄφελον ἔμμεναι* εὐχὴ ἀπραγμ.: εἶθε νὰ ἤμην, κυρ. ἐπιφ.: ἔ νὰ ἤμην δά..., *τεο-τευ-του*, τινός, *ἔτετμεν* ἀορ. ἐκ ὁ. *τεμ-(τέμνω)* ἀντὶ *ἔ-τε-τεμ-ον*, ὡς *σεπ-(ἔπομαι)* *ἔ-σπ-ό-μην*,: συνήντησα, εὐρον, (*κτέαρ*)-ατος οὐ κτῆμα, *κ. ἔπι* ἀναστροφή: ὅστις νὰ ἐγήρασεν ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν του, ὅστις νὰ εἶχε χαρῆ τὰ ἀγαθὰ του μέχρι τοῦ γήρατος, *νῦν δὲ* 166, *φάσι με ἐγενέσθαι* (ὅτι ἐγεννήθη ἐκ) *τοῦ*, ὅς., *ἄποτμος* 2 (α (στ.)-πότμος ἄ. (πίπτω)-μοῖρα) δυστυχίης, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὸ προηγούμενον παράπονον, ὅπερ εἶναι τόσον πικρόν, ὥστε δὲν θὰ ἔλεγεν αὐτό· ἐὰν λέγει, τοῦτο, διότι ἤρωτήθη.—221-3 *μέν* μίγν, ἀληθῶς, *τοὶ ἦθι*, *κάννυμος* 2 (νη (στ.)-ὄνυμα αἰολ.) ἀνώνυμος, *ὀπίσω* χρόν. ἐν τῷ μέλλοντι: κατέστησαν τὸ γένος σου οὐχὶ ἀνώνυμον διὰ τὸ μέλλον, δὲν προώρισαν εἰς τὴν γενεάν σου ἄδοξον μέλλον, *ἐγεννάμην* (γεν-,γίνομαι) ἐγέννησα (ἐπὶ τοῦ πατρός), ἔτεκον (ἐπὶ τῆς μητρός), *τοῖον* τοιοῦτον, τόσον ἰκανόν, ἄξιον, *Πηγελόπεια* Ὀμ., ὕστερον Πηγελόπη.—224-29 *δαίς* 152, *τίς* κτηρ. τί εἶδους, *ὄμιλος* (ὀμοῦ ἴλη) ὀμάς, ὄγλος, *ἔπλετο* 16 ἦτο, ὀπρκ. ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ παρελθόντος, καθ' ἣν τὸ πρῶτον εἰσερχόμενος ὁ ξένος ἀντελαμβάνετο αὐτά, *τίποτε* (τίποτε) τί τέλος πάντων, πρὸς τὸ οὐδ. *χρεώ* (ἔστι), ἢ αἰτ. *σέ* κατὰ τὸ *χρῆτινά τινος*, ὡς ἐνταῦθα νοεῖται ἢ γεν. *δαιτός*, ὀμίλου,: πρὸς τί λοιπὸν χρειάζεσαι αὐτά, *εἰλαπίνη* θ. πολυτελὲς συμπόσιον, εὐωχία (κυρίως ἐν ἑορταῖς καὶ θυσαῖς), *γάμος* γαμήλιον συμπόσιον, *ἔρανος* ἄ. γεῦμα (λιτόν), διασκέδασις ἀπὸ συνεισφορᾶς, Picknick, *τάδε γε* αὐτὰ δὰ τοῦλάχιστον τὰ πολυδάπανα, πλουσιοπάροχα, *δοκέουσι* ἀσύνδ. διασαφ., *δαίνυμαι* (πρβλ. *δαίς*) εὐωχοῦμαι, *δαίνυμι* ἐστῶ, ἐκ τούτου τὸ *ὑπερφιάλως* 134 μὲ περισσὴν ἀναίδειαν, *ὡς τε* ὡς ὑβρίζοντες: συμπεριφερόμενοι, νομίζω, αὐθαδῶς, *νεμεσῆσαιτό κεν* ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, *αἴσχεα* ἀσχημοσύναι,:

ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πολλῶν ἄ., *ὅς τις* ἀναφ. ὑποθ., *πινυτὸς* ὅ (πινέω, πε-πνυ-μένος 213) συνετός, γὰρ κολάζει τὸ *ὅς τις*: ἐὰν μὴ πᾶς, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πᾶς γνωστικός ἄνθρωπος, *μετέλθοι* ἤθελεν εὐρεθῆ ἔν μέσῳ (μετα-) ὄλων αὐτῶν.—230-3 ἄρ., ἄρα κ. ῥᾶ λοιπόν, *δὴ* τώρα, *ἀνείρομαι* 188 (ἀν) ἐρωτῶ, *μεταλλάω* ἐρευνῶ, ἐξετάζω μετὰ περιεργείας· ὡς ἀπόδοσιν τοῦ *ἐπει*.. ἡμεῖς θὰ ἐλέγομεν: ἄκουε, μάθε λοιπόν· *μέλλεν ἔμμεναι* φαίνεται ὅτι ἤτο ποτε, πιθανὸν νὰ ἤτο ποτε, πιθανὴ συνέπεια τῶν ὅσων ἔχει ἀκούσει καὶ τῶν λειψάνων τοῦ μεγάλειου, τὰ ὁποῖα βλέπει, *ἀφνειὸς* 165, *ἀμύμων* 29 ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, *ὄφρα* ἐφ' ὅσον, *κεῖνος* περὶ τοῦ ἀπόντος πατρός, *ἐπιδήμιος* 194.—234-38 *βόλομαι* σπᾶν. ἀντὶ βούλομαι, *μητιάω* (μητις θ.-σκέψις) σκέπτομαι, μελετῶ, *ἐτέρως* κατ' ἄλλον, κατ' ἀντίστροφον τρόπον, : ἄλλως ἔδοξε, *οἷ* ἀναφ. αἰτιολ., *μὲν* ἀληθῶς, *αἰστος* (α(στ.) ἰδ-εῖν) ἄφαντος, *περὶ π.* ὑπὲρ πάντας προξενήσαντες κακόν τὸ ὁποῖον δὲν ἐδοκίμασεν ἄλλος ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἢ μεγίστη τῶν συμφορῶν· τοῦτο αἰτιολογεῖ τὸ *ἐπει*, *ἀκαχοίμην* μ. ἄορ. τοῦ *ἀκαχίζομαι* (ἄχνημαι, ἄχος λ. πεπ. στεναγμός, λύπη) λυποῦμαι, *θανόντι περ.* ἐνδ. πρὸς τὴν νοουμένην δοτ. *οἷ* (᾽Οδ.) τοῦ αἰτίου : δὲν θὰ ἐθλιβόμην δι' αὐτὸν καὶ ἂν ἀκόμη εἶχεν ἀποθάνει, καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατόν του, *ᾧδε* οὕτως ὅπως τώρα, *δάμνημι* κ. *δαμνάω*, *δομ-ο*, *δέδμημαι*, *ἐδμήθην*, *δαμάζω*, *εἰ δάμη* ἐὰν θὰ ἤθελε φονευθῆ ἔν μέσῳ τῶν, *οἷσ' οἷσι*, ἐοῖς, *δῆμος* χώρα, *ἑταροὶ* ὅ (satellites) οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας του, *φίλοι* οἱ ἐν τῇ πατρίδι οἰκεῖοι : ἐν τοῖς κόλποις, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν οἰκείων, *τολυπεύω* (*τολύπη* θ. τουλούπα ἐρίων) (μετασκευάζω τὸ ἔριον εἰς τολύπας) παρασκευάζω, πλέκω, φέρω εἰς πέρας, ὁ ἄορ. μετὰ τὸ *εἰ δάμη* τὸ ἀπραγματοποίητον ἢ ἔννοια 234-8 : ἐὰν ὁ πατήρ μου ἀπέθνησκεν εἴτε ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἢ λύπη μου δὲν θὰ ἦτο τόσον μεγάλη.—239-40 *τῷ* ἢ *τῷ* ὄργ. πτ. τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νέα ἀπόδοσις τοῦ *εἰ δάμη* *Τ.* ἐνὶ δήμῳ, *Παναχαιοὶ* σύμπαντες οἱ Ἄχ., *τύμβος* (tumulus) μνημα (σοφρὸς χώματος), *οἷ* ᾽Οδ. χαρ., *ἄρνημαι* ὅ, *ἠράμην*, *κερδίζω*, *ᾧ παιδι* ἀντὶ ἐμοὶ χαρ., εἰς τοῦτο *ὀπίσσω* διὰ τὸ μέλλον : θὰ ἐκέρδιζε μεγάλην δόξαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκληροδοτεῖ καὶ εἰς τὸ τέκνον του.—241-3 *νῦν* δὲ 166, *ἄρπυιαι* αἱ θύελλαι (*ἄρπ-ἄζειν*), *ἀνερείπομαι* ἀρπάζω

εἰς τὰ ὕψη, οἴχεται πάει, ἀσύνδ. διασαφ., **ἄιστος** 235, **ἄπυστος** (α (στ.)-πυθ-, πυνθάνεσθαι) χωρὶς νὰ ἀκούσθῃ, ἄνευ εἰδήσεων, **κάλλιπεν** ἐκ τοῦ **κατάλιπεν**, **κάτι-λιπεν**, **γός** ἄ. θρήνος, στεναγμός.—**243-8** οὐδέ τι ἄλλ' οὐδαμῶς, ἢ ἀντίθ. 235, οὐ ἢ ἔννοια ἐπανελήφθη χάριν τῆς ἀντιθ. ἐν 242, **στεναχίζω** κ. **στενάχω** ἐκτενέστ. τύποι τοῦ **στένω** στενάζω, **νὺ** νῦν, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ **τώρα** χρόν. κ. συλλογ., **τεύχω**, -ξω., παρασκευάζω, δημιουργῶ (τέχ-νη, τέκ-των), **κῆδος** οὐ. (caed-o) θλίψις, πικρία, **ἄριστοι** εὐγενεῖς, πρὸς τὸ ὄσοι, **κρατέουσι** βασιλεύουσιν, ἔχουσι τὴν ἀρχήν, **ὕληεις** 3.2 (ὕλη) δασώδης, **κοιρανέω** (κοίρανος κύριος, ἄρχων) ἄρχω, **κραναός** 3 (κάρ-η, κράν-ος, κραν-ιον, κέρ-ας.. ἢ ἤϊσα δηλοῖ τὸ σκληρὸν) τραχύς, πετρώδης, **μνάομαι** 39, **τρύχω** φθείρω, παράταξ. ἀντὶ μυχ., **οἶκος** περιουσία.—**249-51** **στυγερός** 3 (στυγέω μισῶ) φορικτός, ὅστις προκαλεῖ τὸν ἀποτροπιασμόν, **τελευτήν** (τῆς **μνηστύος**, **μνηστείας**) **ποιῆσαι** νὰ δώσῃ ἐν τέλος, νὰ τὰ τελειώσῃ, **φθινύθω**, ἐκτενέστ. τύπ. τοῦ **φθίνω**, φθείρω, κατασπαταλῶ, **τάχα** ταχέως, παρ' Ὁμι. χρόν., **δὴ** τώρα πλέον, **διαρραίω** συντριβῶ, κάμνω κομμάτια.

252-4 **ἐπαλαστέω** ἐξοργίζομαι, ἐξαγοιῶμαι, ὡ **πόποι** αἰσχρός ! τρομερόν ! ἀνήκουστον !, **ἧ δὴ** ἀλήθεια λοιπόν, **πολλὸν** πολύ, **δεύε** δεύε(σαι) δέῃ ἔχεις ἀνάγκην, αἰσθάνεσαι τὴν ἀπουσίαν, πολὺ σοὶ εἶναι αἰσθητή, **ὃ κεν** ἀναφ. συμπ., **ἐφίημι** ἐπιβάλλω.—**255-9** **εἰ γὰρ σταίη** εὐχὴ καὶ ἠγούμενον ἅμα τοῦ 266 : ἄχ νὰ παρουσιάζετο...! ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, τότε., **ἐν πρώτῃσι θύρῃσι** ἐν τῷ προθύρῳ 103, **πήληξ-κος** θ. (πάλλεσθαι) κράνος, **τοῖος ἐὼν** μὲ τὴν νεανικὴν ἐκείνην ῥώμην, **νόησα** ἀντελήφθην, εἶδον, **τὰ πρώτα** τὴν πρώτην φορὰν, **ἀνειμι** ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπιστρέφω, **Ἐφύρη** θ. Ἐφύρα, **Μερμερίδης** ὁ υἱὸς τοῦ Μερμέρου.—**260-4** **καὶ κεῖσε** ὅπως καὶ εἰς ἄλλους τόπους, **θός** 3 (θέω) ταχύς, ταχύπλους, **διζήμεναι**, διζήσομαι, ζητῶ, **ὄφρα εἴη οἱ** ἵνα ὑπάρχῃ εἰς αὐτόν, ἔχη, **χρίεσθαι** ὑποκ. 3, σκοποῦ, τὸ μέσον: τοὺς ἑαυτοῦ, **ἴος** ἄ. βέλος, **χαλκήρης** (χ.-ἀραρίσκω-προσαρμόζω) χαλκόδετος, χαλκοῦς, **ἐπεὶ ἔα** ἐπειδὴ ἀκριβῶς, **νεμειζομαι** 119 (θεωρῶ τι ἀπρεπές) αἰσχύνομαι, φοβοῦμαι, **αἰνῶς** 208, **φιλέεσκε** θαμ. ἐφίλει.—**265-6** **τοῖος ἐὼν** ἐπαναλαμβ. τὰ 255-7, ἵνα ἐπαγάγῃ τὴν ἀπομακρυνθεῖσαν ἀπόδοσιν 266, **ὀμιλέω** συναναστρέφομαι, ἐνταῦθα ἐπὶ ἔχθρ. σημ. δίδω τὰς χεῖρας,

ἔρχομαι εἰς χεῖρας, **ὠκύμορος** 2 (ὠκὸς ἢ ταχὺς-μόρος) ταχυθάνατος, **πικρόγαμος** 2 ὁ κάμνων πικρὸν γάμον : θὰ εὔρισκον ταχέως τὸν θάνατόν των καὶ θὰ ἔκαμνον πικρὸν γάμον, θάπέβαινε ξινὸς ὁ γάμος.—**267-70 ἦτοι** ἀληθῶς, **ταῦτα** ἀναφέρεται εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἔννοιαν καὶ ἐπεξηγεῖται ἐν 268, **γόνυ γόνατος κ. γονός, ἐν γ. θεῶν κεῖται** εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν θ., ἐξαρθῶνται ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν θ., **ἦ-ἦε** διπλ. πλ. ἔρ., **ἀποινομαι** ἐκδικοῦμαι, λαμβάνω ἐκδίκησιν, ὑποτ. + κέν, **οὐκὶ οὐχί, ἄνωγα** προκμ. ἐν σημ. ἔνεστ. προτρέπω, **φράζομαι** 76, **ὅπως κε** πλ. ἔρ. κατὰ ποῖόν τινα τρόπον, **ἀπώσσαι** ἀπωθοῦμαι, ὑποτ. ὡς ἀποιεῖσεται 268 : θὰ ἐκκαθαρίσης, θὰ σαρώσης.—**271-3 εἰ δ' ἄγε** παρακел. ἀλλ' ἐμπρός, **ξυνίημι** (βάλλω μαζί εἰς τὸν νοῦν) καταλαμβάνω, ἀκούω, **ἐμπάζομαι** + γεν. φροντίζω, δίδω προσοχήν, σημασίαν, **φράζω**, ἀόρ. ἀναδιπλ. **πέφραδον**, δεικνύω, ἀνακοινώνω, τὸ μ. **φράζομαι** τί σημ. ; **μῦθος** γνώμη, θέλησις, **μάρτυρος** ἄ. μάρτυς, **ἐπι** ἐπιρ. ἐπὶ τούτου, περὶ τούτου.—**274-8 ἄνωχθε** β'. προ. προκμ. προσκτ. τοῦ **ἄνωγα** 269, **σκίδναμαι** σκεδάννυμαι, **ἐπὶ σφέτερα** ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, εἰς τὰς οἰκίας των, **μητέρα δ'** ἀνακόλουθον· ἡ αἰτ. ἐτέθη ὡς ἀντίθ. εἰς τὸ **μνηστῆρας μέν**, ἀλλ' ἔνεκα τῆς παρεμπτόσεως τῆς ὑποθ. προτ. ὁ λέγων ἐλησιμότησε τὴν σύνταξιν καὶ ἀντὶ **πέμψον** ἢ ἀναλόγου ὀήματος λέγει **ἴτω** ἢ μήτηρ, ὅτε ἡ αἰτ. **μητέρα** ὡς πρὸς δὲ τὴν μητέρα σου, **θυμὸς** ὄρεξις, ἐπιθυμία : ἔάν ἡ καρδιά της ἔχει τὴν ὄρεξιν, **γαμέομαι** ὑπανδρεῖομαι, **ἄν** ὀπίσω, **ἴτω** ἢ προσκτ. παραχώρησιν : εἶναι ἐλευθέρω νὰ ἐπιστρέψῃ, **οἱ δὲ οἱ** γονεῖς της, παράταξις ἀντὶ τελ. προτ., **τεύχω** 244 ἐτοιμάζω, **ἀριύνω** παρασκευάζω, **ἔεδνα** τὸ πάλαι τὰ πράγματα (ἀντίτιμον) τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τὸν πενθερὸν καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς νύμφης πρὸ τοῦ γάμου, ἐνταῦθα ἡ προίξ, ἣν φέρει ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἢ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, προίξ, **ἐπι παιδὸς** ὅση προίξ ἀρμόζει νὰ δίδηται ἐπὶ προσφιλοῦς θυγατρὸς τῆς τάξεώς της.—**279-83 ὑποτίθεμαι** (θέτω ὑπὸ τοὺς πόδας βάσιν, στήριγμα) ὑποβάλλω, συμβουλευώ (**υποθήκη**), **πυκνὸς** ἢ κρουστός, συνετός : θὰ σοὶ δώσω γνωστικὴν συμβουλήν, **αἰ** αἰολ. εἰ, **αἶ κε** ἔάν, ἔάν τυχὸν θελήσης νὰ μὲ ἀκούσης, **ἀραρίσκω**, ἦρσα κ. ἦραρον, (συναρμόζω) ἐφοδιάζω· ἐκ τούτου τὸ **ἄρα ἄρ ῥά**, δηλοῦντα ἄμεσον συνοχήν τῶν ἐπομένων πρὸς τὰ ἡγούμενα, **ἐρέτης** (ἐρέσσω)

κωπηλάτης, *εἴκοσιν* εἴκοσιν, *ἦις ἀρίστη* τὴν ἀρίστην, *πεύσομαι* πεύθομαι κ. πυνθάνομαι, *πατρός* περὶ τοῦ πατρός, *δὴν οἰχομένοιο* ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺς καιρὸς, ἀφ' οὔτου ἔφυγε καὶ ἔγινεν ἀφαντος, *ἦν τις*. πλ. ἑρ. ἐκ προτάσεως ἀποδείξεως: μήπως ἴσως, *εἵπησι* ἀνακοινώση, *βροτὸς* 32, *ὄσσα* θ. (νοχ, *Ἔπ-εἰπεῖν*) φήμη ἀδέσποτος, ἀγνώστου προελεύσεως, μυστηριωδῶς διαδιδόμενη καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν Δία ἀποδιδόμενη, ἢ λ. ἔχει ἀντίθ. πρὸς τὸ *εἵπησιν* ἀνακοινώση ἕξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *ἐκ Διὸς* εἰς τὸ ὄσσαν, *κλέος* εἰδήσεις, νέα, *μάλιστα* εὐρύτατα, *ἀνθρώποισι* τοπ. μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.—284-6 *εἶρομαι* 188, *δῖος* 214, *ὃς* οὗτος, *ἦλθεν* ἐπανήλθε, *δεύτατος* ὑποθτ. τοῦ δεύτερος: πάντων τελευταῖος, *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ.—287-92 *βίωτος* ἄ. βίος: ὅτι ὁ πατήρ σου ζῶν ἀπῆλθεν ἐκ Τροίας, *ἦ* συχνὰ ἐν ἀρχῇ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν: ἔ τότε, * *τλάω*, *τλήσομαι*, *ἔτλην*, *τέτληκα*, ὑπομένω, ὑποφέρω, *τρυχόμενός περ* ὅ παρ' ὅλα σου τὰ μαρτύρια ἀπὸ τοὺς μνηστῆρας, *τεθνηῶτος* τεθνηκότος, ἢ γεν. περὶ ἐμμέσου ἀντιλήψεως, *δὴ ἔπειτα* τότε πλέον, ἐν τοιαύτῃ πλέον περιπτώσει, *χέω*, *ἔχευα*, χύνω, σωρεύω (χῶμα), ἔγειρω, *σῆμα* (σημεῖον) τάφος, κενοτάφιον, *κτέρας-εος* οὐ (κτῆμα ἀνῆκον τῷ νεκρῷ), *κτέρεα* ἐνδύματα καὶ ὄπλα συγκαίόμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, σπονδαί, ἐπικηδεῖοι τιμαί, *κτερ(ε)ίζω* προσθέτω εἰς εἰς τὸν νεκρὸν τὰ κτέρεα, παρέχω τὰς ἐπικηδεῖους τιμὰς, θάπτω ἐπισήμως, τὰ ἀπρμφ. ἀντὶ προσκτ., *ἐπὶ* πρὸς τούτοις, *ἔοικε* (κτερεῖζεν), *δοῦναι* δός, ὑπάνδρευσον.—293-7 *ἔρδω*, -ξω-ξα, *ἔοργα* (Ἔερδ,-Ἔεργ. προβλ. καὶ *ὀρέζω*) πράττω, *φράζεσθαι* ἀντὶ προσκτ., *κατὰ φρένα κ. κατὰ θ.* ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, μετὰ ὅλα σου τὰ δυνατά, *ὄππως κε* πῶς τυχόν, *τεός* 3 σός, tuus, *ἀμφαδὸν κ. ἀμφαδὰ* ἀναφανδόν, *οὐδὲ* καὶ δέν, *ὀχέω* θαμ. τοῦ ἔχειν, ὡς φορέω-φέρω, φέρω, *νηπιέη* θ. (νηπιακὴ ἡλικία) παιδαριώδης τρόπος: νὰ δεικνύης παιδαριώδεις τρόπους, νὰ παιδαριάζης, *τηλίκος* ἔσσι ἔχεις ταύτην (τὴν νηπιακὴν) τὴν ἡλικίαν.—298-302 *αἰώ* ἀκούω ἐν σημ. προκμ., *οἶον* τί ἐξαίρετον, τί λαμπρὰν δόξαν, *πάντας* ἐπ' ἀνθρώπους ἔκτασιν: ἀνάτην οἰκουμένην ἅπασαν, *πατροφονεύς*, *δολόμητις-ιος* 2 (μῆτις-σκέψις, σχέδιον, 234), κ. *δολομήτης* ὁ δολίους σκοποὺς ἔχων, ὑποῦλος, καταχθόνιος, *κλυτὸς* 3 (κλύω ἀκούω) ἔξακουστός, *ἔκτα* ἀόρ. ἐκ ὁ. κτεν-, -κτα-, κτείνειν, *φίλος* κλητ., *ἔσσο* (ο)

προσκει. μ. τύπου τοῦ εἰμί (ἔσ-μι)-ἔσο, **ἄλκιμος** (ἀλκή ῥώμη) γενναῖος, **εὖ εὔ, εὔ λέγω** ἐπαινῶ, **τίς** περιλ. πολλοί, **δῶφίγονος** (δῶφ-γι-γνόμενος) μεταγενέστερος.—**303-5** **θοός** α 260, **ἤδη** τώρα πλέον, **ἀσχαλάω κ. ἀσχάλλω** στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ ἔνεκα ἀναβολῆς τινος, καθυστερήσεως., ἀνυπομονῶ, **μένω** ἀναμένω : ἀνυπομόνως με ἀναμένουσι, **ποῦ** ἴσως, ἀν δὲν ἀπατῶμαι, **μελέτω** προσωπ. 151, ὑποκ. ταῦτα, ἢ μῆτις, **σοὶ αὐτῶ** ἐν ἀντιφ. πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ λέγοντος σύστασιν : ἀλλὰ σὺ αὐτὸς δεῖξον περὶ τούτου ἐνδιαφέρον, λάβε αὐτὸ ζεστά, **ἐμπάζομαι** 271.

306-8 **ἦτοι** 15ῶ, **φίλα φρονέων** ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλὸν μου, **ὡς τε** ὡς, ὁμοίωμ., (ἀγορεύει), **λήσομαι** ἐπιλήσομαι.—**309-13** **ἐπιμένω** παραμένω, **ἐπιέγομαι** σπεύδω, + γεν. ὡς ἔφετ., ἢ μτχ. ἐνδ. παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόπλουν, **ῥφρα** τελ., **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, λανο, **τεταρπόμενος** ἄορ. ἀναδιπλ. : ἀφ' οὗ στυλώσης διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, **κίον**, μτχ. **κίων**, πορεύομαι, μβτ. κί-νέω : τὴν κυρίαν ἐννοιαν ἔχουσιν αἱ μετοχαί=ἵνα πρῶτον λουσηθῆς καὶ καλοφάγῃς καὶ κατόπιν καταβῆς· **τιμήεις** (-ῆς)-ἤεσσα-ἦεν, βαρύτεριμος, πολύτιμος, πρὸς τὸ δῶρον, **δ** ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὐρίσκηται, **κειμήλιον** (κεῖσθαι) πολύτιμον ἀντικείμενον, ὕπερ ἀποταμιεύεται καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσεται, **ἐμέο** ἐμεῦ, ἐμοῦ, **οἶα** ἐξ ἐκείνων, ὅποια, **φίλοι** ἐπίφ. ἐνεργ., **ξεῖνοι ξείνοισι** ἀντὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντων., σχηματισθείσης ὁμοίως : ἄλλοι ἄλλοις : ἐν ἀμοιβαίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ.—**314-8** **ἀμείβομαι** 44, **μῆ ἔτι**, **κατερύκω** 14, **λιλαίομαι** 15, ἢ μτχ. παρὰ τὸ **πέρ** 6 αἰτιολ. ἐπειδὴ βιάζομαι διὰ τὸ ταξίδιον (κυρ. : μὴ ζῆτει νὰ μὲ κρατήσης ἀδιαφορῶν..., παρὰ τὴν βιασύνην μου), **ὅτι κε** ὅ,τι ἄν, ὀτιδήποτε καὶ ἄν, **ἀνώγη** (σε) προκμ. ὑποτ. τοῦ **ἄνωγα**, **κῆρ κῆρος** οὐ. (κέαρ, cor cord-is, καρδ-ία) καρδία, ὑποκ., **δόμεναι** δός (μοι), **φέρεσθαι** νὰ φέρω μαζί μου, τοῦ σκοποῦ, **ἀνερχομένω** ὅταν θὰ ἐπιστρέφω, **ἐλών** (ἐκ τοῦ κιβωτίου) ἀφ' οὗ ἐκλέξῃς, **καὶ μάλα κ.** ἐν ὥραϊον, καὶ πολὺ μάλιστα ὥραϊον, **δὲ ἀντὶ γάρ, ἔσται** (ὑποκ. δῶρον), **ἀμοιβῆ** ἀνταλλαγῆ, ἦν ὑπεδήλωσεν ὁ Τ. 313, ἀνταπόδοσις : εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῆ ἄλλο δῶρον ἄξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ ἰδικόν σου.—**319-23** **ἄρα** λοιπόν, **ῥρῖς** ἀ.φ. πτηνόν, **δ.** ὡς ἀναστροφῆ, **διαπέτομαι**, **διεπτάμην**,

πετῶν διὰ μέσου φεύγω, **ἀνόπαια** αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιρ. (ἀνά-δπαῖον φεγγίτης στέγης, ἄνωθεν τῆς ἐστίας, ὅπως φεύγη ὁ καπνὸς καὶ εἰσέρχεται φῶς) πετάξασα πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγε., **θῆκε** ἐνέπνευσε, **τῷ θυμῷ** ἐπιμερ., **μένος** θάρρος, τόλμη, ἐνθουσιασμόν, **ἔτι μᾶλλον, πάροιδεν** (ἐμπροσθεν) πρότερον, ἢ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, **ἦσι** ἑαῖς, **θαμβέω** ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, **κατὰ θ.** ἐνδομύχως, **οἴσατο** διησιδάνθη, τῷ ἐπῆλθεν ἡ ὑπόνοια.

324-7 φῶς φωτὸς ἅ. ἀνήρ, **ἐποίχομαι** προσέρομαι, **αἰίδα** 154, **περικλυτὸς** 300 περίφημος, **τοῖσι** τοπ. ἐν μέσῳ αὐτῶν, **ἦατο** ἦντο, ἐκάθηντο, **λυγρὸς** (lug-eo) θλιβερός, **ἐπιτέλλομαι** διατάσσω, ἐπιβάλλω, **ἐκ Τροίης** εἰς τὸ νόστον τὸ ἀντιπροσωπευόμενον διὰ τοῦ ὄν.—**328-31 κούρη** κόρη, **Ἰκάριος, περίφρων** (ἢ περὶ ἐπιτ.) περίονος, μὲ ἔκτακτον φρόνησιν προικισμένος, **συντίθεμαι** φρεσὶ (ἄσα ἀκούω βάλλω μαζί εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, **τοῦ** αἰοιδήν, **ὑπερῶιον** ὑπερῶν, ἀνώγειον (ἄνω πάτωμα) ὑπὲρ τὸν θάλαμον (τὴν γυναικωνίτιν), **θέσπις** κ. **θεσπέσιος** (θεδς-σεπ, ἐννέπειν 1) ὃν ὁ θεδς μόνος δύναται νὰ εἴπῃ, θεσπέσιος, ἔξαισιος, θεῖος, **κατεβήσετο** μεικτ. ἄορ., **οἶο δόμοιο** τῶν διαμερισμάτων της, **ἅμα τῇ γε** ἀσύνδ. διασαφ.—**332-5 σταθμὸς** παραστάς, **τέγος** οὐ (tego, στέγη) (ἐστεγασμένος) οἶκος, μέγαρον, **πύκα** (πυκ-νὸς) στερεὰ (ἄνευ χασμάτων), **σχομένη** κρατοῦσα, φέρουσα **κρήδεμνον** οὐ. (κάρη-δέειν) κεφαλόδεσμος, καλύπτρα, **λιπαρὸς** 3 λαμπρὸς, στιλπνός, **ἄντα παρειῶν** πρὸ τοῦ προσώπου (ὥστε νὰ φαίνωνται μόνον οἱ ὀφθαλμοί), **ἀμφίπολος** ἄνευ ἄρθρου, ἀνὰ μία δὲ ἀμφίπολος, **κεδνὸς** (κῆδομαι) προσεκτικὸς, πιστός, **ἄρα** εὐθύς.—**336-44 δακρύσασα** ἑναρκτ. ἀναλυθεῖσα εἰς δάκρυα, **γὰρ** αἰτιολ. τὰ ἐν 339, **θελκτήρια** τεριψιδύμια, εὐθύμα ἄσματα, διασκεδαστικά, **βροτιῶν** ἀντικ., **κλεῖω** (κλέος κλέω) κλείζω, ὑμῶ, **παρηγμένος** παρακαθήμενος, **οὐ δὲ** παράταξις ἀντι: ἐν ᾧ αὐτοὶ ἄς., **ἀποπαύε' (ο)**, **λυγρὸς** 327, **τείρω** (tero, τέρειρον, τόρονος, τρυπάω) διαπερῶ, κατατρῶγω, **καθίκετο** ἐπλήξεν, **μάλιστα** ἐν μεγίστῳ βαθμῷ, **ἄλαστος** ἀλησιμόνητος, ἀφόρητος, **τοίην** μίαν τοιαύτην, τόσον μεγαλοπρεπῆ μορφήν, ἢ **κεφαλῇ** ὡς τὸ τιμιώτατον τοῦ σώματος ἀντι τοῦ ὅλου προσώπου, μορφήν, **ἀνδρὸς** ἐκ τοῦ κεφαλῇ, **εὐρὸν** κτγρ. εἶναι εὐρέως διαδεδομένον.—**345-47 τί τ' ἄρα** διὰ τί λοιπόν, **φθονέω** ἐκ φθόνου ἐμποδίζω ὅτι εἰς ἄλλους προξενεῖ χα-

ράν, **ἐρήγρος** 2, πλ. μεταπλ. ἐρήγρες, (ἐρι-ἀραρίσκω) πολὺ ἀφωσιωμένος, πιστός, ἀγαπητός, **ὄππη** ὄπως, **νόος** ἡ καρδία, ἡ ψυχὴ του, **ὄρνυμι** ἐγείρω, **ὄρνυμαι**, ἀόρ. ὠρόμην, προκμ. ὄρωρα, ἐγείρομαι, πετῶ : ὄπως πετᾶ ἡ ψυχὴ του, κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὄθησιν (ὑπαγόρευσιν) τῆς ψυχῆς του, τῆς καρδίας του.—**347-9 τ' τοι** σοί, ἦθ. : ἴσως δὲν εἶναι οἱ ἀοιδοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ θλιβεροῦ περιεχομένου, τῆς τραγικῆς ὕλης τῆς λυγρῆς ἀοιδῆς 340, **ποθὶ** ποῦ, ὡς νομίζω, **ἀλφησιτῆς** ἄ. (ἀλφαίνω κερδαίνω) οἱ ἐπιπόνως ἐργαζόμενοι καὶ κερδίζοντες, οἱ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου των ἀποζῶντες.—**350-52 οὐ νέμεσις** 119 (ἐστὶ) δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν αὐτόν, **οἴτος** ἄ. μοῖρα (πάντοτε ἐπὶ κακοῦ), **Δαναοὶ** οὕτω καλεῖται πάντοτε ὁ ἐν Τροίᾳ ἑλλ. στρατός, **ἐπικληῖω** 338 ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ, γενικῶς προτιμῶ, **τὴν** ἐκείνην, **ἦτις** (ἄν), **ἀμφιπέλομαι** ἀντηχῶ γύρω, ἢ **ἀμφὶ** ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύο ὄτα, : ἦτις πραγματεύεται νωπὰ γεγονότα, **ἀκούοντεσσι** ἀκούουσιν.—**353-55 ἐπιτολμαέτω** ἄς κάμνη ὑπομονὴν (δισρακοῦντος τοῦ ἄσματος), ἄς ἀκούῃ μὲ ὑπομονήν, **φῶς** 324.—**356-9 κομίξω** (κομέω, ἱπποκόμος) ἐπιμελοῦμαι, κυττάζω, **σ' σά, ἱστὸς** ἄ. (ἵσταμαι) ἀργαλειὸς (ὡς στηνόμενος ὄρθιος), **ἐποιχομαι** τρέχω εἰς, καταγίνομαι ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐργασίας, **μελήσει** θὰ εἶναι τὸ μέλημα, **μῦθος** τὰ λόγια, τί δικαιούται νὰ εἴπῃ ὁ εἷς καὶ τί ὁ ἄλλος, **τοῦ** (κτητ.) κράτος, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ.—**360-4 θαμβέω** 323, **πάλιν βεβήκει** μετέβαινεν ὀπίσω, **οἰκόνδε** εἰς τὰ διαμερίσματά της, **πόσις** 14, 15, **ὄφρα** ἕως ὅτου, **οἷ ἐπὶ βλεφάροισιν** ἐπιμερ.—**365-6 ὀμαδέω** (ὀμαδος ἄ. πλῆθος ἀνθρώπων θορυβούντων, θόρυβος) θορυβῶ φύρδην μείγδην, ὁ ἀόρ. ἐναρξτ. ἤρχισαν νά., **ἀράομαι** ἐκφράζω τὸν πόθον : ἐν ζωηροῖς ἀλαλαγμοῖς ἐξεδήλωσαν τὸν πόθον, **κλιθῆναι** νὰ κατακλιθῶσι, **παρὰ** ἀρχ. τοπ. τῆς παρὰ : πλησίον, **λέχος** οὐ. (*λέχομαι κοιμίζομαι, λόχος ἐνέδρα, λοχάω-ῶ, ἄλοχος, λεχῶ) κλίνη, **λεχέσσι** τοπ.

367-71 ἔχοντες ὕβριν ὑβρίζοντες (ὑπέρ, ἐν τῇ χρήσει ὑπερετέρας δυνάμεως φερόμενοι αὐθαδῶς, ἀλαζονικῶς), ἀκολασταίνοντες, ἀσχημονοῦντες, **ὑπέρβιος** (μὲ ὑπερβάλλουσαν βίαν) αὐθάδης, βίαιος : ὧν ἡ ἀσχημοσύνη ὑπερέβη πᾶν ὄριον, **δαίνυμαι** 228, προβλ. δαιτυμόν, **βοητὺς-ύος** θόρυβος, **τό γε** ἐπέξ. ἐκ τοῦ ἀκουέμεν : τοῦτο βέβαια, (ἐν)ἀλλοίγιοις ὅμοιοις, **αὐδῆ** (αὐὼ φωνάζω, ἄημι πνέω, αὐρα,

αὐλή (ὡς ὑπαιθρος), *ἄνεμος*, *animus*) φωνή (*αὐδάω*).—372-3 *ἦ ὦθεν* (ἢ ὡς θ.-πρωία) ἀπὸ πρωίας, αὔριον τὴν αὐγήν, *κίω* 22, 311, *καθέζομαι* κάθημαι, *συνεδριάζω*, *συσκέπτομαι*, *ἀπόφημι* ἀποεἶπω: ἐκφράσω παρορησία, ἀπροκαλύπτως, καθαρὰ καὶ ἐξάστερα, *μῦθος* 273, *ὑμιν* ἔγλ. τύπ. ἀντὶ *ὑμῖν*, *ἀπηλεγέως* (ἀπηλεγής, ἀπο-ἀλέγω, φροντίζω) ἀφροντίστως, ἀπροκαλύπτως.—381-2 *ἄρα* ὡς ἦτο φυσικόν, *ὀδᾶξ* ἐπίρ. διὰ τῶν ὀδόντων, πρβλ. πύξ, λάξ, ἀπρίξ, *ὁ φύντες ἐν χ.* σφιγκτὰ δαγκάσαντες τὰ χεῖλη, *ὁ* ὅτι, διότι.—383-7 *ἦ μάλα δὴ* ἔ βέβαια χωρὶς ἄλλο, ἀναμφιβόλως, *ὑπαγόρης* (ὑφι-ἀγορεύω) κομπορορήμων, μεγάλαιχος, *μὴ σέ γ' ἀπευχῆ*: νὰ μὴ δώση ὁ θεὸς νὰ γίνῃς, *Κρονίων* Κρονίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, *ἀμφιάλος* 2 (ἀμφι ἄλς θ.) περικλυστος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, *ὁ* τὸ εἶναι βασιλέα, *γενεῆ* δυνάμει τῆς καταγωγῆς σου, κληρονομικῶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς δικαιοματι.—388-93 *ἄγαμαι*, *ἡγασσάμην*, (θαυμάζω, φθονῶ) ἀγανακτῶ, *ἀγάσσειαι* ὑποτ.: καὶ ἂν δυσαρεστηθῆς κατ' ἐμοῦ δι' ὅ,τι εἶπω, *καὶ τοῦτο* καὶ αὐτὸ μάλιστα (βασιλεὺς εἶναι), *ἀρέσθαι* τοῦ ἄρτυσθαι ἢ, *Διὸς γε...* ἀρκεῖ μόνον ὁ Ζ. νὰ ἤθελε νὰ παράσχη τοῦτο, *ἦ φῆς* ἀλήθεια φρονεῖς, φ. ἴσως, *τεύχω* 244, 277, ὁ πρην. μ. *τέτυγμαί*, ὑποσ. *τετύγμην* πολλάκις κεῖνται ἀντὶ τοῦ: εἰμί, ἦν, *κάνιστον* τὸ μέγιστον τῶν δυστυχημάτων, *ἐν ἀνθρώποισιν* ἐν τῷ κόσμῳ, *οὐ μὲν γάρ τι ἀλήθεια* δὲν εἶναι ποσῶς, *κακὸν* (ἔστι) κατρ., *τὲ καί*, ἀσυνδ. αἰτιολ., *αἶψα* εὐθύς, *δῶ* ὄνομ. αἰτ. ἀντὶ δῶμα, ὁ οἶκος, *οἷ* τῷ βασιλεῖ, ὅπερ ἐνυπάρχει ἐν τῷ *βασιλευμένῳ* βασιλέα εἶναι, *τιμῆστερος* 312 (ἔστι) τιμᾶται περισσότερον (ἢ πρότερον).—394-8 *ἀλλ' ἦτοι* ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; *βασιλῆες* εὐγενεῖς δυνάμενοι νὰ προβάλωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου, *κὲν ἔχουσιν* παρ' Ὀμ. ἢ ὑποτ. + *ἂν* ἢ *κὲν* ἐν κυρίαις (καὶ ἐξηρητημ.) προτ. σημ. προσδοκίαν ἰσοδυναμοῦσα πρὸς μέλλ. ὄρ. *ἔξει* ἢ *εὐκτ.* + *ἂν*, *λάβοι ἂν*, *τόδε* τὸ βασιλ. ἀξίωμα, *ἀναξ* κύριος, οἰκοδεσπότης (*ἄνασσα, ἀνάσσω*), *ἡμέτερος* ἐκ τῆς οἰκογ. γλώσσης, *δμῶς-ὠδός* ἄ. (*δάμ-ρασθαι*) δοριάλωτος δοῦλος, θ. *δμωή* 147, *ληγίζομαι* (*λεία, ληῖς* θ.) λαφυραγωγῶ.—399-404 *αὔτε* ἀφ' ἑτέρου, *ἐν γούνασι*.. 267, *ὅς τις*.. πλ. ἔρ. ἐπέξ. τοῦ *ταῦτα*, *ἔχοις* δύνασαι νὰ κατέχῃς, *οἷσιν* σοῖς ὡς αὐτοπ. ἀντων., *τιθεμένη* ἐν τῇ ἀρχαιοτέρῃ γλώσσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων: τοῖς σαυτοῦ, τοπ. 117, *μὴ ἔλθοι* παραχωρ. δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ

ἔλθῃ, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ἔλθῃ, **βίηφι** ὄργ. (ἡ ὄργ. ἀντὶ γεν. ἢ δοτ.), **ἀπορραίω** ἀποσπῶ, + διπλ. αἰτ. κατὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, **ναϊετάω** διαφ. τύπος τοῦ **ναίω** α 51, : ἐφ' ὅσον ἡ Ἰθ. (κατοικεὶ τὴν θέσιν τῆς) ὑφίσταται ἀκόμη.—**405-9 φέριστος** κ. **φέριτατος**, συγγ. **φέρετρος**, ἐκ ῥ. φερ- ἐν τῇ σημ. τοῦ ὑπερφέρειν, γενναιοτάτος, **ἐρέσθαι** τοῦ εἶρεσθαι, μ. εἰρήσομαι, 180, **ὀππόθεν** πλ. ἐρ. ἄνευ ἐρ. σημείου, **ποιῆς**, **ποῦ** εὐθ. ἐρ., **ποῦ δέ νυ** καὶ τοῦ λοιπόν, **γενεῆ** ἡ οἰκογένεια, **ἄρουρα-ρης** θ. (ἄρῶω-ἄροτροῖω) γῆ καλλιεργήσιμος, **ἦε-ἦ** 175, **ἀγγελίην π.** **ἐρχομένοιο** εἰδησίην τινα περὶ τῆς ἐπανόδου. τοῦ πατρός, γεν. ἀντκμ., **φέρει** ἔνεστ., διότι οἱ μνηστῆρες τώρα θὰ ἐμάνθανον αὐτήν, **ἴκω** κ. **ἰκάνω** ἴκω, **τόδε** ἐπιθ. διορ. τοῦ συστ. ἀντκμ. ταύτην ἐδῶ τὴν ἔλευσιν, ἐδῶ, **(ἐ)ἔλδομαι** (Ἔελ, velle, βούλομαι) ἐπιθυμῶ, **χρηῆς** οὐ. (χρη) χρεία, ἀνάγκη, : ποθῶν νὰ διεκπεραιώσῃ ἰδίαν του ἐπείγουσαν ὑπόθεσιν.—**410-1 οἶον** ἐπιφ. πῶς, μὲ ποῖον τρόπον, **ἀναΐσσω** 102 ἀναπηδῶ, ἀνατινάσσομαι, **ἄφαρ** εὐθύς, μετὰ μτχ. ὡς τὸ εὐθύς, **οὐδ' ὑπέμεινε** καὶ δὲν κατεδέχθη νὰ μείνῃ, **γνώμεναι** σκοποῦ : νὰ τὸν γνωρίσωμεν, νὰ κάμωμεν τὴν γνωριμίαν του, **οὐ μὲν γάρ τι** 392, **ὁ γάρ** αἰτιολ. τὴν ἔννοιαν : καὶ ὅμως ἡ σπουδὴ του καὶ ὁ φόβος του ἦσαν ἀδικαιολόγητα· εἶχε τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν νὰ παραμείνῃ νὰ τὸν γνωρίσωμεν, διότι· αἰτιολογεῖ τὸν πόθον νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν· **κακὸς** ταπεινός, κοινός, τῆς κατωτέρας κοινων. τάξεως ἄνθρωπος, **ῶπα** ἴσως οὐδ. (ὁ Ὅμ. προσώπαια προσώπαισι) ὄψις : εἰς τὸ ἰδεῖν.—**412-6 πεπνυμένος** μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ὁ 413 ἀπόκρισις εἰς 408, **πέιθομαι** δίδω πίστιν, **ἔλθοι** ἀγγελίην, **θεοπροπίη** κ. **θεοπρόπιον** προφητεία, μαντεία, ἐκ τοῦ θεοπρόπος (θ.-προπ.-, prec-or παρακαλῶ καὶ ἐρωτῶ, πρβλ. τογο) μάντις, **ἦν τινα** ὅποιανδήποτε, **ἐξερέω-ομαι** ἐξερωτῶ, : διερωτῶσα τοὺς μάντις περισυλλέγει.—**417-20** 417-8=180-1, **φρεσὶ δὲ** ἀλλ' ἐνδομύχως, **ἔγνω** εἶχεν ἀναγνωρίσει.—**421-4 τρεψάμενοι** στραφέντες, ῥιφθέντες, **ὄρχηστὺς** θ. ὄρχησις, **ἡμερόεις** (ἡμερος ἄ. πόθος, ἡμέρομαι 41 ποθῶ) θελκτικός, **μένον** ἀνέμενον, **ἐπὶ ἔλθειν**, **ἔσπερος** ἄ. ἐσπέρα, **δῆ** πλέον, **ἔβαν** ἔβησαν, **κακκείω** (κατ-κείω, ἐφετ. τοῦ κείσθαι) ἐπιθυμῶ νὰ κατακλιθῶ.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ Ε.

28-32 ἦ γ'. ἐν. προτκ. τοῦ ἡμὶ (αἰο) λέγω, παρ' ἀπτ. ἐν τοῖς ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὅς, εἶπε: ταῦτα λοιπὸν εἶπε, **ἀντίον ἠΰδα** συνήθως: ἀμείβετο, ἀπεκρίθη, 213, ἐνταῦθα: προσεφώνει, ἀπηύθυνε τὸν λόγον, αἰτιολ. τὴν ἐν 30 ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἐντολήν, **αὖτε** εἰς τὸ σὺ: σὺ πάλιν, ἀφ' ἐτέρου, τοῦλάχιστον, **τά τ' ἄλλα περ** καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν εἶσαι κανονικῶς, 30-1=α 86-7, **πομπῇ** ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν (καὶ προστασίαν), **οὔτε-οὔτε** εἰς τὸ νόστον.—33-40 **πῆμα** α 49, **σχεδίη** θ. σχεδία, πλοῖον αὐτοσχεδίως (ἐκ τοῦ προχείρου) κατασκευαζόμενον (τουρκ. σάλι) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ναυπηγικῆς ναυπηγούμενα, **πολύδεσμος** 2 ἢ συνδεδεμένη διὰ πολλῶν δεσμῶν (ἴλων, σχοινίων...), καλοδεμένος, στερεός, **Σχερίη** Σχερία, **ἐρίβωλος** 2 ἐρι (ἐπιτ.)-βῶλος) ὁ ἔχων μεγάλους βῶλους, παχύγεις, εὐφορος, **Φαίηκες** Φαίακες, **γέγαα** κ. γέγονα (γεν.- γα-ὡς *τεν-*, *τα-*, *τείνω*), **ἀγχίθεος** (ὁ ἀγχι ἐγγὺς α 157 θεῶν, ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν) πλησιέστατος συγγενῆς τῶν θεῶν: κατάγονται, ἔχουσι στενὴν συγγένειαν πρὸς, **περὶ** (ἐπιρ.) περισσῶς, **κῆρι** (τοπ. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐξ ὅλης καρδίας, ἐγκαρδίως, **θεῶν ὡς** ἀναστροφῆ, **χαλκός..** χαλκῶ..σκεύη, **ἔσθῆς** α 165 ἱματισμός, **ἄλις** ἐπίρ. ἀρκετά, σωρηδόν, ἐν ἀφθονίᾳ, **πολλὰ** εἰς πάντα τὰ προειρημένα, **ἐξήρατο** ἀόρ. τοῦ ἐξάρονσθαι ὃ ἢ ἐξαιρεσθαι ἀποκομίζειν, κερδίζειν, **ἀπήμων** ἀπαθῆς, ἀβλαβῆς, **λαγχάνω** λαμβάνω διὰ κλήρου, **αἶσα** θ. μερίς (aequus), **ληγὶς-ίδος** θ. λεία, λάφυρα, ἐκ τούτου **ληίζομαι** α 398, **ἄπο λ.** εἰς τὸ αἶσαν.—41-2 **ὧς** πρὸς τὸ μοῖρ' ἐστί: οὕτως εἶναι μοιραῖον δι' αὐτόν, αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά του, ὡς ἐλέχθη 32-40, **ὑπόροφος** 2 ὁ ἔχων ὑψηλὴν ὄροφὴν, ὑψηλός.

43-9 οὐδ' ἀπίθησε λιτότης: εὐθύς ὑπήκουσε, **διάκτορος** Ἄρ-γεῖφόνητος α 38, 84, 44-6=α 96-8, **ἄμβροσιος** κ. ἄμβροτος (α (στ.)-βροτός-θνητός, ἐκ ὁ. μορ-, μορ-, μόρ-ος, μοῖρα, μορς, μοροτός-μβροτός (ὡς μεσημ(ε)ρία-μεσημβρία), ἐν συνθ. ἄμβροτος, ἀλλ' ἀπλοῦν βροτός) ἀθάνατος, θεῖος, αἰώνιος, ἀφθαρτος, **φέρον** συνήθως ἔφε-

ρον, μὴν α 71, ὑγρῆ ὡς οὖσ. θάλασσα, προβλ. ἡπειρος, χέρσος, ξηρά., ἀπειρών-ονος (ἀ-πείρατα, πέρατα) ἀπειρος, ἀπέραντος, πνοιή θ. πνοή, ἅμα π. ἀνέμοιο συγχρόνως μὲ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἀμιλλώμενον μὲ., τῆ ἦ, θέλγει μαγεύει, ὑπνωτίζει, ἀποκοιμίζει, ὦν (ὄμματα θέλγειν) ἐθέλει, τοὺς δὲ ἄλλους δέ, ὑπνώω ὑπνώπτω, ὑπνώοντας ἔσχημ. κατὰ τὰ εἰς -άω α 32, κρατὺς (ἔξ οὗ κράτιστος, ὡς ἡδὺς ἡδιστος) κρατερός.—50-4 ἐπιβαίνω πατῶ ἐπάνω, ἔμπεισε ἔπεσεν, ἐρρίφθη μέσα, σεύατο ἄορ. ἄσιγμος, ὡς ἔχενα, τοῦ σεύομαι, ἄορ. καὶ ἔσσύμην, πρηνι. ἔσσυμαι, ἔσσύμην, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ὄρμῳ, πετῶ, ἐπὶ κῦμα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, λάρος ἄ. γλάρος, δεύω-ομαι βρέχω-ομαι (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ἀναδεύω-ἀναβλύζω), ἄλμη θ. ἄλμυρον ὕδωρ, θάλασσα (προβλ. σήμ. ἄρομη); πυνικὰ αἰτ. πινκνόπιλλα, ἀγρώσω (ἄγρω-α) ἀγρεύω, ψαρεύω, ἀτρύγετος α 72, ὀχέομαι (α 68, γαίηχος) ἐποχοῦμαι, φέρομαι : διωλίσθησεν, πολέεσσιν πολλοῖς : ἐπὶ τῶν ἀτελευτήτων κυμάτων, ἕκελος 3 κ. εἵκελος 3 (Φεικ-, Φικ-, ἔ-οικ-α) ὅμοιος.—55-8 τὴν νῆσον τὴν πολλακίς μνημονευθεῖσαν, ἢ αἰτ. τὸ τέσμα, τηλόθι κ. τηλοῦ 22 : μεμακρυσμένην, ἀπωτάτην, ἐνθα τότε, ἰοειδῆς 2 (ἔχων τὸ χροῶμα τοῦ ἰου) σκοτεινός, βὰς πατήσας, ἡπειρόνδε εἰς τὴν ξηρὰν (καὶ περὶ νήσου ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν θάλασσαν), ἦιεν ἦει, ὄφρα ἕως ὅτου, σπέος α 15, τῷ ἐνὶ ἀναστρ. ἐνὶ τῷ, ναίω κ. ναιετάω α 51, τέμεν α 218, ἐνδοθι ἔνδον.—59-62 ἔσχαρόφιν ἀντὶ ἔσχαρῆφιν ὡς ἔξ ὄν. ἔσχαρον, ἐπ' ἔσχαρόφιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἐστίας, ὀδμη θ. (ὄζω, ὄδωδα, ὀδδ-) ὄσμη, εὐθωδία, κέδρος θ. τὸ κέδρον, δένδρον παρεμφερές πρὸς ἐλάτην, θύον ἢ θύος θ. (ἀγν. ὄνομ.) ἢ μετ' εὐδόσμου ξύλου κυπαρισσοειδῆς θυία (γῦν τούγια, Thuia), εὐκέατος 2 (εὐ-κεάζω-διασχίζω) εὐκόλως διάσχίζομενος, δαίω (δαΨ, -δαν-λός, δα-λός, δαῖς-δῆς) καίω; τηλόσε δὲ παράταξις ἀντὶ : οὕτω μέγα (πῦρ), ὥστε., ἀοιδιάω (ἀοιδῆ) ἐπιτεταμ. τύπ. τοῦ αἰίδω ἄδω, ὄψ θ. (νοχ) φωνή, κερκίς θ. σαῖττα (ἢ τὸ ξυλόκτενον), ἐποίχομαι πηγαίνω καὶ ἔρχομαι (διὰ τὸ πλάτος τοῦ ὑφαινομένου ὑφάσματος), ἰσιτὸς ἄ. (ἴσταμαι) ἀργαλειὸς (ὁς ὄρθιος) : πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ.—63-9 σπέος ἀμφὶ ἀναστροφῆ τῆς ἀμφὶ μὴ ἀναβιβαζούσης τὸν τόγον, τηλεθῶν-ωσα 3 (τηλεθάω ἔκτενέστ. τύπ. τοῦ θάλλω) εὐθαλής, θαλερός, κληθρη-α θ. δένδρον ὕδροχαρές, κληθρος ἢ κλέθρα, αἴγειρος θ. μαυρολεύκη, τανυσίπερος

2 (τανύω-τείνω, τεντώνω) ἀπλώνων, τεντώνων τὰ πτερά, **εὐνάζομαι** (εὐνή-κλίνη) κοιμῶμαι, κουρνιάζω, **σκῶψ-ωπὸς ἄ.** (σκοπ-έω) εἶδος γλανκός (ἐκ τῶν ἀτενῶν ὀφθαλμῶν) (ἦ : εἶδος φιλοσκώμματος πτηνοῦ, ὅπερ ἀπομιμεῖται τὰς φωνὰς κακοζήλως, σκλώπα, moqueur), **ἰρηξ-ηκος ἄ.** ἰέραξ, **κορῶνη** θ. κουρούνα, **τανύγλωσσος** 2 (*τανύ-ς, τάνυ-μαι, τείνομαι) ὁ ἀπλώνων τὴν γλῶσσαν (διότι αἱ θαλάσσιαι κορῶναι κρῶζουσαι προεκτείνουσι τὴν γλῶσσαν), **εἰνάλιος** (ἐν ἄλι θ.) θαλάσσιος, **τὲ α 50, μέμηλε** προκμ. τοῦ μέλειν προσωπ. : αἴτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἔργα τῆς θαλάσσης, ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὴν θάλασσαν, ἢ ἀναφ. πρότ. ἐπεξ. τοῦ εἰνάλιαι, **ἦ δὲ** προεξαγγέλλει τὸ ὑποκ. ἡμερὶς, δηλοῦν καὶ τὴν μετάβασιν εἰς τι νέον : ἀλλὰ καὶ ἦ., **ἡμερὶς-ίδος** θ. ἄμπελος, κλήμα, κλιματαριά, **ἠβάω** (νεάζω, ἀκμάζω) ἐπολύω ἀφθόνους βλαστούς, σφριγῶ, **τανύω** (*τανύς, τανύγλωσσος) τείνω : ἦτο ἐξηπλωμένη, **περὶ σπέεος** γύρω ἀπὸ τὸ., **γλαφυρός** α 15, **τεθῆλει**, ὑπροστ. τοῦ θάλλειν, ἐκρέματο δὲ βρίθουσα τροφῶν σταφυλῶν.—**70-3 πίσυρες** αἰολ. τέσσαρες, **ἐξείης** α 145, **ῥέον** ἔτρεχον, **λευκός** διαυγής, δοτ. συνοδ., **ἄλλυδις** ἄλλοσε, ἄλλη, **τετραμμένα ἄ.** ἄλλη ἐκάστη ἐστραμμένη πρὸς διάφορον κατεύθυνσιν, **ἀμφὶ** ὀλόγουρα ἀπὸ τὰς πηγὰς, **μαλακοὶ** διὰ τὸ ὑγρὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς μαλακὰς πόας, **θηλέω** θάλλω, εἶμαι κατάφυτος ἐκ θαλερῶν.—**73-6 ἐνθα** ἐκεῖ, **ἐπειτα** τότε, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, κατόπιν τῶν θελήτρων τοῦ τοπείου, **καὶ ἀθάνατός περ** καὶ ἀθάνατος ἀκόμη, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι, **ἐπελθὼν** ἐὰν ἤθελεν ἐπισκεφθῆ, **θηέομαι**, ἀτ. θεάομαι, : ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ θαυμασμοῦ, καταπλήξεως, **ἧσιν** εἰαῖς, **ἐνθα** ἐκεῖ, πρὸ τοῦ σπηλαιῶ.—**76-80 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ** ἄφ' οὗ δὲ πλέον, **θηήσατο ἐφ' θυμῷ** παρετήρησε μετ' ἐνδομύχου θαυμασμοῦ, **ἄρα** μετὰ τοῦτο, **διὰ θεάων** α 14, **ἄγνο(ι)έω**, οὐδὲ ἠγνοίησε λιτ. καὶ τὸν ἀνεγνώρισε πολὺ καλά, **ἀντην** (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, εἰς τὸ ἰδοῦσα, **γάρ τε** πανique (= παν), **ἀγνώς-ῶτος** 1 ἄγνωστος, κτηρ., οὐδ' εἰ καὶ ἂν ἀκόμη, **ἀπόπροθι** μακρῶν.—**81-3 οὐδὲ** ἀλλὰ δέν, **ἄρα** ὡς ἀνέμενε (νὰ εὔρη), **μεγαλήτωρ-ορος** (μ. ἦτορ) μεγαλόκαρδος, **πάρως περ** ἀκριβῶς πρότερον (κλαῖε ἦμενος, ἦστο κλαίων), **ἐρέχθω** (ἐπιτεταμ. τύπος τοῦ ἐρείκειν συντρίβειν) σπαράπτω, κατατρύχω, βασανίζω, **στοναχῆ** (στένω-νάχω) στεναγμός.—**85-90 ἐρεεῖνω**, ἐρέω-ομαι, εἶρομαι, ἐρωτῶ, **ιδρύω**

βάλλω νὰ καθίση, καθίζω, **φαιινὸς** 3 (φάος φῶς, φαεσ-νὸς) ἀπαστροφῶν, ἀκτινοβολῶν, **σιγαλόεις** 3 στυλινὸς (διὰ τὴν λειότητά καὶ ἐπιχώρῳσιν), **τίπτε** 225, **χρυσόρραπις-ιδος** (χ.-Φραπ-, ῥάβδος, ῥόπ-αλον) ὁ φέρων χρυσοῦν ῥάβδον, **εἰλήλουθα** ἴων. ἐλήλυθα, **αἰδοτός** α 139 ἀξιόσεβαστος, ἀξιοτίμος, **φίλος** πεφιλημένος, τὰ ἐπίθ. παρὰνεσις τοῦ ὑποκ. : Ἐρμῆ, ὅστις μοὶ εἶσαι ἀξιοτίμος καὶ πεφιλημένος, ὃν περιβάλλω διὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, διὰ τί., **πάρος** 82, **θαμίζω** α 143 συχνάζω, ἐπισκέπτομαι συχνά: ἐντούτοις (μὲν-μὴν) ἄλλοτε (πρότερον) τοῦλάχιστον ποσῶς δὲν συχνάζεις ἔδω, **αὐδάα** α 371 λέγω, **φρονέεις** ἔχεις μέσα σου, **θυμὸς** α 4, 107, **ἄνωγα** α 269: εἶμαι εὐχαρίστως πρόθυμος, **τετελεσμένον** περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξ ἴδιας πείρας γινώσκωμεν ὅτι ἔχει ἤδη καὶ ἄλλοτε ἐκτελεσθῆ, ἐπομένως δύναται καὶ σήμερον νὰ ἐκτελεσθῆ: ἐκτελέσιμον.—**92-4 ἀμβροσίη** (-α) ἡ τροφή τῶν θεῶν, **νέκταρ** οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, **κεράννυμι..** κυρ. οἶνον μεθ' ὕδατος, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην συνήθειαν : ἔχυσεν εἰς τὸν κρατῆρα, ὁπόθεν ἦντλει διὰ πρόχου (καννατιοῦ) καὶ ἐκέρα εἰς τὸ ποτήριον, **ἔσθω** κ. **ἐσθίω** ἔδω.—**95-8 δειπνέω** α 124, **ἤραρον** ἄορ. τοῦ ἀραρίσκω α 280,: ἐστύλωσεν, ἐδρόσισε τὴν καρδίαν του, ἐκαρδοπιάσθη, **ἀμείβομαι** α 44, 63, **εἰρωτᾶς** παρὰτάξις ἀντι: ἐπειδὴ ἐρωτᾶς με, **αὐτὰρ** (ἀντε-ἄρα) ἐν τῇ κυρ. σημ.: λοιπὸν ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου, **ἐννέπω** 1 (σεπ-, in-quam, θε(σ)-σπέ-σιος, θέσις α 328), **ἐνισπήσω** κ. ἐνίρω, ἐνισπον, λέγω, **τὸν μῦθον** ὅ,τι ἔχω νὰ εἶπω, **νημερτέως** α 86 εὐλικρινῶς, **κέλομαι** (κελλελεύω), **κελήσομαι**, ἄορ. ἀναδιπλ. **κε-κ(ε)λ-όμην**, **κεκλόμην**, προτρέπω.—**99-104 ἠνώγει** ὑποστκ. τοῦ ἄνωγα ποζμ. ἐν σημ. ἐνεστ. προτρέπω, προστκ. ἀνωχθι, **τίς δ' αἰτιολ.** τὸ οὐκ ἐθέλοντα, **τοσσόνδε** ἀπὸ τῆς Πιερίας μέχρι τῆς Ὠλυγίας 50, ὅπερ δεικνύει, **ἄσπετος** 2 (α(στ.)-σεπ., ἐννέπω) ἄρρητος, ἀπέραντος, ἐπίτασις διασαφοῦσα τὸ **τοσσόνδε** ὡς ἐπιφώνησις, **οὐδὲ** καὶ δέν, εἰσάγον παρατακτικῶς μετὰ τὸ **ἄσπετον** β' αἰτιον τοῦ οὐκ ἐθέλοντα, τὸ ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον τοῦ ἀπεράντου χώρου, **οὐδέ τις** (ἔστι), **πόλις βροτῶν** τίς γενική: **ἄρχι** α 157, συγκ. ἄσπον, ὑποθ. **ἄρχιστα**, **ῥέξω** ἱερὰ α 47, **ἐκατόμβη** α 25, **ἔξαιτος** 2 (ἔξ-αἴ-νυμαι, λαμβάνω) ἔξαιρετος, ἐκλεκτός, **ἔστι** ἔξεστιν, εἶναι δυνατόν, **μάλ' οὐ πως** κατ' οὐδένα ἀπολύτως τρόπον, **παρεξέρχομαι** (προσπερνῶ) ὑπεκφεύγω, **νόος** θέλησις, **αἰγλόχος**

(ἔχων αἰγίδα) ὁ φέρων τὴν αἰγίδα (ἀίσσω α 102), ἀσπίδα (τοῦ Διός), ἣτις τινασσομένη ἔτρεπε τοὺς ἀντιπάλους εἰς φυγὴν, **άλίσω** (ἄλιος μάταιος) ματαιώνω. — 105-115 **διζυρός** β (διζὺς θ., ἐκ τοῦ ἐπιφ. οἶ, ἀθλιότης, δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιολόγος, ἀξιολύπητος, συγκρ. διζυρότατος, **ἄλλων** ὡς ἐκ συγκρ.: ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους, ἔξ ὄλων, ante alios, **τοὶ σοί, τῶν** (τῶν) **ἀνδρῶν** διαίρ. ἐκ τοῦ ἀνδρα, **ἠνώγειν** γ'. προσ. ἐκ τοῦ ἠνώγεεν, ὁ πορκ. (ὑπροστκ. 99) διότι ὁ Ἑρ. ἀποβλέπει εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐλάμβανε τὴν ἐντολήν, **νῦν ἀποπεμπέμεν** νᾶφῆνης ἐλευθέρον νὰ φύγη, **αἶσα** θ. 40 μοῖρα, **τῆδε** ἐνταῦθα, πρὸς τὸ δλέσθαι, **νόσφιν** 20, **ἔτι** ἀκόμη, καὶ πάλιν πρὸ τοῦ θανάτου του, πρὸς τὸ **ιδέμεν**. — 116-7 **ξηγέω** (Φρίγος, frigus) καταλαμβάνομαι ὑπὸ ξίγους, παγώνω, 117=α 122. — 118-20 **σχέτιλος** σκληρός, ἄνευ συμπαθείας, **ξηλήμων** (ξηλέω) ξηλότυπος, φθονερός, κτγρ., **ἔξοχον ἄλλων** ὅσον οὐδὲν ἄλλο πλάσμα εἰς τὸν κόσμον, **οὔτε** ἀναφ. αἰτ., **ἀγάομαι** κ. ἄγαμαι, ἀγαῶσθε μετ' ἐπενθ. α μετὰ τὴν συναίρεσιν α 39, + δοτ. ξηλεύω, φθονῶ, **θεῆσ'** θεαῖς, **εὐνάξομαι** βδ, **ἀμφαδίην**, ἔξ ἐπιθ. ἀμφάδιος, ὡς ἐπίρ. πρὸς τὸ εὐνάξεσθαι, κ. ἀμφαδόν, ἀμφαδὰ ἀναφανδόν, ἐν φανερωῖ, ἐν νομίμῳ γάμῳ, ὅστις παρ' Ὀμ. κἀλεῖται ἀμφάδιος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς μυστικὰς ἔρωτικὰς σχέσεις, **τις** (θεά), οἰαδῆποτε θεά, **ποιήσεται** ὑποτ. ἀορ., ἐκλέξη δι' ἑαυτήν, **ἀκοίτης** α 39 ὁ σύζυγος, **φίλον** ἀ. κτγρ. τοῦ νοουμένου ἀνδρα τινά. — 121-28 **ῥοδοδάκτυλος** ἡ ἔχουσα ῥοδόχρους δακτύλους, **ἔλετο** εἴλετο, **τόφρα** κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον (τῆς συμβιώσεως), **ἠγάασθε** ἐκηρύξατε ἐκ ξηλοτυπίας ἀγχιον πόλεμον, **ῥῆα** α 160, **ῥ'** ζῶντες οἱ ἀπόνως καὶ ἀμερίμως ζῶντες, **ἀγνή** διὰ τὴν αὐστηρὰν παρθενίαν της, **ἐποίχομαι** ἐπέροχομαι, προσβάλλω, **ἀγανὸς** β μαλακός, γλυκύς, ἀνώδυνος, ἢ δοτ. ἐκ τοῦ ἐποικομένη, **κατέπεφνον** ἀόρ. ἄνευ ἐνεστ. ἐκ ὁ. φεν-(φόν-ος), μετ' ἀναδιπλ. φε-φ(ε)ν-ον: **πέφνον**, ἐφόνευσα, **ᾧς δ'** (ἠγάασθε), **μίγη** παθ. ἀόρ. β'. τοῦ **μειγνυθαι**: συνεκοιμήθη, **φιλότης** θ. ἔρως, **εὐνῆ** τοπ., ἢ ὅλη ἔκφρασις: συνεκοιμήθη ἔξ ἔρωτος, **εἴκω** (ὑπέικω) ἐνδίδω: ἐνδώσασα εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας της, ἀκολουθήσασα τὴν καρδίαν της, **νειὸς** θ. (γῆ, ἐκ τοῦ νέος) κτῆμα, τὸ ὁποῖον, ἀφ' οὗ ἔμεινεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἀγεώρητον, ἥδη ἐκ νέου καλλιεργεῖται, νειᾶμα, **τρίπολος** 2 (πέλομαι) τρεῖς φορὰς γυρισμένος, ἀροτριαμένος, τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον πρὸ

τῆς σποραῖς, οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ἄπυστος 2 α 242: ἀλλὰ δέν παρέμει-
 νεν ἐν ἀγνοίᾳ, δέν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀκοάς τοῦ
 Διός, δὴν α 49, 203, ἀργῆς-ἤτος 1 (ἀργός λευκός, ἄργιλος, ἄργυρος,
 ἐν-αργ-ῆς) ἀπαστράπτων, ἀστραπηβόλος.—129-36 αὖ πάλιν, μοι
 πρὸς τὸ ἄρασθε κ. παρέμμεν (παρεῖναι) διότι ἔχω εἰς τὸ πλευρόν
 μου, βροτὸς α 32, μὲν μὴν, ὅμως, σαῶ σφῶω, βεβαῶς-ᾠτος βε-
 βηκῶς, τρόπις-ιος θ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ σκάφους, ἡ δοκὸς
 (καρῖνα), εἰς ἣν προσαρμόζονται αἱ πλευραί: καθ' ἣν στιγμὴν εἶχε
 κρεμάσει τοὺς πόδας του περὶ τὴν τρόπιν, ἐν ᾧ ἐκάθητο ἵπαστι
 ἐπ' αὐτῆς, οἶον ἄνευ τῶν ἐταίρων, διασαφούμενον ἐν 133, ἐλάσας
 πληξῆς, κεῖζω σχίζω, συντρίβω (πρβλ. Καιάδας βάραθρον, σχισμῆ),
 οἶ ἡθ., οἶνον-ποπος ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, ὑπόμαυρος, σκοτεινὸς
 (ἢ καὶ ὑπέρουθρος, κόκκινος, περὶ τὴν ἀνατολήν, δύσιν), [ἔσθλὸς 3 α
 95, ἀπέφθινεν ἀπεφθίθησαν, τοῦ ἀποφθίνω, ἐξ οὗ καὶ μ. ἀόρ.
 ἀπεφθίμην, ἀφανίζομαι, ἐξολοθρεύομαι, ἄρα ἔπειτα, πελάζω (πέ-
 λας πλησίον) φέρω πλησίον,] μὲν ἀληθῶς, φιλέω φιλοξενῶ, τρέφω
 περιποιοῦμαι, ἀγήραος ἀπ. ἀγήρως.—137-40 137-8=103-4
 ἔρρω ἔρχομαι ἐπὶ κακῶ μου, πρβλ. ἔρρ' ἐς κόρακας, ἐρρέτω ἄς ὑπάγῃ
 εἰς τὴν ὄργην (εὐχὴν) τοῦ θεοῦ, ἢ προσκτ. παραχώρησιν, ἐκ τούτου
 τὸ ἐπὶ πόντον, ἀτρύγετος α 72, ἐποτρύνει μιν (Ὀδ.) ἔρρειν, ἀνώ-
 γει γ'. ἐν. ἐνεστ. ἀνώγω, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ πρkm. ἄνωγα διὰ
 τὴν ἐνεστωτ. σημ.—140-4 πέμπω παρέχω τὰ μέσα τῆς ἀναχωρή-
 σεως, οὐπη οὐδαμῶς, πάρα πάρεσι, αἱ προθ. ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-
 σει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον (ἐνι-ἐνεστι, ἐπι-ἐπεστι), ἐπήρητος ὁ
 ἔχων ἐρετμά, κόπας, κωπήρης α 181, οἵ κεν ἀναφ. συμπ., πέμπω
 συνοδεύω, νῶτα ἡ ἐπιφάνεια, ὑποτίθεμαι α 279, πρόφρων 2 ὁ
 ἔχων τὴν φρένα ὑπὲρ τινος, εὐμενῆς, μὲ ἀνοικτὴν, πρόθυμον καρ-
 δίαν (ἄνευ ὑστεροβουλίας), κτρω, κ. προφρονέως-πρόφρονι θυμῶ,
 ἐπικεύθω ἀποκρούπω τι, πρβλ. κενθμών, ὡς κε συμπ. οὕτως ὥστε
 νά, ἦν εἶν, ἀσκηθῆς 2 ἀβλαβῆς.—145-7 διάκτορος α 84, οὔτω
 ὅπως λέγεις 139, ἐποπίζομαι (ὄπις θ.-παρατήρησις, προσοχὴ) σέ-
 βομαι, φοβοῦμαι, μῆνις-ιος θ. ὄργη (ἐπίμονος), μετόπισθε κατό-
 πιν, ἐὰν δέν συμμορφωθῆς πρὸς τὴν ἐντολήν του, κοτέομαι (κότος
 ἄ. θυμός, ὃν φυλάττομεν, μνησικακία) κρατῶ, φυλάττω ἐχθροπά-
 θειαν, χαλεπαίνω ἐκδηλώνω ἀγρίως τὴν ὄργην μου.

148-50 κρατὺς 49, *μεγαλήτωρ* 81, *πότνια* α 14, *ἦι* ἦι, *ἐπικλύω* ἐπακούω α 300, *ἐπέκλυεν* ἄορ., *ἀγγελίαι* παραγγελία, προσταγή.—151-8 *ἄρα* ὡς ἦτο φυσικὸν νᾶναμένωμεν μετὰ τὰ 81..., *ὄσσε* δυϊκ. οὐ. ὀφθαλμοὶ (oculus), *τέρσομαι* (torreo, torrens -χείμαρρος, θέρ-ος) ξηραίνομαι, στεγνώνω, *δακρυόφιν* ὄργ. α 403 δακρῦων, *αἰὼν* γ. κ. (aevum) ζοή, *κατ-εἴβω* κ. *κατα-λείβω* (εἴβω στάζω, χύνω) ἀφήνω νά στάξῃ, χύνω, *κατεῖβετο* κατέρρεε, κατετήκετο ὡς ὁ κηρός, *ὀδύρομαι νόστον* θρηνηῶν ποθῶ τὸν ν.: ἐν τῷ ἀλγεινῷ πόθῳ τοῦ ν., *ἑνδάνω* (ἡδύς, suavis), *ἄδον* κ. *εὐαδον*, *ἔαδα*, ἀρέσκω, *ἦτιοι* α 155, *ιαύεσκε* θαμ. προκ. τοῦ *ιαύω* συνήθιζε νά διανικτερεύῃ, τακτικῶς ἐκοιμᾶτο (ἄημι-πνέω, ἄνεμος, αἴθρα, αὐλή, αἴω-φωνάζω), *καὶ ἀνάγκη* εἰ καὶ κατ' ἀνάγκην, εἰ καὶ καταναγκαζόμενος, παρὰ τὴν θέλησίν του, *παρὰ ἐθελούσῃ* οὐκ ἐθέλων: ἄνευ ἀγάπης παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἦτις τὸν ἠγάπα, *ἄμ* ἀνά, μετ' ἀποκοπῆς τοῦ *α*, *ἄμ π.* ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους, *ἠϊὼν-όνος* θ. ἀπή, *δεοκέσκετο* θαμ. προκ. τοῦ *δέρομαι*, *ἔδρακον*, *δέδορκα*, *κυττάζω*, στρέφω τὰ βλέμματα, (δράκ-ων, ὄφ-ις), *ἀτρύγετος* α 72, *λείβω* (κ. εἴβω 152) σταλάζω, χύνω.—159-64 *ἀγχοῦ* ἄγχι 101, *κάμμορος* (κατ(ά)μορος) ὁ κακίστην τύχην ἔχων, δυστυχεστάτος, *μοι* ἦθ. σὲ παρακαλῶ, *φθίνω* τήκομαι, *πρόφρασσα* θηλ. τοῦ *πρόφρων* 142, *μάλα π.* μὲ ὄλην μου τὴν καρδίαν, *ἦδη* τῶρα πλέον, *δόρου*, *δούρατος* κ. *δουρός*, ξύλον (δούρειος ἵππος), *χαλκός* χαλκοῦς πέλεκυς, εἰς τὸ *ταμῶν*, *ἀρομόζομαι* συναρομόζω, συνδέω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, *σχεδίη* ββ, *ἔκρια* δύο μικρὰ σανιδώματα (καταστροφώματα), τὸ ἓν κατὰ τὴν προῶραν, τὸ δὲ κατὰ τὴν πρύμναν, διότι ἡ Ὀμ. ναῦς δὲν εἶχε συνεχῆς κατὰστροφωτα, *πήγνυμαι* ἱ. συναρομολογῶ τὰ πατώματα, *ὑποῦ*, *ὑπόθι* κ. *ὑπι* ὑψηλά, *ὡς* τελ., *ἠεροειδής* 2 (ἄηρ ἠέρος θ.-ἄηρ, ὀμίχλη) ἀεροειδής, ὀμιχλώδης, σκοτεινός.—165-70 *μενοεικής* 2 (*μένος-ἔρικα*, *εἰκ-*) ὁ σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπαρκής, (καὶ ὁ εὐφραίνων ἅμα τὴν ψυχὴν,) τὸ ἐπίθ. καὶ εἰς τὰ τρία οὐσ.: πλούσια, πλουσιοπαρόχος, *ἐρύκω* α 14, *λιμός* ἐνταῦθα περιλαμβάνει καὶ τὴν δίψαν, *ἄ κεν* ἀναφ. συμπ.: τόσον ἀφθονα ὥστε..., *ἀμφι-έννυμι* (Φεσ-*ves-tis*, ἐσθής), *εἶμα* (Φέσ-*μα*, ἐμ-*μα*) ἔνδυμα, ἐκ τούτου τὸ *ἱμάτιον*, *οὔρος* ἄ. (αὔρα) οὔριος ἄνεμος, *ἦν* τείην, α 402, *ἀσκηθής* 144, *ὡς κε* ἡ σκοπιηθεῖσα ἀκολουθία: ὥστε νά,

ἔχουσι κατοικοῦσι, **φέρτερος** α 405 ὑπέρτερος, ἀνώτερος, **κραιῖνω**
 κ. **κραιαῖνω**, ἐκρηνα κ. ἐκρήρηνα, (κράτος, κρείων, cre-o) ἐκτελῶ,
 τὰ ἀπροφ. ἀναφ.: ἐν τῇ συλλήψει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει.—**171-6**
ῥιγέω 116, **πολύτλας** μόνον ὄνομ. (π. τλήναι, α 87) ὁ πολλὰ ὑπο-
 μείνας, καρτερικός, πολυπαθής, **μήδομαι-σομαι-σάμην**, σκέπτομαι,
 πρβλ. μῆτις, πολύμητις, μητιάω α 234, **τόδε** ἀντικμ., **ἄλλο τι** κτηγ.:
 τοῦτο δά, τὸ ὁποῖον σκέπτεσαι, εἶναι ἄλλο τι—πρὸς τούτοις σκέ-
 πτεσαι ἄλλο τι, καὶ κανὲν ἄλλο σχέδιον μελετᾷς, **δὴ** ἀσφαλῶς, **πομπή**
 ἢ ἀποστολή εἰς τὴν πατρίδα, **οὐδέ τι** ποσῶς ὅμως, ἢ αἰτιολ., **κέλο-
 μαι** 98, **λαῖτμα** οὐ. ὄνομ. αἰτ. χάσμα, βυθός, **λ. θαλάσσης** βαθεῖα,
 ἀχανὴς θάλασσα, **ἀργαλέος** 3 (ἔργον-χαλεπὸν ἔργον ἢ ἄλγος), ἐπί-
 πονος, βαρὺς, δεινός, πικρός, ἐπικίνδυνος, **οὐδὲ** ἐπιδ. ἐπὶ τὸ μεῖζον,
εἶσαι (ἴσος) σύμμετροι, ἰσόροποι, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ
 κύματα πλέουσαι, **ᾠκύπορος** (ᾠκὸς 3-ταχὺς) ταχύπορος, ταχύπλος,
 α 266, **τὸ** λαῖτμα, **τὸ δὲ** ἀντιθ. καὶ ὅμως δὲν..., ἢ **ἐπὶ** πρὸς τὸ **τὸ**
 ὑπεράνω αὐτοῦ, **ἀγαλλόμεναι** τρελλαὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν των, χοροπη-
 δῶσαι, **οὔρος** 167.—**177-9 οὐδ' ἂν ἐγὼ...** ἄλλ' ἐγὼ δὲν θά εἶχον
 καμμίαν ὄρεξιν νά, **ἀέκητι** α 79, **σέθεν** σοῦ, **τλαίης** α 288, τὸ ῥ.
 σημ. καὶ τολμᾶν: ἐὰν δὲν ἐλάμβανες τὴν τόλμην, τὸ θάρρος, ἐὰν
 δὲν ἀπεφάσιζες, **μέγαν** ἐπίσημον, **μὴ βουλευσέμεν** εἰδ. ἀπροφ.,
ἄλλο τι ἀντικμ., **πῆμα κακὸν** παρὰθ., **μοὶ αὐτῷ** τίς δοτ.;—**180-3**
μειδάω κ. μειδιάω, καταρέζω θωπεύω, **ἔπος ἔφατ'** ἤρησε νά λέγη,
ἐκ τ' ὀνόμαζε καὶ ὀνόμαζε μετὰ τὸ ὄνομα, προσεφώνει, (χωρὶς νά
 ἀκολουθῆ πάντοτε τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν=) καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, **ἦ δὴ**
 ἀληθῶς λοιπόν, **ἀλιτρός** 3 (ἀλιταῖνω ἁμαρτάνω, ἀλιτήριος) ἀσεβής,
 ἐνταῦθα ἐν ἀσθενεῖ σημ.: πανοῦργος, πονηρός, διάβολος, κολισμέ-
 νος ἄνθρωπος, **ἀποφώλιος** ἀχρηστος, ἀνωφελής, **οὐκ ἀεὶδῶς** ἐξευ-
 ρίσκων τὰ ἐπικαιρα, δι' ἐκάστην περίστασιν γνωρίζων τὸ πρακτέον,
 ὅλως γνωστικός, **ἐπιφράζομαι** ἐπινοῶ, ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου,
οἶον ἐπιφ. αἰτιολογοῦσα τὸν προηγούμενον χαρακτηρισμόν: τί ἦτο
 λοιπόν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐσκέφθης νά εἴπης—διότι τοιοῦτον λόγον...
 —**184-7 ἴστω, οἶδα**, ἔστω μάρτυς τοῦδε, **ὑπερθεν** ἄνω, **τὸ** δεικτ.
 ἐκεῖ κάτω, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **ὑπερθε**, **κατεῖβα** 152, **ὅς τε** καθ' ἕξιν
 πρὸς τὸ κτηγ. ὄρκος, ἀντὶ **ὅ τε**, τὸ ὀρκίζεσθαι εἰς τὴν Στύγα, **δεινό-
 τατος** φοβερώτατος, φορικτότατος, **πέλω** πέλομαι, **βουλευσέμεν**

ἔπεξ. τοῦ τόδε 184, ὑποκ. **ἐμὲ** παραλειφθὲν διότι ἡ ὅλη φράσις σημ. **ὀρκίζομαι**.—188-91 μὲν ἀληθῶς, τὰ δεικτ., **νόεω** ἔχω κατὰ νοῦν, **φράζομαι** σχεδιάζω πρὸς ἐκτέλεσιν: αὐτὰ πράγματι, οὐδὲν ἄλλο, ἔχω κατὰ νοῦν καὶ θὰ σκεφθῶ νὰ κάμω, **ἄσσο** ἄττα, ἄτινα, **μῆδομαι** 173, **χρηῶ** θ. (κ. **χρεῶ** α 225, **χρηῶς** α 409, **χρηῆ**) ἀνάγκη, **ἴκω** κ. **ἰκάνω** ἦκω: ὅσα θὰ ἤθελον ἐξεύρει δι' ἐμὲ τὴν ἰδίαν, εἴαν ποτε ἤθελε μὲ εὔρει τόσον μεγάλη ἀνάγκη, **καὶ ἐμοί**, ὡς καὶ ἄλλοις, **νόος** αἰσθήματα, καρδία, **ἐναίσιμος** 2 (**ἐν-αῖσα**, τὸ προσῆκον) ὁ ὅπως πρέπει, εὐγενής, **θυμὸς** διάθεσις, καρδία, **σιδήρεος** λίθινος, ἀσπλαγχνος, **οὐδέ μοι αὐτῇ** καὶ ἐγὼ οἴκοθεν, ἐκ φύσεως, δὲν...

192-200 **ἠγήσατο** προηγῆθη, προεπορεύθη, **καρπάλιμος** (ἀρπακτικός, ὀρηκτικός,) **ταχύς**, **ἴχνιον** ἴχνος, **ἴξον** μεικτ. ἀορ. τοῦ **ἴκω**, **σπεῖος** ἀσύνηθες ἀντὶ σπέος, **καὶ ῥ'** καὶ δὴ, **ἔδωδῆ** ἐδέσματα καὶ ποτά, **πᾶσαν** παντοίην, παντὸς εἶδους, ἐντεῦθεν τὸ ἀναφ. **οἶα** πληθ.: ἐκείνων, ὅποια, **ἀντίον** ἀντικρῦ, **ἴζω** καθίζω, **ἀμβροσίη** θ. ἡ τροφή τῶν θεῶν, **νέκταρ** οὐ. τὸ ποτὸν αὐτῶν, **δμωῆ** α 147, 200=α 149.—201-5 **τέρπομαι** + γεν. χορταίνω, **ἔδηντς** ἐδωδή, **ποτῆς** θ. ποτόν, **ἦρχε μύθων** ἠνοῖξε τὴν ὀμιλίαν, **διογενῆς** ὁ ἐκ τοῦ Διὸς καταγόμενος, εὐγενής, **οὔτω** ὅπως κατεφάνη ἐκ τῆς προηγηθείσης ἐν τῇ ἀκτῇ συνομιλίας: ἄ! ἔτσι λοιπὸν (κάμνουν), σφωστὰ λοιπόν, ἐν ἐρωτήσει, περὶ πράγματος, τὸ ὅποιον συμβαίνει δυσαρέστως δι' ἡμᾶς, **ἔμπης** λ. ποιητ. ἄγν. ἐτυμ., **καὶ ἔμπης** καὶ μ' ὅλα ταῦτα, καὶ παρ' ὄλον τοῦτο, παρὰ τὴν πικρίαν, ἣν μοι προξενεῖ ὁ ἀποχωρισμός, **χαῖρε** κατευόδιόν σου, εἰς τὸ καλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.—206-10 μὲν μῆν, ὅμως, **αῖσα** 40, **κῆδος** α 244, **ἀναπίμπλημι** κ. συμπληρῶ τὸ μέτρον τῶν συμφορῶν (τὸ ὀρισθὲν ὑπὸ τῆς μοίρας): πόσα ποτήρια πικριῶν σοὶ εἶναι πεπωμένον νὰ πῆς μέχρι τελευταίας θανάδος (νὰ στραγγίσῃς), **ἐνθάδε αὔθι** (αὐτόθι) ἀμφότ. τοπ.: ἐνταῦθα χωρὶς νὰ κινήθῃς (ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ τόπῳ, **πρβλ.** ὁ αὐτὸς-ὧς αὐτῶς), **φυλάττω** τὸ δῶμα-μένω ἐν αὐτῷ διαρκῶς, ὡς διὰ νὰ φυλάξω, **πρβλ.** τὸ ἡμέτ. **μεῖνε** νὰ φυλάξῃς.: θὰ εἶχες μετ' ἐμοῦ τὴν φροντίδα διὰ τὴν κατοικίαν ταύτην, **ἱμεῖρομαι** α 41 (ἱμερος-πόθος, ἱμερόεις-θελκτικός), **ἄλοχος** θ. α 36, **ἐέλδομαι** α 409.—211-3 **θῆν** ἐγκλ. μόριον: βεβαίως, **οὐ μὲν θῆν** καὶ ὅμως δικαιούμαι εἰς τὰ σφωστὰ νὰ κανηθῶ ὅτι, **χερείων** χείρων, ὑποδεεστέρα, **κείνης γε**,

δέμας οὐ. μόνον αἰτ. (σῶμα) ἀνάστημα, κορμιστασιάζ, **φυή** ἢ φυσική διάπλασις τοῦ σώματος (ὡς πρὸς τὴν εὐρυθμίαν τῶν μελῶν), **οὐ πως οὐδὲ** ἢ ἐπανάληψις τῆς ἀρνήσεως ἐπιτείνει αὐτήν, **ἔοικεν** ἀρμόζει, **ἐρίζω** ἀντιπαραβάλλομαι, ἀντιμετροῦμαι, **εἶδος** μορφή, καλλονή.—**214-20 πολύμητις-ιος** (μῆτις θ. σκέψις, σχέδιον, μήδομαι 173) πολυμήχανος, **πότνα** κλητ. τοῦ **πότνια**, θηλ. τοῦ **πόσις**, α 14, **χώεο** προστιτ. τοῦ **χώομαι** ὀργίζομαι, θυμώνω, **τόδε** σύστ. ἀντιμ. διὰ τοῦτο, **πάντα μάλ'** ὅλα ἀνεξαιρέτως, **οὕνεκα** (οὐ ἔνεκα, κυρ. αἰτ. διότι) ὅτι, **περίφρων** ἢ πολὺ μυαλωμένη, ἢ πολὺ γνωστική, **ἀκιδνός** ὅ, μόνον ἐν τῷ συγκ. **ἀκιδνότερος** ἀσθενέστερος, ὑποδεέστερος, **μέγεθος** ἀνάστημα, (μεγαλοπροπές) παρουσιαστικόν, **ἄντα** (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, **ἄ. εἰσιδέσθαι** εἰς τὴν κατὰ πρόσωπον θεωρίαν, προσβλεπομένη κατὰ πρόσωπον, 77, **καὶ ὣς** καὶ παρ' ὅλα ταῦτα τὰ μειονεκτήματά της, παρ' ὅλην τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχὴν σου, **ἐέλδομαι** α 409.—**221-4 ἔαιω** συντριβῶ, προκαλῶ ναυάγιον, ἀντιμ. μέ, **εἰ** ὑποτ. ἄνευ τοῦ **κέν**, **αὖ** πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε, **οἶνον** 132, **τλήσομαι** θὰ τὸ ὑποφέρω, **ἔχων** αἰτ., **ταλαπενθής** 2 ὁ καρτερικὸς πρὸς τὰς συμφορὰς, ὑπομονητικὸς, **μογέω** (μόγος μόχθος, μόγις μόλις) μοχθῶ, πάσχω, ὑποφέρω, βασανίζομαι, **κύμασι-πολέμῳ** τοπ. ἐν μέσῳ τῶν., **καὶ τόδε** γενέσθω μετὰ τοῖσι-μέσσα εἰς ὅλα ταῦτα ἄς προστεθῆ καὶ αὐτό.—**225-7 κνέφας** οὐ. ὄνομ. αἰτ. σκότος (πρβλ. **δνόφος**, **ζόφος**, **νέφος**), **ἐλθόντες τῷ** πληθ. κ. δυϊκ. **φιλότης** 126, **μυχός** ἄ. τὸ βάθος, τὸ ἐνδύτατον, **μυχῶ** τοπ. εἰς τὸ **τερπέσθην**.

228-33 ἦμος ὅτε, τὸ δεικτ. τῆμος, **Ἡώς-όος** θ. Αὐγή, **ἠριγένεια** θ. ἐπιθ. ὡς ἔξ ἄρσ. **ἠριγενής** (ἄηρ θ., ἠέρος, ἠέρι κ. ἠρι, ἢ ομίχλη) ἢ γινομένη μετὰ τὴν ομίχλην, ομίχλογενής· καὶ ἐπειδὴ ἢ ομίχλη γίνεται τὴν πρωΐαν, ἐντεῦθεν: πρωιογενής· **ἐννυμαι** ἀμφιέννυμαι, **χλαῖνα** θ. μάλλινον φόρεμα, **χιτῶν** ὑποκάμισον, **φᾶρος** οὐ. λινοῦν φόρεμα, **ἀργύφειος** ὅ (ἐπιθ. ἀργυ-, πρβλ. ἀργυ-ρος, καὶ φά-ος) λευκαυγής, ἀπλαστραπτούσης λευκότητος, ἀργυρόλευκος, **χρῦσειος** χρυσοκόσμητος, **ἰξνός-ύος** θ. ὀσφύς, μέση, **ἰξυῖ** τοπ., **καλύπτρη** θ. κ. **κρηδεμνον** α 334, τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, **ἐφύπερθε** (βάλετο) ἀπ' ἐπάνω, **μήδομαι** 173, **πομπή** ἀποστολή, πρβλ. 32.—**262-8 ἔεν** ἦν, **ἄρα** φυσικά, ἀφ' οὗ εἶχε τελειώσει ὅλην τὴν ἐργα-

σίαν του, *πέμπε* ἀφῆκεν ἐλεύθερον νᾶναχωρήσει, *εἶμα* 177, *θυώδης* (θύος οὐ. ἄρωμα) ἀρωματώδης, *τὸν ἕτερον* τὸν ἕνα, *ἕτερον δ'* ἕνα δὲ ἄλλον, *ἦια κ. ἦα* (εἶμι) ἐφόδια, ζωοτροφίαι, *κώρυκος* ἄ. δερμάτινος σάκος, *ἐν δὲ* (ἔθηκε), *ὄψον* τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ἐσθιόμενον, προσφάγιον, *μενοεικῆς* 166, *προΐημι* ἀπολύω, *οὔρος* 167, *ἀπήμων* (ἀ-πήμα) ἀκίνδυνος λιτ., εὐνοϊκός, *λιαρός* β. γλιαρός, εὐκραής, γλυκύς.—269-77 *γηθόσυνος* (γηθέω-gaudeo, χαίρω) περιχαρής, ἐκ τούτου τὸ *οὔρω*, *ιδύνω* (ιδύς β-εὐθύς) διευθύνω, *ιδύνετο* διηύθυνε τὴν σχεδίαν του, *οὐδὲ* παράταξις ἀντι: χωρὶς νᾶ, *Πηλιάδες* Πλειάδες, Πούλεια, *Βοώτης* (βούτης, βουκόλος) καὶ Ἄρκτουρος ἀστερισμὸς παρὰ τὴν Ἄρκτον, *ἐπὶ κλησιν καλέουσι* παρονομάζουσι, *ἄμαξα* ἰων. ἄμαξα, *στρέφεται* περιστρέφεται, *αὐτοῦ* ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, χωρὶς νᾶ κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, *καί τε* καὶ προσέτι, *δοκεύω* παρατηρῶ προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως, *οἴη* μόνη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, *ἄμμορος* (σμερ-μμορ-) ἄμοιρος, ἀμέτοχος: δὲν δύει, *ἄνωγα* 139, α 269, *ποντοπορεύω* ποντοπορῶ, πλέω διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους, *ἔχοντα* τὴν (Ἄρκτον), *ἐπ' ἀριστερὰ χ.* πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς χ., πρὸς τὰ ἀριστερά.—278-81 *δικτωκαιδεκάτη* ὡς εἰ προηγεῖτο ἡμέρας, *ἄγχιστον* ὑπρθ. τοῦ *ἄγγι* πλησίον 101: ὅπου ἡ χώρα ἦτο δι' αὐτὸν πλησιέστατα, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς χώρας τὸ πλησιέστατον πρὸς αὐτόν, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην, *εἶδομαι* φαίνομαι, *εἶσατο* ὑποκ. ὄρεα: προσέπεσον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, *ὡς* (εἶδεται) *ὄνε* (εἶδεται)—ὅπως ποτὲ φαίνεται, *ξινὸν* οὐ., συνηθέστ. *ξινὸς* φ. δέρμα, ἀσπίς, *ἠεροειδής* 164: ὡς ἡ ἀσπίς κατὰ τὴν ἔξωτερ. πλευρὰν κυρτοῦται κωνοειδῶς, διὰ τὸν ὀμφαλόν, ἰδ. Πραγμα. α 256, οὕτω καὶ ἡ ὀρεινὴ χώρα τῶν Φ. μετὰ τῶν μετωίως ὑψηλῶν ὄρεων τῆς ἀνεδύετο ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἀσπίς ὀμφαλωτῆ.

282-5 *ἄνειμι* ἐπιστρέφω, *κρείων* α 45, *ἐνοσίχθων* α 74, οἱ *Σόλυμοι* ἔθνος, *εἶσατο* 281, *ἐπιπλώω* ἐπιπλέω, *χόσμαι* 215, *κηρόθι* (κῆρ 36) ἐν τῇ καρδίᾳ, *μᾶλλον* ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον, διότι ἦτο ὀργισμένος κατ' αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ α 68., *κάρη* α 90, *προτὶ ποτὶ κ.* πρὸς: εἶπεν ἐνδομύχως, μέσα του.—286-90 ὦ *πόποι* ἐπιφ. αἰσχος! φρικὴ!, *ἢ μάλα δὴ* ἀναμφιβόλως λοιπόν, *μεταβουλεύω* μεταβάλλω γνώμη, *ἀμφ' Ὀδ.* ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ὀ., *ἐμεῖο* ἐμέο, ἐμεῦ

(ἔμοῦ), ἐμέθεν, **καὶ δὴ** καὶ ἦδη, καὶ ἰδοῦ, **σχεδὸν** πλησίον (ἔστιν), **πεῖραρ-αιος** οὐ. σχοινίον, βρόχος, παγίς, **διζὺς** θ. (οἶ, διζυρὸς 105) ἀθλιότης, δυστυχία : τὴν μεγάλην πλεκτάνην τῆς συμφορᾶς, ἣτις ἔχει ἔλθει κατ' ἐπάνω του, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔχει ἐμπεριπλακῆ, **ἀλλὰ μὲν** (μὴν) ἀλλ' ὅμως, **ἐλάαν** ἀντὶ (ἐλάειν) ἐλᾶν 119, α 25, 39, μέλ. ἀπομφ. τοῦ **ἐλαύνω** βάλλω ἐμπρός, **ἄδην** ἐπίρ. (σαδ-, satis) ἀρκετά, **κακότης** δυστυχία, ἡ γεν. ἐκ τοῦ **ἄδην** : θὰ τὸν βάλλω ἐμπρός, θὰ τὸν κυνηγήσω, ὥστε νὰ χορτάσῃ ἀπὸ φαρμάκια, θὰ τὸν κάμω νὰ χορευθῆ ἀρκετὰ ἀκόμη τὸν χορὸν τῆς δυστυχίας.—**291-6 τρίαίνα** θ. καμάκιον φέρον τρεῖς αἰχμάς, φερομένη ὑπὸ τοῦ Ποσ., **ὄροθύνω** ἐκτενές. τοῦ **ἐρέθω** ἐρεθίζω, ἐξεγείρω, **ἄελλα** θ. (ἄημι-πνέω α 371 ἀδδῆ) θύελλα, **ἄελλαι ἀνέμων** ἀνεμοστρόβιλοι, **σὺν κάλυπεν** συγχρόνως ἐκάλυψε, κατ' ὀλοκληρίαν, **νῦξ** σκότος, **ὄρνυμαι** α 348, ἔξ αὐτοῦ ὄρνις, ὄρος, ὄρθρος, : ἐνέσκηψε, **σὺν ἔπεσον** συνεκρούσθησαν, **δυσσαῆς** (δυσ-ἄημι) δυσμενῆς πνέων, ἐναντίος ἢ σφοδρός, **αἰθρηγενέτης** ὁ ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ καθαυτῇ διαυγείᾳ τοῦ αἰθέρος γεννηθεὶς, ὅθεν ὁ ἐξαστερόνων τὸν οὐρανόν.—**297-302 λύτω** ἄορ. λύμην τοῦ λύομαι : παρέλυσαν τὰ γόνατα, ὡς ἡ ἔδρα τῆς ζωικῆς δυνάμεως, **ὄχθέω** ἀγανακτῶ, βαρυνθιμῶ : ἐν ἀγανακτήσει, ἐν δυσθυμίᾳ, **δειλὸς** δειλαίος, δόλιος : ἄχ καυμένος!, **νὺ** α 32, **τί νύ μοι...** τί θὰ μοὶ συμβῆ λοιπὸν ἐπὶ τέλους, τί λοιπὸν θὰ ἀπογίνω ; **δεῖδω** δεῖσομαι, ἔδεισα, δέδια, δέδοικα, φοβοῦμαι, **μὴ δὴ** μήπως πράγματι, **νημερτής** α 86 ἀληθής, **ἀναπλήσειν** 207, **τὰ δὲ** ἀλλὰ ταῦτα ὅλα, **δὴ** ἰδοῦ, προδήλως.—**303-5 οἰοισιν** μὲ πόσον πυκνὰ νέφη, πῶς μὲ ν., **περιστέφει** σκεπάζει ὀλόγυρα, **ἐπισπέρχω** (σπέρχω-ομαι-σπεύδω) ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τὸ βῆμα, ἐνσκήπτω, **σῶος** (σῶς) ἐπίθ. σῶος, ἀσφαλής, ὀριστικός, κτηρ., **αἰπὺς** α 11.—**306-7 μάκαρ** α 82, **φέροντες χάριν** χαριζόμενοι, προσφέροντες φιλικῶς τὰς ὑπηρεσίας των.—**308-12 καὶ ἐγώ, δὴ** λοιπὸν, **ᾠφελον** (ἄορ. τοῦ ὀφείλειν) **θανέμεν** εἶθ' ἔθανον, **ἐφέπω** (ἔπομαι, σπ-, σπ-), ἐπέσπον, τρέχω κατόπιν, ἐπιζητῶ, εὐρίσκω, **πότμος** ἄ. (πίπτω) μοῖρα, μοιραῖος θάνατος, **δοῦρα** δόρατα, ὡς γοῦνα, **χαλκήρης** 2 α 262, **περὶ Π. θανόντι** γύρω περὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Πηλεΐδου, ἐν τῷ ἄγωνι περὶ τοῦ πτώματος τοῦ Π., **τῷ** α 239, **λαγχάνω** (διὰ λαχνοῦ) λαμβάνω, τυγχάνω, **κτέρεα** α 291, **κλέος τινὸς** ἡ περὶ

τινος φήμη, **καί** (κα) ἦγον καὶ θὰ μετέφερον, θὰ περιέφερον εὐρέως τὴν φήμην μου, **μείρομαι** (σμερ-, σμορ-, μμόρος, ἄμμορος 275, κά-μμορος 160), μετέχω, **εὔμαρται** (σέ-σμαρται, ἔμμαρται) εἶναι δεδομένον, πεπρωμένον, **άλῶναι** νὰ ἀφαραπασθῶ, **λευγαλέος** ὁ κ. **λυγρός** (lug-εο πενθῶ) οἰκτρός, ἀξιοδάκρυτος.—**313-8** ἔλασεν, ἐλαύνω, ἐπληξε, **κατ' ἄκρης** κυρ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ἀπ' ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, **ἐπισεύομαι** ὁ1 ἐπιφέρομαι, πρkm. ἐπέσσυμαι ἐν σημ. ἐνες., **δεινὸν** κτηρ., **ἐλίσσω** (Φελίσσω, ἐφέλισσον) περιστρέφω, στρεφογυρίζω, **προῖημι** ἀφήνω νὰ πέσῃ (νὰ πλέῃ), **θύελλα ἀνέμων** ὡς ἀελλα ἀνέμων 292, **ἐλθοῦσα** ἐνσκήπασα, **μίσγομαι** συγκρούομαι, **ἄγνυμι** ἔφαξα, **μέσον** κτηρ. εἰς τὸ μέσον, **σπεῖρον** (σπεῖρω-τυλίσσω, σπάρον, σπάραγον, σπεῖρα, σπυρίς) ἰστίον, **ἐπίκριον** ἡ κεραία (antenna), εἰς ἣν προσαρτᾶται τὸ ἰστίον.—**319-21** **θῆκε** τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης ἐγερθὲν κῆμα, **ὑποβρύχιος** ὁ κ. **ὑπόβρυχος** αἰτ. μπλ. **ὑπόβρυχα** κτηρ., ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ: βεβυθισμένον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, **δυνασθή** Ὀδ., **ἀνέσχεθον** ἀόρ. ἔκτεν. ἀντὶ ἀνέσχον, ἀνεδύθηγ, ἀνέκνυσα, **ὑπὸ** ὀρμῆς κύματος: ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀρμῆς, ὑποκύπτων εἰς τὸ ὀρμητικῶς φερόμενον κῆμα, **ῥά** φυσικά, **πόρον** ἀόρ. ἀχο. ἐνεστῶτος, πρkm. **πέπωται**, παρέσχον, ἔδωκα.—**322-6** **ὄψε δὴ** ἀργὰ τέλος πάντων, ἀργὰ μόλις, **ἐκπτύω**, **ἄλμη** 53, **κελαρύζω** λ. π. καταρρέω (μετά τινος ἦχου), **πολλή** κτηρ. ἐν ἀφθονίᾳ, **οὐδ' ὧς** παρ' ὄλον τοῦτο ὅμως δέν, **ἐπιλήθομαι** ἐπιλανθάνομαι, **τείρω** α 342 καταπονῶ, ἐξάντλῶ, **πὲρ** α β: παρ' ὄλην του τὴν ἐξάντλησιν, **μεθορμάομαι** ὀρμῶ πρὸς τι, **ἐλλάβετο** ἐπιᾶσθη ἀπ' αὐτήν, **ἀλεείνω** ἀποφεύγω, τί σημ. ὁ ἐνεστ.: **τέλος θανάτοιο** τελειωτικὸς θάνατος.—**327-32** **φορέω** θαμ. τοῦ φέρω, **ἔνθα καὶ ἔνθα** τῆδε κάκεισε, πάντοτε περὶ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, **κατὰ ῥόον** κατὰ τὸ ῥεῦμα, ὡς δὲ (γίγνεται) **στε** 281, **ὄπωρινος** φθινοπωρινός (ὄπῶρη κυρ. ὁ ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου χρόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), **φορέω** φέρω ἔνθα καὶ ἔνθα, ἢ ὑποτ. ἀνευ τοῦ **κέν**, **ἄμ** ἀνὰ συγκ., **ἔχονται πρὸς ἄ.** συγκρατοῦνται, ἐμπλέκονται πρὸς ἀλλήλας, **φέρεσθαι** ἵνα τὴν παρασύρη μεθ' ἑαυτοῦ, **εἶκω** (ὑπέικω) ὑποχωρῶ: παρήτει, οἱ ἀόρ. θαμ. ἐν σημ. πρkm., **διώκω** βάλλω ἐμπρός.

333-8 **σφυρὸν** τὸ μέρος τοῦ ποδὸς τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, **καλλίσφυρος**, **Λευκοθέη-α**, **αὐδήεις** 3, 28, ἔχων ἀνθρωπίνην φω-

νήν, **πέλαγος** (πλαγ-, πλάζω, πλήσσω α 2) κυρ. τὸ πλήττον κύμα, ὁ πληθ., μόνον ἐνταῦθα, κύματα: ἐν τῇ θαλασσοταραχῇ τῶν κυμάτων, ἐν κῆ κυματώδει θαλάσσει, **ἔμμορε** ἄορ. ἢ προκμ. τοῦ *μείρεσθαι* 312, **τιμῆς** ἀντικμ.: τῆς τιμῆς τῆς θεότητος, **θεῶν ἔξ** ἐκ μέρους τῶν θεῶν, κατὰ παραχώρησιν τῶν, **ἀλάομαι**, **ἀλήθην**, **ἀλάημαι**, περιπλανῶμαι, **ἄλγε' ἔχοντα** τροπ. εἰς τὸ ἀλώμενον: ἐν μέσῳ τῶν βασάνων του, **μῖν** ἐκ τῆς *προσ-* τοῦ προσέειπεν' εἶπε πρὸς αὐτόν.—**339-40 κάμμορος** (κάτ-σμορος 312) 160, **τίπτε** 87, **ὀδύσσομαι** α 62, **ἐκπαγλος** χάριν εὐφ. ἀντὶ ἐκπλαγλος (ἐκπλήσσω) καταπλητικός, ἐπίρ. φοβερὰ, καθ' ὑπερβολήν, εἰς τοῦτο τὸ ὄδε α 182, **ὄτι** κυρ. εἶδ.: ὅπως δύναμαι νὰ εἰκάσω ἐκ τούτου, ὅτι, εἶτα: αἰτιολ. διότι: ἡμεῖς: ὥστε δημιουργεῖ...—**341-5 οὐ μὲν δὴ ἀλλ'** ἀσφαλῶς δέν, **καταφθίω-φθείσω**, ἐξαφανίζω, ἐξολοθρεύω, **μενεαίνω** (μέν-ος -όρμη, ζωηρὰ ἐπιθυμία, *μέν-ω* ἀναμένω, ἐπιθυμῶ, προκμ. *μέμονα καὶ μέμαα*) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **μάλ' ὄδε** ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως σοὶ λέγω, **ἔρξαι** ἀπροκμ. ἀντὶ προσκτ., *ἔρδειν*, *ῥέζειν* α 47, 293, **ἀπινύσσω** (ἐκ τοῦ ἄγρ. ἀπίνυτος, α (στ.)-πινυτός α 229, ἀσύνετος) εἶμαι ἀσύνετος, ἀνόητος, **κάλλιπε καὶ(ἀ)λιπε**, **φέρεσθαι** 331, **νέω**, **νῆχομαι** (νῆσσα) κ. **νάω** (νῆσος) κολυμβῶ, **ἐπιμαίομαι**, ἐπιμάσσομαι, ἄπτομαι, ἐπιδιώκω, **γαίης** γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ *νόστου* ἀφίξεως (διότι ἢ ἀρχ. σημ. τοῦ *νέομαι* ἔρχομαι) εἰς τὴν χώραν, **ἀλύσκω-ξω-ξα** (τῆς αὐτῆς ὁ. ἀλεείνω 326) ἀποφεύγω, σφίζομαι.—**345-50 τῆ** ἐπίρ. δεικτ. ἰδού, νὰ (λάβε), **τανύω** (*τείνω*) τεντώνω, δένω σφιγκτὰ, **ἄμβροτος** 45, οὐδὲ **δέος** (ἔστι), **παθόμεν** τι, **εφάψαι** ἄορ. ὑποτ., **ἀπολυσάμενος** ἀπὸ σεῖο λύσας, **ἄψ** πάλιν, **βαλέειν** ἀντὶ προσκτ., **πολλὸν ἀπὸ** πολὺ μακρὸν ἀπὸ, **ἀπονόσφι** μακρὸν, **τραπέσθαι** ἀντὶ προσκτ. νὰ γυρίσης τὰ βλέμματά σου πρὸς τὰ ὀπίσω.—**351-3 εἶκα** (Φεικ, Φικ-, εἰκῶν) εἶοικα, **αἶθνια** θ. θαλ. πτηνόν, ἢ βουταναριά.—**354-7 πολύτλας** 171, **μερμηρίζω** (μερ-, μέρ-μινα, μέρ-μερ-ος ἄξιος μερίμνης) διαλογίζομαι, 355=298, **ὡμοὶ ἐγὼ ἄγ** καὶ μένος!, (δέδια) **μῆ**, **ὑφαίνω** πλέκω, βυσσοδομῶ, **χαλκεύω**, **αὔτε** πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον, **ὄτε** ἀναφ. αἰτ.—**358-64 πῶ** πῶς, ὡς οὕτω- οὕτως, **μάλ' οὐ πω** 103, **ἐκὰς μακρὸν**, **φύξιμον εἶναι** φενικτὸν εἶναι ἀπροσ., **μάλ' ὦδ'** 342, **ὄφρ'** ἂν **γεν** (δὲς τὸ ἀοριστολ.) ἕως ἂν, **ἀραρίσκω** 95, α 280, προκμ. ἀμτβ. **ἄρρη-εἶμαι** συνδεδεμένος, **ἀρμονίη** (ἀρμός, ἀρμόζω,

ἀραρίσκα) σύνδεσμος, κλειδώσις, εἶναι συνδεδεμένα μέσα εἰς τὰς κλειδώσεις των, **τόφρα** ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, **τλήσομαι** θὰ ἐγκαταρρήσω, **πάσχων** ἐνδ., **διὰ τινάσσω** διασκορπίζω, διαλύω, **νήχομαι** 344, **πάρα** 141 πάρεστι, ὑπάρχει πρόχειρον, **οὐ μὲν τι ἄμεινον** οὐδὲν βεβαίως καλύτερον.

365-70 ἦος ἕως, **δομαίνω**, ἔκτεν. τύπ. τοῦ *δομᾶν*, στρεφογυρίζω εἰς τὸν νοῦν μου, ἀνακνυλῶ κατὰ νοῦν: ἐν ᾧ ἡ κεινημένη ψυχὴ του καὶ καρδία διελογίζετο ταῦτα, **ᾧρσεν ἐπὶ ἕψωσέ** κατ' ἐπάνω του, **δὲ** ἐν τῇ κυρ. προτ. λείψανον τῆς ἀρχαίας κατὰ παράταξιν συνδέσεως, **ἀργαλέος** 175, **κατηρεφῆς** 2 (*κατερέφω*) ὁ σκεπάζων ἀπ' ἐπάνω, καμαρωτός, ὑψηλοκορμαστός, **ἤλασε** ὑποκ. *κῆμα* 313, **ζαῆς** 2 (*ζα(ἐπιτ.)-ἄημι*) ὀρμητικός, σφοδρός, *προβλ. δυσαῆς* 295, **τινάσσω** διασκορπίζω, **θημῶν-ῶνος** ἄ. θημωνιά, σωρός, **ἦια** οὐ. ἀχυράκια, καλαμάκια (*σιτηρῶν*), **καρφαλέος** 3 (*κάρφω* ξηραίνω, *κάρφος*-ξηρὰ καλάμη *σιτηρῶν*) ξηρός, **τὰ μὲν** δεικτ., **διεσκέδασε** γν. ἄορ., **ἄλλυδις ἄλλα** ἄλλα ἐδῶ ἄλλα ἐκεῖ 71, ἡ πρότασις δὲν ἐξαορτάται ἐκ τοῦ ὄς, ἀλλὰ πλατύνει τὴν παραβολὴν διὰ τῆς προσθήκης μεμονωμένης παρατηρήσεως, **διεσκέδασε** τὸ κῆμα.—**370-5 ἀμφὶ δ. βαῖνε** 130, **ὡς ἵππον ἐλαύνων** ὡς εἰς τρέχων ἐφιππος (*κεληρίζων*), **κέλης-ητος** (*ταχύς*, *προβλ. cel-er*) ἄ. ἵππος τῆς ἵππασίας, τῶν ἵπποδρομιῶν, **πόρε** 321, **κάππεσε** *κά(ά)πεσε*, ἐρρίφθη κάτω, **ἀλλί** τοπ. τοῦ τέματος, **μέμαα** κ. *μέμονα* (*μεν-, μα-, ὡς τεν-, τα-, τεῖνω*) προκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. τοῦ **μένειν** ἀναμένειν, ἐπιθυμεῖν: ζωηρῶς ἐπιθυμῶ (*προβλ. μένος* α 89, *μενοεικῆς* ε 166, *μενεαίνω* 341), ἡ *μτχ.* εἰς τὸ χ. *πετάσσας*, **νήχω** νήχομαι.—**375-81 κρείων** α 45, 376=285, **ἀλόω** προτκτ. τοῦ *ἀλάομαι* 336 *ἀλάου-ῶ-όω*, *προβλ. ἀλήτης*, **εἰς ὃ κεν** ἕως ἄν, ***μείγνυμαι**, *μίσομαι*, σμίγω, σιναντῶ, πλησιάζω, **διοτρεφῆς** 2 ὁ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνατραφεὶς, συγγενῆς τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἀγχιθέων Φαιάκων 35, **ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀλλ' ἄν** καὶ ἀπέχω πλέον πάσης περαιτέρω καταδιώξεως, **ἐλπιομαι** (*ἐλπ-ίζω*) ἔολπα ἐν σημ. ἐνεστ. νομίζω, **ὄνομαι-σ(σ)ομαι-σάμην**, ψέγω, μεμψιμοιρῶ, **κακότης** 290: πιστεύω ὅτι δὲν θὰ παραπονεθῆς διὰ τὴν ἀθλιότητά σου (ὅτι-εἶναι ὀλίγη), εἰρων.: πιστεύω ὅτι θὰ βάλῃς τὴν δυστυχίαν καὶ εἰς τὰ βρακιά σου, **ἱμάσσω** (ἱμάς) κτυπῶ διὰ τῆς μᾶστιγος, **καλλίθριξ**, **ὄθι** ὄπου, **ἔασιν** εἰσίν, **κλυτὸς** α 300.

382-7 *ἀλλ' ἐνόησεν ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, κέλευθος* α 195, : ἀνέστειλε τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων ἀνέμων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τίνα ; *εὐνάξομαι* 119 ἤσυχάζω, κοπάζω, ὁ σ. διασαφεῖ τὸν 383, *ἐπόρνυμι* ἐξαποστέλλω, *κραιπνὸς* 3 (πρὸβλ. καρπάλιμος 193) σφοδρὸς, ὄρη-τικός, *πρὸ* ἐπιρ. ἔμπροσθεν τοῦ Ὀδ., ἵνα διευκολύνη τὸ κολύμβημα, *μυγείη* 378, *φιλήρητος* 2 α 181, *διογενῆς* 203, *ἀλύσκω* 345, *κῆρ κηρὸς* θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, ὁ πληθ. τοὺς ποικίλους κινδύνους τοῦ θανάτου.—388-93 *πλάξομαι* α 2, *κῦμα* περιληπτ., *πηγὸς* εὐπαγῆς, εὐτραφῆς, μέγας, φουσκωμένος, *προϊόσσομαι* (προσάσσομαι, ἐξ οὗ μέλ. ὄψομαι, ὄσσε 151) προσβλέπω : συχνὰ ἔβλεπε μὲ τὸν νοῦν του ἔμπρὸς του τὸν θάνατον, *τέλεσε* ἐπήγαγεν, *ἦ δὲ* ἐκεῖ δέ, *νηνεμίη* παρὰθ. τοῦ *γαλήνη* : ἄκρα γαλήνη, *προῦδὼν* ὀψίας τὸ βλέμμα (μακρὰν) ἔμπρὸς, *μάλα δὲξ* μετὰ μεγάλης ὀξυδερεκείας, *σχεδὸν* 288· τί διορίζει ἡ μτχ. *ἀρθεῖς* ;—394-9 *ὡς δ' ὅτ'* 328, *βίωτος* ἄ. (ζωή) ἀνάρρωσις, *φανήη* γν. ἄορ., *ἀσπάσιος* 3 εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, πρὸς μεγάλην χαρὰν, *κεῖται* ὑποτ. *κελεται κέεται-εῖται* : εἶναι κληνῆρης, *κατάκειται, ἐν νούσῳ* ἐν ὕλικῇ σημ. : ἐν μέσῳ τῶν δεσμῶν νοσήματος, πιασμένος ἀπὸ νόσον (ἡ ὅποια δὲν τὸν ἀφήνει), *δηρὸν* α 203, *δὲ γάρ, δαίμων* θεότης, κακὸς δαίμων, πονηρὸν πνεῦμα, *χραύω* (χραF-χρῶς-τὸ δέρμα), ἄορ. *ἔχραον*, (ἐγγίζω) ἐπιτίθεμαι, *καταδιώκω, στυγερός* 3 (στυγέω μισῶ) ἀποτρόπαιος, φρικτός, *ἀσπασίον* 394 οἷ καὶ *παίδεσι, ὕλη* τὸ δάσος, *εἰσατο* 281 (vid-eri), *ἀσπαστὸν* ἀσπασίον-ως, *Ὀδυσῆ(ι)*.—400-7 *ὄσσον* ἀναφ. συμπ., *γέγωνα* ἐν σημ. ἐνεστ.κ. *γεγωνέω* φωνάζω ὥστε νὰ γίνω ἀκουστός (εἰς ἐπήκοον) : ὥστε νὰ γίνῃ τις ἀκουστός, ἐὰν φωνάξῃ, *καὶ δὴ* καὶ ἤδη, *συνεχίζον* τὴν χρόν. πρῶτ., ἧς ἡ ἀπόδ. ἐν 406, *δοῦπος* ἄ. λ. π. (ντοῦπ) κρότος, βρόντος, ἐκ τούτου τὸ *θαλάσσης, σπιλὰς-δος* θ. βράχος ἐν θαλάσῃ, εἰς ὃν προσκρούουσι τὰ κύματα, σκόπελος, *ῥοχθέω* (ῥόχθος ἄ. πάταγος, βοή τῶν θρανομένων κυμάτων) λ. π. βοῖζω, βροντῶ, *δὲ γάρ, ἐρεύγομαι* (ἐξεμῶ) ἐκβράζομαι, *δεινὸν* ἐπιρ. μετὰ φοβεροῦ πατάγου, *ξηρὸς* 3-ξηρός, *ἐπὶ ξ. ἠπείροιο* πρὸς τὴν ξερὰν ἠπειρον (τὴν ξηράν), ὡς 277 *ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐπ' ἀριστερὰν χεῖρα, εἰλυτο* ὑπερσ. τοῦ *εἰλύω* (Fελ-, ἐλίσσω, vol-vo) περικαλύπτω, *δὲ ὥστε, πάνθ'* ὑποκ., *ἄχνη* ἀφρός, *ἔσαν* ἦσαν, *ὄχος* ἄ. (ὁ περιέχων, φυλάτ-

των) κρατητής, στήριγμα, προστασία καὶ σκέπη, **ἐπιωγαί** θ. (μέρη, ὅπου ἄγνυται ἢ ὄρμη τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων) ὄμοιο ἀσφαλεῖς, ὑπηνεμοί, **προβλήτης-ἦτος** 1 ὁ προβάλλον ἐμπρὸς τὴν γωνίαν του, προεξέχων ἀποτόμως, ἀποκρήμνος, **πάγος** ἀ. (παγ-, τὸ ἐμπεπηγμένον καὶ ἀκίνητον) βράχος (πρβλ. Ἄρειος πάγος), οἱ 5. 402-5 διασάφεις τοῦ 401, 406-7=297-8.—**408-14 δὴ** ἰδοῦ, νά, ἦδη, **ἀελπῆς** (α(στ.)-ἐλπωμα 379) ἀνέλπιστος, κτηρ. ἀπροσδοκῆτος, **διατιμήγω** (τέμ-τω) διασχίζω, **λαῖτμα** 174, **οὔπη** οὐδαμοῦ, **ἐκβασίς** μέρος πρὸς ἔξοδον, ἐκ τούτου τὸ **άλδος κ. θύραζε** ἔξω, εἰς τὴν ξηράν, **πολιὸς** 3 λευκός, ψαρὸς, **πολιοῖο** θηλ., **ἐκτοσθεν** (ἀπ') ἔξω, ἐν τῇ ξηρᾷ, ἢ ἀντίθ. 413, **βέβρυχα** προκμ. ἐν σημ. ἐνεστώτος (κ. βρυχάσμαι) βρυχῶμαι, μουγκρίζω, **ἀμφι** γύρω, **ρόθιος** (ρόθος-ρόχθος 412) λ. π. θορυβώδης, παταγώδης, βοΐζων, **ἀναθέω** ἀναδέδρομε ἐν σημ. ἐνεστ. ἀνυφοῦνται, ἀναδύονται, προβάλλουσιν, **πέτρη** θ. βράχος, **λισσὸς** 3 λεῖος, ὀλισθηρὸς, κτηρ., **ἀγχιβαθῆς** 2 ἄγκι (τῆς γῆς) βαθύς : βαθεῖα παρὰ τὴν ἀκτὴν, κτηρ., **στήμεναι** νά πατήσῃ στερεά.—**415-6 μὴ πως** 356, **λίθαξ** 1 (λιθώδης) τραχύς, αἰχμηρὸς, **ἐκβαίνοντα** τί σημ. ὁ ἐνεστ. ; ἔσσεται ἢ ὄριστ. μέλ. διότι ἡ ζωνηρὰ παρὰστασις τοῦ κινδύνου ἐμφανίζει αὐτὸν ὡς βέβαιον, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ὁ ἄρτι ἐκφρασθεὶς φόβος, **ὄρμη** ἢ προθυμία (ἐν τῷ κολυμβήματι), ἢ ὑπεράνθρωπος τόλμη, **μέλεος** 3 μάταιος.—**417-23 παρανήξομαι** ὑποτ., ἢ **παρὰ** κατὰ μῆκος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτὴν, **προτέρω** πλέον ἐμπρὸς, περαιτέρω, **ἦν που** πλ. ἐρ. μετὰ πρότ. ἀποπέρας, **ἡῶν** 156, **παραπλήξ** 1 ὁ πληττόμενος πλαγίως ὑπὸ τῶν κυμάτων, ὀμαλός, λεῖος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς προβλήτας ἀκτὰς 405, **δεῖδω** 300, **ἐξαυτίς** αἰθίς, **ἰχθυόεις** ὁ γεμάτος ἀπὸ ἰχθῦς, ἰχθυοβοριθῆς, **καί** εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, **ἐπισεύω** ἐξαπολύω, **δαίμων** 396, **κῆτος** οὔ. τεράστιος ἰχθύς, τεράστιον θηρίον τῆς θαλάσσης, **ἐξ ἄλδος** ἀπὸ τὴν ἀνοικτῆν θαλάσσαν, **Ἀμφιτριτῆ** θαλασσία θεά, **κλυτὸς** δικατ., **οἶα** ἐξ ἐκείνου τοῦ εἶδους, τὰ ὁποῖα, **ὀδώδυσται** προκμ. τοῦ ὀδύσσομαι α 62 : ἔχει ἐξαγοιωθῆ.

424-5 424=365, **τόφρα** ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ.—**426-9 ἐνθα** χρον., **ἀποδρῦπτω** ἀποσπῶ τὸ δέσμα, γδέρνω, **ρίνδς** 281, **συναράττω** (ἀράσσω-κρούω ἰσχυρῶς, συντριβῶ) συντριβῶ, τὸ **κέν** πρὸς ἀμφοτέρω τὰ ῥ., **ρίνοῦς** κ. **δοτέα** τὸ κατὰ τι, **εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ** θῆκε ἐὰν δὲν ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν (σωτήριον) τινὰ σκέψιν, **γλανκῶπις** α

44, ἡ σκέψις διασαφεῖται ἐν 428-9, *ἐπεσσύμενος* πεταχθεὶς, τινα-
 χθεὶς ἐκεῖ ἐπάνω (ὑπὸ τοῦ κύματος).—430-5 *ὑπαλύσκω* ὑπεκ-
 φεύγω, ὑποκ. Ὅδ., *παλιρρόθιος* β (π.-ρόθος 412) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω
 φερόμενος : τὸ κύμα δὲ παλινδρομοῦν, γυρίζον ὀπίσω, *ἐπεσσύμε-
 νον* ἐφορμῆσαν, χυθὲν ἐπάνω του, *ὡς ὅτε* 328, *πολύπους* πολύ-
 πους, ὄκταπόδι, *ἐξελκομένοιοι* τίς μτχ. ; *θαλάμη* θ. φολεά, τρῦπα,
ἔχονται ἔχουσι προσκολληθῆ, *κοτυληδῶν-όνος* θ. ὀφθαλμὸς (πλο-
 κάμου τοῦ πολύποδος, ἀπομιμητικὴ θηλή), *πρὸς κοτυληδονόφιν*
 (-σιν) ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, *λαίγξ-γγος* θ. (ὁ *lāas* λίθος).
 μικρὸν λιθάριον, χαλίχιον, *ῥινοὶ* τεμάχια δέσματος, πόθεν ἔξαοῦ-
 ται ἡ γεν. *τοῦ* ; *ἀπέδρουφθεν-θησαν* 426, *θρασύς* θαρραλέος, τολ-
 μηρός, *τὸν δὲ* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ῥινοί.—436-40 *ἐνθα* δὴ τότε
 πλέον, *δύστηνος* α 55, *ὑπὲρ μόρον* α 34, *ἐπιφροσύνη* παρουσία
 πνεύματος, ἐτοιμότης π., 438 ἄσύνδ. ἐπεξ., *τά τ' ἀναφῆρ*, εἰς τὸ
 περιλ. κύματος : ἀνελθὼν, ἀνακύψας ἐκ τῶν κυμάτων, ὅποια (ὅπως
 422) αὐτὰ, *ἐρεύγεται* 403, *παρέξ* ἐκεῖ πλησίον (παρὰ) ἀπ' ἔξω ἀπ'
 ἔξω (ἀπὸ τὰ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκβράζοντα κύματα), ἀπ' ἔξω δίπλα (εἰς
 τὰ πλάγια), ἀπ' ἔξω κατὰ μῆκος (τῆς ἀκτῆς), *παρέξω*, *ἐς γαῖαν*
ὀρώμενος (ὁ Ὅμ. φιλεῖ τὰ μέσα) μὲ τὰ βλέμματα διαρκῶς καθη-
 λωμένα εἰς τὴν, 440—418.—441-3 *στόμα* στόμιον, ἐκβολαί, *ἶξε*
 μεικτ. ἄορ., *κατὰ* ἀπέναντι, *τῇ δὴ* ἐκεῖ πλέον, κυρ. πρότ., *εἰσατο*
 398, 281, *ἄριστος* καταλληλότετος κτγρ., *λεῖτος* β + γεν. γυμνός,
 καθαρός, *ἐπὶ* (ἦν) πρὸς τοῦτοις, *σκέπας-αος* οὐ. σκέπασμα, *σκ.*
ἀνέμοιοι τόπος ὑπὴνεμος.—444-50 *ἔγνω* ἀντελήφθη, *προορέω*
 ὄρω ἐμπρός, προχωρῶ ἐμπρός μὲ τὸ ῥεῦμα, *ὄν κατὰ θυμὸν* ἐνδο-
 μύχος, *κλύω*, ἄορ. *ἔκλυ(ο)ν, προσκτ. (κῆ)κλῦθι, (κῆ)κλῦτε, (ἐπ)
 ἀκούω, κλυτὸς α 300., *ὅτις ἐσσι* ὀστισθήποτε εἶσαι (διότι δὲν
 γνωρίζει τὸ ὄνομά του), *ικάνω* ἴκω, ἴκω, + αἰτ. τοῦ τέρατος, *πο-
 λύλλιστος* (πολὸν-λίσσομαι, παρακαλῶ) ὁ πολλάκις ἰκετεύμενος, χι-
 λιοπαράκλητος, πολυπόθητος, κτγρ., *ἐνιπῆ* θ. (ἐνίπτω ἐπιπλήττω)
 ἐπίπληξις, ἀπειλή, λύσσα, ὁ πληθ. τὰς ἐκρήξεις τῆς λύσσης, *μέν* (μῆν)
τε ἀληθῶς, *αἰδοῖος* ἄξιος σεβασμοῦ, *καὶ* (ἐπιδ.) ἀθανάτοισι, *ὅς τις*
 ἀνδρῶν, *ἴκηται* ὡς ἰκέτης, ἄνευ κέν, ἡ ὑποτ. ἄορ. ἐπανάλ., *ἀλάομαι*
 336, *μογέω* 223, *ἀλλὰ* ὅθεν, *δὲ* αἰτ., *εὐχομαι* κ. *εὐχετάομαι* καν-
 χῶμαι, *εὐχομαι* εἶναι βεβαιῶ, διακηρύττω ὅτι.

451-3 παῦσεν ἔσταμάτησε, ἔσχε ἀνέκοιψε, κῦμα περιλ., τὰ πρὸς τὸ στόμιον φερόμενα θαλάσσια κύματα, πρόσθε οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ὀδ., *σάω* 130 (σάος σῶς), *προχοαὶ* πάντοτε πληθ. ἐκβολαί, στόμιον (ὑπερ ἦτο ἡδη κενὸν ὕδατος).—453-7 *κάμψε* ἐλύγισε..., ἔσφωριάσθη κατὰ γῆς, *χειῖρας* κατὰ ζευῖγμα πρὸς τὸ κάμψε: ἀφῆκε παραλύτους τὰς χειράς του, *κῆρ* 36, *δάμνημι* α 237, *δέδμητο* εἶχεν ἐξαντληθῆ, ἐκνευρισθῆ, *οιδέω* πρήσκομαι, φουσκώνω (*οἶδμα* κῦμα, *οἶδαλέος*, *Οιδίπους*), *χρῶς* ἄ., *χρωτὸς* κ. *χροός*, δέρμα, σῶμα (ἄπ. ἐν *χρῶ* κεκαρμένος, *χρωῦ* 396), *θάλασσα* τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, *κηκίω* ἀναβλύζω, *ἀν στόμα* ἀπὸ τοῦ στομάχου ἐπάνω διὰ τοῦ στόματος, *ῥίνες* ῥώθωνες, *ἀνάπνευστος* ἀντὶ ἀν(στ.)-ἀνάπτευστος, ἀνευ ἀναπνοῆς, ἄπνους, *ἀναυδος* 2 ἄφωνος, *ὀλιγηπελέω* (δ. πέλομαι, οὐ ἢ ἄ. σημ. κινουῖμαι) ὀλίγον κινουῖμαι, εἶμαι λιπόθυμος, *αἰνὸς* α 208.—458-63 *δὴ ῥα* τέλος πάντων, *ἄμπνυτο* μ. ἄορ. β'. τοῦ ἀναπνέω, *θυμὸς* ἡ ζωή, ἡ ζωικὴ δύναμις, ἡ ἐγκλεισμένη συνήθως ἐν ταῖς φρεσὶ, *ἀγείρω*, *ἀγέρθην*, *ἀγήγερμαι*, συναθροίζω, συγκεντρῶ (ἀγορά): συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν, *θεοῖο* θηλ., τίνος; *ἔο* οὐ, ἀπὸ *ἔο*: ἀπ' ἑαυτοῦ, *τὸ μὲν*-δ δὲ 462, *μεθίημι* ἀπολύω, ῥίπτω, *άλιμυρῆεις* 3 (ἀλλί (τοπ. τοῦ τέρματος)-*μύρομαι*, ῥέω μετὰ θορύβου, πατάγου) ὁ ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν παταγδῶς, *κατὰ ῥόον* 327 κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θαλασσίου ῥεύματος, *λιάζομαι* παραμερίζω, ἀποσύρομαι, *ὑπεκλίθη* ὑπεκλίθη, κατεκλίθη ὑπὸ, *σχοῖνος* ἄ. σχοῖνος, βοῦρλον, *κυνέω*, ἔκυσσα, φιλῶ (προβλ. *προσκυνῶ*), *ξειδωρος*-(*ζειαι* θ. (*ζεF*-*ιά*-ἀσπροσίτι, *καλαμπόκι*, *ζεF*ό-ἢ *ζεF*έ-*δωρος*) ἡ τροφοδότειρα, *ἄρουρα* α 407.—464-9 464-5=298-9, *φυλάττω νύκτα*, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν: διανυκτερεύω ἀγρυπνῶν, *δυσσηδῆς* (*κῆδεα* α 244) πικρός, φαρμακερός, *ἐν ποταμῶ* παρὰ τὸν π., (δέδια) *μῆ* 356, *στίβη* θ. πάγος, παγωνιά, *έέρση* θ. δροσός, δροσιά, *θῆλυς* (θάω θηλάζω, θηλή) ἡ θηλάζουσα, τρέφουσα, δροσίζουσα, δροσερά, ὕγρα, *δαμάση* με 465, *κεκαφῶς* μόνον αἰτ. ἐκ ῥ. *καπ*-, *καπ*-*νός*: ἐκπνέων, ἀχρῆματος, ὑποκ. *μέ*, *ὀλιγηπελίη* θ. (ὀλιγηπελέω 457) ἀτονία, λιποθυμία, ὁ διορ. εἰς τὸ δαμάση: μήπως μὲ καταβάλωσι κατόπιν τῆς λιποθυμίας (ἐξαντλήσεως) καὶ ἐκμετροῦσιν τὸ ζῆν, δὲ αἰτ., *αὔρη* ῥεῦμα τοῦ ἀέρος (πολὺ διαπεραστικὸν περὶ τὴν πρῶϊαν), *ψυχρῆ* κτηρ., *ἡῶδι* τοπ. τὴν αὐγῆν, *πρὸ* ἐπιρ. ἐνωρίς.—470-3 *δάσκιος*

(δα(ἐπιτ.)-σκιὰ) κατάσκιος, σκιερός, **κατα-δαρ-θάνω** (dar-mio), **κατέ-δραθον** ἀντι **κατέδαρθον**, κοιμῶμαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ φυλάσσω 466, **μεθίημι** ἀρήνω, **εἴ με...** ἐν ἧ περιπτώσει μέ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι., εἰς τὸ **καταδράθω**, **κάματος** ἢ ἐξάντλησις, **δεῖδω** 300, **ἔλωρ-ωρος** οὐ. (ἐλ-εῖν) ἄγρα, βορά, **κύρμα** οὐ. (**κυρέειν-ρεῖν** : ἐπιτυγχάνειν, εὐρίσκειν) εὐρημα, ἔρμαιον, **θῆρ θηρός** ἄ. θηρίον, τίς ἢ δοτ.;—**474-82 δοάσσατο** ἔλλιπ. ὅ. μόνον ἄορ. ἐφάνη, **ὧς** φρονέοντι, **κερδίων-ιον** ἐπικερδέστερος, ὠφελιμώτερος, ὑπρθ. **κέρδιστος**, ἄνευ θτικ., ὑποκ. τοῦ εἶναι τὸ **ἕμεν** (λέναι) **εἰς ὕλην**, ἀνθ' οὗ 475 ἀκολουθεῖ ἢ ἐκτέλεισις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, **σχεδὸν** 288, **ὔδατος** τοῦ ποταμοῦ, **ἐν περιφαινομένῳ** οὐσ. ἐν περιόπτῳ θέσει, ἐφ' ὑψηλοῦ (ὑψώματος), **ὑπήλυθε** ὑπῆλυθε, ἐχώθη ὑποκάτω, **δοιδς** 3 διττός, **δοιοι** δύο, **πεφυῶτας** πεφυκότητας, **δόμθεν** ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, θέσεως: συμφνεῖς, **ὃ μὲν** ἦν, ἐπεφύκει, **φυλίη** θ. φυλίκη (οὕτως ἐν Κερκύρα καὶ Ἀγρόφοις), ἢ γλατζινιά, **ἐλαίη** ἀγριελαία, **μένος ἀνέμων** ὀρμητικοὶ ἄνεμοι, **ἄημι** ἀπρηφ. **ἄήμεναι**, μετ. αἰεὶς κ. **ἄήμενος**, πνέω α 371, **ὑγρὸν** ἐπιρ. πρὸς τὸ **ἀέντων**, **διάη** (διάημι) διαπνέω, πνέω διὰ μέσου τινός, διεισδύω (πιάνω), **φαέθων** μετ. ἄορ. ὅ. **φαέθω** (φά-ος): φωτοβόλος, τὸ **ποτέ** νοητέον καὶ πρὸς τὸ **α' οὔτε**, **περάσασκε** συνήθως (θαμ.) διεπέρα, **διαμπερὲς** (διὰ-ἀνάπερας) πέρα καὶ πέρα, δι' ὅλου τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων, **ἔφυν** ἔφυσαν, εἶχον φυτρώσει, **ἐπαμοιβαδῖς** (ἐπαμειβεσθαι) ἀλλήλοισι ἐπαμειβόμενοι (συναλλάσσοντες) ἀλλήλους, ἀμοιβαίως διὰ μέσου ἀλλήλων, συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλ., **ὑποδύομαι**: ὑπολίσθησεν, ἐχώθη ὑποκάτω, ἐτρούπωσεν.—**482-91 ἄφαρ** α 410, **ἐπ-αμάομαι** (ἀμάω θεοῖζω) συλλέγων φύλλα (ὧς οἱ θεοῖσται τοὺς στάχυν) ἐπισωρεῶ, ἐπιστρώνω, **εὐνή** στρωῖσις, στρωῖμα, **χύσις φύλλων** χυμένα φύλλα, **ἤλιθα** λίαν, **ὄσσον** τόσον ὥστε, τόσα ὅσα θὰ ἦσαν ἀρεκετὰ νά, **ἔρυμαι** ἐρύμην, ἐνεστ. ἢ προκμ., διάφ. τύπ. ἐρύομαι, προφυλάπτω, **χειμέριος** χειμερινός, **ὠρη χ.** χειμών, **εἰ καὶ** καὶ εἰ, **χαλεπαίνω** ἀγριεύω, ὑποκ. ἢ ὠρη: ἐν καιρῷ χειμῶνος ὄσον ἄγριος καὶ ἂν εἶναι, **τὴν** εὐνήν, **γηθέω** gaudeo, γέγηθα, χαίρω, **πολύτλας** 171, **λέκτι** ἄορ. ἐκ ὅ. **λέχ-**(προβλ. **λέχ-ος**, **λόχ-ος**, **ἄλοχ-ος**) σημ. κατακλίνεσθαι, **ἐν μέσση** τῇ εὐνῇ, ἥτις ὡς ὑπόστρωμα εἶχε τὴν χύσιν, **ἐπεχεύατο** ἔχυσεν ἐπάνω του ὡς κάλυμμα, **ἐγκρούπω** (παρα)χώνω, ὁ

ἀόρ. γνωμ., **δαλὸς** (δαίω 61) δαυλὸς ἀνημμένος, **σποδιή** θ. τέφρα, στάκτη, **ἔσχατιή** θ. ἔσχατον μέρος, **ἀγρός** ἔξοχή : διαμένων εἰς τὰ ἔσχατα ὄρια τῶν (ἔξοχικῶν) κτημάτων, **πάρα** 141 (ᾧ ἄν μῆ) παρῶσι-παρῶσι : ὅστις δὲν ἔχει πλησίον του, **σφῶζων** τί σημ. ὁ ἔνεστ. ; **σπέρμα πυρὸς** ἔναυσμα, προσάναμμα (ζώπυρον), **αὔω** ἀνάπτω, ζητῶ πῦρ.—**491-3 τῷ ὄμμασι** ἐπιμερ., **παύσειε** ὁ ὕπνος, **δυσπονής** 2 ἐκ τοῦ δύσπονος : πολύπονος, κοπιώδης.

Παράρτημα. Τὸ **ἄρα, ἄρ, ῥά** (ἀραρίσκειν) σημ. κυρίως τὴν ἄμεσον ἀκολουθίαν τῶν ἐπομένων ἐκ τῶν ἡγουμένων καὶ ἐξηγεῖται πολυτρόπως κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἀκολουθίας : εὐθύς ἀμέσως, τότε, ἔπειτα, πρὸς τούτοις, λοιπόν, φυσικά, ὡς γνωστόν, ὡς ἀνεμένετο, δηλαδή.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ Ζ.

1-6 ᾧς α 6, **πολύτλας** ε 171, **δῖος** α 14, **ἐνθα** ἐκεῖ, **ἀρμημένος** μόνον μτχ. πρkm. (ἀράω βλάπτω): βεβαρημένος, **ὑπνος** ἡ ὄρεξις πρὸς ὕπνον : βεβυθισμένος εἰς βαρὺν ὕπνον καὶ ἐξηντλημένος ἐκ τοῦ καμάτου, **αὐτὰρ κ. ἀτὰρ** δέ, ἡ ἀντίθ. πρὸς τὸ **μὲν** 1, **βῆ** ἔβη, μετέβη, **ῥά** εὐθύς ἀμέσως (μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν), **δῆμος** χώρα, **πρὶν** ἐπίρ. πρότερον, **ναίω κ. ναιετάω** α 51, **Ῥπέρεια, εὐρύχορος** 2 ὁ ἔχων εὐρείας πλατείας χοροῦ, **ἄγχι-χόδι-χοῦ** πλησίον, πρθηκ. ἄσπον, ἄγγιστα, πρβλ. ἄγγιστεῖς, ἄγγιστεία, **ὑπερρηγορέω** (ὑπερῆνωρ-ὁ ὑπὲρ ἄνδρα ὄν) ὑπερόπτης, ἀλαζών, ἀτάσθαλος, **σινέσκοντο** θαμ. πρθηκ. **σίνομαι** βλάπτω, **σφῆας κ. σφᾶς** ἐγκλ., ἀπ. σφᾶς, **φέρτερος** ε 170, α 405, δὲ αἰτ., **βίηφι** ὄργ. πτ. τοῦ **βίη** (ἡ ὄργ. ἀποδίδεται διὰ γεν. ἢ δοτ.) δύναμις.—**7-10 ἀνίστημι** ἀποικίζω, σηκῶνω (ἐκ τῆς ἔδρας), παίρνω, **ἄγε** ἦγε, **θεοειδής** 2 θεόμορφος, **εἶσα** α 130 ἐγκατέστησα, ἐγκαθίδρυσσα, **Σχερήη** τοπ., **ἐκάς** (χωριστά), μακράν, πρβλ. ἕκασ-τος, **ἄλφηστίης** ἄ. (ἄλφάνω πορίζομαι, κερδαίνω μετὰ πόνου) ὁ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου ἐργαζόμενος, ἐργατικός, φιλόπονος, **ἀμφὶ ἐλαύνω** σύρω γύρω, ἐγεῖρω κύκλω, περιβάλλω, **δέμω** ἔδειμα, δέδημαι, κτίζω, πρβλ. δόμος, οἰκοδόμος..., δῶμα, νεό-δη-τος, **νηὸς** ἄ. ναὸς (ναίω), **δατέομαι κ. δαίομαι** α 23, 48, **δά(σ)ομαι** (δάτ-σομαι), **δα(σ)άμην**, πρβλ. **πατέομαι-σάμην** α 24,

δέδασμαι, διανέμω. — 11-2 δάμνημι ε 454, κῆρ ε 387, Ἄιδης, δωνεύς κ. * Ἄις-δος-δι ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς τοῦ Ἄιδου (α(στ.)-ιδεῖν : ἀόρατος), Ἄιδόςδε δόμονδε Ἄιδος, Ἄλκίνοος Ἄλκίνοους, μῆδος οὐ., μόνον πληθ. μῆδεα σκέψεις, βουλαί, σχέδια (μῆδομαι ε 173, πολύμητις 214, μητιάω α 234), θεῶν ἄπο (ἐκ θεοῦ) ἀναστρ. εἰς τὸ μῆδεα εἰδώς : πεπρoικισμένoς ὑπὸ τῶν θεῶν μὲ μεγάλην σοφίαν. — 13-9 μὲν μῆν, πράγματι, γλαυκῶπις α 44, μητιάω α 234 μελετῶ, σχεδιάζω, νόστος α 5, μεγαλήτωρ-ορος α 81, ἔμεν-αι ἰέναι, βῆ ἔμεν ἐξεκίνησε νὰ ὑπάγη, θάλαμος κοιτῶν, πολυδαίδαλος 2 (δαίδαλος-εος πολυποίκιλτος, τεχνικῶς κατεσκευασμένος δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, δαίδαλον τεχνούργημα, Δαίδαλος) μετὰ πολλῆς τέχνης κατεσκευασμένος, πλουσίως πεποικιλμένος, ᾧ ἔνι ἀναστρ. ἐνὶ (ἐν) ᾧ, φυή-εἶδος ε 212, παρ παρὰ (οἷ), ἐπίρ., ἀμφίπολος θ. α 136, X. ἄπο ἀναστρ., εἰς τὸ κάλλος ἔχουσαι, πρβλ. 12 θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς, ἐκάτερθε ἐκατέρωθεν, σταθμός ἄ. παραστάς, γεν. δυῖκ., θύραι θυρόφυλλα, φαεινός 3 (φάος, φαεσ-νός) στιλπνός, ἐπέκειντο εἶχον ἐπιτεθῆ, ἐφαρμοσθῆ, ἦσαν κεκλεισμένοι, παράταξις ἀντί : ἐν ᾧ αἱ θ.... — 20-4 ἐπι(σ)σεύομαι, ἄορ. ἐπεσσύμην, ἐπέσσυμαι, σπεύδω, τρέχω (ἐντὸς διὰ τῆς κλειστής θύρας), δέμνια οὐ. πλ. κλίνη, ἄρα φυσικά, ὡς ἔπρεπε νὰ ἀναμένωμεν, ὑπὲρ κεφαλῆς ἄπ' ἐπάνω ἀπὸ τήν, πρὸς ἔειπεν α 122 μετὰ διπλ. αἰτ., τὸ ὅ. πρόσφημι κ. προσανδῶ, εἶδομαι α 105, ναυικλειτός 3 (ν. κλειῶ-κλέω-κλείζω : δοξάζω, κλειτός περίφημος) περίφημος θαλασσινός, ἔεν ἦν, δημηλική ἀφηρ. ἀντί συγκ. ὀμηλίξ, κεχάριστο ἦτο προσφιλέ, ἀγαπητή, θυμῶ α 4 τοπ. ἐγκαρδίως, εἰσαμένη ἄορ. τοῦ εἰδομένη 12, ὅπερ ἐπαναλαμβάνει. — 25-30 νὸ α 32 : διὰ τί λοιπόν, γείνατο ἄορ. ἐκ ὅ. γεν-γίγνομαι, περὶ τοῦ πατρὸς : ἐγέννησε, περὶ τῆς μητρὸς : ἔτεκε, ὁ ἔνεσε. γείνομαι γεννῶμαι, μεθήμων (μεθήμι ἀμελῶ) ὀκνηρός, ᾧδε οὕτω δά, τόσον δά, εἶμα ε 167, σιγαλόεις 3 στιλπνός, πολυτελής, ἐπιθ. διορ. τοῦ εἶματα, τοί σοί, tibi, ἦθ. ἄχ ἐντροπή σου!, κέτται εἶναι πεταμένα, σωρευμένα, ἀκηδῆς 2 (α(στ.)-κῆδομαι φροντίζω) παρημελημένος, κτηρ., δὲ παράταξ. ἀντί : εἰ καί, σχεδόν (ἔχομαι) πλησίον, ἵνα ἔνθα, ὅτε, καθ' ὄν, αὐτήν (σέ), τὰ δὲ ἄλλα δὲ τοιαῦτα, φυσικά ἐπίσης ὥρατα, κέ(ν) ἂν ἀοριστολ. ἢ δυνητ., ἄγομαι παίρνω εἰς τὸν οἶκόν μου ὡς γυναῖκα ἢ ὡς νύμφην, ἐνταῦθα περὶ τοῦ μνηστήρος καὶ τῆς ἀκολουθίας του,

οἱ κέ σ' ἄ. οἱ σε ἄζονται, ἐκ τούτων οὐ. ἐὰν φορῆ ἢ νύμφη ὥραϊα ἐνδύματα καὶ ἐλευθερίως προσφέρει τοιαῦτα, **φάτις-ιος** (φημί) φήμη, ὄνομα, **ἔσθλός** ὃ ἀγαθός, καλός, **ἀνθρώπους ἀναβαίνει** διαδίδεται εὐρέως μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, **τοί** βέβαια, **χαίρουσι** δὲ παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας προπαρασκευασθείσης διὰ τοῦ ἔσθλή, **πότνια** θ. α 14.—**31-5** ἴομεν ὑποτ., **ἠῶς-όος** θ. αὐγή, ἀπ. ἔως, **φαινομένηφι** ὄργ. ὁ **βίφη**, καὶ ἐγώ, **τοί σοί, συνέρηθος** (ἔρηθος ἄ. θ. μισθωτὸς ἐργάτης, ὑπηρέτης) βοηθός, συνεργάτης, **ὄφρα** τελ., **ἐντύνομαι** ἐτοιμάζομαι, **ἐντύνη** ὑποτ. ἄορ. β'. προσ., **τοί** βεβαιωτικόν: μάθε, **δὴν** ε 127, α 203, **μνάομαι** ζητῶ εἰς γάμον, προβλ. **μνηστήρ**, **μνηστή**, **προμνήστρια** συμπεθεριάστρια, **ἀριστεὺς** ἀριστος, εὐγενής, ἐκ τούτου πάντων **Φ.** καὶ **κατὰ δῆμον** ὡς ἐπίτ. ὑπρθ.: οἱ εὐγενέστατοι ἐκ πάντων τῶν ἀνὰ τὴν χώραν **Φ.**, **ὄθι** ἐν οἷς (ἀριστήσσει), **καὶ τοί αὐτῆ** μεταξύ τῶν ὁποίων ἀνήκει καὶ τὸ ἰδικόν σου γένος.—**36-40** **κλυτὸς** α 300, ε 445, **ἠῶθι** **πρὸ** ε 469, **ἐφοπιλίζω** παρασκευάζω, **ἄμαξα** (ἄξων axis), ἀπ. ἄμαξα, φορητῆγὸς τετράτροχος, **ἢ κεν ἄγγισι** ἢ ἄξει ἀναφ. τελ., **ζῶστρον** ζώνη ἢ ὁ χιτῶν τῶν ἀνδρῶν ὡς ζωννύμενος (μὴ ὁ στηθόδεσμος, ἐπενδύτης σφιγκτός;), **πέπλος** ἄ. τὸ ἐνδυμα τῶν γυναικῶν, σκέπασμα (θρόνου κλπ.), **ῥήγεα** οὐ. (ῥέζω βάπτω) τὰ βαπτὰ, **σιγαλόεις** 26, **καὶ δὲ σοί αὐτῆ** ἀλλὰ καὶ διὰ σὲ αὐτῆν, **κάλλιον** εὐπρεπέστερον, **ᾧδ' ἔφ' ἀμάξης**, εἰς τὸ **ἔρχεσθαι**, **ἠὲ ἢ, πλυνὸς** ἄ. πλυντήρ, γούρνα, λίθος μετὰ σκαφοειδοῦς κοιλότητος, ἐν ἣ ἔπλυνον, **πολλὸν ἀπὸ** πολὺ μακρὰν.—**41-7** **γλαυκῶπις** α 44, **ὄθι** οὐ, ὄπου, **ἔμμεν(αι)** εἶναι, **ἔδος** οὐ. (σεδ-,ἔζομαι, sed-es) ἔδρα, κατοικία, **ἀσφαλῆς** ἀδιατάρακτος, εἰς τοῦτο τὸ **αἰεὶ**, **οὔτε** ἀσύνδ. ἔπεξ., ε 479, **τινάσσομαι** συγκλονίζομαι, τρανάζομαι, **δεῦῶ** ε 53, **ἐπιπίλναμαι** (πελ-,πέλας πλησίον, προβλ. σκεδ-ἀννυμαι, σκίδιαμαι) προσπελάζω, ἐπισκέπτομαι, **αἶθρη** αἰθρία, ἔξαστεριά, **μάλα** παντελῶς, τελεία, **πειτάννυμαι** (pateo), **πέπταμαι**, ἀπλώνομαι, ἐπιχύνομαι, **αἴγλη** (ἀγλαός, γλαύσσω, γαλήνη) λάμψις, φεγγοβόλημα, **λευκὸς** (λευκ-,λυκ-λυκόφως, **λυκαυγές**, **λύχ-νος**, **λυχ**, **λύκ-ειον**, **λεύσσω** βλέπω) φωτεινός, ἀκτινοβόλος, **ἐπιθέω** ἐπιδέδρομα: ἔχω ἐπιχυθῆ, ἐπικάθημαι, **ἐνθα** ἐκεῖ, **δια-φράζω** (φράζω-δεικνύω, φράζομαι-σκέπτομαι) ἄορ. ἀναδιπλ. διεπέφραδον, δίδω ἀκριβεῖς ὁδηγίας.

48-51 Ἡῶς-όος θ. ἢ Αὐγή, **εὐθρονος** εὐθρονος, καλλίθρονος,

μὴν α 71, ἄφαρ α 410, ὄνειρος ἄ. κ. ὄνειρον, πλ. ὄνειροι κ. ὄνειρατα, διὰ δώματα παρ' Ὅμ. πολλάκις ἢ διὰ + αἰτ. τὴν διὰ τόπου κίνησιν, τοκεύς (τίκτω), μόνον πλ. τοκῆες γυνεῖς, φίλος ε 28, κίχάνω-ομαι, ἄορ. ἐκίχον-χισάμην, εὐρίσκω, ἔνδον ἐντὸς τῶν δωμάτων, τοῦ μεγάρου. ἰδ. Πρ. α 103.—52-5 ἐσχάρη ἢ ἐστία, ἐπ' ἔ. παρὰ τὴν ἐστίαν, μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ θαλάμου τῆς οἰκοδεσποίνης, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος ὀπίσθεν τοῦ μεγάρου, ἦστο αἰτ. ἐκάθητο κ. καθῆστο, ἦμαι, ἀμφίπολος θ. α 136, στρωφάω θαμ. τοῦ στρέφω, στρίβω, ἠλάκατα οὐ. μόνον πλ. μαλλιά ἀπὸ τὴν ἠλακάτην (ῥόκκαν), ἀλιπόρφυρος 2 διὰ θαλασσίας πορφύρας βεβαμμένος, πορφυροβαφής, ξύμβλητο μ. ἄορ. β' κατὰ τὰ εἰς -μι τοῦ ξυβάλλομαι συναντῶ, τῷ πατρί, θύραζε εἰς τὴν θύραν, ἔξω : ἔξεροχόμενῳ, βασιλῆες οἱ γέροντες, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὑποβασιλεῖς, Πραγμα., κλειῖτος ἰδ. ναυοκλειῖτος 22, μετὰ + αἰτ. μετὰ ῥ. κινήσεως δηλοῦ κίνησιν εἰς τὸ μέσον, εἰς συγκέντρωσιν, βουλή τὸ σύμβούλιον τῶν ἡγεμόνων, τῶν γερόντων, ἀγορῆ ἢ συνάθροισις τοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ, ἴνα τοπ. ὅπου, κάλεον εἶχον καλέσει, ὁ πρτικ. διότι ἢ πρόσκλησις ὑποτίθεται κατακλειομένη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ κληθέντος, ἀγαυὸς (ἀέπιτ.) γαίω-καμαρώνω, γαυοῖῶ, γαF-, γαῦρος, γηθέω, gaudeo) εὐγενῆς (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς Γελέοντες).—56-59 ἄγχι ὅ, πάππας-αο (ὑποκ. τοῦ πατήρ) μόνον κλ. πάππα τρυφερὰ προσφώνησις τέκνου πρὸς πατέρα : πατεράκι μου, μπαμπάκι μου, ἐντεῦθεν παππάζω φωνάζω πάππα, ἐφοπλίζω 37, οὐκ ἂν ἐφοπλίσειας ; ἢ φράσις τρυφερὰν καὶ θερμὴν παράκλησιν, μοι ἦθ. θερμῶς παρακαλῶ, ἀπήγη ἄμαξα φορητῆδος τετράτροχος συρομένη ὑπὸ δύο ἡμιόνων, εὐκκυλος κύκλος-α οἱ τροχοί, καλλίτροχος, ἄγωμαι φέρω μαζί μου, εἶμα οὐ. ε 167, κλυτὸς 36, ἐς ποταμὸν εἰς τὸν ποταμόν, τὰ ἄ, κεῖται 26, ῥυπόω ῥυπαίνω, λερώνω, μοι τίς δοτ. ; —60-7 καὶ δὲ ἀλλὰ καὶ 39, εἶκε προσήκει, βουλὰς βουλευεῖν νὰ συνδιασκέπτησαι, πρώτοισι τοπ., μετὰ ἐπιρ. μεταξὺ, ἐν μέσῳ τῶν, ἔχοντα ἢ κυρία ἔννοια, ἀντὶ ἀπομφ. καὶ τὸ βουλευεῖν ἀντὶ μτχ., χρώς ἄ. ε 455, τοπ., νῆες κ. νιέες ὡς ἔξ ὄν. νύς, γέγασ κ. γέγονα (γεν-, γα-, ὡς μέμασ κ. μέμονα ε 375) : ζῶσι, τοὶ σοί, μέγαρον ὁ ὄλος οἶκος, μέγαρον ἢ αἰθουσα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογενείας, οἱ δύο-τρεῖς ἐπιμερ. τοῦ πέντε : οἱ μὲν δύο, ὀπνῶ ἐν. κ. πρτικ. νυμφεύομαι (περὶ τοῦ ἀν-

δρός), *δουίων* ἔγγαμος, *ἠίδεος*, ἄττ. *ἡθεος*, παλληκάριον, νεανίας ἀγάμος, θηλ. παρθένος, *θαλέθω* ἔκτεν. τοῦ *θάλλω* μόνον μτχ. *θαλέθων* θαλερός, εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεανικῆς ἡλικίας, *οἶ δὲ* οἱ τελευταῖοι τρεῖς (διότι περὶ τῶν ἄλλων τίνες μεριμνῶσι); *μέλω* προσ. εἶμαι ἀντικείμενον φροντίδος· ὁ προκμ. ὡς ἐν.: αὐτὰ ὅλα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν σκέψιν μου, περὶ ὧν τούτων πρέπει νὰ μεριμνήσω ἐγώ, *ὧς* ἀντικ. τοῦ *ἔφατο* ἔφη, *αἰδομαι* κ. *αἰδέομαι* (αἰδώς), *ἐξονομαίνω* (ἡ *ἐκ* τὸ ἔξω, ἐκφράζειν) προφέρω τὸ ὄνομα τοῦ γάμου, *θαλερός* ὁ γάμος ὡς γινόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ, ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεανικῆς ἡλικίας, ὄρμος (προβλ. *ὠραῖος γάμος*, παρθένος *ὠραία γάμου*).—**67-70** *ἀμειβομαι* α 44, *φθονέω* + δοτ. προσ. κ. γεν. πράγμ. (ἐκ φθόνου) ἀποποιοῦμαι, *τέκος* οὐ. τέκνον· οἱ γονεῖς; *τεο* *τευ-του* τινός, *ἔρχεο* ἀσύνδ. τῆς ἀκολ., ἡ προσκτ. συγκατάθεσιν: λοιπὸν εἶσαι ἐλευθέρα νὰ πηγαίνης, *δμῶς-ὠδς* ἄ. (δάμνημι) ὁ (δοριάλωτος) δοῦλος, θηλ. *δμωή*, *ἀπήνη* 57, *ἀραρίσκω* α 280, ε 95, *ἀραρυῖα* ἐφωδιασμένη μέ, *ὑπερτερῆ* θ. (ὑπέτερος) τὸ κιβώτιον τῆς ἀμάξης, ἐφ' οὗ τὸ φορτίον [ἢ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀμάξης προφυλάσσει ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς].—**71-4** *κέλομαι* ε 98, *ἐπίθοντο* μ. ἀορ. β', *ἄρα* εὐθὺς ἀμέσως, *ἡμιόνειος* 3 συρόμενος ὑπὸ ἡμιόνων, *ὀπλέω* *ὀπλίζω* κ. *ἐφοπλίζω* 57, 69, *ὑπάγω* ὁδηγῶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (ὄν καὶ σήμερον φέρουσιν οἱ βόες ἐν τῷ ἀρότρῳ), *ὑπ' ἀπήνη* διότι ὁ ζυγός, ὑφ' ὃν ὠδηγήθησαν, ἦτο μέρος τῆς ἀμάξης, *ἐσθῆς* θ. ε 165, περιλ. ἱματισμός, ῥοῦχα, ῥουχισμός, *θάλαμος* ἀποθήκη, ἱματιοθήκη, *φαινήν* 19 ὡς λιναῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς 26.—**75-80** *εὐξέστος* 3 (εὐ-ξέω) καλῶς πλανισμένος, ἔξωμαλισμένος, κατειργασμένος, *ἐδωδῆ* ε 95, *μενοεικῆς* ε 166, *κίστη* θ. κιβώτιον, καλάθιον, *ὄψον* ε 267, ἐν *ἔχενα* ἀορ. τοῦ *χέω*, *ἀσκῶ* τοπ., *αἴγειος* ὁ ἐκ δέρματος αἰγὸς (σῆμ. ἡ τράγεια), *ἐπεβήσεται* μεικτ. ἀορ. β' μετὰ τοῦ σ τοῦ ἀ' καὶ τῶν καταλ. τοῦ β' ἀορίστου, *δῶκεν* εἰς τὰς χεῖρας τῆς κόρης, *λήκυθος* θ. ἐλαιοδόχον δοχεῖον, τὸ λαδικόν, *ἦος* ἕως, ἵνα τελ., προβλ. τὸ *ὄφρα* χρόν. κ. τελ., *χυτλόμαι* (χυτλον-α(χέω)): τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ καὶ τὸ ἔλαιον, δι' οὗ ἐπεχρίοντο μετὰ τὸ λουτρὸν) λούομαι καὶ ἀλείφομαι δι' ἐλαίου.—**81-4** *σιγαλόεις* 26, τὰ ἡνία διὰ τὴν στυλπνότητα τοῦ δέρματος, *ἐλαύνω* κ. ἐλάω, ἀπρομφ. ἐλάειν ἄν κ. ἐλάαν α 39, *τρέχω*, τὸ ἀπρομφ. τοῦ σκοποῦ, *καναχῆ* θ. λ. π. κρότος (ἐκ τῶν

ποδοκτηπημάτων, *ἡμιόνουν* γεν. δυϊκ. ὑποκ. (ἦ: ἀφαιρ. γεν. ἀπὸ τῆς ἡμιονηλάτου ἀμάξης), *τανύομαι* συγγ. τῷ *τείνομαι* (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ *τανυέμαι*) ἐντείνομαι (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου), *τρέχω* δρομαίως, παρ' ἡμῖν: *βάλνομαι*, *ἄμοτον* ἐπιρ. ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως, *φέρων* δὲ ἀντὶ φέρουσαι, *αὐτήν* διασταλ., *οἶος* 3 μόνος, *ἅμα τῇ* ἀσύνδ. ἐπεξ., *κίω*, *κίον*, *κίων*, ἀμτβ. τοῦ κινέω, πορεύομαι, *κίον* πεζῆ, *ἄλλαι* πλὴν αὐτῆς, πρὸς τούτοις (διότι ἡ Ν. δὲν ἦτο δούλη) α 128.

85-8 *ἐνθα* ὅπου, *πλυνδός* 40, *ἐπηετανός* 3 (ἐπη- ὄργ. τῆς ἐπι-έτος) ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἔχων ὕδωρ, ἀσειρευτος, *πολύ* κτηρ. ἀφθονον, *ὑπεκπρόρρεεν* ἐκ τοῦ βάρους ἀναβλύζον (ὑπεκ-) ἔρρηε πέραν, *καθαίρω* καθῆραι, τὴν δυνατὴν ἀκολουθίαν: ὥστε νά, *ῥυπόω*, ῥυπόωντα ἢ συναίρ. καὶ ἡ παρεμβολὴ τοῦ ο κατὰ τὰ εἰς -άω α 25, 32, *μάλα περ ἑ*. ὅσον πολὺ ῥυπαρὰ καὶ ἂν ἦσαν, *ἐνθα* δεικτ. ἐκεῖ, ἀναφερ. εἰς τὸ *ἐνθα* 86, ἀπόδοσις εἰς 85, *ὑπεκπροέλυσαν* ἀπέξευξαν ἀπὸ τὸν ζυγόν, ὑφ' ὃν ἦσαν.—89-92 *σεύω*, ἔ(σ)σευα, ὡς *χέω ἔχενα*, (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) ἀπολύω, *δινῆεις* 3 (δίνη συστροφὴ τῶν ὑδάτων) ὁ στρεφογυρίζων τὰ νερά του, *ἄγρωστις-ιος* θ. ἀγριάδα, γλῶη (πρβλ. γραστίς, γρασίδι), *μελιθηδής* 2 γλυκὺς ὡς τὸ μέλι, *ἔσφορέω* θαμ. τοῦ ἐσφέρω, ὄιπτω μέσα, *μέλαν* διὰ τὸ βάρος ἢ τὴν σκιερὰν περιοχὴν, *στείβω* πατῶ, στιβάζω, συσσωρεύω (μήπως τὸ ἡμέτ. στείβω;), *βόθρος* ἄ. λάκκος, γούρνα (πλυνός), *θοῶς* ταχέως α 260, *προφέρουσαι ἔριδα* δεικνύουσαι ἀμιλλαν, συνεριζόμεναι, ἢ φρ. διασαφεῖ τὸ *θοῶς*.—93-5 *ῥύπος* ἄ. πλ. μεταπλ. *ῥύπα*, *πετάννυμι* 45 ἀπλώνω, *ἐξείης* ε 70, *θις-ινός* ἄ. σωρός (ἄμμου), ἀκτῆ, *ἄλς* α 72, *ἦχι* ὅπου, *ἀποπλύνεσκε* ὁσάκις εἶχε κύματα, *ποτι* προτι κ. πρὸς, *π. χέρσον* ἐκ τοῦ ἀποπλύνεσκε (ἐρευγομένη ἐκβράζουσα ποτι χ.), *λαίγξ* ε 433.—96-8 *λοέω* α 310, *λίπα* ὄργ. πτ. τοῦ *λίπος*: λιπαρῶς, ἀφθόνως, *δεῖπνον* γεῦμα, *μένον* ἀνέμενον, *τέρσομαι*, ἄορ. ἐτέροσην, (torreo, torrens, ἴσως *θέρ-ος*) ξηραίνομαι, στεγνώνω, ε 152, ὑποκ. *εἶματα*, *αὐγῆ* φῶς, θερμότης, ἐκ τούτου *ἡελίοιο*.—99-109 *δμωῆ* θ. α 147, *τάρφθεν-θησαν* κ. *τάρπησαν*, (τε)τάρποντο, τέρπεσθαι-χορταίνειν, *σίτος* ἢ τροφή καὶ τὸ ποτόν, *ταί* δὲ ὁ δὲ ἐν τῇ ἀποδ., *ἀπὸ* βαλοῦσαι, *κρηδέμνον* α 334, *λευκώλενος* ἢ ἔχουσα λευκὰς ὠλένας, λευκοβραχίων, *μολπή* (μέλπω-ομαι)

ἄσμα μετὰ χοροῦ, ἐνταῦθα: παιδιὰ μετ' ἄσματος καὶ χοροῦ, *τῆσι* τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, *οἷη* κτηρ. ὅπως, *λοχέαιρα* (ἢ *λοὺς* (βέλη) *χέουσα*) εὖστοχος τοξεύτρια, *οὔρος* ὄρος, *κατ' οὔρεα* ἀνὰ τὰς ῥάχεις τῶν, *Τηῦγετον* Ταῦγετον, κ. Ταῦγετος, *περιμήκετος* 2 κ. *περιμήκης* ὑπερύψηλος, *τερπομένη* διασκεδάζουσα, εὐρίσκουσα εὐχαρίστησιν, *κάπροισι* τοπ. ἐν μέσῳ τῶν κάπρων, ἐν τῇ θήρᾳ τῶν κ., *ὠκύς* 3 ταχύς, ἐπίρ. ὄκα, *ἅμα τῆ*, *αἰγίοχος* ε 103, *ἄγρονόμος* 2 ὁ νεμόμενος (κατοικῶν) τοὺς ἄγρους, ἀγροδίαίτος, *παίζουσι* διασκεδάζουσιν ἐν τῷ κυνηγίῳ, *γηθέω* ε 486, *φρένα* ἐνδομύχως, *ὑπὲρ ἔχει*, *κάρη* α 90, *κάρη-μέτωπα* αἰτ. τοῦ κατά τι, *πέλομαι* ε 79, *ἀρίγνωτος* 3 (*ἀρα*(ἐπιτ.)-*γνω*-) εὐδιάκριτος, *ῥῆα* εὐκόλως, ἐξ οὗ *ῥηίδιος*-*ῥάδιος*, *δέ τε* παρατάξ. ἀντι: εἰ καὶ πᾶσαι, *ὣς* τὸ ἀναφ. *οἷη* 102, *ἀδμῆς-ἦτος* 1 (α(στ.)*δάμναμαι* μὴ δαμασθεῖσα ὑπὸ ἀνδρός) ἀνύπανδρος, *μεταπρέπω* διαπρέπω μεταξὺ τῶν.

110-4 *δὴ ἄρ'* πλέον ἀκριβῶς, *ἐμελλε* ἐσκόπευεν, ἐπροτίθετο, *νόομαι* α 17, *πάλιν* ὀπίσω, *πύσσω* διπλώνω, πρβλ. *πιυχή*, *ζεύξασα-πτύξασα* εἰς τὸ *νέεσθαι*: ἀφ' οὗ πρῶτον ζεῖξῃ, *αὔτε* πάλιν, ἀφ' ἐτέρου, *ἀλλ' ἐνόησε* ε 328, *ὡς* ὅστε, διασαφ. τὸ *ἀλλ'* ἐνόησε, *ἐγείρομαι*, ἄορ. *ἐγρόμην*, ἀφυπνίζομαι, *ἐνῶπις-ιδος* (εὔ-οπ) εὐόφθαλμος, ἢ *ἠγήσαιοτο* ἀναφ. τελ., τί σημ. *ἠγοῦμαι* + δοτ. ;—115-8 *ἔπειτα* συνέπεια τοῦ *ἀλλ'* ἐνόησε 112: τότε, *βασίλεια* θ. βασίλοπαις, *μετὰ* + αἰτ. πρὸς, *ἀμαρτάνω* τινός, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, *δίνη* στρόβιλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. *δινήεις* 89, *αὔω*, *ἀύσω*, *ἄυσα*, φωνάξω (*ἄημι* ἐκ τούτου αὐδῆ α 371), *μακρὸν* μεγαλοφώνως, *ἐπὶ* διὰ τοῦτο, *δίος*, θ. *διᾶ* α 14, *ἐξόμενος* ἀνακαθίσας, *ὄρμαινω* κ. φ. κ. κ. θ. ε 365.—119-26 *ὡμοι ἐγὼ ἄχ* καὶ μένος!, *τέων-τῶν* τίνων, πρβλ. ἐν. τοῦ *τῶ*, *βροτὸς* α 32, ε 45, *ἐκάνω*, *ἔκω*, *ἦκω*, *αὔτε* πάλιν, ὅπως καὶ ἄλλοτε, *ἧ* ἀληθῶς, *ἧ ῥα ἄρα*, *ὑβριστῆς* (ὑπέρο, super, super-bus) ὁ καταχρώμενος τὴν ὑπεροχὴν του, ὑπερόπτης, ἀτάσθαλος, *νόος* ἄ. αἰσθήματα, καρδία, *θεοδδῆς* (θεοὺς -*δεδιδώς*, *θεοδδῆς*) θεοφοβούμενος, *ἧ(ῆε)-ἧε* δύο ἐρωτήσεις αὐτοτελῶς, ἄλλως διπλῆ ἐρώτησις, ὡς μία ἐκφερομένη, διὰ τοῦ: *ἧ(ῆε)-ἧ(ῆε)*, ἀπ. *πότερον-ἧ*, *αὐτῆ* θ. (αὐὼ 117) φωνή, *θῆλυς* ε 467 γυναικεία (λεπτή, λιγυρά, διαπεραστική), *ἀμφήλυθέ με* (ἦλυθε) μοῦ ἐπληξε τὰ δύο ὧτά μου, *ὡς κουράων* γεν. ἀφαιρ. ὡς ἀπὸ κορασίων,

έχουσι κατοικοῦσι, *κάρηνον* κ. *κάρη* α 90 κορυφή, *αίπεινός* β κ. *αἰπύς* α 11, *πίσος* οὐ. (*πίνω*) τόπος ὑγρός (ποτισμένος), λιβάδιον, *ποιήεις* β (*ποίη* πόα) ποώδης, γλοερός, ἧ *νύ που* ἀναμφιβόλως λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατῶμαι, συνέπεια τοῦ 122, *αὐδήεις* β ε 334, *αὐτός* προσωπικῶς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν παθητικὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀκοῆς, *πειρήσομαι* ὑποτ.

127-9 *ὑπεδύσετο* μεικτ. ἄορ. ἐξετρύπωσεν ἀπὸ τοὺς θάμνους, τὸ ἀντίθ. ε 476, 481, *κλάω* κόπτω (*κλάσμα*, ἄροκλασία), *πιόρθος* ἄ. βλαστός, κλάδος, *φύλλων* γεν. περιεχομένου : κλάδον φυλλοβριθῆ, *ῥύομαι* σφίζω, φυλάττω, σκεπάζω (ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς.), *μῆδεα* οὐ. αἰδοῖα, *φῶς* φωτὸς ἄ. ἀνήρ, *χρῶς* ε 455.—130-6 *βῆ ἕμεν* 15, *ὄρεσίτροφος* ὄρεσίβιος, *ἀλκή*, δοτ. μεταπλ. *ἀλκή*, (*ἀλέξω* ἀποκρούω) ἀμυντικὴ δύναμις, *εἶς* ἑῖσι, *ἀήμενος* ε 475 ὑπὸ τῶν ἀνέμων, *ῥοσε* ε 151, *δαίομαι* ε 61 : εἶναι κατακόκκινος, ἀστράπτουν, ἐν ἐντὸς τῆς κεφαλῆς, *μετέρχεται* + δοτ. εἰσορμᾶ μέσα εἰς, *δῖς* δῖος (ονίς), ἀττ. *οἷς*, πρόβατον, *ἀγρότερος* ἀγροδίατος, ἀγριος, ἢ κατάλ.-τερος (συγκρ.) δηλοῖ ἀντίθεσιν μεταξύ ἀγροῦ καὶ οἴκου (οἰκοσίτων ζῴων), πρβλ. *δεξιτέρος*, *ἀριστερός*, *κέλομαι* ε 98, δὲ αἰτ., *δόμος* ἄ. μάνδρα, *πυκινός* β στερεός, ἀσφαλής, καὶ ἐπιδ. καὶ δὴ καί, *πειράω* κάμνω ἀπόπειραν, προσβάλλω, ἢ μτχ. τελ. εἰς τὸ ἐλθεῖν, *μῆλα* οὐ. (ἴσως λ. π. *μεεε*) αἰγοπρόβατα, *ἔμελλε* μοιραίως ὄφειλε (δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ γίνῃ), *μίσογοι* ε 378, *πὲρ* α 6, *χρηῶ* ε 189, *ἔκανε* μίν, αὐτόθι.—137-41 *σμερδαλέος* β φρικαλέος, κτγρ., *κεκακωμένος* αἰτ. ἐπειδὴ εἶχε παραμορφωθῆ, ἀσχημίσει, *ἄλμη* ε 53, *τρέω* φεύγω περίτρομος (ὁ *τρέσας*), *ἀλλυδὶς ἄλλη* ε 71, *ἠῶν* ε 156, *προέχω* προεξέχω, *φρένες* α 42, *ἐνὶ φρεσὶ τῆ* ἐπιμ., *ἐκ εἴλετο*, *γυῖα* α 192, *στῆ* ἔμεινεν ἀκίνητος, *σχομένη* κρατηθεῖσα εἰς τὴν θέσιν, *ἄντα* (ἀντί) μὲ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν, ἀντιμέτωπος.—141-7 *μερμηρίζω* ε 354, *λίσσομαι*, *ἐλισάμην* κ. *ἐλιτόμην*, παρακαλῶ (*λιή* παράκλησις, *λιτανεύο-εἶα*), *ἐνώπις* 113, *λαβῶν γούνων*, *αὐτως* (αὐτός, ὁ τον. αἰολ.) μόνον οὕτω, ἀπλῶς μόνον νὰ παρακαλέσῃ, ἐν ἀντιθ. πρὸς *γούνων λαβῶν*, ἐπεξ. ὑπὸ *ἀποσταδὰ μ. ε.*, *ἀποσταδὰ* (-δὸν) ἐξ ἀποστάσεως, μακρόθεν, *μείλιχος-χιος* (*μειλίσσω* (μέλι) γλυκαίνω) γλυκός, *ἔπος* α 31, *εἰ δείξειε πόλιν* κορ. πρότασις εὐχῆς (ἄχ. νὰ ἐδειάνυε!) ἀναπτύσ-

σουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ *λίσσοιό*, ἐντεῦθεν πλ. ἔρ. ἐξ ἐννοίας ἀποπείρας, 145=ε 474, *λίσσεσθαι* ἐπεξ. τοῦ *ῶς*, (δεδιότα) *μή, χολόμοι* ἐξοργίζομαι, *λαβόντι* τίς μτχ.;—148-52 *κερδαλέος* ὁ εὐφρῆς, πονηρός, μὲ σκόπιμον ὑπολογισμόν, ὑστερόβουλος, *γουνόμοι* κ. *γουνάξομαι* κυρ. ἄπτομαι τῶν γονάτων, περιβάλλων τὰ γόνατα διὰ τῶν χειρῶν παρακαλῶ, ἐνταῦθα: ἵκετεύω θερμότατα, *ἄνασσα* κυρ. περὶ θεαινῶν: βασίλισσα, Μεγαλειοτάτη, *νῦ* λοιπόν, ἴσως, *θεός* θ., *ἔσσι* εἶ, *τοί* ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι, *εἶσκω* (*Φεικ-*, *Φέ-Φουκ-α*, κ. *Φικ-*, *Φε-Φί(κ)-σκω*) παρομοιάζω, *ἄγχιστα* ὁ κατὰ προσέγγισιν: σὲ εὐρίσκω ὁμοιοτάτην, *μέγεθος* ἀνάστημα, μεγαλεῖον παραστάσεως, *φνῆ* ε 212. —153-9 *ναιετάω* 4, α 51, *χθῶν* θ. γῆ (ὑποχθόνιος), *μάκαρ* (*μακ-ρός*, *μέγας*, κυρ. μέγας, ὑπερφυσικός, θεῖος) μακάριος, τὸ *τρὶς* ἐπιτ., πρβλ. *τρισόλβιος*, *τρισάθλιος*..., *κασίγνητος* ἄ. (*κάσις*, ἀδελφὸς *-γεγονώς*) ἀδελφός, *θυμὸς* α 4, *λαίνω* θερμαίνω, εὐφραίνω (διότι ἡ χυρὰ θερμαίνει ὄντως, ἐπιταχύνουσα τὴν κυκλοφορίαν, ἐν ᾧ ἡ λύπη παγώνει), *εὐφροσύνη* εὐφροσύνη, *-ναι* εὐφρόσυνα συναισθητά *σεῖο-σέο-σεῦ(σοῦ)σέθεν*, *λεύσσω* (*λευκ-ός*) βλέπω, ἡ μτχ. χρ. ἀντι δοτ. πρὸς ἕξαρσιν τοῦ πράγματος, *θάλος* οὐ. (*θάλλω*) θαλερὸς βλαστός, βλαστάρι, ἄνθος, *εἰσοιχνέω* θαμ. τοῦ εἰσοίχομαι: συχνὰ πυκνὰ ἐμβαίνω εἰς τὸν χορόν, τὸ θηλ. κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ *θίλος*, *αὔ* ἀφ' ἑτέρου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς, *ἔξοχον* ἐπιτ. τὸ *μακάριτατος* (μάλιστα), *κῆρ* ε 36, *ἄγομαι* 28, ἡ ὑποτ. + κέν=μέλ. ὄρ., *βρίθω-σω-σα-βέβριθα*, εἶμαι βαρὺς, ζυγίζω βαρύτερον, ὑπερισχύω, *ἔδνα* κ. *ἔδνα* τὸ πάλαι: τὸ ἀντίτιμον, δι' οὗ ἠγόραζέ τις τὴν νύμφην, εἶτα: τὰ γαμήλια δῶρα, χάριτες τοῦ ἀρραβῶνος, πρὸς τε τὴν νύμφην καὶ τοὺς οἰκείους: ὑπερθεματίσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, ὑπερισχύσας διὰ τῶν γαμηλίων δῶρων.—160-9 *τοιόνδε* οἷα εἶσαι σύ, *σέβας* οὐ. ὄνομ. κ. αἰτ. θαυμασμός, κατάπληξις, *δή ποτε* ἤδη ποτὲ (κατὰ τὸν εἰς τὴν Τροίαν πλοῦν 164), *Δήλω* τοπ., *ἔρνος* οὐ. (*ἔρνημι*) τρυφερὸς βλαστός, φυντάνιον, *νέος* νεαρός, *ἀνέρχομαι* ὑψηλῶν ἢ σειρὰ τῶν λ.: ἐνόησα δή ποτε Δήλω παρὰ βωμῷ Ἀπ. τοῖον νέον ἔρνος φοίνικος ἀνερχόμενον, *ἔσπετο*, ἔπεσθαι, ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου, *λαός* στρατός, *τὴν ὁδὸν* σύστ. ἀντκμ. κατ' ἐκεῖνο τὸ ταξειδίον (τὸν εἰς τὴν Τ. πλοῦν), *ἧ* *δή* κατὰ τὸ ὅποιον ὅπως *γγορίζει* ὁ κόσμος ὅλος, *κῆδεα* α 244, *ῶς* δὲ αὐτῶς

ὡσαύτως δὲ (ἐκ τῶν : ὄσ-οὔτος κ. αὐτός), *τέθηπα*, ὑπρσ. ἐτεθήπεα, ἄορ. ταφῶν (ἐκ ῥ. θαφ-ταφ-, θάμβος) μένω ἐκθαμβος, ἔχω ἀπολιθωθῆ ἐκ καταπλήξεως, *δὴν* α 203, *δόρυ* ε 162 στέλεχος, *ἀνήλυθεν* ἐφύτρωσεν, ἐξεπειάχθη, ὡς ὅπως, *ἀγαμαι* θαυμάζω, *τέθηπά τε* ἐνεός, ἢ ἔννοια ἐπανέρχεται εἰς 161, *αἰνώς* α 208, *δέδδδια* μᾶλλον δέδδδια, *ἐνάει με* μὲ ἔχει εὖρει, πλήξει, *δέ με* παράταξις ἀντι ἐνδ. πρ.—170-4 *οἶνον* α 183, *χθιζός* 3 χθεσινός, κτηρ. χθές, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ (τῶν 20 ἡμερῶν), ἕως δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην, *κῦμα* περιλ., *φόρει* θαμ. ἔφερε τῆδε κάκεισε, *θύελλα* (θύω φυσῶ μανιωδῶς, ἐξ οὗ κ. θυμός), *κραιπνός* 3 ε 385, *κάββαλε* (κάτ-βαλε, ἐπίσης *κάππεσε*, *κάλλιπε*) ἔρριψεν, ἐπέταξε, *δαίμων* κακός τις δαίμων, *ῥφρα* τελ., *ἔτι κακὸν* καὶ ἄλλα κακά, *τῆδε* ἐδῶ δά, *καὶ* ἐπιδ., *ποῦ* ἴσως, *οἶω-ομαι* οἴομαι, *παύσεσθαι* ὑπ. κακὸν, *τελέουσι* μέλ., *πάρουθεν* πρότερον.—175-9 *ἐλεαίρω* ἐλεῶ, *ἐς* *πρώτην* σέ, *μογέω* ε 223, *τῆνδε* τὴν πόλιν τοῦ τόπου ἐδῶ (διότι δὲν βλέπει τὴν πόλιν), *ἄστν* τὸ σύνολον τῶν κατοικιῶν τῆς πόλεως, *πόλις* τὸ μόνιμον κέντρον τῆς κατοικημένης περιοχῆς (δήμου ἢ γαίης), *ῥάκος* οὐ. (*ῥήγνυμι*) ἐσχισμένον καὶ ἐφθαρμένον ἔνδυμα (ζουρέλι), *ἀμφιβάλλομαι* περιβάλλομαι, *εἴ που* ἐὰν ἴσως, ἐφ' ὅσον τυχόν, *ἔχες* εἶχες (ῥάκος τι ὡς) *εἶλυμα* (εἰλύω ε 403) περιτύλιγμα, *σπεῖρον* ε 318 ἔνδυμα, ῥοῦχον.—180-5 *μεγoinάω* (μένος σφοδρὰ ἐπιθυμία *μενεαίνω* ε 341) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *ποθῶ*: ὅτι ποθεῖ ἡ ψυχὴ σου *ὀπάζω* (ὀπαδός, ἐπομαι, sequor) παρέχω (ὡς ὀπαδόν), *χαρίζω*, *ὄμοφροσύνη* (συζυγικὴ) σύμπνοια, ἁρμονία, *ἐσθλός* α 95, *οὐ μὲν γάρ* (ἔστι) διότι ἀληθῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλο, *ἀρείων-ον* συγκ., ὑπρθ. ἄριστος (*ἀρε-τή*): ἐξαισιώτερον, θειώτερον, *ὄθ'* ὅτε, ὁ ἢ μετὰ τὸ προεξαγγ. *τοῦ γε*, διασαφούμενον διὰ τοῦ *ὄτε...*, πλεονάζει, μεῖζις δύο συντάξεων: *τοῦ γε, ὄτε...*, καὶ: ἢ *ὄτε, ὄμοφρονέοντε νοήμασιν* ἔχοντες μίαν γνώμην, *ἔχω* οἶκον διευθύνω, ἐπιμελοῦμαι, *ἄλγεα*, φαρμάκια, *δυσμενῆς* ἐχθρός, *χάρμα* οὐ. πηγὴ χαρᾶς, *εὐμενέτης* ἄ. εὐμενῆς, φίλος, *ἐκλυον* ε 445 γν. ἄορ.: ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι αἰσθάνονται αὐτό, λαμβάνουσι πείραν αὐτοῦ (τῶν ἀγαθῶν τῆς συζυγικῆς ἁρμονίας).

186-93 *ἀντίον* *ἠΰδα* ε 28, *κακός* κοινός, ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, *αὐτός* (οὐδεὶς ἄλλος) μόνος, *ὄλβος* εὐδαιμονία, *ἐσθλοὶ* εὐγενεῖς,

ὅπως ἐθέλῃσιν ἄνευ τοῦ κέν, καὶ σοί, πού ὡς νομίζω, τάδε τὴν τωρινὴν κακίην σου τύχην, *ἔμπης* ε 205, **τλάω* ε 178, *τετλάμεν* ἀπρμφ. ἀορ. ἀντί *τλήναι*, προσκτ. *τλήθι κ. τέτλαθι*: νὰ ὑποφέρῃς καρτερικῶς, νὰ ἐγκαρτερήσῃς, ὅσονδῆποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη (*ἔμπης*), *ἐπεὶ* ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐν 187, διακοπέντα ἐκ τῆς παρεκβάσεως τῶν περὶ Διός, *δεύομαι* δέομαι, *οὖν* φυσικά, *τεο-τεν(του)-τινός*, *ἐπέοικε* εἰκός ἐστι; προσήκει, *ῶν* μὴ δεύεσθαι, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν, *ἐκέτην* ὑποκ., *ταλαπεῖριος* (*ταλα-πεῖρα*, ὅς πολλὰς ἔτλη πείρας) ὁ ὑποστὰς πολλὰς δοκιμασίας, πολυπαθής, πολυβασανισμένος, *ἀντιάω* (*ἀντι*) συναντῶ: ἐάν τις συναντήσῃ ἡμᾶς.—194-7 *ἔρέω* ἔρω, *λαοὶ* οἱ κάτοικοι, *τήνδε* 177, *μεγαλήτωρ* ε 81, *κάρτος* κράτος, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, *βίη* ἡ κυριαρχικὴ ἐπιβολή, *ἔχεται* ἀσκεῖται, *ἐκ τοῦ* ὑπ' αὐτοῦ, *Φαιήκων* ἀντικμ. ἐκ τοῦ *κράτος-βίη*.

198-200 ἦ ε 28, *κέλευσε* + δοτ. ἐφώναξε πρὸς, *πόσε* ποῖ, ἦ ἀλήθεια, *μὴ που* μήπως τάχα, ἀπ. *ἄρα μὴ*, ἡ ἀπόκρισις προσδοκᾶται ἀποφ., *φάσθε* φατέ, νομίζετε, *ἔμμεναι* τόνδε, *τινὰ* κτγο.—201-5 *διερὸς* β (*διάω-ζάω*, *δίαιτα-τρόπος* τοῦ ζῆν) ζωγτανός, *γένηται* ἡ ὑποτ. τὸ προσδοκώμενον=γενήσεται, *δηιοτής* θ. (*δήιος* (*δαίω*) ὁ καίων, ὁ πολέμιος) ἐχθρα, ἐχθρικαὶ διαθέσεις ἢ σύνταξις: οὗτος ἀνήρ, ὅς κεν ἴκηται..., οὐκ ἔστι διερὸς βροτὸς (ζῶν=οὐ ζῆ) οὐδὲ γένηται: ὁ ἀνήρ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τολμήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. μὲ ἐχθρικὰς διαθέσεις, δὲν ζῆ (δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη) οὔτε θὰ γεννηθῆ, *φίλοι* (*εἰμὲν* ἐσμέν), *ἀπάνευθε* α 190, *πολύκλυστος* 2 (*π.-κλύζω*) πολυκύμαντος, πολυτάραχος, *ἔσχατοι* εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, *ἐπιμίσγεται* ἔχει ἐπιμειξίαν, ἐπικοινωνίαν, *ἄμμι* αἰολ. ἡμῖν, ὄνομ. *ἄμμες*, ἀπ. *ἄμμε*.—206-10 (οὐχί!) *ἀλλ' ὅδε*, *δύστηνός* (α 55) *τις*, παρὰθ. εἰς τὸ ὅδε: κάποιος δυστυχής, *ἀλώμενος* ε 336, εἰς τὸ ἰκάνει, ἀντίθ. εἰς τὸ *δηιοτήτα φέρων* 203, πρβλ. καὶ *δύστηνος*, *κομέω* (κ. *χομίζω*) περιποιοῦμαι, πρβλ. *ἱπποκόμος*, *γηροκομῶς*., *πρὸς Διός* (προερχονται) ἐκ μέρους τοῦ Διός, ὅστις τρόπον τινὰ στέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, *δόσις* δῶρον, *φίλος* παθ. ἀγαπητός, ἡ φράσις παροιμ.: καὶ ὀλίγη καὶ εὐπρόσδεκτος, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ὅμως τόσον εὐάρεστος, *ὄθι* ὅπου, *ἐπὶ ἔστι* ἡ ὄλη φράσις ε 443.—211-6 *ἔσταν* ἔστησαν, *κέλευσαν* ἐφώναξαν, ἐνεθάρρουναν, *κὰδ εἶσαν* καθεῖσαν (ἔβαλον νὰ καθίσῃ) ἐτοποθέτησαν, ὠδήγησαν, *ἐπὶ*

σκέπας εἰς τόπον προφυλαγμένον (ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), πὰρ ἔθηκαν ἐτοποθέτησαν πλησίον, ἄρα πρὸς τούτοις, φᾶρος ε 230, εἴματα παρὰθ. ἵνα περιβληθῆ, 215=79, ἀνώγω κ. ἀνωγα α 269 ε 139, ἄρα ἀκολούθως, ῥοαὶ ῥεῖθρα, ῥεύματα, τοπ.—217-23 μεταυδάω λέγω ἐνώπιον ἄλλων, ἀπόπροθεν μακράν, σιῆτε ἄ. παραμερίσατε, οὔτω δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς τὴν θέσιν, ὄφρα ἕως ὅτου, ἀποκλίνον καὶ εἰς τελ. σημ. πρβλ. ἦος 80, αὐτὸς ἄνευ τῆς βοήθειάς σας. λοέσσομαι ὑποτ., ἀλοιφή τὸ μύρον, ἀπὸ χροδὸς μακράν τοῦ σώματος, δηρὸν ε 396 διότι πολὺν καιρὸν τὸ σῶμά μου ἔχει νὰ ἴδῃ μύρον, ἀντην, ἄντα 141, ἐνώπιόν σας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, λοέσσομαι μέλ. + ἄν, ὡς πολλάκις παρ' Ὀμ., μετελθὼν ἀφ' οὗ ἀπαξ εὐρέθην μεταξὺ, ἴσαν ἦσαν, ἀπάνευθε 204, ἄρα φυσικά. — 224-6 νίζομαι α 112 μετὰ διπλ. αἰτ. ὡς στερητικόν, ἐκδύσεως, ἐκ ποταμοῦ λαμβάνων ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἀμπέχω (ἀμφι-έχω) περικαλύπτω, σμήχω διὰ τριβῆς καθαρίζω (σμήγμα πηλός, εἶδος σάπωνος), χνόος ἄ. ἄχνη, ἀφρός, ἀτρύγετος α 72.—227-35 πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὄλον τὸ σῶμα, λίπα 96, ἔσσατο ἔννευσθαι, πόρε ε 321, ἀδμῆς 109, ἐκρέγαα ἐκγίγνομαι: γεννῶμαι ἐκ, εἰσιδέειν κατὰ τι: εἰς τὴν θεωρίαν, μείζων ὑψηλότερος, πάσσων παχύτερος, πλέον γεμᾶτος, καδ ἦκε ἀφῆκε νὰ χυθῶσι κάτω, οὔλος (Φελ-, Φέρο-ιον, vellus) μαλλιαρός, πυκνός, σγουρός, ὑακίνθινος ὁ τοῦ ὑακίνθου, ἄνθους, ἴδρις-ιος (Φιδ-, εἰδέναι) ἔμπειρος, εἰδήμων, δέδαεν ἄορ. β'. ἀναδιπλ. ἐκ ῥ. δα- (διδάσκω): ἐδίδαξε, οἱ ἐξῆς τύποι ἀμτβτ.: δαῖσομαι, ἐδάην, δεδάηκα-μαι, πρβλ. δαίφρων α 48, ἀδαίης, δαίμων, ἀδαημοσύνη, τελείω τελέω, παρὰτάξις ἀντὶ ἀκολουθίας, περιχεύεται ἄορ. ὑποτ. περιβάλλει, ἐμβάλλει, ἐγκατασπείρει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (περι-) (διὰ τῆς ἐμπαιστικῆς) ἢ ἐπιχρυσώνει, ὧς ἄρα οὕτως ἀκριβῶς, τῆ κεφαλῇ ἐπιμερ.—236-43 ἐξόμην πάντοτε ὡς ἄορ., κίω 84, ἀπάνευθε κ. ἀπομακρυνθεῖς, θίς 14, θηέομαι θεάομαι, κλύτε κ. κέκλυτε ε 445, ἀέκητι α 79, οὐ ἀέκητι λιτ. βεβαίως κατὰ τὴν θέλησιν, ἐπιομίγεται 205, ἀντίθεος ἰσόθεος, δέατο ἄορ. ῥ. μόνον ὁ τύπος οὔτος: ἐδόκει, ἐφαίνετο, συγγενὲς τῷ δοάσσατο 145, δῆ ναί, ἀλήθεια, ἀεικέλιος 3 (ἀεικῆς, α-ῖοικα, ἀπτ. ἀκῆς-κία-κίζω-ομαι) δυσειδής.—244-6 αἰ αἰολ. εἰ, ἐν εὐχῇ αἰ γάρ: εἶθε, τοιόσδε τοιοῦτος δά, τόσον ὠραῖος, ὅσον οὔτος, κεκλημένος εἶην καὶ ἐκαλείτο, καὶ ἔφερε τὸ ὄνομα, διαφέρει δὲ

τοῦ ἀπλοῦ συνδ. εἶναι, διότι τὸ καλεῖσθαι δηλοῖ οὐ μόνον τὴν ὑπαρξιν τῆς ιδιότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀναγνώρισιν, *πόσις* α 15, κτγρ., *ἀνδάνω* (ἡδύς), *ἄδον* κ. *ἔαδον*, *ἔαδα*, ἀρέσκω, *καὶ οἱ ἄδοι* συνδέεται πρὸς τὸ *ναϊετάων*: ὅστις νὰ κατῶκει ἐνταῦθα καὶ εἰς ὃν νὰ ἤρθεσκε (καὶ ᾧ ἄδοι), 246=209. — 247-50 ἄρα φυσικά, εὐθύς, *κλύον* ἄορ., *μάλα* προθύμως, *ἦτοι* μὲν, ἢ ἀντίθ. αὐτὰρ 251, *ἔσθω ἔσθίω* κ. *ἔδω*, ἀρπαλέως ἀρπακτά, λαιμάργως, ἀπαστος (ἀ(στ.) -πατέομαι α 124) νησιτικός, *ἔδητύς* θ. κ. *ἔδωδῆ* τροφή.

251-4 ἄρα δηλαδὴ, *κρατερῶν* υξ 1 ὁ ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλάς, νύχια, *ἄν* (ἀνά)-*ἔβη*, *ἔπος ἔφαι* ἔκ τ' ὀνόμαζεν ε 181. — 255-7 ὄρσοο κ. ὄρσο ἄορ. β' προσκτ. τοῦ ὄρρυσθσι α 348: ἐγέρθητι, *δῆ* νῦν τώρα πλέον, *πέμπω* συνοδεύω, *δαΐφρων* α 48, *εἰδησέμεν* μέλ. τοῦ *εἰδέσθαι*: θὰ γνωρίσης, ὅσοι Φαιήκων. — 258 61 *ἔρδειν* ἀντί προσκτ. 293, ὑποκ. σύ, *μάλ' ᾧδ'* ἀκριβῶς οὔτως, ὅπως θὰ σοὶ εἴπω, *ἀπινύσσω* ε 342, *ὄφρ'* ἄν ἕως ἄν, ἐν ᾧ ἄν, ἀγρῶς διὰ τῶν ἀγρῶν, τῆς ἐξοχῆς, *ἔργα* κεκαλλιεργημένοι ἀγροί, ἐξοχικά κτήματα, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, *ἔρχεσθαι* προσκτ., *καρπαλίμως* ε 193 *ἠγεμονεύσω* προηγουμένη θὰ δείξω τὴν ὁδόν. — 262-96 *ἐπὴν ἐπιβήομεν* μόλις πατήσωμεν τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πόλεως, *πύργος* (ἔστι) πυρρωτὰ τεῖχη, *καλὸς δὲ* αὐτοτελής πρότασις, ἀπαλλαγεῖσα τῆς πρὸς τὴν ἀναφορικὴν συνδέσεως, ὡς δεικνύει τὸ ἐκάτεροθε πόληος, ἀντί: *καὶ ἦς ἐκάτεροθε*, *εἰσιθμη* (εἰσιέναι) ἢ εἴσοδος εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ τὸν ἰσθμὸν τὸν μεταξύ τῶν δύο κόλπων: ἡ πόλις κατὰ ταῦτα ἦτο ἐκτισμένη ἐπὶ χερσονήσου, πρὸ τῆς πόλεως δύο λιμένες βαθέως εἰσχωροῦσιν ἑκατέρωθεν εἰς τὴν χερσόνησον, ἀφήνοντες μεταξύ αὐτῶν στενὸν ἰσθμὸν, δι' οὗ δύναται τις ἐρχόμενος ἔξωθεν νὰ διέλθῃ μεταβαίνων εἰς τὴν πόλιν, *λεπτιὸς* 3 στενός, *ἀμφιέλισσαι ἀμφικυρτοὶ* (κατὰ τὴν προῖραν καὶ πρύμναν), *ἐρύομαι*, πρkm. εἶρομαι, ἀνέλκομαι, : ἔχουσιν ἀνελευσθῆ εἰς τὴν ὁδὸν (ἑκατέρωθεν αὐτῆς), *ἐπίστιον* οὐ. (ἐπί-σι-ιον, σιῆναι) ἐπιστέγασμα τοῦ πλοίου, προφυλάττον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς, *ἐνθα* ἐκεῖ (παρὰ τὰς ναῦς), *δέ τε* ἀλλὰ καὶ *ἀγορά*, ὁ τόπος, ὅπου ἐκαλεῖτο ἢ ἀγορὰ τοῦ λαοῦ, *Ποσιδήιον* ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀντί Ποσιδεῖον, Ποσιδῶνιον, *ἀμφὶς Π.* ὀλόγυρα, *ἀραρνῖα* 70, *λᾶας* ἄ. *λᾶος*, *λᾶι*, *λᾶαν*, λίθος, πρβλ. *λα-τόμος*, *λεῶ* λιθοβολῶ, *κατωρυχῆς* 2 (*κατωρυχῶν*) κειωσμένος εἰς τὴν γῆν, *εὐτύς* 3 (*εὐύ*,

ἐρύω σύρω) ἔλκυστός, μέγας λίθος, ὃν διὰ τοῦτο μεταφέρουσι σύροντες, *ἐνθα* ἐκεῖ, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου καὶ τὰ πλοῖα, ἐπαναλαμβάνον τὸ *ἐνθα* 266, *ἀλέγω* φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τῆς κατασκευῆς, κατεργάζομαι, συνήθως μετὰ γεν., ἐνταῦθα πρὸς αἰτ., *ὄπλα* τὰ ἄρμενα τῶν πλοίων, τὰ ἐξαρτήματα (ἱστοί, ἱστία, καλῶδια, κῶπαι καὶ εὐναί: λίθοι κρεμάμενοι ὡς ἄγκυραι), *πεῖσμα* οὐ. καλῶδιον, *σπεῖρον* ἱστίον ε 318, *ἀπ-οξύνω* καθιστῶ αἰχμηρὰν τὴν κώπην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάτης, δι' ἧς πλήττεται ἡ θάλασσα, *ἐρετμὸν-ἄ* (ἐρέσσω, ἐρέτης, *τρι-ήρ-ης*, *τριακόντ-ορ-ος*) κώπη, *μέλει* 65, *βιὸς* ἄ. τόξον, *φαρέτρη* (φέρειν) φαρέτρα, βελοθήκη, *εἶσαι* ε 175, *ἦσιν* αἶς, *ἀγαλλόμενοι* μεθ' ὑπερηφάνου χαρᾶς, *πολιὸς* 3 ε 410, *τῶν* τούτων τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων Φαιάκων, *ἀλειίνω*, *ἀλέομαι*, *ἀλύσκω-άζω* ἀποφεύγω *φῆμης-ιος* θ. φήμη, λόγια, σχόλια, *ἀδενκῆς* 2 (ὁ μὴ ἐνδιαφερόμενος περὶ τινος) σκληρός, κακόβουλος: *φ. ἀδενκέα* τὴν κακογλωσσίαν, *μή τις* διότι τὸ *ἀλειίνω*, *φῆμιν* ἐνέχει ἔννοιαν φόβου, *μωμεύω* (μῶμος ἄ. ψόγος) ψέγω, κακολογῶ, *ὀπίσσω* ἀπ' ὀπίσω, κατόπιν, ὕστερον, *ὑπερφιάλος* 2 α 134, *κατὰ δῆμον* ἐν τῇ χώρᾳ, μετὰ τοῦ λαοῦ, *νῦ* ἴσως, *εἴπησι* ἡ ὑποτ. προσδοκίαν: ἐρεῖ, εἴποι ἄν, *κακώτερος* τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, *ἀντιβολέω* συναντῶ, προβλ. *ἀντιάω* 193, *τίς δ' ὄδε* διακόπτει πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τι νέον περίεργον, δηλοῖ κατάπληξιν καὶ καθιστᾷ ζῶηράν τὴν ἐρώτησιν: ἀλλὰ (ὡς ἀφήσωμεν τὴν συζήτησιν) ποῖος; τὸ *τίς* κτηρ. τοῦ *ὄδε*: τίς ἐστὶν ὄδε, ὁ καλός. ὄδε ἐπεται; *νῦ* ἴσως, *οἱ αὐτῇ* ἀντιδιαστ. διὰ τὴν ἰδίαν, ἡ ὁποία ἐτερῶν ἀθήθη δι' ὑπανδρείαν, *ἦ. που* βέβαια ἂν δὲν ἀπατώμεθα, *τηλεδαπὸς* 3 ὁ ἐκ μεμακρυσμένης χώρας, ξενομερίτης, ἡ γεν. ἐκ τοῦ *τινά*, *πλάζομαι* α 2, *κομίζομαι* παραλαμβάνω, περιμαζεύω, συμμαζεύω, *ἦς* εἴς, ἀναφέρ. εἰς τὸ ἀντικ. *τινά*, οὐχὶ εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ *κομίσσατο*, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὸ *τηλεδαπῶν*: ὡς νὰ ἐχάθησαν οἱ ἐντόπιοι, ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐντόπιος!, *πολυάρητος* 2 (π. ἀράομαι εὐχομαι, ἐν παθ. σημ.) κ. *πολύλλιστος* ε 445: πρὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμε χιλίας εὐχὰς τὴν ἡμέραν, *ἦλθέν οἱ* τῇ ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἦλθε, *εὐξαμένη* ἐπὶ τῇ θεομῆ παρακλήσει τῆς, *ἔξει* ἡ Ν. ὡς σύζυγον, *ἡματα πάντα* πάντοτε, διὰ πάντα, προβλ. τὸ γαλ. toujours (touts jours), *βέλτερον* (ἐστὶν) συγκ. (ὑπρθ. βέλτιστον) πάντως, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καλύτερον (ἦλθε καλύ-

τερα τὸ πρᾶγμα), εἰ ποὺ εὔρε (καὶ τοιουτοτρόπως ἡσυχάζομεν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐλάμβανε κανένα καὶ δὲν θὰ ἡσυχάζομεν ἀπὸ τὴν λύσσαν της), **καυτῆ** ἡ κόρη, καὶ μάλιστα ἡ ἴδια αὐτοπροσώπως, **ἐποικομένη** ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοὺς δρόμους, τὰ βουνά, **ἄλλοθεν** ξένον, ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς, **ἧ γὰρ** διότι βέβαια ἡ κυρία, τὸ πρόσωπόν της, **ἀτιμάζω** περιφρονῶ, **τούσδε** τοὺς ἐδῶ, **κατὰ δῆμον** τοὺς ἐντοπίους, **μνάομαι** 34, **πολέες** πολλοί, **ἐσθλοὶ** εὐγενεῖς, **ἐρέουσι** ἀναλαμβάνει τὸ εἰρησι 275, **ὄνειδος** στίγμα, μεγάλη προσβολή, κτηρ., **νεμεσάω** α 119, 263 **κακίζω**, κατακρίνω, **καὶ δ' ἄλλη** ἀλλὰ καὶ ἄλλην, **ἧτις** ὑποθ. ὅποιαδήποτε, **ῥέξω** α 47, **ἧ τ'**.. διασαφεῖ τὸ τοιαῦτα, ἐξ ὧν λαμβάνει μίαν μόνην περίπτωσιν : ἧτις ἄς ὑποθέσωμεν, φέρο' εἰπεῖν, **ἀέκητι** α 79, **φίλων** τῶν προσφιλῶν της, τὴν φράσιν διασαφεῖ καὶ ἐπιτείνει ἡ μιχ. **ἐόντων** : ἐν ᾧ ἔχει ἀκόμη τὸν πατέρα της., **μίσγομαι** ἔχω συνεντεύξεις, ἀναπτύσσω σχέσεις, **ἀμφάδιος** 3 (**ἀμφαδόν** -δὰ) φανερός, δημόσιος, νόμιμος, **ῶκα** ἐπίρ. τοῦ ὠκὸς ὡς ταχὺς-τάχα, **ξυνίημι** (συμιαζεύω ὅσα ἀκούω εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, καταλαμβάνω, **ἐμέθεν** ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ, ὁ σ. ἀναλαμβάνει τὸν 258, **πομπῆ** ἀποστολή.—291-4 **δῆω** μόνον ἐν σημ. μέλ. θὰ εὔρω, **ἄλσος** ἱερὸς χῶρος δενδροφύτος, **αἴγειρος** θ. μαυρολεύκη, πόθεν ἐξαρτᾶται καὶ τίς ἡ γεν. ; **κέλευθος** α 195, **νάω** ὀρέω, τρέχω (κολυμβῶ, νῆσος), **λειμών** (ἐστί), **ἀμφι** ὀλόγυρα, **τέμενος** οὐ. (τέμ-νω) τόπος ἀποχωρισμένος τῶν πέριξ καὶ ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἢ ἥρωα, ἐνταῦθα : βασιλικὸν κτῆμα, κτῆμα τοῦ στέμματος, **άλωῆ** α 193 κῆπος, ἐπίπεδον ἀγροτ. κτῆμα καρποφόρον, **τεθαλυῖα**, ἄ. τεθληλῶς, **θάλλω**, κατάφυτος, κατάφορτος ἀπὸ τροφανά προϊόντα, **ἀπὸ π.** μακρὰν τῆς π., **ὄσσον·βοήσας** ε 400.—295-6 **ἔνθα** ἐν τῷ ἄλσει, **μεῖναι** ἀντὶ προσκτ., (τόσον χρόνον,) **εἰς ὅκεν** ἕως ἂν.—297-9 **ἔλπομαι** ε 379 φανταζομαι, ὑπολογίζω, **ἡμεας** ἐγκλ. τύπ. τοῦ ἡμᾶς, **ἕμεν** ἀντὶ προσκτ., **ἔρομαι** ἔρομαι, εἶρομαι, ἐρεεῖνω, εἰρωτάω, : ἔρωτῶ.—300-3 **ῥῆα ἀρίγνωτα** 108, **καὶ πάις** καὶ παῖς ἀκόμη, παρατακτ. ἀκολουθία, **νήπιος** 3 μωρός, **παῖς νήπιος** νήπιον, μωρόν, **μὲν** ἀληθῶς, **οὐ τι δώματα**.. οὐδεμία ἄλλη οἰκία τῶν Φ., **τεύχω-ξῶ-ξα**, **τέτευχα**, **ἐτύχθην**, **τέτυγμα**, κατασκευάζω (τέχ-νη,, τέκ-των), **τοῖσι** τοῖς τοῦ Ἄλκ., **οἶος** (ἐστί), κυρ. ἐπιφών. θαυμασμοῦ : πόσον ὄραϊος εἶναι., **αἰτιολογοῦσα** τὸ οὐ μὲν τι **δοικότα** : διότι τόσον ὄραϊος

εἶναι... ἡ ἀπόδοσις τῆς προτ. ἐπὶν πόλιος ἐπιβήομεν 262 ἔδει νὰ εἶναι: τότε σταμίατα, ἦ: τότε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθῆς ἡμᾶς ὀπισθεν· ἀλλ' ἡ παρεμβληθεῖσα τοπογραφία τῆς πόλεως 262-9, ἡ βιογραφία τῶν Φ. 270-2 καὶ ὁ εἰς ταῦτα προστεθεὶς φῶβος δυσμενῶν σχολίων τῶν Φ. 273-88 ἀπεμάκρυναν τὴν ἀναμενομένην ἀπόδοσιν, ἀνθ' ἧς ἐπαναλαμβάνει 289 τὴν ἐν 258 γενομένην σύστασιν, ἡ δὲ ἀπόδοσις ἀκολουθεῖ ἐν διαφόρῳ τύπῳ ἐν 295. — 303-9 *δόμοι* ὁ πληθ. περὶ τοῦ ὄλου οἴκου διὰ τὰ πολλὰ διαμερίσματά του, *κεύθω-σω*, *ἐκυθον* κ. *κέκυθον*, *κέκευθα*, κρύπτω: κρύψωσι, δεχθῶσιν ἐν-τός, εἰσέλθης ἐντός, *αὐλή* ὁ μεταξὺ τῆς ἔξωθύρας καὶ τοῦ μεγάρου ὑπαιθρος χώρος, *διελθέμεν* ἀντὶ προσκτ., *μέγαρον* ἡ μεγάλη τοῦ οἴκου αἴθουσα, τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὅλης οἰκογενείας, *ῥορ' ἄν* ἕως ἄν, *ἦσται* κἀθηται α 108, 114, *ἐπ' ἐσχάρῃ* 52, *αὐγῇ* λάμπει, ἐν *πυρὸς αὐγῇ* εἰς τὴν λάμπιν τοῦ π., ἐν τῷ τόπῳ, ὃν φω-τίζει τὸ πῦρ τῆς ἑστίας, 306=53, *θαῦμα* παρὰθ. εἰς ἡλάκατα ἀλι-πόρφυρα, *ιδέσθαι* τὸ κατὰ τι: θαυμάσια τὴν θεάν, προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν τοῦ θεατοῦ, *κεκλιμένη* στυλωμένη (διὰ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος), *κίων* ἄ. θ., *δμῶή* α 147, *ἦσται* (αι) ἦνται, κἀθην-ται, *ποτικέκλιται* ἔχει στηριχθῆ (ἀκκουμβᾶ) πρὸς, *αὐτῇ* (κίονι) πρὸς τὸν αὐτὸν στῦλον (ὥστε οἱ δύο σύζυγοι ἐλάθηντο παρ' ἀλλήλους), *τῷ* (θρόνῳ) *ἐφήμενος* ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον καθήμενος, *οἰνοποτάζω* (οἰνοπότης) θαμ. πίνω συχνὰ οἶνον, *ἀθάνατος* ὡς ἀνα-στροφή. — 310-2 *παραμείβομαι* παρέρομαι, προσπερῶ, *τὸν Ἄλ.*, *βαλλέμεν* ἀντὶ προσκτ. βάλλε τὰς χεῖράς σου περὶ τὰ γόνατα, περι-πτύσσου..., *ἡμετέρης* ἐκ τῆς οἰκογενειακῆς γλώσσης, διότι καὶ τίνας συνυπονοεῖ; *νόστιμος* ὁ τῆς ἐπανόδου, *νόστιμον ἦμαρ* α 9, *χαίρων* πρὸς μεγάλην σου χαρὰν, *καρπαλίμως* ε 193, *εἰ καὶ* καὶ εἰ.

316-20 *ἱμάσσω* (*ἱμάς*), ἱμάσα, κτυπῶ διὰ τῆς μάλιστα (*ἱμά-σθλη* θ. 320), *φαεινῇ* διὰ τὴν στυλνότητα τοῦ δερματίνου λωρίου, *τροχάω* θαμ. τοῦ *τρέχω*, *τροχάζω*, *πλίσσομαι* προχωρῶ βάρην, *μάλα* δεξιῶς, *ἐπιβάλλω* καταφέρω ἐπὶ τῶν νώτων, *νόω* μὲ νοημο-σύνην. — 321-7 *δύσετο* μεικτ. ἄορ., *κλυτὸς* α 300, *ἱρὸς* 3 ἱερὸς, *ἵνα* ὅπου, ἄρα φυσικὰ (συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας 295), *ἔπειτα* ἀφ' οὗ ἔμεινε μόνος, τότε, *κλυθι* ε 445, *αἰγίοχος* ε 103, *ἀτρυτώνη* (ἄτριτος (α(στ.)-)τρέω, φθείρω, καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀκαταγώ-

νιστος, *νῦν δὴ περ* τώρα πλέον τοῦλάχιστον, *πάρος* πρότερον, *θαίω* ε 221, *ὅτε...* ἔπεξ. τῆς μετ., *ἐννοσίγαιος* κ. *ἐννοσίχθων* α 74, *φίλος* παθ. ἀγαπητός, *ἐλευινὸς ἄξιος* συμπαθείας: κινῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ Η.

81-3 *ἴε ἦει*, κλυτός α 300, *κῆρ* ε 36, *ὄρμαινω* ε 365, *ὄρμαιν'* ἴσταμένω ἴσταμένος διελογίζετο ἐν τῇ καρδίᾳ του, *οὐδὸς ἄ.* κατώφλιον.—84-90 *πέλομαι* ε 79 διαχύνομαι, *ὑπερρεφής* κ. *ὑπόροφος* ε 42, *ἡελίου ἢ σελήνης* γεν. ἀφαιρ. ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἢ σειρά: ἢ αἴγλη κατὰ δῶμα ὑπερρεφές μ. Ἄλ. πέλετο ὡς τε (ὄπως) αἴγλη ἡλίου ἢ σελήνης, *γὰρ* αἰτιολ. τὴν θαυμαστὴν αἴγλην, *χάλκεοι* ἐπενδεδυμένοι διὰ χαλκῶν ἔλασματων, *ἐλαύνω*, προκμ. *ἐλήλαμαι*, ὑπρτ. *ἐληλάδατο* γ' πλ. μετ' εὐφ. δ, σύρω, ἐγείρω, *ἐνθα καὶ ἐνθα* δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ (ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ Ὀδ.), κατὰ μήκος καὶ πλάτος, *μυχὸς ἄ.* τὸ ἐνδότερον μέρος τόπου τινός, *ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ* ἀπὸ τὸ κατώφλιον (τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου) μέχρι τοῦ ἐσωτάτου βάρθους αὐτοῦ, ἀπ' ἐμπρὸς ἕως ὀπίσω, ἀπὸ τῆς ἐμπροσθίας πλευρᾶς μέχρι τῆς ὀπισθίας, *περὶ δὲ* (ἐλήλατο) ὀλόγουρα δὲ ἐπὶ τῶν τεσσάρων τοίχων εἶχε (συρθῆ γραμμὴ) κατασκευασθῆ, *θριγκὸς ἄ.* (κυρ. τὸ ἀνώτατον μέρος τοίχου) στεφάνη, διάζωμα (κορνίζα) διαθέον γύρω τοὺς τοίχους, *κυανὸς ἄ.* ὑαλώδης μᾶζα χρώματος κυανοῦ, χρωσθεῖσα οὕτω διὰ χαλκοκυάνου (τὸ λαζουρί), ἢ γεν. τῆς ὕλης, *θύρας* θυροφύλλα, *ἐέργω* κ. *ἔργω* (εἶργω) κλείω, ἀποχωρίζω: *ἐντὸς ἔεργον*, ἔκλειον ἐντὸς, ἀπεχώριζον, *πυκινὸς* κ. *πυκνὸς* στερεός, *σταθμοὶ* παραστάδες, *ἔστασαν* εἶχον στηθῆ ὄρθιοι, εἶχον στηριχθῆ, *ὑπερθύριον* τὸ ὑπέρθυρον, τὸ ἀνώφλιον, ἀντίθετον πρὸς τὸν *οὐδόν*, *ἀργύρεον* (ἦν), *ἐφ'* ἐπὶ ἐπιρ., ὑπεράνω, *χρυσέη* (ἦν), *κορώνη* θ. τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας (ἴταλ. πόμουλο).—91-4 *ἐκάτερθε* ἐκατέρωθεν (τῆς θύρας), *πραπίδες* θ. φρένες α 42, *ἰδυῖαι* εἰδυῖαι, *ἰ. πραπίδεςσι* μετὰ τὰς σοφᾶς του γνώσεις, ὁ ἐμπειροτένης, *φυλασσέμεναι* τοῦ σκοποῦ.—95-9 *ἐν* (ἐπιρ.)

δὲ ἐν δὲ τῷ ἔσωτερικῷ τοῦ μεγάρου, ἐρξίδομαι, ἐρξήρειαμαι, ἐρξήρ-
 dato: εἶχον στηριχθῆ, εἶχον ἀκκουμβήσαι στερεὰ ἐπὶ τοῦ τοίχου ζ
 308, ἐνθα καὶ ἐνθα 86, διαμπερὲς (διὰ-ἀνὰ-πέρας) πέρα καὶ
 πέρα, ἐν ἀδιακόπῳ σειρᾷ, ἐν συνεχεῖ γραμμῇ, ἐνθ' ἐν οἷς (θρό-
 νοις), ἐνὶ βεβλήατο εἶχον ἐπιστρωθῆ, πέπλος ἄ. σκέπασμα, ἐπί-
 στρωμα, ἐύνητος (ἐύ-(σ)νέω, νήθω, γνέθω) καλογενεσμένος, ἡγήτο-
 ρες οἱ ὑποβασιλεῖς, οἱ ἄριστοι, ἐδριάομαι κάθημαι, τί σημ. ὁ ποτι.;
 ἐπηετανὸν ζ 86.—100-2 ἄρα πρὸς τούτοις, κοῦροι νέοι, ἔστα-
 σαν εἶχον τοποθετηθῆ ὄρθιοι, βωμοὶ (βαίνω) βάθρα, εὐδμητος
 (εὐ-δέμω) καλῶς κατεσκευασμένος, ὠραίας κατασκευῆς, δαῖς δᾶς (δα-
 δόξυλον) πυρός, αἶθω καίω, φαίνοντες φέγγοντες, φωτίζοντες, δαι-
 τυμόνεοσι τίς δοτ.;—103-7 δμωαὶ ἐπιθ. διορ. τοῦ γυναῖκες: γυ-
 ναῖκες τῆς ὑπηρεσίας, πεντήκοντα αἱ μὲν αἱ δὲ ἐπιμερ., ἀλετρεύω
 (ἀλέω ἀλέθω) ἀλέθω, οἶ Ἄλκίωφ, μύλη θ. χειρόμυλος, καρπὸς τὰ
 σιτηρά, μῆλοψ ὁ ἔχων τὴν ὄψιν μῆλου, κίτρονος, ὑπόξανθος (ἡμεῖς:
 σιτόχρους), ὑφάω ὑφαίνω, ἑστὸς ὑφασμα, ἡλάκατα στρωφάω ζ 53,
 ἡμεναι καθήμεναι οἶά τε ὄπωςτά, αἰγειρος θ. ζ 292, μακεδνός (μακ-
 ρός, μηκεδανός) ὑψηλός, ἀπολείβομαι ἀποστᾶζω, ὀθόνη λεπτὸν λι-
 νοῦν ὑφασμα, καιρουσσέων ἐκ τοῦ καιροεσσέων, καιροῖς-εσσα-εν
 (ἐκ τοῦ καιρός τὰ μιτάρια, δι' ὧν τὰ νήματα τοῦ στήμονος δὲν συγ-
 χέονται) περασμένος ἀπὸ πολλὰ μιτάρια, κανονικῶς ζευγαρωμένος.—
 108-11 ἴδρις-ιος ζ 233, ἴδριες (εἰσί), περὶ πάντων ὑπὲρ πάντας
 τοὺς ἄλλους, ἐλαυνέμεν νὰ βάλλωσιν ἔμπρός, νὰ δίδωσι δρόμον, ὦς
 ἀνταποδ. εἰς τὸ ὅσον 108: τόσον, γυναῖκες τῶν Φ., εἰ καὶ ὁ λόγος
 εἶναι κυρίως περὶ τῶν δμωῶν, τεχνήεις-ἡεσσα (-ἡσσα)-ἦεν ἐμπει-
 ρότεχνος, τεχνίτης δεξιός, περὶ ἐπίρ. ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας γυναῖκας,
 δῶκε ἐπροίκισεν αὐτὰς μέ.—112-6 ὄρχατος (ἦν) ἄ. κῆπος μὲ φυ-
 τείας διατεταγμένας ἐν συμμετρικαῖς σειραῖς, θυράων τῆς αὐλείου
 θύρας, τετράγνος (γῆς ἄ. κυρτὸν κεκαμμένον ξύλον τοῦ ἀρότρου,
 εἰς ὃ προσαρμόζεται τὸ ὑννίον, (εἶτα) τεμάχιον γῆς δυνάμενον νὰ
 ἀροτριάθῃ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ) ἕως ἐκτάσεως 4 περίπου στρεμμάτων, ἔρ-
 κος οὐ. (ἔεργω) μάνδρα, φράκτης, ἐλήλαται 86, ἀμφοτέρωθεν καὶ
 ἀπὸ τὰς δύο κατευθύνσεις, κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μῆκος, τηλεθόων
 ε 63 θαλερός, εὐθαλής, ὄγχνη θ. ἀπιδιά, ῥοιὰ ῥοδιά.—117-21
 τάων ἀφαιρ. γεν., ἀπόλλυται φθείρεται, σήπεται (οὐ φθείρεται-δια-

τηρείται), **ἀπολείπει** ὡς παρ' ἡμῖν, **χειμα** οὐ. χειμών, **ἐπειήσιος** εἰς τὸ καρπός, περιλαμβάνει πάσας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, ἐπιρ. ὡς **χθιζός** ζ 170: καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους (ὀλοχρονικῆς), **ζεφυρή** θ. ὡς οὐσ. ἢ αὔρα τοῦ ζεφύρου, **μάλ' αἰεὶ** ἀδιακόπως πάντοτε, **φύει** γεννᾷ, σχηματίζει (ξεπετᾷ), **πέσσω** ψήνω (**πέπων** καρπός), **ὄγχνη** ἀπίδιον, τί ἄλλο σημ. ἢ λ.; **ἐπὶ** χρον. ἀκολουθίαν: εὐθύς ἀμέσως, νέα ἀπίδια διαδέχονται εὐθύς τὰ μαραινόμενα.—**122-6 ἀλωή** α 193 ἄμπελος, **ἐρρίζωται** ἔχει φυτευθῆ, **οἷ** τῷ Ἄλ., **ἕτερον μὲν** ἔν μὲν τμήμα, **εἰλόπεδον** (εἶλη ἢ ἡλιακὴ θερμότης) κτήμα ἢ τμήμα τοῦ κτήματος προσηλιακόν, τραγᾶνα, ἀντίθετον τὸ **βαρικόν** (ὕγρον), ἐπεξ. τοῦ **ἕτερον μὲν**, **τέρσομαι** ε 152, **λευρός** β (λεῖος) ἐπίπεδος, ὀμαλός, **ἐτέρας** (σταφυλᾶς), **τρυνάω**, **ἄρα** φυσικά, κατὰ τὰ εἰρημένα, **τραπέω** θαμ. τοῦ **τρέπω**: πατῶ ἐν τῷ ληνῶ, **πάρριθε** ἔμπροσθεν, ἐν τῇ προσθίᾳ πλευρᾷ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ κλήματος, **ὄμφαξ** θ. ἀγουρίδα, **ἀφιεῖσαι** ἀποβάλλουσαι, ἀπορρίπτουσαι, **ὑποπερνάξω** ἀρχίζω νὰ γίνωμαι μαῦρος, κόκκινος, μισοκοκκινίζω (περκνός).—**127-8 πρασιὰ** (πράσον) βραγιά, ἄλῖα (κυρ. πράσων), **κοσμητὸς** κανονικῶς διατεταγμένος (ἦ: μὲ κανονικὰς σειρὰς λαχανικῶν), **ὄρχος** ἄ. μία σειρὰ φυτῶν (ὄρχατος 112 περιλαμβάνει πολλὰς σειρὰς φυτῶν), φυτοστοιχία, **νεάτος** κ. νεάτος ὑπρθ. τοῦ νέος, ἔσχατος (πρβλ. λατ. novissimum agmen), **παρὰ ν. ὄ.** παραλλήλως, παραπλευρῶς πρὸς τὴν ἐσχάτην σειρὰν τῶν κλημάτων, **πεφύ(κ)ασιν** ἔχουσι φυτευθῆ, **παντοῖαι** μὲ παντὸς εἶδους λαχανικά, **γανάω** μόνον μιχ. (στύλβων, πρβλ. γανῶν-γῶνῶ) εὐθαλής, ζωηρός, δροσερός, σφριγηλός.—**129-31 ἐν δὲ** ἐνταῦθα δέ, ἐν τῷ λαχανοκίπῳ, **δύω ἢ μὲν-ἢ δέ**, **σκίδναμαι** διανεμόμαι, διοχετεύομαι, **ἐτέρωθεν** ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τοῦ κήπου, τῆς πρὸς τὴν οἰκίαν, **ἴησιν** (ὔδωρ) τρέχει, **πρὸς δόμον ὑψηλὸν** ἵνα ἐφοδιάζη αὐτὸν διὰ τοῦ ἀναγκαίου ὕδατος, **ὄθεν** ἐξ ἧς κρήνης (θα εἶχε κατασκευασθῆ βρούσις ἐντὸς τῆς αὐλῆς λαμβάνουσα τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς ἐν τῷ κήπῳ πηγῆς, διοχετευόμενον διὰ τῆς ὁδοῦ εἰς τὰνάκτορα ὑπὸ τὸ κατώφλιον τῆς ἐξωθύρας).

131 τοῦ (α) τοιαῦτα, **ἄρα** λοιπόν, **ἐν** (δόμῳ) Ἄλκινόοιο.

III. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ

I. Βίος Ὀμήρου.

α'. *Γέννησις.* Ἄγνωστοι εἶναι καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ὀμήρου καὶ ἡ πατρὶς, ἐν ἣ ἐγεννήθη· μακρὰ σειρὰ πόλεων [Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς τῆς Κύπρου, Χίος, Ἄργος, Ἀθήναι, Ἴος, Ἰθάκη, Πύλος, Κύμη] ἐξήτουν νὰ οἰκειοποιηθῶσιν αὐτὸν ὡς ἴδιον πολίτην. Πάντως ὁ Ὀμηρος κατῴκει ἢ ἐν ἀκτῇ τῆς Μ. Ἀσίας ἐν Ἰωνίᾳ, πιθανώτατα ἐν Σμύρνῃ, ἢ ἐν τινι τῶν παρακειμένων νήσων, ἴσως ἐν Χίῳ.

β'. *Χρόνος ἀκμῆς.* Ἄγνωστον καὶ πότε ἔζησεν ὁ Ὀμηρος· κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἡρόδοτον ἔζησε 400 ἔτη πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐγεννήθη τῷ 484 π. χ., ὑπολογίζεται ὅτι ὁ Ὀμηρος θά ἤκμασε μεταξὺ τῆς 9ης καὶ 8ης ἑκ. π. χ.

γ' *Βίος καὶ θάνατος αὐτοῦ.* Καὶ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου οὐδὲν ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον γινώσκομεν, εἰ μὴ μόνον ὅτι ἐποίησε τὰ δύο μεγάλα ποιήματα, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν.

Εἰκὼν τοῦ Ὀμήρου Πίν. Α'.

II. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ὀδύσειαν.

Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐπειδὴ ὁ Πάρις, ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Πριάμου, ἀπήγαγεν ἐκ Σπάρτης τὴν ὀραίαν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ βασιλέως Μενελάου, μετὰ πολλῶν θησαυρῶν, οἱ ἡγεμόνες τῆς Ἑλλάδος χαρακτηρίσαντες τοῦτο ὡς ὕβριν τῆς ὅλης πατρίδος, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκστρατεύσωσι κοινῇ ἐπὶ τὴν Τροίαν πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὑβριστοῦ. Ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυσηνῶν, ἀποπλεύσαντες ἐξ Αὐλίδος τῆς Βοιωτίας, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ, ἀπεβιβάσθησαν εἰς Τροίαν καὶ προσέβησαν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς πρωτεύουσας Ἰλίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἦσαν ὀχυρώτατα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὅλα ἔτη, καθ' ἃ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων ἔπεσον.—Τέλος ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ἡ ῥώμη ἐπέτευχεν ὁ δόλος. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς κατασκευάσας μέγαν δούρειον (ξύλινον) ἵππον, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ὁποίου

ἐκλείσθησαν οἱ ἄριστοι τῶν ἡγεμόνων, ἐφρόντισεν ὥστε νὰ διαδοθῇ ἐπιτηδείως ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπελπισθέντες πλέον περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἀπέπλευσαν οἴκαδε, (ἐν ᾧ οὗτοι ἐν τῷ μεταξὺ προσποιοῦντες ὅτι ἀπέπλευον οἴκαδε εἶχον κρυβῆ ὕπισθεν τῆς Τενέδου,) καταλιπόντες τὸν ἵππον τοῦτον ὡς ἀνάθημα εἰς τοὺς θεοὺς. Οἱ Τρῶες βλέποντες τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἔρημον καὶ μωρῶς πιστεύσαντες τὴν διάδοσιν, ἐκρήμυσαν μέρος τοῦ τείχους, διότι ὁ ἵππος δὲν ἐχώρει διὰ τῶν πυλῶν, καὶ ἐκεῖθεν εἰσαγαγόντες τὸ ἱερὸν ἀνάθημα (!) εἰς τὴν ἀκρόπολιν παρεδόθησαν τὴν νύκτα εἰς δεινὴν κραιπάλην, νομίσαντες ὅτι ἀπηλλάγησαν πλέον τῶν δεινῶν τοῦ μακροῦ πολέμου. Ἄλλ' ὅτε πλέον βαθὺς ὕπνος εἶχε κλείσει τοὺς βεβαρημένους ἐκ τῆς μέθης ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἵππου ἐξεληθόντες διὰ μυστικῆς πυλίδος εἰδοποίησαν διὰ πυρᾶς τοὺς ἐν Τενέδῳ καὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τοῦ τείχους καὶ ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν προσδραμόντων ταχέως, ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, κατασφάζαντες τοὺς ἄνδρας καὶ ἀπαγαγόντες εἰς αἰχμαλωσίαν γυναῖκας καὶ παῖδια, ἐλαφραγώγησαν αὐτὴν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας. Μετὰ τὴν διανομίην τῶν λαφύρων οἱ ἡγεμόνες ἐπιβάντες τῶν πλοίων μετὰ τῶν οἰκείων ἀπέπλευσαν διὰ τὰς πατρίδας καὶ αἱ ἐπάνοδοι αὐταὶ ἐκλήθησαν οἱ *Νόστοι*.

Ὑπόθεσις. Ἐνα ἐκ τῶν νόστων τούτων, τὸν τοῦ Ὀδυσσεύς, διαρκέσαντα ἄλλα 10 ὅλα ἔτη, περιγράφει ἡ Ὀδύσσεια, ἣτις ὑπὸ τῶν λογίων τῆς Ἀλεξανδρείας (τῶν γραμματικῶν) διηρέθη εἰς 24 τμήματα, ὀνομασθέντα ἐκ τῶν 24 (μικρῶν) γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. Ἐφέτος θὰ γνωρίσωμεν ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας μέγα μέρος τῶν θλιβερῶν περιπετειῶν τοῦ ἥρωος καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἄς ἴδωμεν ἤδη τί λέγει αὐτὸς ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ ποιήματός του.

1-10. 1 Μοῦσα αἱ Μοῦσαι εἶναι προσωποποιία τῶν πηγῶν, ὧν ὁ ἔρρηθμος θροῦς μετὰ τῆς κινήσεως τοῦ ὕδατος ἐφαίνετο ὡς θεία μολπή· ὅθεν αἱ Μοῦσαι θεαὶ τῆς μουσικῆς, ποιήσεως καὶ ὀρχήσεως. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων αὐταὶ γινώσκουσαι ὡς θεαὶ τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀποκαλύπτουσιν αὐτὰ εἰς τοὺς εὐνοουμένους αὐτῶν ποιητὰς, αὐταὶ εἰσερχόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι, αὐταὶ ὀμιλοῦσαι, ὡς εἶπεν ὁ ποιητὴς ἠπὸ

ἀπλή ἤχῳ τῶν λόγων αὐτῶν, γινόμενος οὕτως ἔνθεος, θεόληπτος, μουσόληπτος. Ὅθεν καὶ ὁ Ὅμ. ἐπικαλεῖται τὴν Μοῦσαν, ἵνα ἕσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα, καὶ ἡ εἰκὼν παριστᾷ αὐτὸν ἐν τῇ στιγμῇ ἔμπνεύσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 Μ. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν Ὅμ.: ὅθεν ὁ ποιητὴς λέγει ἀορίστως Μοῦσα. — **πολύτροπος** ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου, ἐκλεψεν ἐκ τῆς Περγάμου, ἀεροπόλεως τοῦ Ἰλίου, τὸ Παλλάδιον, ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ ἡ φύλαξις ἐν τῷ ναῶ ἦτο ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, κ. ἄ.—**2 ἱερὸν** ὡς καθιερωμένον τοῖς θεοῖς (διὰ τὰ ἱερὰ τὰ σκέποντα τὴν πόλιν) καὶ διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν.—**ἔπερσε** πῶς; ἐντεῦθεν ὁ Ὅδ. **πιολίπορθος**.—**3 νόον ἔγγω** διὰ τῶν συμφορῶν, ἃς ἔπαθε παρ' αὐτοῖς, ἔλαβε πικρὰν πείραν τῶν ἠθῶν αὐτῶν.—**8 βοῦς Ἡελίοιο** παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τοῦ Ὅδ., εἰς ὃν μετὰ πολλὰς περιπετείας εἶχεν ἀπομείνει μία ναῦς, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, προσορμισθέντες εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἐπωφεληθέντες τὸν ὕπνον τοῦ ἥρωος, ἔφαγον ἱερὰς βοῦς τοῦ Ἡλίου βοσκομένας ἐκεῖ. Κατὰ τὸν ἀπόπλουν ὅμως θύελλα ἐκραγεῖσα ἐσάρωσε τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, μόνος δὲ ὁ Ὅδ. περισωθεὶς προσωρμίσθη μετὰ πολλὰς περιπετείας εἰς τὴν νῆσον Ὠγυγίαν, ὅπου κατόκει ἡ νύμφη Καλυψώ, ἣν θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν.—**10 θυγάτηρ Διὸς** αἱ Μοῦσαι θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης.—**καὶ ἡμῖν** ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀκροαταῖς μου, ὡς ἔχεις ἤδη πράξει καὶ δι' ἄλλους ποιητὰς.

11-21. 11 ἐνθα ἡ Μοῦσα ἐκλέγει ὡς ἀφετηρίαν τῆς ἀφηγήσεως τὰς ἡμέρας τῆς ὀκταετοῦς παραμονῆς τοῦ Ὅδ. πλησίον τῆς νύμφης Καλυψοῦς, ἐν ᾧ ὁ Ὅδ. εἶχε περιπλανηθῆ πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ὠγυγίαν ἄλλα 2 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ Τροίας.—**ἄλλοι πάντες** οἱ μετασχόντες τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείας Ἕλληνες καὶ αὐτὸς ὁ Μενέλαος, ὅστις ἐπὶ ὀκταετίαν εἶχε περιπλανηθῆ τῆδε κἀκεῖσε.—**12 πόλεμον** τίνα; **θάλασσαν** τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, τίνος;—**13 γυναικὸς** τῆς Πηνελόπης, ἐξ ἧς εἶχεν ἀποκτήσει καὶ υἱὸν Τηλέμαχον.—**14 Νύμφη** ζ 105.—**15 ἐν σπέεσι** αἱ βραχάδεις ἀκταὶ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὴ ἡ θάλασσα γέμουσι τοιούτων σπηλαίων, ἐν οἷς ἐπιστεύετο ὅτι κατοικοῦν Νύμφαι (αἱ Ἀντριάδες).—**16 ἔτος** τὸ 20ὸν ἀπὸ τῆς στρατείας τοῦ Ὅδ. τὸ 10ον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως

τοῦ Ἰλίου, τὸ δὸν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως παρὰ τὴν Καλυψώ. — **17 ἐπεκλώσαντο** οἱ θεοὶ ὀρίζουσι, ῥυθμίζουσι τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων, ἰδ. 34. — **18 ἀέθλων** τὰς πολλὰς πικρίας, αἵτινες ἐπεφυλάσσοντο δι' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐὰν κατώρθου νὰ ἐπιστρέφῃ οἴκαδε, θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν. — **20 Ποσειδάωνος** διὰ τί, θὰ μάθωμεν μετ' ὀλίγον. — **21 ἀντιθέω** διὰ τὸ κάλλος καὶ τὰς πνευματικὰς ἀρετὰς.

22-95. 22 Αἰθίοπας νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἀνήκοντας ἀνθρωπολογικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν ἢ Νιγηρικὴν (*niger*), ἀλλ' ἢ λ. τὸ πρῶτον ἐσήμαινε τὸν ἔχοντα ἠλιοκαῆ, μελάγχρουν τὴν ὄψιν, τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὡς ὄντως ὕστερον ὠνομάσθη Αἰθιοπία ἢ Ἀβησσυνία καὶ οἱ κάτοικοι Αἰθίοπες. Ἡ σημασία ὅμως αὕτη ἔχει ἐπισκοτισθῆ παρ' Ὁμ., διότι ὁ τῶν Αἰθίοπων τοῦ ποιητοῦ βασιλεὺς Μέμων ἦτο υἱὸς τῆς Ἥους (αὐγῆς, φωτός), καὶ ὁ κάλλιστος ἐξ ὧων εἶχεν ἰδεῖ ὁ Ὀδ. κατοικοῦσι τὰς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατίας τῆς γῆς καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ταξειδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν, ἵνα μετὰσχῶσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν. — **25 ἐκατόμβη** ἢ συνήθως θυσιάζουσα ὑπὸ τῆς πολιτείας (δημοτελής) πανηγυρικὴ θυσία πρὸς ἀσφαλεστέραν κτῆσιν τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν καὶ πρὸς ἐστίασιν παντὸς τοῦ δήμου· ἐν ταύτῃ θεοὶ καὶ ἀνθρώποι εὐωχοῦνται δαψιλῶς. Πῶς οἱ θεοὶ κανονίζουσι τὸ μέτρον τῆς εὐνοίας αὐτῶν; — **26 παρήμενος** οἱ θεοὶ ἐμφανιζόμενοι εἰς ἀνθρώπους μετεμορφοῦντο συνήθως· ὁ Π. δὲν μεταμορφοῦται ὡς διατρίβων ἐν οἰκειοτάτοις. — **27 Ὀλυμπίου** διότι ἤδρευεν ἐν Ὀλύμπῳ, τῷ ὄρει ἐν τοῖς ὄρεισι Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ (2985 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφανον μεγαλοπρέπειαν ἐνομήσθη ὡς ἀνταξία κατοικία τῶν Ὀλυμπίων θεῶν. — **29 Αἴγισθος** Μυκηναῖος εὐγενῆς, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν τοῦ Ἀγαμ. νυμφευθεὶς τὴν βασιλισσαν Κλυταιμῆστραν ἐδολοφόνησε μετὰ ταύτης τὸν βασιλέα ἅμα ἐπανελθόντα οἴκαδε. Ἀμφοτέρους ἐξεδικήθη ὁ υἱὸς Ὀρέστης. — **ἀμύμων** ἐνταῦθα λαμβάνεται ὡς τίτλος εὐγενοῦς ἀνευ ἠθικῆς σημασίας. Ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τίτλοι, ἀπτόμενοι τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' ἐστερημένοι οἰασθήποτε ἠθικῆς σημασίας; — **33 ὑπέρομόρον** μοῖρα κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι οἱ αἰῶνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι

φυσικοί νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν ὅθεν μοῖρα = ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν ἐντεῦθεν τὸ **ἐπευλόσαντο θεοὶ** 17. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλῆται, εἰς πρόκειται νὰ γίνῃ τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μοίρας, γίνεται ἀρμοδίως πρὸ τῆς ὑπερβασίας ὑπόμνησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ἡ θεία δικαιοσύνη, ἡ ἄγρυπνος φύλαξ τῆς μοίρας, οὕτω δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ἡ πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ἢ ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις. — **37 Ἀργεῖφόντης** διότι τῇ διαταγῇ τοῦ Διὸς ἐφόνευσε τὸν πολυφθαλμον Ἄργον, ὃν ἡ Ἥρα ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε τάξει φύλακα τῆς φίλης τοῦ Διὸς Ἰοῦς, βασιλόπαιδος ἐν Ἄργει, ἣν ἐκείνη εἰς βοῦν εἶχε μεταβάλει. — **41 ἰμείρεται αἴης** κατὰ τινὰς μύθους ὁ Ὅρεσθης, ὅτε ἐδολοφονεῖτο ὁ πατήρ, παῖς ἐξενίετο ἐν Ἀθήναις· κατ' ἄλλους ἡ ἀδελφὴ Ἥλέκτρα ὑπεξήγαγεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κινδυνεύοντα εἰς Κρῖσαν τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν βασιλέα Στρόφιον συγγενῆ. Αὐξήθεις ἐκεῖ ἦλθε μετὰ τοῦ ἰσαδέλφου φίλου Πυλάδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς Μυκήνας, ἔνθα ἐφόνευσε τοὺς μοιχοὺς. — **44 γλαυκῶπις** ἰδὲ 156. — **45 Κρονίδης** ὁ Ζεὺς ὡς υἱὸς τοῦ Κρόνου, ὅστις ἄλλοτε ἦτο ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ κόσμου, ἕως καθαιρεθῆς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ Διὸς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σύμπαντος. — **47 τὸν στίχον** τοῦτον πολλάκις ἔλεγε Σκιπίων ὁ νεώτερος, ἀναφερόμενος εἰς τὸν θάνατον τοῦ γαμβροῦ Τιβερίου Γράχου. — **50 νῆσος** εἶναι ἡ μυθικὴ νῆσος Ὠργυγία, κειμένη κατὰ τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ θαλάσῃ, ἐν τῷ κέντρῳ (ὀμφαλῷ) αὐτῆς, ἐπομένως μακρὰν πάσης οἰκουμένης γῆς, ὅπου οὐδὲν πλοῖον προσορμίζεται. Ἀπείχε τῆς νήσου τῶν Φαιάκων (Κερκύρας) πλοῦν 18 ἡμερῶν, πιθανῶς ὑποτιθεμένη ἐν ΒΔ αὐτῆς· ἐτοποθετεῖτο πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρεττίας, ΝΔ τῆς Ἰταλίας, ἢ Β τῆς Βρεττανίας. — **52 Ἄιλας** θαλάσσιος γίγας, ὅστις ἰστάμενος ἐν τοῖς δυτικοῖς τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νότων αὐτοῦ τὴν οὐρανίαν σφαιραν ἢ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν κίονα ἢ τοὺς κίονας τοὺς ὑποβαστάζοντας τὸν οὐρανόν, (ὃν ἐφαντάζοντο ὡς στερεὰν στέγην,) ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐλέγετο ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεβλήθη αὐτῷ, διότι εἶχε συναγωνισθῆ μετὰ τῶν Τιτάνων πρὸς τὸν Δία. Ἀρχαῖοι ποιηταὶ ἐταῦτιζον αὐτὸν πρὸς τὸ ὄρος τῆς

Μαυριτανίας Ἄτλαντα. Σήμερον εἰκονίζεται ὡς ὑπόβαθρον τῶν λυχνιῶν τοῦ πετρελαίου· εἰκὼν ἐν Μυθολογίᾳ Decharme, μεταφρ. Καράλη, σ. 37δ, Παγκάβη Ἀρχαιολ. Λεξ. ἐν λ.— **δλοόφρων** ὡς δλεθρίως περιίνους ἐν σχέσει πρὸς τὴν δαιμονίαν φύσιν τῆς συχνάκις ὑποῦλου καὶ ἐπικινδύνου θαλάσσης ἢ ὡς στασιάσας κατὰ τοῦ Διός.— **θαλάσσης πάσης** τῆς Μεσογείου, ἣν μόνην γινώσκει ὁ ποιητής.— **56 αἰμυλλίοισι** διότι ἐξήτει νὰ νυμφευθῆ αὐτόν.— **61 Ἀργεῖοι** Ἀργος εἶναι α') ἡ πόλις, β') ἡ ἐπικρατεία τοῦ Ἀγαμέμνονος, γ') ἡ Πελοπόννησος καὶ δ') ἡ ὅλη Ἑλλάς· ὅθεν Ἀργεῖοι καλοῦνται πάντες οἱ Ἕλληνες.— **παρὰ νηυσὶ** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ διήκεν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου μέχρι τοῦ Ροιτείου Πίν. Β'. 1, παρὰ τὴν ἀκτὴν, ὅπου εἶχον ἀνεγκύσει τὰς ναῦς καὶ κατασκηνώσει.— **62 Τροίη ἐν εὐρείῃ** διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἰλίου εὐρείαν πεδιάδα.— **63 Ζεὺς** προσωποποιία τοῦ οὐρανοῦ, **νεφεληγερέτα** ὡς καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν συναγειρομένων νεφῶν.— **67 οὐρανός** μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐξικνεῖται ὁ ἀήρ, ἀπὸ δὲ τῆς ζώνης τῶν νεφῶν ἄρχεται πρὸς τὰ ἄνω ὁ οὐρανός, ὃν πληροὶ ὁ αἰθήρ· ἐπειδὴ δὲ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται ὅτι οἰκοῦσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὀλυμπον, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν.— **70 ἀντίθεος** οὕτω πολλάκις καλοῦνται υἱοὶ καὶ συγγενεῖς θεῶν, καὶ δὴ ὁ Πολ. διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ὀνόμαζεν.— **72 Φόρκυς** θαλάσσιος θεός, ἐξ οὗ λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ ἐκαλεῖτο ὁ Φόρκυκος λιμὴν.— **74 ἐνοσίχθων** διότι πᾶσα βιαιὰ κίνησις τῆς θαλάσσης συνεπάγεται κλονισμόν καὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιπλεύσης ἐπ' αὐτῆς.— **75 πλάζει** τοῦτο φαίνεται παραδόξον, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὁ Ὀδ. τὸ 8ον ἤδη ἔτος διατρίβει ἡρεμῶν πλησίον τῆς Καλυψοῦς· ἀλλ' ὁ ποιητὴς νοεῖ πλάνας τὴν ἀκουσίαν μακρὰν τῆς πατρίδος παραμονὴν τοῦ Ὀδ.— **84 διάκτορος** ὁ θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου, ὅστις τρέχων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαβιβάζει τρόπον τινὰ τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν.— **86 ἐυπλόκαμος** αἱ κυρίαὶ καὶ αἱ θεαὶ διερρῶθμιζον μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας τὴν κόμην των ἐν μὲν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους συνεχομένους καὶ διὰ σπειρῶν (χρυσοῦ σύρματος), ὧν πολλαὶ εὐρέθησαν Πίν. Ζ'. 3, ἰδ. Ἱστορίαν Χωραφᾶ σ. 21², ἐπὶ δὲ τοῦ ποιητοῦ εἰς πλοκάμους.— **90 ἀγορῇ** ἢ συνέλευσις πάντων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τῆς πό-

λεως τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὄπλα, καλουμένη συνήθως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἵν' ἀκούσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τοῦ ὅλου δήμου καὶ ἀποφασίση διὰ βοῆς καὶ οὐχὶ διὰ ψηφοφορίας (ὡς συνέβαινεν ἐν τίνι πόλει τῶν ἰστορ. χρόνων;)· ἀγορὰ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ τόπος τῆς συνεδρίας, φέρων ἔδρας διὰ τοὺς ἐκκλησιαζόντας καὶ ἰδίαν τιμητικὴν διὰ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους. — **Ἀχαιοὶ** ἰδ. 239. — **κάρη κομόωντες** οἱ Ἀχαιοὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δούλους καὶ τοὺς Ἀσιάτας ἔτρεφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλὴν μόνον τοὺς Ἀβαντας τῆς Εὐβοίας καλεῖ ὁ ποιητὴς **ὄπιθεν κομόωντας**, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ ὀπισθοκράνῳ, καὶ τοὺς Θρᾶκας **ἀκροκόμους** ὡς φέροντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτρεφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς;). Τὸ ἔθιμον τῶν Ἀχαιῶν διετήρησαν καὶ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις οἱ Σπαρτιᾶται. — **91 μνηστήρες** κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ὀδ. σμήνην ἀτασθάλων μνηστήρων, ζητούντων τὴν χεῖρα τῆς Πηνελόπης, ἕκ τε τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν πέριξ νήσων καὶ χωρῶν εἶχον κατακλύσει τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ, ἀσώτως σπαταλῶντων τὴν περιουσίαν του· ἦσαν 12 ἐξ Ἰθάκης καὶ 96 ἐκ τῶν πέριξ. Ἐνθυμείσθε τώρα τὴν λ. **ἀέθλων** 18; — **93 ἐν Σπάρτῃ** ἐβασίλευε μετὰ τῆς ἀνακτηθείσης συζύγου Ἑλένης ὁ Μενέλαος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνωνος, βασιλέως τῶν Μυκηναίων, ἐν **Πύλῳ** ὁ γέρον Νέστορ, ὁ πρεσβύτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ σοφώτατος αὐτῶν σύμβουλος. **Πύλος ἡμαθόεις** εἶναι τὸ ὅλον βασίλειον αὐτοῦ, ἐκτεινόμενον πρὸς Α μέχρι τῶν ὄριων τοῦ κράτους τῶν Ἀτρείδων, πρὸς Β καὶ πέραν τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ πόλις ἴσως δὲν ἔκειτο ὅπου ἡ σημερινὴ Πύλος, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Τριφυλίας, πιθανῶς παρὰ τὴν σημερινὴν κωμόπολιν Κακόβατον, ὅπου πρὸ τινῶν ἐτῶν εὐρέθησαν προϊστορικοὶ τάφοι μετὰ πολυτίμων εὐρημάτων.

96-143. 96 πέδιλα οἱ ὄμορ. ἤρωες (κατὰ τούτους καὶ οἱ θεοὶ) ἐντὸς τοῦ οἴκου εἶναι ἀνυπόδητοι, ἀλλ' ἐξερχόμενοι φοροῦσι τὰ **πέδιλα**, πέλματα δερμάτινα μετὰ στενοῦ γύρω κρασπέδου φέροντος ὀπᾶς, δι' ὧν διήρχοντο οἱ ἱμάντες οἱ συγκρατοῦντες αὐτὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν (ὡς περίπου τὰ συνήθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς γουρνοτσάρουχα).

— **χρύσεια** διότι πᾶν ὅτι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι πολυτιμότερον.
 — **102 Οὐλύμποιο καρήνων** προβλ. καὶ τὸ δημῶδες ἄσμα, ἐν ᾧ ὁ Ὀδ. λέγει πρὸς τὸν Κίσαβον:

ἔγω σαράντα δύο κορφές, ἐξήντα δύο βρουσοῦλλες.

103 πρόθυρα τὸ ἀνάκτορον τῶν ἡρωικῶν χρόνων ἀπετελεῖτο κυρίως α') ἐκ τῆς **αὐλῆς** Πίν. Γ'. Α, ὑπαίθρου, συνήθως σχήματος τετραγώνου, εἰς ἣν εἰσερχόμεθ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ **προθύρου** (-ων) Κ' β') ἐκ τοῦ **μεγάρου** Μ, μεγάλου ὑψηλοῦ ὀρθογωνίου ἢ τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἔσωθεν 4 μεγάλους ξυλίλους κίονας ὑποβαστάζοντας τὴν ὀροφήν, καὶ μεταξὺ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν ἐστίαν ἢ **ἐσχάραν**, ἐν δὲ τῇ ὀροφῇ **ὄπαῖον** (φεγγίτην ὡς τροῦλλον), ἵνα φωτίζεται (διότι παράθυρα δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἐξέρχονται οἱ καπνοί, καὶ ἔχοντος τὴν κυρίαν εἴσοδον ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἔχρησίμεινε τοῦτο ὡς ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας, ὅπου ἔτρωγον οἱ οἰκοδεσπότες, συνεσκέπτοντο, ἐδέχοντο καὶ ἠργάζοντο· καὶ γ') ἐκ τοῦ **θαλάμου** (κ. **μυχοῦ δόμοιο**) συζυγικοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνδιαιτήματος τῶν γυναικῶν, κειμένου ἀκριβῶς ὀπισθεν τοῦ μεγάρου καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, οἷον φέρουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὡς ὁ Παρθενών, ὅπου ἔχομεν τὸν **πρόναον**, τὸν κυρίως ναὸν (**ἐκατόμπεδον νεών**, τὸ μέγαρον) καὶ τὸν κυρίως **Παρθενῶνα** (θάλαμον) ἐν τῷ βᾶθει τῆς δυτ. πλευρᾶς τοῦ ναοῦ.— **104 ἔγχος** τὸ δόρυ, ὄπλον ἐπιθετικόν, πρὸς βολὴν ἢ ᾧσιν (νύξιν), ἀποτελούμενον α') ἐκ τῆς λόγχης, **αἰχμῆς**, β') ἐκ τοῦ κυρίως **δόρατος** (κονταρίου), καὶ γ') πολλάκις καταλήγον κατα τὸ ἕτερον ἄκρον εἰς ὀβελόν, τὸν **σαυρωτήρα**, δι' οὗ ἐνεπηγνύετο εἰς τὴν γῆν, ὡσάκις δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, ἔχον ἐν συνόλῳ μῆκος 2-5 μ.— **χάλκειον** ὁ χαλκὸς καθαρὸς εἶναι μέταλλον εὐμάλακτον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ὄπλων, πελέκων κλπ. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως χημικῶν ἀναλύσεων τεμαχίων ὄπλων καὶ σκευῶν, εὑρεθέντων ἐν προϊστορικῆς τάφους, εὑρέθη ὅτι ὁ χαλκὸς τοῦ Ὁμ. ἦτο κρᾶμα τεχνητὸν χαλκοῦ καὶ κασιτέρου ἐν ἀναλογία περίπου 0,90 χαλ. καὶ 0,10 κασ., ὁ καλούμενος ὀρειχάλκος, λίαν στερεός. Ἡ χρονικὴ περίοδος, καθ' ἣν ἔκαμνον ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ὀρειχάλκου, κληθεῖσα ὀρειχάλκινη ἐποχὴ, διήρκεσεν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 1000 ἔτη, ἀπὸ 2000-1000 π. χ.— **105 Τάφιοι** οἱ κατοικοῦντες τὴν νῆσον Τάφον (νῦν Μεγανῆσι) τὴν μεγίστην τῶν ἐξ αὐτῆς καλουμένων Ταφίων νήσων, αἵτινες

κείνται μεταξύ Λευκάδος καὶ τῶν ἀπέναντι ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας, συνέχεια τῶν Ἐχινάδων νήσων ἦσαν περιβόητοι (ἔμποροι καὶ) πειραταί, ὄθεν Τάρπιος=ληστής (πειρατής).—**107 προπάροιθε θυράων** ἐν τῇ αὐτῇ πρὸ τῆς εἰσόδου (προδόμου) εἰς τὸ μέγαρον.—**οἱ πεσσοὶ ἢ πεντεΐα**, παιδιὰ ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἥρωος Παλαμίδους· πῶς ἐπαίξετο παρ' Ὀμ., ἄδηλον ὕστερον ὑπῆρχον δύο κυρίως εἶδη πεντεΐας, α') ὁ **διαγραμματισμός** (κ. **γραμμαί**, **πεντέγραμμα**, πρβλ. τὴν ἡμετέραν τρίλιαν, ἐννεάδα κ. δωδεκάδα), ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν παικτῶν εἶχε ὃ γραμμὰς μετὰ ὃ πεσσῶν (ψήφων, ὕστερον ἐκ κρυστάλλου ὀστοῦ ἢ ἠλέκτρον), ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπὶ τῆς **ἱερᾶς** λεγομένης γραμμῆς τὸν (πεσσὸν) **βασιλέα**, μετακινούμενον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ ὄθεν παροιμ. **κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς** περὶ τῶν προσφευγόντων εἰς τὰ ἔσχατα β') αἱ **πόλεις**, ἐν αἷς ἕκαστος εἶχεν ἀνὰ 30 πεσσούς (ζύνας), κινούμενους ἐντὸς ἀβακίου, ἔχοντος κεχαραγμένους ἰδίους χώρους (πρβλ. τὸ τοῦ ζατρκίου), **τὰς πόλεις**, ἐν αἷς ἐτίθεντο καὶ μετεκινούντο οἱ πεσσοί. Οἱ ἀντίπαλοι πεσσοὶ διεκρίνοντο ἐκ τοῦ διαφόρου χρώματος, μεγίστη δὲ τέχνη ἦτο τὸ ἀποκλείειν καὶ αἶρειν ἐκ τοῦ μέσου τοὺς ἀντιπάλους πεσσούς. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Κνωσοῦ εὐρέθη ἀβάκιον προϊστορικὸν μετὰ χρυσῶν, ἀργυρῶν, κρυσταλλίνων, ἐλεφαντίνων κ. κυανῶν (ιδ. η 87) χώρων ἐμπαιστῶν, Πίν. Η'. 1.—**108 βοῶν** τοῦ Ὀδ.—**109 θεράποντες** εὐγενεῖς (καὶ ἠγεμόνες πολλάκις) προσκεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα ὡς οἰκεῖοι καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτῷ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας· ἐν εἰρήνῃ καὶ οἴκοι βοηθοῦσιν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν βαπλιῶν καθηκόντων καὶ παρέχουσιν ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας, π. χ. κεραννύοντες καὶ οἰνοχοοῦντες τὸν οἶνον καὶ ὑπηρετοῦντες ἐν εὐχαίαις, ἀφ' οὗ σῶμα ὑπαλλήλων ὄργανωμένον δὲν ὑπῆρχε τότε. Εἰς τοὺς θεράποντας ἀνῆγον καὶ οἱ **κῆρυκες** φέροντες ὡς σύμβολον τοῦ ἀξιώματος τὸ σκῆπτρον. Πάντας τούτους εἶχον κομίσει μεθ' ἑαυτῶν οἱ μνηστήρες ἐκ τῶν οἴκων των εἰς Ἰθάκην χάριν τῆς ὑπηρεσίας των.—**110 οἶνον ἔμισγον** οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἀκρατοπόται, ἀλλ' ἐν τίνι ἀναλογίᾳ ἐγένετο ἡ κρῆσις κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἄδηλον ὁ νεώτερος τοῦ Ὀμ. Ἡσίοδος συνιστᾷ διὰ τὰ κυνικά καύματα τὴν ἀναλογίαν $\frac{3}{4}$ ὕδ. καὶ $\frac{1}{4}$ οἶν. Τὸ ὕδωρ πίνουσι μόνον τὰ ζῶα, οὐδέποτε δὲ Ὀμ. ἥρωες ὡς αὐτοτελὲς ποτόν, ἀλλὰ πάντοτε προσθέτοντες εἰς αὐτὸ ποσὸν τι οἴνου.

—**κρατῆρα** ἐν Πίν. Β'. 3.—**111 τραπέζας** δι' ἕκαστον δαιτυμόνα παρετίθετο συνήθως ἰδία τράπεζα.—**112 κρέα** εἰ καὶ ὁ Ὅμ. γινώσκει καὶ ὄσπρια, λάχανα κηπαῖα καὶ ὀπώρας, ὁμοίως σχεδὸν πάντοτε ποιεῖ τοὺς ἥρωας κάμνοντας χοῖσιν ἡρωικῆς τροφῆς, τῶν ὀπτῶν κρεάτων βοῶν, προβάτων, αἰγῶν καὶ χοίρων, μόνον δ' ἐν ἄκρῃ ἀνάγκῃ τρώγοντας τὸ κρέας πτηνῶν καὶ ἰχθύων, εἰς ὃ συνήθως προσέφευγον οἱ ἀπορώτεροι. Τὸ κρέας κατανεμώμενον εἰς μερίδας (*δατεῦντο*) παρετίθετο ἐν πινακίοις καὶ ἐκεῖθεν ἐλαμβάνετο ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων διὰ τῶν δακτύλων. Αἱ τράπεζαι παρατίθενται ἐν τῷ μεγάρῳ.—**112 θεοειδῆς** πρὸς δῆλωσιν τοῦ μεγίστου βαθμοῦ τοῦ κάλλους.—**117 τιμῆν** περὶ τῶν βασιλ. προνομίων ἰδ. ἐν 393.—**121 χεῖρ' ἔλε δεξιτερῆν** ὁ συνήθης τύπος τοῦ χαιρετισμοῦ ἐρχομένων ξένων.—**ἐδέξατο ἔγχος** εἰς δῆλωσιν τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταλύσῃ ἐκεῖ ὁ ξένος.—**χάλκεον ἔγχος** ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν τῷ εἰρηρικῷ βίῳ ἐσιδηροφόρουν (ὀπλοφόρουιν), φέροντες ξίφος ἢ δόρυ ἢ καὶ ἀμφότερα ἢ καὶ κράνος καὶ κνημίδα, καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδην καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ οἱ Ἀκαρνανεὶς ἐξηκολούθηον ὀπλοφοροῦντες· πρῶτοι κατ' αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἔπαυσαν, ἡμερομύμων κατὰ μικρὸν τῶν ἠθῶν, σιδηροφοροῦντες. Ὅπλα ἐν Πίν. ΣΤ'. κ. Η'. 3, ὅπου εἰκονίζεται ἡ παράστασις τοῦ κρατῆρος Πίν. Β'. 3, τοῦ καλουμένου **ἀργείου τῶν πολεμιστῶν**.—**123 ἔπειτα..** ὁ ξενίζόμενος μόνον μετὰ τὴν ἐστίασιν ἠρωτᾶτο ὑπὸ τοῦ ξενίζοντος τίς εἶναι, πόθεν κατάγεται καὶ διὰ τί ἦλθε. Περὶ ξενίας ἐν *Ἀριστοτ. Ἀθ. Π.*¹ σ. 88-9 καὶ σ. 77-8² τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως.—**124 δεῖπνον** τὸ κύριον φαγητὸν τῶν ὀμηρ. ἠρώων ποικίλλον ὡς πρὸς τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας· ποσάσις τῆς ἡμέρας ἔτρωγον οἱ Ὅμ. ἥρωες ἄδηλον· πάντως φυσικαὶ ὄραι τοῦ φαγητοῦ ἦσαν ἡ πρωία (ἄριστον), ἡ μεσημβρία (δεῖπνον) καὶ ὁ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος (δόρυον) καὶ τούτων μνημονεύει ὁ ποιητής.—**127 πρὸς κίονα** τῶν περὶ τὴν ἐσχάραν.—**130 θρόνος** τὸ ἐπιφανέστατον τῶν καθισμάτων, ἀποδιδόμενος κατὰ κανόνα τοῖς θεοῖς, ἔχων ἔρεισμα τῶν νώτων καὶ τῶν χειρῶν.—**132 κλισμὸς** καθίσμα ἔχον ἴσως μόνον ἔρεισινωτον.—**138 νύφασθαι** κατὰ κανόνα πρὸ τοῦ φαγητοῦ προσεφέρετο τοῖς θεοῖς σπονδὴ καὶ θυσία (ἐκ τμημάτων τοῦ φαγητοῦ), ὡς παρ' ἡμῶν γίνεται διὰ τοῦ σημείου

τοῦ σταυροῦ· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν οἱ τρώγοντες τὰς χεῖρας καθαρὰς καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πάσης ἱεροπραξίας αἱ χεῖρες ἐνίπτοντο.— **πρόχους** ἐκ Τροίας Πίν. Β'. 2. — **139 σῖτον** ὁ ἄρτος κατεσκευάζετο ἐκ χονδροῦ σιταλεύρου, ὅπερ μεταβαλλόμενον εἰς πόλτον ἢ ζυμούμενον ἐξηραίνετο ἐν σχήματι ἄρτου (ὡς τὰ μακαρώνια), ὅστις ἐτρώγετο βρεχόμενος πρὸ τοῦ φαγητοῦ.— **141 δαιτρός** θεράπων τοῦ οἴκου· καὶ ἐν Σπάρτῃ εἰς τῶν θεραπόντων τοῦ βασιλέως συσκηνῶν μετ' αὐτοῦ ἦτο καὶ ὁ **κρεοδαίτης**.— **142 κύπελλα** Πίν. Ε'. — **143 κήρυξ** ὁ τοῦ οἴκου, ὁ Μέδων.

144-324. 148 κοῦροι οἱ θεράποντες καὶ οἱ κήρυκες.— **150** ἔξ ἔρον **ἐντο** τὸ συμπόσιον τῶν Ὀμ. ἡρώων ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἐκ τοῦ πρώτου προωρισμένου νὰ κατευνάσῃ τὴν πρώτην πείναν καὶ δίψαν, καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς συζήτησιν καὶ ἄλλας ψυχαγωγίας, καθ' ὃ ὅμως ἔπινον ἀκόμη καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔτρωγον. Διὰ τοῦ τυπικοῦ τούτου στίχου δηλοῦται τὸ τέλος τοῦ α'. μέρους τοῦ φαγητοῦ.— **153 κίθαρις** καὶ **φόρμιγξ** μουσικὰ ὄργανα τετράχορδα παραπλήσια πρὸς τὴν λύραν· ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ ἡχείου, ἐφ' οὗ διήκουνσι παραλλήλως δύο βραχίονες, οἱ **πήχεις** ἢ **κέρατα**, συννηνωμένοι κάτω ἐν τῇ βάσει, ἄνω συνδεόμενοι δι' ἐγκαρσίας θάβδου, τοῦ **ζυγοῦ**· αἱ χορδαὶ ἀπὸ τῆς βάσεως διήκον πρὸς τὸ ζυγόν, ἐφ' οὗ ἔστερεοῦντο διὰ τῶν **κολλόπων** (στριφταριῶν), κανονιζόντων τὴν τάσιν αὐτῶν· ἐπαίζοντο διὰ πλήκτρον, ἐφέροντο δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ὤμου δι' ἀορτήρος, Πίν. Ζ'. 1.— Ὁ Φήμιος ἦτο **ἄοιδός** ἐν τῇ αἰλῇ τοῦ Ὀδ. Οἱ ἀοιδοὶ ἦσαν οἱ λόγοι τῶν ἡρωικῶν χρόνων ἄδοντες ἢ παλαιότερα ἢ ἰδίας ἐμπνεύσεως ἄσματα, ὧν θέμα εἶναι θεῶν ἢ ἡρώων εἰλημμένοι ἐκ τῶν μύθων ἢ καὶ σύγχρονοι ὑποθέσεις, αἵτινες ἦσαν προσφιλέσταται. Θεράποντες τῶν Μουσῶν, ὅφ' ὧν ἔχουσι προικισθῆ διὰ τοῦ ποιητικοῦ ταλάντου, τυγχάνουσι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πανταχοῦ ἐν τε ταῖς αὐλαῖς τῶν ἀνάκτων καὶ ἐν ταῖς ἔδραις τῶν εὐγενῶν, ἀνήκοντες εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν ἐπιφανεῖς ξένους ἐκείνων. Διὰ τοῦ ἄσματος αὐτῶν, ὅπερ ἐν μέρει συνοδεύουσι διὰ τῆς κιθάρας ἢ φόρμιγγος (μεζίνας ἐκείνης), οὐ μόνον τέρπουσιν, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι καὶ ἐγείρουσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς μίμησιν. Τοιοῦτος ἀοιδός ἦτο καὶ ὁ θεῖος Ὀμηρος. Ἐν Ὀδυσσεΐα δύο τοιοῦτοι ἐμφανίζονται, ὁ Φήμιος καὶ

ὁ τυφλὸς Δημόδοκος ἐν τῇ ἡγεμονικῇ αὐτῇ τῶν Φαιάκων. Φέρουσι μεγαλοπρεπῆ περιβολήν, ποδῆρη χιτῶνα μετὰ παρυφῶν καὶ χρυσῶν καὶ κατάκοσμον γλαϊναν (ἱμάτιον). Προβλ. τὸν κιθαρωδὸν Ἀπόλλωνα ἐν στολῇ αἰοῖδου Πίν. Ζ'. 2. Ὁ Φήμιος εὐλαβῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ κυρίου του ἄδει μεταξὺ τῶν μνηστῆρων καταναγκαζόμενος, ἐὰν δὲ ἤδη ὁ κήρυξ (οὐχὶ ὁ Μέδων) ἐγγχειρίζει αὐτῷ τὴν κιθάραν, τοῦτο εἶναι δεῖγμα ὅτι ὀφείλει ἤδη νὰ ἄσῃ.—**155 ἀνεβάλλετο** οἱ αἰοῖδοὶ ἔκρουον τὴν κιθάραν α') κατὰ τὴν προανάκρουσιν, εὐθὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἄσματος, β') πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ παύσεων ἐν τῇ ᾠδῇ, γ') κατακλείοντες τὸ ἄσμα καὶ δ') ἴσως πρὸς ἔξαοσιν σπουδαίων σημείων τοῦ ἄσματος.—**156 γλανκῶπις** διότι τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφὴν γλανκός. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσφύζοντο λείψανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζῶων· ἐν Ἐρεχθιδίῳ ὑπῆρχεν ὁ ἱερὸς ὄφις Ἐριχθόνιος, ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὄφις. Ἐκ τῶν ζῶων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἐλατρεύοντο, ἵν' ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἐξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἐν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἢ ὑπαρξίς τοῦ ἀνθρώπου ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηρτᾶτο, ἄλλα ὡς νομιζόμενα εὐδοίωνα ἢ δυσοίωνα. Ὑστερον ὅτε αἱ ἀντιλήψεις αὗται ἐξέλιπον, ἐπίστευον ὅτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἐν μορφῇ ζῶων, ὡς ὁ Ζεὺς ὡς ἀετός, ἵππος, ταῦρος, προβλ. τὸν Μινώταυρον κ. ἄ., ἢ Ἡρα ὡς βοῦς (βοῶπις), ὁ Ἀπόλλων ὡς λύκος (λύκ(ε)ιος), ἢ Ἀθηναῖα ὡς γλαῦξ (γλανκῶπις), οἱ χθόνιοι ὡς ὄφεις. Ὅθεν τὰ ζῶα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείψανα τῆς ὑπὸ μορφὴν ζῶων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν ὁ Πάν, οἱ Σάτυροι κλπ.—**171 δειπνοῖς** ἰδιοκτῆτου ἢ ξένης, ἐμπορικῆς ἢ πειρατικῆς. Ἡ πειρατεία κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους καὶ ὕστερον ἦτο συνηθέστατον ἐπάγγελμα, λίαν ἐπικερδὲς καὶ παρέχον εὐρὺ στάδιον εἰς ἀνδραγαθίας· ὅπου οἱ πειραταὶ ἐνέσκηπτον ἐπιτυχῶς, οἱ ἄνδρες ἐφρονεύοντο, γυναῖκες καὶ παῖδια ἀπήγοντο εἰς αἰχμαλωσίαν, αἱ πόλεις διηρπάζοντο, ἐκαίετο πᾶν ὅ,τι δὲν ἦτο χρήσιμον· ἐντεῦθεν αἱ πόλεις τότε ἐκίχοντο μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ ἐν ὄχρωις τόποις. Ὁ ἐρωτώμενος λοιπὸν ἐὰν εἶναι πειρατῆς δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τούτου πάντως ὁμῶς ἢ πειρατεία ἐνομιζέτο ἔντιμος, προσπορίζουσα μέγα κλέος, ἐὰν ἤσκειτο πρὸς ἀλλοδαπούς, πρὸς τοὺς δὲ ἑαῶν τῶν πειρατῶν δὲν

συνεδέετο διὰ φιλίας, ἄλλως ἄδικος καὶ αἰσχροί. Ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τότε πειρατὰς τίνες ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ ; — **182** ἡ φράσις *ξὺν νηϊ* (ἦτις παριστᾷ τὸ πλοῖον ὡς ἀνήγον εἰς τὸν λέγοντα) καὶ *ἦδ' ἐτάροισιν* μαρτυρεῖ ὅτι τὸ πλοῖον ἦτο ιδιόκτητον. — **184** *Τεμέση* ἢ ἄλλως *Ταμασσός*, πόλις ἐν τῷ μέσῳ τῆς Κύπρου, μετὰ μεγάλων χαλκωρυχείων, ἔξ οὗ ὁ χαλκὸς ὠνομάσθη *aes cyprium* καὶ γερμ. *Kupfer*, κατ' ἄλλους πιθανώτερον ἢ ἐν τῇ δυτ. ἀκτῇ τῆς χερσονήσου τῶν Βρεττίων πόλις, διάσημος ἐπίσης διὰ τὰ χαλκωρυχεία της. — *σίδηρος* ἐπειδὴ ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ φύσει καθαρὸς καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας, εἶναι ἐν σπανίᾳ χρήσει κατὰ τὴν ἡρωικὴν περίοδον καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενος πολύτιμος χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1100-1000 π. Χ., ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρᾶ ὄπλα. Ἐφ' Ὀμήρου ἐγένετο ἱκανὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς κατασκευὴν μαχαιρῶν, πελέκων, σκεπάρνων, ὑννίων κλπ., ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἔτι ὁ χαλκός. Τὸ ἐμπόριον τότε ἦτο ἀνταλλακτικόν, πρβλ. Ἀθην. Πολ. ¹ σ. 72-3 κ. 63 ² ἡμετ. ἐκδόσεως. — **186** *Ῥεῖθρον* λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ, *Νήμιον* τμήμα τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρους Νηρίτου. — **189** *Δαέρτης* ὁ πατὴρ τοῦ Ὀδ., καλουμένου διὰ τοῦτο καὶ Λαερτιάδου, ἐκ τοῦ θλιβεροῦ βίου τοῦ ὁποίου ἔσχε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ παροιμία *Δαέρτου βίον ζῆν*. — **191** ἡ γράϊα Ἰαμίπολος ἐκαλεῖτο Σικελή. — **197** *ποῦ* ἢ Ἀθ. γινώσκει καλῶς ποῦ κατακρατεῖται ὁ Ὀδ., ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ἤδη προσποιεῖται ἀγνοίαν τοῦ τόπου. — **202** *μάντις* εἶναι παναρχαία ἡ πίστις ὅτι ἡ θεοῦτος προλέγει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ σημείων τί πρέπει νὰ πράξῃ ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἢ παρέχουσιν οἱ θεοὶ ἀυθόρητοι ἢ ζητοῦνται παρ' αὐτῶν δι' εὐχῶν, εἶναι δὲ ταῦτα πτηνῶν, θροῦς ἱερῶν δένδρων, ὄνειροι, ἀστραπαὶ κ. ἄ. Ἄλλ' οὐχὶ πάντες δύνανται νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ὁ εἰδήμων, ὁ *μάντις*, ὅστις κέκτηται τὸ δῶρον τοῦτο ἔξ ἰδίας πείρας καὶ ἔξ εὐνοίας τῶν θεῶν, κληροδοτουμένης ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς πᾶσα δεξιότης. Ἡ λ. κατ' ἀρχὰς ἐσήμαινε τὸν μαινόμενον, τὸν πληρούμενον ἐνθουσιασμοῦ (θεοῦ, πρβλ. τὴν Πυθίαν), ὅστις ἐν ἐκστάσει διατελῶν προεφῆτευσεν τὰ πόκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἶτα δὲ τὸν ἄνευ ἐκστάσεως ἀποκαλύπτοντα τὴν θεῖαν βούλησιν. — αἰ

ωνοι τὰ πτηνὰ ὡς προσερχόμενα ἐκ τοῦ οὐρανόθεν ἕποντο, ὅπου ἐφαντάζοντο οἰκοῦντας τοὺς θεοὺς, καὶ ὡς ἐμφανιζόμενα ἐν χώροις ἀπροσίτοις εἰς ἀνθρώπινον πόδα ἐξελαμβάνοντο ὡς Διὸς ἄγγελοι. Ἄλλ' οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὡς οὐδὲ πᾶν ὄνειρον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως, ἀλλὰ μόνον οἱ μεγάλοι οἰωνοὶ καὶ μάλιστα ὁ ἀετός, τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ἐρμηνευταὶ δὲ τούτων ἦσαν οἱ **οἰωνοπόλοι** ἢ **οἰωνοσκοποί**, οὐχὶ οἱ μάντιες κατὰ τὸ χωρίον.—**204 σιδήρεα δέσματα** καὶ ἡ σκληρότης τοῦ σιδήρου προεκάλει τὸν θαυμασμόν, ὅθεν αἱ φράσεις *σιδήρεον ἦτορ, σιδηρέη κραδίη* κλπ.—**207 τόσος πάσις** ὁ Τηλ. κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πατρὸς ἦτο νήπιον θηλάζον ἔτι ἡδη εἶναι νεανίας πόσων ἐτῶν ;—**211 Ἀργεῖοι** ἰδ. 61.—**222 νόνημον** μέγιστον δυστύχημά ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐνομίζετο ὁ ἀφανισμὸς γένους καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.—**226 οὐκ ἔρανος** εἰς ἔρανον ἐκάλει συνήθως ὁ βασιλεὺς τοὺς ὑποβασιλεῖς τῆς χώρας, τοὺς γέροντας, ἰδ. 245; οἵτινες εἰσέφερον εἰς τοῦτον ἐξ ἰδίων ἀλλὰ τὸ προκειμένον δὲν εἶναι ἔρανος, διότι ὁ βασιλεὺς ἀπουσιάζει, ὁ υἱὸς δὲν μετέχει αὐτοῦ, οἱ δὲ παρόντες εἶναι νεώτατοι, οὐχὶ οἱ γέροντες.—**232 ἀφνειὸς** πολλάκις ὁ Τηλ. παραπονεῖται διότι οἱ μνηστῆρες κατεσπατάλων τὴν πατροφάν περιουσίαν τρώγοντες βοῦς, αἶγας, πρόβατα, χοίρους καὶ πίνοντες ἀφειδῶς τὸν οἶνον.—**239 Παναχαιοὶ** κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον τὸ κρατοῦν φύλον τῶν κατοίκων ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ Ἀχαιοί, ἐξ ὧν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται οὕτω, ἐλλείποντος ἔτι τοῦ νεωτέρου καθολικοῦ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων, διότι Ἑλλάς τότε ἐκαλεῖτο μικρὰ χώρα ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας. Οἱ Ἀχαιοὶ ὀρμηθέντες ἴσως ἐκ τῶν χωρῶν τῶν σημερινῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν τῆς Εὐρώπης κατήλθον πρὸς Ν καὶ μετὰ τῶν ὁμοφύλων Ἰλλυριῶν καὶ Θρακῶν ἐξηπλώθησαν ἀνά τὴν Ἑλλ. χερσόνησον, οἱ πρῶτοι Ἕλληνες οἱ ἐγκαταστάντες ἐν τῇ χώρᾳ συγγενέστατοι αὐτῶν ἦσαν οἱ Ἴωνες.—Ὁ **τύμβος** κοσμούμενος καὶ διὰ λίθου ἢ κίονος διαλάλει εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ ἀποθανόντος.—**241 ἄρπυιαι** θυελλώδεις ἄνεμοι, προσωποποιία τῶν θυελλῶν ἄνευ ὠρισμένης μορφῆς ὡς πνεύματα τούτων (πρβλ. τὰς ἡμετέρας Ἀνεμοξουριάς) ἀφαρπάζουσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους, οὐδὲν πλέον ἴχνος καταλείποντας, καὶ ἀπάγουσιν εἰς ἀγνωστον τόπον, ὡς ἐν-

ταῦθα, ἢ εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἐν τοῖς ὕστερον μύθοις παρεστάθησαν ὡς πτηνὰ μετὰ μορφῆς παρθένου, ἀφαρπάζοντα ὡς θύελλαι ὅτι θέλουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ Φινέως παρὰ τὰς Συμπληγάδας τὴν τροφήν. — **245 ἐπικρατέουσιν** ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Ὅδ. ὑπῆρχον ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες, ἄρχοντες ἕκαστος μικροτέρων περιφερειῶν, οὔτινες ἀπετέλουν καὶ τὴν **βουλὴν** τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους· δηλ. πολλάκις ὁ βασιλεὺς ἐκάλει τούτους εἰς δεῖπνον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν συνεσκέπτετο παρὰ τὴν τράπεζαν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ὅλου δήμου· ἢ λαμβανομένη ἀπόφασις, **βουλή**, ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ δήμου, ἰδ. 90. — **Δουλίχιον** πιθανάτατα μία τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφίου Ἐχινάδων, ἢ καλουμένη ἄλλως **Δολίχα**, ἐξηπειρωθεῖσα ὕστερον διὰ τῶν προσχώσεων τοῦ ποταμοῦ, **Σάμη** ἢ Κεφαλληνία. Αἱ νῆσοι αὗται μετὰ τμήματος τῆς ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς ἀπετέλουν τὸ κράτος τοῦ Ὅδ., οὗ οἱ κάτοικοι συλλήβδην ἐκαλοῦντο **Κεφαλλῆνες**. — **256 πηλήξ** καὶ **κόρυς** θ. εἶναι παρ' Ὀμηρῶ πῖλος δερμάτινος κωνοειδῆς, καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς κροτάφους· ἐπὶ τῆς κορυφῆς προσηρμόζοντο τρίχες χαίτης ἵππου ἢ οὐρᾶς, πρὸς ἐπίρρωσιν δὲ τῆς ἀμυντικότητος αὐτῆς καὶ ὡς κοσμήματα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ κώνου δίσκοι μετάλλινοι· ἐκ τῆς λ. τὸ ἡμέτερον **πηλήκιον**· Πίναξ ΣΤ'. 2. — **ἀσπίς** εἶναι τὸ κυριώτατον ἀμυντικὸν ὄπλον τοῦ ἥρωος ἀποτελουμένη ἐξ ἐπαλλήλων βοείων δερμάτων συνεραμμένων, ἐφ' ὧν πολλάκις ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν καὶ χαλκῆ πλάξ, φερομένη διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ ὤμου καὶ κρατουμένη ἅμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός· ἢ ἐξωτερικῆ αὐτῆς πλευρᾷ ἔφερε συνήθως κωνικὴν προεξοχήν, τὸν ὀμφαλόν, πρὸς τίνα σκοπόν; **δύο δοῦρε οἱ** ἥρωες φέρουσι συνήθως δύο (διὰ τί;) δόρατα πρὸς μάχην ἢ ἀνὰ ἓν ἐν ἑκατέρᾳ χειρὶ ἢ ἀμφοτέρω διὰ τῆς δεξιᾶς. — **259 Ἐφύρη** πόλις ἐν Θεσπρωτία τῆς Ἠπείρου, ἐξ ἧς ἀνακάμπτων ὁ Ὅδ. ἔμελλε νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Τάφου κειμένης πρὸς Β. τῆς Ἰθάκης. Ὁ Μέρμερος ὁ πατὴρ τοῦ Ἴλου ἦτο υἱὸς τοῦ Φέρητος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδμήτου, ἕγγονος τοῦ Ἰάσονος καὶ τῆς Μηδείας, ἀφ' ἧς ὁ οἶκος θὰ ἐκληρονόμησε τὴν παρασκευὴν ἰοῦ. Τὰ **βέλη** ἢ **ιοὶ** κατὰ τοὺς ἥρωϊκοὺς χρόνους ἦσαν ἢ λίθινα ἢ χαλκᾶ, Πίν. ΣΤ'. 4, ἐθεω-

ρεῖτο δὲ ἄσεβες τὸ ἐπιχρῶειν αὐτὰ δι' ἰοῦ (στοιχεῖόν τι τοῦ διε-
 θνουῦς δικαίου)· ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι δὲν ἀπώκνουν ἐνίοτε τότε
 νὰ ἐμβάπτωσι τὰ βέλη εἰς δηλητήρια, κληθέντα ἐντεῦθεν **τοξικά**
 (φάρμακα), ὡς γινώσκομεν καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἐμβάφαντος τὰ
 βέλη του εἰς τὸν ἰὸν τῆς Λερναίας ὕδρας, Πίν. ΣΤ'. 4.—**267 θεῶν**
ἐν γούνασι ἢ παροιμ. φράσις προήλθεν ἐκ τῆς συνηθείας ἐπὶ τῶν
 γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν καθημένων θεῶν νὰ ἐπιθέτωσι δῶρα
 συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοὶ τι ἀνέ-
 φικτον τῷ ἀνθρώπῳ· ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τούτου ἐξαορτᾶται ἐκ τῆς
 ἀξίας τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων δώρου καὶ ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν θεῶν,
 ἥτις ἀδελφος, ἢ φράσις σημαίνει καὶ τὸ ἄγνωστον τῆς ἐκβάσεως.— **276**
πατρός ὁ πατήρ τῆς Πην. ἦτο ὁ Ἰκάριος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω,
 τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλένης, κατοικῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ.— **274** εἰς ἢ Πην.
 ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, θὰ ἐγίνετο πάλιν ὑπεξούσιος τοῦ
 πατρὸς· τότε πλέον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὀδ.
 ὄφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν
 χεῖρα τῆς Πην.— **277 ἔεδνα** κατὰ τοὺς προηρωικοὺς χρόνους ἡ γυνὴ
 ἠρπάζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὕστερον προαγομένων τῶν ἠθῶν ἠγορά-
 ζετο ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διὰ τῶν **ἔεδνων**, συνήθως βοῶν, ἔπειτα
 δὲ προαγομένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔεδνα ἦσαν γαμήλια
 δῶρα τοῦ μνηστήρος πρὸς τὴν μνηστῆν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς,
 ἤδη δὲ ἐπὶ Ὀμήρου τὰ ἔεδνα δὲν παρεῖχεν ὁ μνηστῆρ, ἀλλ' ἀπε-
 κόμιζε μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ὡς φερνὴν ἢ νύμφην εἰς
 τὸν οἶκον τοῦ συζύγου· τοιαύτη φερνὴ θὰ ἐδίδετο καὶ εἰς τὴν Πην.
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς, εἰς ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεῦτερον γάμον.
 — **280 ἐρέησιν ἐείκοσιν** αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὀμ. εἶναι πεντη-
 κόντοροι, αἱ φορητοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ ἐεικόσοροι, Πίν. Η'. 2.— **286**
χαλκοχίτων ὁ χιτῶν εἶναι ἔνδυμα φοινικῶν (σημιτικόν, κιά), λι-
 νοῦν, λευκὸν ἢ ὑπωχρον, εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα
 καὶ φορούμενος ὑπὸ μόνων τῶν ἀνδρῶν· εἶναι ῥαπτός, φορεῖται ἔσω-
 θεν ὡς τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως χειρίδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος,
 ἔξικνεῖται ὡς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυται κατὰ τὴν ἐρ-
 γασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ
 τοῦ χιτῶνος ἐφορεῖτο ὁ **θώραξ** συνιστάμενος ἐκ δύο χαλκῶν πλα-
 κῶν (γυάλων), ὧν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στήθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα· ἐπειδὴ

τὰ γάλα ἐφηρομόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἠδύνατο ὁ χιτῶν νὰ ἐκλιφθῆ ἡλόα. ὡς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται ἡλόα, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι ἡλόα, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ ἡλόα. ὅθεν ἡλόα ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ θώρακα.—291 σῆμα.. ὁ ἄνθρωπος προσέβη εἰς τὴν ταφήν τῶν νεκρῶν ἀφ' ὅτου ἐπίστευσε ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἐξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῆ βίον. Εἶχεν ἄρα ὁ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκῆματος (τάφου), ἵνα κατοικῆ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὧν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τῶν ὄπλων, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθηπτομένων (κίερα κίερεῖεν). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διπτόν, τὸ κατορύττειν καὶ τὸ καίειν· ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Κατ' ἀμροτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσωροῦετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, ὁ τύμβος (ἡεῖν τύμβον, σῆμα), ἀναμνηστικῶν τοῦ ζῶντος τὸν φίλτατον ἀποιχόμενον. Συχναὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ σπονδαὶ οἴνου, ἐλαίου, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς.—300 δολόμητις ὁ Αἴρισθος διότι οὐχὶ διὰ βίαις, ἀλλὰ διὰ δόλου προσέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμ., ἤρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμῆστραν.—302 ἐν εἴπη οἱ Ὅμ. ἤρωες ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν.—310 λοεσσάμενος τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν συνήθως ἡ πρώτη περιποίησης ἡ παρεχομένη εἰς τὸν ξενιζόμενον.—311 δῶρον ὁ ξενίζων προσέφερεν εἰς τὸν ξενιζόμενον, ὅτε ἀπῆρχετο, δῶρον ἀναμνηστικὸν τῆς ξενίας, τὸ ξένιον, ἀξίας ἀνυλόγου πρὸς τὴν περιουσίαν τοῦ καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ξένου· πολλάκις τοιοῦτον δῶρον ἀνταπέδιδε καὶ ὁ ξενισθεὶς.— Τί σκοπεῖ ὁ μακρὸς διάλογος τῆς Ἀθ. πρὸς τὸν Τηλέμαχον;

325-63. 326 νόστον λυγρὸν οἱ Ἀχαιοὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς Τροίας ἐπάνοδον ἔπαθον πολλὰ διὰ τὴν ἀσεβειαν τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Οὐλέως, βασιλέως τῶν Λοκρῶν, ὅστις κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου βία ἀποσπάσας ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς ὃ ὡς ἰκέτις εἶχε ζητήσῃ ἄσυλον ἢ ἰέρεια τοῦ ναοῦ Κασσάνδρα, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ἠχμαλώτισεν αὐτήν· ἀλλ' ἡ Ἀθηνᾶ ἐξοργισθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κατὰ τὸν νόστον πολλὰ δεινὰ· ὁ ἀσεβήσας ἤρωες συνετρίβη περὶ τὸν Καφροῦ ναυαγῆσας, ὁ Ἀγαμέμνων ἐδολοφονήθη, ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς περιεπλανήθησαν καὶ ἄλλοι ἔπαθον ἄλλα.—

328 ὑπερωϊόθεν ἢ Πην. ἀπεσύρετο εἰς τὸ ὑπερῶον, ὅπου ἐφῆσϋ-
 χάζε μόνη, χρησιμοποιοῦσα αὐτὸ καὶ ὡς κοιτῶνα. Ἐκεῖθεν ἠδύνατο
 διὰ τοῦ ὀπαίου τοῦ μεγάρου νάκούσῃ τὸ ἄσμα τοῦ Φημίου.—331
 ἀμφίπολοι δύο αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἡρωίδων καλοῦνται συνή-
 θως δμωαί, ἢ δοριάλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ πειρατῶν
 μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν δὲν ὑφίσταται συνήθως μέγα χάσμα,
 ἀλλὰ τοῦναντίον οἰκεία ἀναστροφή, διότι ὡς πισταὶ θεράπαινα,
 δύνανται νάπολαύωσι μεγάλης ἐκτιμῆσεως καὶ φιλόφρονος εὐνοίας-
 τοιαῦται εὐνοούμεναι, ἐν κρείττονι μοίρᾳ τῆς συνήθους δμωῆς,
 ἦσαν αἱ ἀμφίπολοι, αἵτινες, εἰ καὶ ἠσχολοῦντο εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ
 οἴκου, ἀπετέλουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν δεσποινῶν ἢ δεσποινίδων.
 Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἐμφανίζονται δημοσίᾳ συνοδευόμενοι πάν-
 τοτε ὑπὸ θεραπόντων (δορυφόρων) καὶ θεραπειῶν, συνήθως δύο.—
 334 κρηδεμνον καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ ἐκαλύπτοντο
 κατ' ἔθος ἀνατολικόν πρὸς τοῦτο ἐφόρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς
 κορυφῆς αὐτῆς τὴν καλύπτραν ἢ κρηδεμνον, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος,
 ἄλλοτε βράχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατερχομένην ἑκατέρωθεν
 τῶν παρειῶν καὶ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς ὤμους, τὸν αὐχένα
 καὶ τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νά εἶναι ἐλεύθερον, ἐν ἀνάγκῃ
 καλυπτόμενον καὶ τοῦτο (ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ καλύπτει καὶ τὸ πρό-
 σωπον) πρβλ. καὶ τὴν καλύπτραν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ
 Δυτ. Ἐκκλησίᾳ, παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν.—336 θεῖον διὰ
 τί καλεῖται οὕτως ὁ αἰοῖδος; —344 Ἑλλάς παρ' Ὀμ. εἶναι μικρὰ
 χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας, ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος
 τοῦ Ἀχιλλέως· ἀλλ' ἐν τῇ φράσει καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος
 ἔχει εὐρυτέραν σημασίαν σημαίνουσα τὴν Βόρειον καὶ τὴν Στερεάν
 Ἑλλάδα.—Ἄργος τὸ Ἀχαιικόν, ἢ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 ἕξ ἧς ὡς ἰσχυροτάτης ὠνομάσθη καὶ ἡ ὅλη Πελοπόννησος, ὡς ἐνταῦθα
 διὰ τῶν δύο τούτων τμημάτων δηλοῦται ἡ ὅλη Ἑλλάς· ὅθεν ἢ
 φράσις=πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.—347
 Ζεὺς αἴτιος 33.—349 Λαναοὶ κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως
 Ἄργους, παρ' Ὀμ. πάντες οἱ ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντες Ἕλληνες.—
 364 Ἀθήνη ὡς κηδεμῶν τοῦ ὄλου οἴκου τοῦ Ὀδ.—365 σκιδέντα
 ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἠλιόλουστον αὐλήν τὸ μέγαρον ἐδέχετο τὸ
 φῶς μόνον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ τοῦ ὀπαίου· ἐν ταῖς θερμαῖς χώραις

τοῦ Νότου τὸ σκιερὸν εἶναι πλεονέκτημα τῆς κατοικίας πολύτιμον.

367-420 ὁ Ἀντίνοος καὶ ὁ Εὐρύμαχος οἱ σπουδαιότατοι καὶ ἰσχυρότατοι τῶν μνηστήρων τῆς Πην.— **386 Κρονίων** 45.— **387 πατρώιον** ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἥρωικὴ βασιλεία ἦτο κληρονομική.— **393 ἀφνειὸν-τιμῆστερος** πρόσδοδοι τοῦ βασιλέως πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀξιώματος καὶ ἀξιοπορεπῆ παράστασιν εἶναι α') τὸ **τέμενος**, κτήμα τοῦ στέμματος, τὸ ὁποῖον ἀποχωριζόμενον ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐκ τῆς κοινοτικῆς χώρας καὶ δωρούμενον αὐτῷ ἑκαρπούτο κληρονομικῶς, β') οἱ νενομισμένοι φόροι, γ') προαιρετικὰ δῶρα, δ') μερὶς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, ε') προσκλήσεις εἰς δεῖπνα καὶ ς') τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ λαοῦ τὰς δαπάνας τῆς ξενίας καὶ τῶν ξενίων, τὰ ὁποῖα δωρεῖ εἰς τοὺς ξένους, τῶν δεῖπνων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς (οἶνον, βοῦς...). Τὰς τιμὰς ταύτας διετήρησαν οἱ βασιλεῖς τῆς Σπάρτης· ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ λαμβάνοντες διπλὴν μερίδα ἐν τοῖς συσσιτίοις, εἶχον τὰ βασιλικὰ κτήματα ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἐλάμβανον τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, τὰ δέματα πάντων τῶν θυομένων, ἐν πολέμῳ δὲ καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν, ἐκ τῶν νεογνῶν πάσης συδὸς δέλφρακα, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι κ. ἄ.

— **394 βασιλῆες** μέλη εὐγενῶν οἴκων, βασιλικῶν γενῶν δυναμένων νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν· ὁ σφετερισμὸς τοῦ ὀνόματος δεικνύει τὴν προαγωγὴν τῆς δυνάμεως τῶν εὐγενῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.— **398 λήισσατο** ἐν πειρατικαῖς ἐπιδρομαῖς εἰς ὁμόρους χώρας, πρὸς ἃς δὲν διετέλει ἐν φιλικαῖς σχέσεσι 171.— **400 θεῶν ἐν γούνασι** 267.— **411 κακῶ** οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι πάσης χώρας διηροῦντο εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν δῆμον· οἱ εὐγενεῖς πλὴν τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πλοῦτου ἐπιστευέτο ὅτι ἐλέῳ θεοῦ (ὡς διογενεῖς) συνεκέντρουν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν, **ἐσθλοὶ** καλούμενοι, ἐν ᾧ οἱ τοῦ δήμου καλοῦνται **κακοί**· καὶ ἡμεῖς σήμερον πιστεύομεν ὅτι μέλη βασιλικῶν οἴκων εἶναι εὐδιάκριτα ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς μορφῆς καὶ λέγομεν ὅτι εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν ὄρει κυανοῦν αἶμα.— **416 καλέσσα θεοπρόπον** καὶ σήμερον αἱ γυναῖκες περισυλλέγουσαι Ἀθιγανίδας ἢ μαγίσσας ζητοῦσι νὰ διερευνήσωσι δι' αὐτῶν τὸ μέλλον.— **424 οἰκόνδε** οἱ μνηστήρες δὲν ἔκοιμῶντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ὀδ., ἀλλ' οἱ μὲν Ἴθακ' ἐστὶ ἐν τοῖς ἰδίῳ οἴκοις, οἱ δὲ ἄλλοι ὅπου ἕκαστος ἐξενίετο.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ε.

Τὰ μεταξὺ α-ε. Ὁ Τηλ. συγκαλέσας ἀγορὰν τοῦ δήμου ἐκαντηρίασε πὰς ἀτασθαλίας τῶν μνηστήρων καὶ μάτην ἤξιωσε τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἐπιβὰς πλοίου ἀπέρχεται εἰς Πύλον καὶ εἶτα εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν Μεν., ὅστις ἀγγέλλει αὐτῷ ὅτι κατὰ τὸν θαλάσσιον ἦρωα Πρωτέα ὁ πατὴρ διατρίβει ἐν Ὠγυγίᾳ, ἀδυνατῶν νῆο-πλεύσῃ δι' ἑλλειψιν πλοίου.

28-42. 28 Ἑρμείας α 84 υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος α 52.—*30 νόμῳ* α 14. *εὐπλόκαμος* α 86.—*34 Σχερῖη* χώρα, ἣν ἐφαντάζοντο ΒΔ τῆς Ἰθάκης ταυτιζομένη πρὸς τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ οἰκουμένη ὑπὸ τῶν Φαιάκων, *ἀγχιδέων*, διότι ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἀλκίνοος ἦτο ἕγγονος τοῦ Ποσειδῶνος, αὐτοὶ δὲ κατὰ τινα παράδοσιν ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς Γῆς ὡς οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες.—*40 ληίδος αἴσαν* πᾶσαν πολεμικὴν λείαν ἐχώριζον οἱ μετασχόντες τῆς στρατείας στρατιῶται εἰς ἴσα μερίδια, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν διὰ κλήρου· ἀλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἐξεχωρίζετο ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδετο τιμῆς ἕνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον *γέρας*, μετὰ τοῦ κληρουμένου εἰς αὐτὸν μερίδιον, πρβλ. καὶ α 393.

43-84. 43 Ἀργεῖφόντης α 37, *διάκτορος* α 84.—*44 πέδιλα* α 96.—*45 ἀμβρόσια* πᾶν ὅ,τι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι ἀφθαρτον καὶ αἰώνιον.—*46 ἄμα πνοιῆσ' ἄ.* ὁ θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου· ὡς ὁ ἄνεμος πέμπεται ὑπὸ τοῦ Διός, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ· ὡς ὁ ἄνεμος περιφέρεται τῆδε κἀκεῖσε, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐγένετο ὁ θεὸς *ἀγήτωρ, ἡγεμόνιος, ἐνόδιος*, ὁδηγὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ταῖς διασταυρώσεσι τῶν ὁδῶν πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον οἱ ἑρμαῖ (πρβλ. τοὺς ἑρμαῖς τῶν Πεισιστρατιδῶν, περὶ ὧν ἰδ. τὰ ἡμέτερα *Διδακτικὰ* σ. 73-4 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ μόνου εὐρεθέντος ἑρμοῦ αὐτῶν ἐν *Ἀθην. Πολ.* Πίν. Γ' 3 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως)· ὡς ὁ ἄνεμος (θύελλα α 241) κλέπτει οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς· ὡς ὁ ἄνεμος συρίττει (ἄδει ὡς αἰοιδὸς καὶ μουσικός)·

οὕτω καὶ ὁ θεὸς εἶναι ἐφευρετὴς τῆς λύρας. Ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ὁμοιάζει πρὸς πνοήν, ὁ θεὸς κατὰγει εἰς τὸν Ἄδην τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων, ἀλλὰ καὶ ἀνάγει ἐκεῖθεν, κρατῶν χροσῆν ὄραβδον (ἐξ ἧς χροσόραπισ), δι' ἧς ἀποκοιμίζει πάντα, ὅστις θά ἦτο πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον του.—**50 Πιερίη** χώρα πρὸς Β καὶ Α τοῦ Ὀλύμπου.—**50 αἰθήρ** α. 67.—**πόντος** ὑποτίθεται ἢ ἐν ΒΔ τῆς Ἑλλάδος ἀπέραντος θάλασσα, ἢ ὑπ' οὐδενὸς πλοίου διαπλεομένη, ἢ περιβάλλουσα τὴν νῆσον Ὀγυγίαν.—**61 αἰδιόουσα** ἴσως τὸ ἄσμα ἦτο θυθμικόν, πρὸς τὸν θυθμὸν τοῦ ὁποίου ἡ Νύμφη ὑφαίνεν. Καθ' ὅλον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συνήθιζον νὰ συνοδεύοσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται φῦδαί **ἱμαῖοι** (τῶν ἀντλουμένων ὕδωρ), **ἐπιμύλιοι** (τῶν μυλωθρῶν), **λιπύρσαι** (τῶν θεριστῶν), **ἐπιλήνια** (κατὰ τὴν θλίψιν τῶν σταφυλῶν), **βανκαλήματα** τῶν μητέρων, ἐρετικά, ποιμενικά κ. ἄ.—**64 εὐώδης κυπάρισσος** κατὰ τὰς θερμοτέρας ἡμέρας ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις εὐαρέστου ὁσμῆς.—Τί σκοπεῖ ὁ ποιητὴς παριστῶν καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν Ἑρμῆν θαυμάζοντα τὰ κάλλι τῆς Ὀγυγίας ;

85-147. 86 θρόνος α 130.—**93 ἀμβροσίη** ἡ τροφή τῶν θεῶν, πιθανῶς τὸ μέλι, **νέκταρ** τὸ ποτὸν αὐτῶν, πιθανῶς τὸ ὑδρόμελι, ὕδωρ διὰ μέλιτος γλυκανθέν.—**94 Ἀργεῖφόντης** α 37.—**102 ἐκατόμβη** α 25.—**103 αἰγίοχος** ἡ αἰγίς ἦτο ἄσπις τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ ἀπλοῦ δέρματος, οἷαι ἦσαν αἱ πρωτόγονοι ἀσπίδες. Ἐπειδὴ τινασσομένη ἐμπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλοις, φαίνεται ὅτι εἶναι προσωποποιία τῶν θυελλωδῶν νεφῶν τῆς καταιγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται ἡ ἀστρατὴ καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὄπλα τοῦ Διὸς· ἐν Πίν. ΣΤ'. 1 φορεῖ αὐτὴν ἡ Ἀθηνᾶ. — **106 Πρίαμος** ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς Τροίας. — **121 Ἥως** ἡ θεὰ τῆς ἀγῆς· παρίστατο ἐστεμμένη δι' ἀκτίων καὶ ἐπιβαίνουσα τεθρίπτου ἀναδυομένου τὴν προίαν ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ὁ υἱὸς αὐτῆς Φωσφόρος (Ἀὐγερινός), μικρὸς πτερωτὸς παῖς, πετᾶ πρὸ αὐτῆς κρατῶν δᾶδα ἀνημμένην· ἄλλοτε ὡς παρθένος πτερωτὴ λευκὰ περιβεβλημένη πετᾶ διὰ τοῦ αἰθέρος, χύνουσα ἐξ ὑδρίας δρόσον εἰς τὴν γῆν· πρβλ. καὶ τὴν τοιχογραφίαν τοῦ Γουίδου Ῥένι.—**ξοδοδάκτυλος** διότι χρόνον τινὰ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προβάλλουσιν ἐν τῷ ὀρίζοντι.

δέσμαι ἡλιακῶν ἀκτίνων ὡς ῥόδινοι δάκτυλοι τῆς Ἡοῦς, ὅταν δὲ ἔκτασις ὅλη βραχὺ πρὸ τῆς ἀνατολῆς προβάλλει ὡς κροκόχρους, ἡ θεὰ λέγεται τότε *κροκόπεπλος*. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος ὁ (ἀστερισμὸς) *ᾠρίων* (γίγας κραταῖδς) ἐπιτέλλει περὶ τὴν πρωΐαν πρὸς Α ἐν ἀκτινοβολούσῃ καλλονῇ, ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἥως ἠγάπησε καὶ ἀνῆρπασεν αὐτὸν (διότι ἐκ τοῦ πρωϊνοῦ φωτὸς γίνεται ἄφαντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ), ἕως ἡ *Ἀρτεμις* (προσωποποιία τῆς χρυσοῦς σελήνης, ὅθεν *χρυσόθρονος*) ἡ θεὰ τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος κατετόξευσεν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ *ᾠρτυγία*, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἡ νῆσος Δῆλος ἡ γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος [κατ' ἄλλοις ἐν τῇ πρὸ τῶν Συρακουσῶν νήσῳ]. Διὰ τῶν βελῶν (ἀκτίνων τῆς σελήνης) ἕξαποτέλλει ταχὺν καὶ διὰ τοῦτο ἀνώδυνον θάνατον πρὸς τὰς γυναῖκας, ἐν ᾧ οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἀνώδυνοι θάνατοι τῶν ἀνδρῶν ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀπόλλωνα (ἥλιον) τὸν ᾠρίωνα φονεῦει οὐχὶ ὡς θεὰ τοῦ θανάτου (διότι μόνον γυναῖκας φονεῦει), ἀλλὰ διὰ προσωπικὴν πρὸς αὐτὴν προσβολήν. — 125 ἡ *Δήμητηρ*, θεὰ τῆς καλλιεργουμένης γῆς (πάροχος τῶν δημητριακῶν καρπῶν), ἐνιμφεύθη τὸν *Ἰασίωνα*, δαίμονα τῶν καρποφόρων χθονίων τῆς γῆς, ἕξ οὗ ἐγέννησε τὸν Πλοῦτον (τὸν γεννώμενον ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς). — 132 α 8. — 136 *θήσειν ἀθάνατον* διὰ τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος, δι' ὧν καὶ οἱ θεοὶ συντηροῦσι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν.

148-91. 158 *δερεέσκετο* πρὸς τίνα κατεύθυνσιν καὶ τί ζητῶν ; — 164 *ἡεροειδῆς* ὅταν παρατηρῶμεν τὴν ἀπέραντον θάλασσαν πρὸς τὰ βάθη τοῦ ὄριζοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν βλέπομεν πλέον τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τι ἡεροειδές, ὀμιχλῶδες, ὅπερ περιβάλλει γύρω τὸν πόντον. — 176 *Διὸς οὐρῶ* διότι ὁ Ζεὺς εἶναι ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος. — 185 *Στυξ* ποταμὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀρκαδίᾳ ἐπὶ κλιτύς τῶν Ἀρκαίων, σήμερον *Μαῦρο Νερό* διὰ τὸ πένθιμον περιβάλλον καὶ τὴν μυστηριώδη εἰς σκοτεινὴν χαράδραν καταδύσιν τοῦ ὕδατος ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Στυξ εἰσεχώρει μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς (*κατεβόμενον*) καὶ διέρρηε τὸ βασίλειον τοῦ Ἄιδου. Οἱ θεοὶ ὀρκιζόμενοι ἐπικαλοῦνται μάρτυρας τῆς ἀληθείας τῶν λόγων αὐτῶν τὰ τρία στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἀντιπροσωπεύουσι πᾶν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῇ γῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν (ἐν τῷ ἄδῃ) ὁ θεὸς ὁ ἐπικαλούμενος ἐν τῷ ὄρκῳ τὴν Στύγα ἐδήλου ἅμα ὅτι κατηρᾶτο

καθ' ἑαυτοῦ τὸν θάνατον (δεινότητος).— 191 *σιδήρεος* α 204.

192-227 197 *οἶα ἔδουσι* α 112—199 *δμωαὶ* α 331.— 218 πῶς ἐφραντάζοντο οἱ ἥρωες τοὺς θεοὺς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ;

228-33, 262-81 *ῥοδοδάκτυλος Ἥως* 121.—229 *χιτῶν* α 286. *χλαῖνα* τὸ κυρίως ἐθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλλήνος ἦτο ἡ ἐρεᾶ χλαῖνα, ἣν ἐφόρει ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανωφόριον, ἐπίμηκες τεμάχιον ὑφάσματος, ὅπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ' ἐρρίπτετο περὶ τοὺς ὤμους (ὡς τὸ σάλιον) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ' αὐτῶν ἀνάδιπλούμενον διὰ πόρπης ἢ περόνης. Ἡ χλαῖνα τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλάκις πορφυρεᾶ, ἡ δὲ ἐορτάσιμος ἔφερεν ἐνυφασμένας ποικίλας παραστάσεις. Οἱ Ὅμ. ἥρωες ἐν εἰρήνῃ εἶναι ἀσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρᾳ καὶ ἐν τῇ ἐξοχῇ, ὅπου φέρουσι πῖλον πῖλινον ἢ δερμάτινον.— 230 *φᾶρος* λ. αἰγυπτ. p(h)aar, δηλοῦσα εἰδὸς τι αἰγυπτ. λίνου καὶ ὑφασμα λινού, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μόμμαι), παρ' Ὅμ. καὶ ἔνδυμα λινού (ὅθεν ἀργύφρον διὰ τὸ λευκανγὲς τοῦ χρώματος τοῦ λίνου) εὐρὺ μακρόν, φερόμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν ὡς ἱμάτιον (ἐν ᾧ ἢ χλαῖνα ἐφορεῖτο ἀδιακρίτως ὑπ' ἀνδρῶν πάσης τάξεως), καὶ πολλάκις πορφυροῦν χάριν ποικιλίας πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος, εἴτε ὑπὸ γυναικῶν, ὧν ἀπετέλει τὸ μόνον ἔνδυμα, διότι αὐταὶ δὲν ἔφερον χιτῶνα· περιεβάλλοντο περὶ τοὺς ὤμους, ἐπορποῦτο πρὸς τὸ στήθος πρὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ ἐξώνυτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ τὸ σύνηδες ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἦτο ὁ ἐρεοῦς *πέπλος*, ἐπίσης μακρόν εὐρὺ τεμάχιον ὑφάσματος, φέρον ἐνυφασμένα πολλάκις ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τοὺς ὤμους, πορπούμενος ἐπ' αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην, ὡς καὶ τὸ φᾶρος, καὶ συρόμενος ὀπισθεν. Τὸ φᾶρος ἐφορεῖτο ἴσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.— 232 *χρυσεῖη* ἢ ζώνη ἢ διότι ἦτο ὅλη ἐκ χρυσοῦ ὡς ζώνη θεᾶς ἢ διὰ τὰ χρυσᾶ αὐτῆς κοσμήματα.— *καλύπτρη* κ. *κρήδεμνον* α 334. Ἄλλον κόσμον αἱ γυναῖκες ἔφερον ἔρματα (ἐνώτια), ὄρμους (περιδέραια), δακτυλίους, ψέλια, ἴσως ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐπεροαμμένα ποικιλόμορφα κοσμήματα, πόρπας ἐπιχρῦσους καὶ χρυσοκεφάλους, κτένας (ἐξ ἐλεφαντίνου ὄστου) ἡμικυκλίους ἀνέχοντας ἔμπροσθεν τὴν κόμην ὡς ἀκριβῶς οἱ σημερινοὶ καὶ στεφομένους διὰ χρυσοῦ χεῖλους, σπείρας τῶν πλοκάμων, πολλὰ

δὲ καὶ βαρύτερα τοιαῦτα εὐρήματα ἀπόκεινται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. αἰθούσῃ.—**264 θυνόδης** δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὄσμαι, ἅς ἡ κνῖσα καὶ οἱ σωροὶ κόπρου ἠπείλουν νὰ μεταδίδωσιν εἰς Ὀμ. οἰκίαν. Τὰ μύρα θὰ ἐλομίζοντο ἴσως ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φοινίκης.—**266 ὕδατος** εἰς τί θὰ ἐχρησίμευε τοῦτο;—**272 Πηλιάδες** 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες, ἄγριαι περιστεραί, θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος. Ἐκθλίψεως ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς α 52 ἠῤτοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν. Εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἀρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) ἡ κακὴ.—**274 Ὁρίων** περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς· φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος 121 κατηστερίσθη ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου, ὁπόθεν ἀρχονται τὰ *κυνικὰ* καύματα.—**273 Ἄρκτος** ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ Καλλιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φονευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διός· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξελέφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ **Βοώτου** (βονκόλου) ἢ **Ἀρκτούρου** (ἀρκοφύλακος) παρ' αὐτὴν ἢ μικρὰ Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ· πάντες οὗτοι ἀστερισμοὶ τῶν ναυτιλλομένων.—**ὄψὲ δύοντα** διότι μένει ὄρατός, καὶ ὅτε οἱ ἄλλοι, καὶ αὐτὴ ἡ Ἄρκτος, ἔχουσι σβεσθῆ.—**274 Ὁρίωνα δοκεῖει** διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὁρίωνος ἀρχίζει νάνηψώνηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**277 ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς** τὸν πλοῦν πρόπει νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ.—**279 σκίοντα** διότι τὰ ὄρη, ὡς τὰ νέφη, μακρόθεν φαίνονται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὡς σκιερὰ προβολαί.

282-332. 282 Αἰθίοπες α 22.—**283 Σόλυμοι** ἰθαγενεῖς ἐν Λυκίᾳ, οἵτινες ἀπωσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ ὄρη ἔξω ὄρμωμενοι ἀπὸ τούτων ὡς λησταί, ὡς ὕστερον οἱ Πισίδαι, Λυκάονες, Ἰσαυροὶ.—**291 ἐτάραξε πόντιον** ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ τῶν ὁρέων τῶν

Σολύμων εἶχε κατέλθει εἰς τὴν θάλασσαν.—**295** μόνον τῶν τεσσάρων τούτων κυρίων ἀνέμων γινώσκει τὰ ὀνόματα ὁ Ὅμ.—**300 νημερτέα εἶπε** ποῦ; — **306 Δαναοὶ** α 349.— **307 Ἀτρεΐδαι** ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ὡς υἱοὶ τοῦ Ἀτρώεω, βασιλέω τῶν Μυκηνῶν.— **Πηλεΐων** καὶ **Πηλεΐδης** ὁ Ἀχιλλεύς, ὡς υἱὸς τοῦ Πηλέω, βασιλέω τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας ἔπασε βληθεὶς εἰς τὸν κληθέντα Ἀχιλλεῖον τένοντα κατὰ τὴν πτέρναν ὑπὸ τοῦ Πάριδος διὰ βέλους κατευθυνθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸ πῶμα, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου εἶχε συγκροτηθῆ πεισματωδεστιάτῃ μάχῃ, ἔσφασαν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, βασιλέω τῆς Σαλαμῖνος.— **311 κτέρεα** α 291.— **Ἀχαιοὶ** οἱ στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Τροίαν.

333-53. 333 καλλίσφυρος ὁ πέπλος τῶν γυναικῶν ἦτο μὲν μακρὸς ὄπισθεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν ἦτο βραχύτερος, ὥστε ἐφαίνοντο οἱ πόδες καὶ διὴ τὰ σφυρὰ αὐτῶν.— **Ἰνώ** θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐνυμφεῦθη τὸν βασιλέα τοῦ Ὀρχομενοῦ Ἀθάμαντα, ὅστις παραφρονήσας ἐφόνευσε τὸ ἐν τῶν δύο τέκνων, θὰ ἐφόνευε δὲ καὶ τὸ ἕτερον, ἀλλ' ἡ μήτηρ Ἰνώ παραλαβοῦσα αὐτὸ ἐρρίφθη ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) εἰς τὴν θάλασσαν, γενομένη ἐκτοτε θαλασσία θεότης, ἡ Λευκοθέα, θεὰ τῆς μετὰ τὴν θύελλαν λευκῆς γαλήνης σώτειρα τῶν ναυαγῶν· μετὰ τοῦ Ἡρακλέους εἶναι τὰ μόνα παραδείγματα ἀποθεώσεως θνητῶν παρ' Ὅμ.— **334 αὐδήεσσα** ὡς τοὺς θεοὺς ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι μείζονας τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν διάφορον κατὰ βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης.— **346 τὸ κρήδεμνον** θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν Ὀδ. ὡς φυλακτόν, ὡς σφισβιον.— **350 ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι** ὁ ἐπικοινωνῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καλὸν ἦτο ἐν τῇ βαθείᾳ αὐτοῦ εὐλαβείᾳ νὰ μὴ ἀτενίσῃ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον.

354-81 371 κέληθ' ἵππον κατὰ τοὺς Ὅμ. χρόνους ἦτο ἐν χρήσει ἡ ἵππασία, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐν τῷ ἡρωικῷ, ὅτε οἱ ἥρωες ἐπιβαίνουσιν ἀρμάτων· ὁ ποιητὴς ἐθεώρησεν ἀπρεπὲς νὰ θέσῃ τοὺς ἥρωας ἐπὶ τῶν νώτων ἵππου, ὡς καὶ οἱ Σπαρτιάται, οἱ διατηρήσαντες πλεῖστα ἔθιμα τῶν ἡρωικῶν χρόνων, περιεφρόνουν τὸν ἵππον πρὸς χρῆσιν τῶν μαχητῶν, ἀναβιβάζοντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς χειρίστους τῶν ἀνδρῶν.— **378 διογενεῖς, διοτρεφεῖς, κ. δῖοι** ἐκαλοῦντο οἱ βασιλεῖς (κ. εὐγενεῖς), διότι ἐπιστεύετο ὅτι

εἶλον τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Διός, παρ' οὗ εἶχον λάβει καὶ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν (ὡς οἱ ἔλεφ θεοῦ βασιλεῖς).— *εἰς ὃ κεν ὁ Ποσ.* δύναται νὰ βασανίσῃ τὸν Ὅδ., ἀλλὰ δὲν δύναται νάντιστῆ εἰς τὰς βουλὰς τῆς Μοίρας (Διός) νὰ ἐπανεέλθῃ ὁ ἦρωσ οἴκαδε κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἀπουσίας του ἤδη παραιτούμενος ἄλλου διωγμοῦ τοῦ Ὅδ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Διός α 77.— *380 ὁ Ποσειδῶν ἐποχεῖται* συνήθως ἄρματος συρομένου ὑπὸ πτερωτῶν ἵππων.— *381 Αἶγαί* μικρὰ πόλις ἐν Ἀχαΐᾳ, διάσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν τοῦ Ποσ.: τὸ ὄνομα ἔφερον καὶ ἄλλαι πόλεις, ἐν αἷς ἐπίσης ἐλατρεύετο ὁ θεός· ἡ λ. συγγενῆς πρὸς τὸ *αἶγες* (αἴσσω) κύματα, *Αἶγατον* (κυματῶδες).

382-423. 382 Ἀθηναίη ἐγεννήθη ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, προσωποποιία τῆς ἀστραπῆς (ἢ τῆς καταιγίδος) τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν ὀμβροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).— *385 Βορέην* διὰ τί ἀφῆκε τοῦτον;— *387 διογενῆς* 378.— *387 νύκτας-ἡμέματα* προηγούνται ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει αἱ νύκτες, διότι τὸ πάλαι ἡ νύξ ἐθεωρεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ὄλου ἡμερονυκτίου, καθ' ὅσον ὡς χρονικὸν μέτρον ἐλαμβάνετο οὐχὶ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ σελήνη.— *391 γαλήνη* ὡς παρακολουθήσωμεν ἐὰν ἡ γαλήνη ἦτο τελεία.— *400 ὅσσον τε γέγωνε βοήσας* πρωτόγονος ὑπολογισμὸς μήκους.— *422 Ἀμφιτρίτη* θεὰ τῆς θαλάσσης ὡς ὁ Ποσ.: ὕστερον ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

424-53. 432 ὁ πολύπους ἔχει 8 πλοκάμους, χρησιμεύοντας πρὸς κίνησιν, σύλληψιν τῆς τροφῆς κλπ., φέροντας ἕκαστον δύο σειρὰς μυζητικῶν κοτυληδόνων, δι' ὧν κρατεῖται στερεῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.— *436 ὑπὲρ μόρον* α 33.— *445 ἀναξ* οἱ ποταμοὶ ἐθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος α') διὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐπὶ ζῶα καὶ φυτά, β') διὰ τὰς μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν καὶ γ') διότι, ἐν τῷ ζῶα καὶ φυτὰ παρέρχονται, οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ἀκοίμητοι, ἀέναιοι καὶ ἀθάνατοι.

453-93. 458 θυμὸς ἀγέρθη ἐν λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ψυχὴ προσωρινῶς κατέλειπε τὸ σῶμα.— *460 μεθῆμε* διὰ τί; Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἰουῦς ὁ Ὅδ. ἔπρεπε νὰ ῥίψῃ τὸ κρήδεμνον εἰς τὸν οἴνοπα πόντον 349 καὶ ὅμως ῥίπτει εἰς τὸν ποταμόν· πῶς αἴρεται ἡ ἀντίφασις;— *461 Ἰνώ* 333.— *490 σπέρμα πυρὸς σφζων* διὰ τὴν ἔλλειψιν τότε πυρείων.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ζ.

1-47. *Φαίηκες* ε 34.—4 *Υπέρεια* μυθική χώρα πρὸς Β τῆς Σχε-
 ρίας (ἢ ἄνω χώρα) ἢ πόλις, κατὰ τινὰς ἢ ἐν Σικελίᾳ Καμάρινα, κατ'
 ἄλλους ἐν Ἡπείρῳ ἢ ἐπὶ νήσου παρὰ τὴν Σικελίαν.—5 *Κύκλωπες*
 γιγαντώδης ἄγριος ποιμενικὸς λαὸς, κατοικοῦντες ἐν μυθικῇ χώρᾳ,
 ἣν ἐτοποθέτουσαν ὕστερον παρὰ τὴν Αἴτνην καὶ Κατάνην ἐν Σικελίᾳ.
 —7 *Ναυσίθοος* υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν Φαίάκων.—8
Σχερίη ε 34.—10 *νηοὺς* ἐπὶ τοῦ Ὀμ. ὑπῆρχον ναοὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ
 κατὰ τοὺς ἥρωϊκοὺς χρόνους οἱ θεοὶ ἐλατρεύοντο ἐντὸς ἄλσων, ναοὶ
 δὲ θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—10 *ἐδάσσαι* ἀρούρας οἱ Ἑλ-
 ληνες (οἱ Ἀχαιοὶ) κατελθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν λαὸς ποιμενι-
 κὸς καὶ νομαδικὸς, ἀλλὰ τὸ ὄρεινόν τῆς χώρας, προβαλλούσης διαρ-
 κῶς φυσικὰ προτειχίσματα κατὰ τοῦ πλάνητος βίου, ἐπήνεγκε τὴν
 μόνιμον κατοικίαν αὐτῶν ἐν τοῖς πεδινοῖς τμήμασι καὶ τὴν τροπὴν
 εἰς τὸν γεωργικὸν βίον· ἡ περιφέρεια τῆς γῆς κατενέμετο εἰς τμή-
 ματα, *κλήρους* (κλᾶν), παραχωρηθέντας εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος,
 ὧν ἕκαστος ἤρκει πρὸς διατροφήν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ
 πρὸς πλήρωσιν τῶν κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων, γενόμενος κατ' ὀλίγον
 ἰδιοκτησία τῆς οἰκογενείας· ὅθεν δῆμος ἢ διανεμηθεῖσα περιφέρεια.
 Ὅ,τι ἔπραξαν οἱ ἐγκαταστάντες ἐν Ἑλλάδι Ἀχαιοὶ ἀποδίδει κατ'
 ἀναλογίαν ὁ ποιητὴς καὶ εἰς τοὺς Φαίακας. Τίς φυλὴ διετήρησε τὸν
 θεσμόν τῶν κλήρων ἐν Ἑλλάδι;—12 *Ἀλκίνοος* υἱὸς τοῦ Ναυσίθου.
 13 *γλανκῶπις* α 156.—15 *θάλαμος* περὶ τοῦ ἀνακτόρου ἰδ. α 103.
θάλαμος ἐνταῦθα ἰδίᾳ κατοικία, ὁ κοιτῶν τῶν ἐφήβων ἢ ἐγγάμων
 παίδων ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ.—18 *δύ* ἀμφίπολοι αἵτινες ἦσαν τῆς
 ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ συνώδευον τὴν Ν. ἐξερχομένην τοῦ
 οἴκου α 331.—18 *Χάριτες* θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμης
 σκορπίζουσαι εἰς πάντα τὰ ὄντα τὰς χάριτας αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς παρ'
 Ὀμ. δὲν εἶναι ὄρισμένος, ὁ Ἡσίοδος μνημονεύει τρεῖς, τὴν Ἀγλαΐαν,
 Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν.—19 *σταθμοῖν* ἔ. πρὸς φύλαξιν τῆς εισό-
 δου.—*φαινεῖν* διὰ τὴν λειότητα καὶ στιλπνότητα τοῦ ξύλου.—20 αἱ
 μορφαὶ τῶν ὄνσεϊρων ὡς διερχόμεναι τὰς κλειστάς θύρας εἶναι ἀερώ-

δεις.—**21 ὑπὲρ κεφαλῆς** ὁ συνήθης τόπος, ὅπου ἴστανται τὰ ὄνειρα.
 —**28 ἄγονται** ὁ γαμβρὸς λαμβάνων τὴν νύμφην ἐκ τῆς οἰκίας τῶν
 γονέων τὴν ἐσπέραν ὠδήγει αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν του διὰ μέσου τῆς
 πόλεως, θεράποντες καὶ θεράπαινοι ἐκράτουν δᾶδας ἀνημίμενας,
 ἦιδοντο γαμήλια ἄσματα, ὄρχησται ἐχόρευον καθ' ὄδον, ὄργανοπαί-
 κται ἔπαιζον αὐλοὺς καὶ φόρμιγγας, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες τῶν παροδίων
 οἰκιῶν ἔξερχόμεναι εἰς τὴν αὐλεῖον θύραν παρηκολούθουν μετὰ θαυ-
 μασμοῦ τὴν γαμήλιον πομπήν.—**32 συνέριθος** πράγματι ὅμως δὲν
 μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πλύσιν ἢ θυγάτηρ τοῦ Δύμαντος.—**38 πέ-
 πλος** ε 230.—**42 Ὀλυμπος** α 27.

48-84 Ἥως ε 121, **εὐθρονος** α 130.—**50 διὰ δώματα** διὰ
 μέσου τῶν διαφόρων οἰκημάτων (θαλάμων, ἀποθηκῶν κλπ.), ἅτινα
 ἀνῆκον πάντα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς.—**52 ἐσχάρη** α 103.—**53**
στρωφῶσα ὡς οἱ ἥρωες ἐν κινδύνῳ μὲν εἶναι ὑπερασπισταὶ τῆς πα-
 τρίδος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ποιμαίνουσι, γεωργοῦσιν ἢ ἐποπτεύουσι τὰς ἐν
 τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένας ἐργασίας, οὕτω καὶ αἱ ἥρωίδες
 ἐπιμελοῦνται τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, αὐταὶ ὑφαίνουσαι, πλύνουσαι, θηλά-
 ζουσαι τὰ ἴδια τέκνα κλπ.—**θύραζε** εἰς τὴν θύραν, δι' ἧς ἐξήρχοντο
 τοῦ μεγάρου εἰς τὴν αὐλήν.—**54 βασιλῆες** α 245-13 ἐν Σχερία μετὰ
 τοῦ Ἀλκίνου, ὅστις ἦτο ὁ ἐπικυρίαρχος.—**55 βουλή** α 245· συνή-
 θως ὁ βασιλεὺς καλεῖ τοὺς γέροντας εἰς βουλὴν περὶ τὴν βασιλικὴν
 τράπεζαν.—**77 ὄψα, οἶνος** α 124· σύνθητες ὄψιον τότε ἦτο καὶ τὸ
 κρόμμυον.—**79 ἔλαιον** πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς εὐὼ δές τι ἔλαιον,
 μυρέλαιον, ε 264· ὅθεν τὰ μύρα ἦσαν ἀπαραίτητον τμῆμα πάσης
 οἰκιακῆς οἰκονομίας.—**84** α 335.

85-126 89 σεῦαν ὅταν ἀποξευχθῶσι τὰ ζῶα καὶ δεχθῶσιν ἐν
 κτύπημα ἐπὶ τῶν νώτων, τρέχουσι πρὸς τὴν βοσκήν.—**97 δεῖπνον**
 α 121.—**100 κρηδεμνον** α 334. **101 μολπῆς** καὶ ἐνταῦθα τὸ
 ἄσμα θὰ ἦτο ῥυθμικὸν ε 61.—**101 λευκώλενος** τὸ ἐπίθ. μαρτυρεῖ
 ὅτι ἡ χεὶρ, τοῦλάχιστον ὁ πῆχυς, ἦτο γυμνή, ὁ πέπλος ἄρα ἦ τὸ φᾶ-
 ρος τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδ' ἐκάλυπτον τὰς χεῖρας.—
102 Ἀρτεμις θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος, προσωποποιία τῆς σελήνης· ὡς θεὰ τοῦ καθαροῦ φωτὸς εἶναι
 παρθένος ἀγνή μὴ γνωρίασα τοῦ ἔρωτος τὰς κηλίδας, ὠραία καὶ
 ὑψηλὴ ὑπερβάλλουσα τὰς συντρόφους Νύμφας ὡς ἡ σελήνη τοὺς

συνοδευοντας ἀστέρας· ἀγαπᾷ τὴν ἀγροτικὴν φύσιν καὶ ὡς τοξότις (βέλη αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης) ἀγαπᾷ τὴν θήραν ἀγρίων θηρίων, κάπρων καὶ ἐλάφων.—**103 Ἐρῦμανθος** ὄρος τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας· ἀμφότερα τὰ ὄρη ἦσαν πολυθρύλητα ὡς πλούσια θηραμάτων (πρβλ. καὶ τὸν Ἐρῦμάνθιον κάπρον).—**105 αἱ Νύμφαι** α 14 εἶνα¹ χαρίεντα γυναικεῖα πνεύματα, θεότητες πηγῶν, δένδρον, ἄλσων, λειμώνων, ἄντρων, ὄρέων (προσωποποιία τῶν αἰωνίως ῥεόντων ὑδάτων ἢ τοῦ ὑγροῦ χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γηίνην βλάστησιν· ὅθεν καὶ κοῦραι Διὸς ὡς ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός)· ἐκεῖ κατοικοῦσι, λούονται, ἄδουσι, χορεύουσιν, ἐργάζονται καὶ ἐπικοινωνοῦσι φιλίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δὴ αἱ τῶν κρηνῶν καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων καλοῦνται *Κρηναίδες*, *Ναΐδες* καὶ *Ναΐάδες*, τῶν ἄλμυρῶν ὑδάτων *Νηρηίδες*, τῶν ἄλσων *Ἀλοσιίδες*, τῶν ὄρέων *Ὀρειάδες* καὶ *Ὀρεστιάδες*, τῶν δένδρων *Δρυάδες* (γεννώμεναι ἅμα καὶ ἀποθνήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ *Ἀμαθρυάδες*), τῶν ποταμῶν *Ποταμίδες*, τῶν ἄντρων *Ἀντριάδες*.—**αἰγίοχος** ε 103.

127-97 135 ἐυπλόναμος α 86. — **138 ἐπ' ἠϊόνας προουχούσας** πρὸς τὴν θάλασσαν, διότι ὁ Ὀδ. προήρχετο μᾶλλον ἐκ τῶν μεσογείων ε 470, τὰ δὲ κοράσια εὐρίσκοντο μᾶλλον παρὰ τὴν ἀκτὴν 94. — **142 γούνων λαβῶν** σημεῖον θερμῆς ἰκεσίας, διότι τὰ γόνατα ἐθεωροῦντο ὡς ἡ ἔδρα τῶν σωματικῶν δυνάμεων, τῆς ζωῆς. — **159 ἔδνα** α 277. — **162 Δήλος** γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Λητοῦς, ὅπου πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐτελοῦντο τὰ Δήλια· ὁ βωμὸς θὰ ἦτο ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους, πλησίον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε καὶ ὁ φοινῖξ δεικνυόμενος καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὡς ἱερὸν λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀπ' αὐτοῦ κρατηθεῖσα ἡ Λητώ ἔτεκε τοὺς δύο θεούς· τὸ καινότερον τοῦ δένδρου, μετενεχθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Φοινίκων, ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ εὐθυτενὲς τοῦ στελέχους μανθάνομεν ἐκ τοῦ χωρίου τίνας ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ προεκάλεσεν ἐν Ἑλλάδι.—**βωμὸς** τόπος, ἐφ' οὗ γίνεται ἡ θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος. Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ πρόσφέρωνται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσχηματίσθη διὰ τοῦ χρόνου ὑψωμα τέφρας, ὁ βωμὸς, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, οἷος ἐσφίζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 132 ποδῶν καὶ ὕψος 32· ὕστερον οἱ βωμοὶ κατεσκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνως σωρευο-

μένων βραδύτερον ἐκρίζοντο ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων, ποικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίοτε καὶ ἐκ φυσικοῦ βράχου· τὰ θύματα ἐσφάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦν αὐτόν, ἀνήπτετο ἐπ' αὐτοῦ πυρὰ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐψήνετο τὸ θῦμα, τῶν θεῶν συνήθως γευομένων τῆς κνίσσης.— **165** *κατὰ κήδεα* μάλιστα κατὰ τὴν ἐπάνοδον.— **172** *᾽Θρυγγίη* α 50.— **181** *ἄνδρα* τὸ ὄνειρον τῆς Ἑλληνίδος ἦτο ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἀπόκτησις τέκνων.— **187** *κακὸς* α 411.— **188** *Ζεὺς* ... ὡς θυθμιστῆς τῆς Μοίρας α 33.

198-250. **200** *δυσμενέων* πειρατῶν α 171.— **303** *φίλοι ἀθανάτοισι* ε 35.— **204** *ἀπάνευθε* κατὰ τὰς τότε ἀντιλήψεις ἡ Σχερία ἦτο ἔξω τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.— *πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ* μόνον ἐνταῦθα παρίσταται ὡς νῆσος, πανταχοῦ ἀλλαχοῦ ὡς χώρα.— **207** *πρὸς Διὸς* ὅστις διὰ τοῦτο καλεῖται *ξείμιος* κ. *ἰκετήσιος*.— **209** *φᾶρος* ε 230, *χιτῶν* α 286· λουτρὸν καὶ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς φιλοξενίας.— **222** *γυμνοῦσθαι* μόνον κάλυμμα εἶχε τὸν κλάδον.— **226** *ἔσμηχε* ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὁ λουόμενος ἐσμήχετο διὰ θυμμάτων (σημηγμάτων), ἐπεχόντων θέσιν σάπωνος, οἷα ἦσαν ἡ κονία (ἀλκαλική τις κόνις), νίτρον, ἀφρόνιτρον, κιμωλία καὶ ἄλλα εἶδη λεπτῆς ἀργίλλου, ἐξυμωμένα μετ' εὐωδῶν ὕλων (κατὰ τοὺς ῥωμ. αὐτοκράτορικοὺς χρόνους εἰσήχθη καὶ ὁ σάπων, sapo λ. κελτικῆ· οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ σμήχονται καὶ διὰ κεραιμιδίων)· μετὰ τὸ λουτρὸν οἱ Ὀμ. ἥρωες ἐπληλείφοντο δι' ἐλαίου, εὐώδους μύρου, προσδίδοντος στιλπνὴν λειότητα εἰς τὸ δέρμα καὶ εὐωδίαν εἰς τὸ σῶμα.— **231** *Ἰακίνθος* (κοινῶς διατσέντο) τὸ δελφίνιον, αἰάντειον, ὁ καπουτσίνος· ἐπιστεύθη ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὠραιότατος βασιλόπαις τῆς Λακωνικῆς, φίλος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφρονεῦθη ἀκουσίως ἐνδισκοβολίᾳ· ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰακίνθου ἀνεβλάστησε τὸ ὀμώνυμον ἄνθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Υ ἢ τὸ θρηνηῶδες ἐπιφώνημα ΑΙΑΙ ἢ ΑΙ, τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ Τελαμονίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ὁποίου κατ' ἄλλους μύθους προῆλθε τὸ ἄνθος· ἐνταῦθα ἔχει χρῶμα σκοτεινόν.— **233** *Ἡφαιστος* υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, χαλδὸς ἐκ γενετῆς, θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῶν μετάλλων (ἐπειδὴ τὸ πῦρ μάλασσον αὐτὰ καθιστᾷ ἐπιδεκτικὰ κατεργασίας), θανμάσιος καλλιτέ-

γης. — *Παλλὰς Ἀθήνη* ὡς ἐφευροῦσα καὶ προστατεύουσα πᾶσαν εἰρηγικὴν ἐργασίαν ἐτιμᾶτο ὕστερον ὡς Ἐργάνη. — 241 ἀντιθέοισιν οὕς ἄλλως οὐδεὶς θνητὸς πλησιάζει 205. — 243 θεοῖσιν ἔοικε ἐντεῦθεν τὰ ἐπιθή. ἀντίθεος, ἰσόθεος, θεοῖς ἐπιείκελος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

251—315 262 πύργοι προεξοχαὶ τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολύγωνοι, ἡμικυκλικαί, ἐπαυξάνουσαι τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλωνται οἱ πολέμιοι ἐκ διαφόρων ἅμα πλευρῶν· ἀπαραίτητοι εἶναι οἱ πύργοι περὶ τὰς πύλας, ὅπου ὁ κίνδυνος μείζων. — 264 ἀμφιέλισσαι διότι καὶ ἡ πρῶρα καὶ ἡ πρῦμα τῆς νεῶς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω ἀνυψουμένην καὶ καμπυλουμένην καὶ τελευτῶσαν εἰς προεξοχὴν παρεμφερῆ πρὸς κεφαλὴν ζόφου· ἡ πρῦμα ἦτο ὑψηλοτέρα τῆς πρῶρας Πίν. Η'. 3. — 266 Ποσιδίον 10. — 267 λάες οἱ λίθοι χωσθέντες εἶχον λειανθῆ ἄνω (ξεστοὶ λίθοι), ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἔδραι ἐν τῇ ἀγορᾷ διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς. — 268 ὄπλα ταῦτα ἀφηροῦντο ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὅσάκις τοῦτο δὲν ἐχρησιμοποιοεῖτο (μάλιστα ἐν χειμῶνι). — νῆες μέλαιναί αἱ νῆες, ἵνα μὴ σήπωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐλεχρίοντο ἔξωθεν διὰ φυσικῆς πίσεως, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῶραν παρειαὶ ἐβάλλοντο ἐρυθραὶ ἢ κίτριναί, ἵνα κατὰ τὰς συναντήσεις ἐκλίνωσι τὰς συγκρούσεις. — 270 βίος τὸ τόξον συνίστατο ἐκ ῥάβδου καμπύλης ἐλαστικῆς, ἐχούσης ὀξύτερα τὰ δύο ἅκρα, εἰς τὸ ἐν τῶν ὁποίων ἦτο διαρκῶς προσδεδεμένη ἡ νευρά, χορδὴ τοῦ τόξου, ἐκ βοείου δέρματος λεπτοῦ, ἧς τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδένετο εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ τόξου κατὰ τὴν χρῆσιν, Πίν. ΣΤ'. 3. Τὰ βέλη ἦσαν χαλκᾶ ἢ λίθινα, προσηρμοσμένα ἐπὶ ἐλαφροῦ στελέχους, ὅπου δι' ἐντομῆς προσηρμόζετο εἰς τὴν νευράν, Πίν. ΣΤ' 5, ἐφέροντο δὲ ἐν τῇ φαρέτρᾳ, ἣτις ἦτο θήκη ἐπιμήκης κυλινδρική, ἐκ δέρματος ἢ ξύλου κοιλαινομένου, καλυπτομένη διὰ πάματος, ἵνα προφυλάσσωνται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βίαιᾳ κινήσει, φερομένη δι' ἱμάντος ἀπὸ τῶν ὤμων. — 287 ἀέκητι τὸν γαμβρὸν κατὰ κανόνα ἐξέλεγον οἱ γονεῖς καὶ οὐχὶ ἡ καρδιά τῆς κόρης. — 293 τέμενος α 393. — 294 ὄσσον γέγωνε βοήσας ε 400. — 304 μέγαρον εἰς τὸ μέγαρον α 103 ὠδηγοῦντο καὶ οἱ ξένοι — 308 θρόνος α 130.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η.

81-132. 86 περι ἀνακτόρου α 103.—*χάλκεοι τοῖχοι* ὁ πλοῦτος καὶ ἡ αἴγλη τοῦ ἥρωικοῦ βίου, οἷα ἀπεκαλύφθησαν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς, ἐπιτρέπουσι νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ περιγραφή τοῦ Ὀμ. εἶναι εἰλημμένη ἐκ τῆς πραγματικότητος, ὅτι ὄντως ὑπῆρχον τότε ἀνάκτορα, ὧν οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐπενδεδυμένοι διὰ χαλκῶν (ὄρειχαλκίων) ἐλασμάτων (πρὸβλ. καὶ τὸν ἐν Σπάρτῃ ναὸν τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ὁμοίως ἐπενδεδυμένον), αἱ θύραι διὰ χρυσοῦ, αἱ παραστάδες δι' ἀργύρου, ὁ οὐδὸς διὰ χαλκοῦ· περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος γινώσκομεν ὅτι τὸ δάπεδον αὐτοῦ ἦτο ἐπεστρωμένον διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος. Ἡ τοιαύτη συνήθεια ἐκράτει κυρίως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.—87 *κύναος* ἀνάλογα διαζώματα θαυμασίας τέχνης εὑρέθησαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις Μυκηνῶν, Τίρυνθος καὶ ἐν Κρήτῃ Πίν. Δ' 2· αὐτόθι 1 ἢ ὄψις τοῦ μεγάρου τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηνῶν.—291 *κύνες* τούτων πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου δύο ζεύγη, ἀνὰ ἓνα χρυσοῦν καὶ ἀνὰ ἓνα ἀργυροῦν ἐκατέρωθεν, οἵτινες ἐξετέλουν χρῆμα θυρωρῶν· ἡ ἀρχαιοτέρα ἑλλην. τέχνη ἐχρησιμοποιοῖε ὡς θυρωροὺς οὐχὶ κύνας, ἀλλὰ πάνθηρας ἢ λεοπαρδάλεις, Σφίγγας, γρυῖπας (ζῶα ἔχοντα σῶμα λέοντος, κεφαλὴν καὶ πτερὰ ἀετοῦ) καὶ λέοντας ὡς ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς πύλης τῶν λεόντων ἐν Μυκῆναις, ὧν μόνον αἱ κεφαλαὶ ἦσαν μετάλλιναι (ἴσως χρυσαῖ), συληθεῖσαι.—92 *Ἡφαιστος* ζ 233.—94 *ἀθανάτους* καὶ ἄλλα τεχνουργήματα τοῦ Ἡφαιστού ἐκέκτηντο νοῦν καὶ κίνησιν· ἐὰν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν ὅτι καὶ αἱ νῆες τῶν Φαιάκων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἶναι αὐτοκίνητοι καὶ τοῦ Δαιδάλου τὰ ἀγάλματα ἐκινουῦντο οἰκεία βουλήσει καὶ ἄλλα τινὰ τεκμήρια, πειθόμεθα ὅτι ἡ μηχανικὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εἶχε προαχθῆ εἰς μέγιστον βαθμὸν, εἰ καὶ πολλὰ τῶν μυθολογουμένων εἶναι ὑπερβολαὶ ἀπίθανοι.—95 *θρόνος* α 130.—96 οἱ *πέπλοι* ἐπὶ τῶν θρόνων ἀντικαθίστων τὰ ἡμέτερα προσκεφάλαια ἢ τὰ ἐλαστικά ὑποστρώματα τῆς Ταπετσαρίας.—98 *ἡγήτορες* α 245.—100 *χρῦσειοι κοῦροι* εἶδωλα

χρυσᾶ νέων ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐμφύχων ὡς οἱ κύνες. — **104 μύλαι** ἀπετελοῦντο ἐξ ἑνὸς κωνικοῦ λίθου εὐκινήτου καὶ ἑνὸς ἐπιπέδου ἀκινήτου, ἐφ' οὗ ἐπετίθετο ὁ πρῶτος διὰ τῆς ἐπιπέδου ἐπιφανείας· ὁ κωνικός περιστρεφόμενος διὰ στροφάλου κατατρίβει τὸν ἐπὶ τοῦ κατωτέρου διὰ μιᾶς ἢ πλείονων ὀπῶν καταλίπτοντα σίτον. — **107 ἔλαιον** δι' οὗ βρεχόμενα τὰ νήματα ἐγίνοντο μαλακά, εὐλύγιστα καὶ στιλπνά. — **110 Ἀθήνη** ὡς Ἐργάνη ζ 233. — **112 ὄρχατος** ὁ ὄλος κῆπος διαιρεῖται εἰς τρία παρὰλληλα τμήματα, ὧν ἕκαστον εἰσάγεται διὰ τοῦ **ἐνθα δὲ** 114, 122, 127· τὸ α'. εἶναι τὸ ὄπωροφόρον 114-21, τὸ β'. ἡ ἄμπελος 122-6, τὸ γ'. ὁ λαχανόκηπος 127-32. Ἀνθῶνες, πρασιαὶ ἀνθέων, δὲν μνημονεύονται, διότι οὐδὲν ἔχνος ἀνθοκομίας ἀπαντᾷ παρ' Ὀμ., μόνον μεμονωμένα ἄνθη μνημονεύονται. — **121 ἐπὶ σι. σιαφυλῆ** ἐν Τριπόλει ὑπάρχει εἶδος κλήματος, τὸ **φτακοῖλι**, τὸ ὁποῖον ἐπτάκις τοῦ ἔτους ἀνθεῖ. — **127 πρασιαὶ** παρ' Ὀμ. ἐκ τῶν λαχανικῶν μνημονεύονται κύαμοι, ἐρέβινθοι, κρόμμυα· ἐκ τῆς λ. πρασιά φαίνεται ὅτι καὶ τὸ πρᾶσον ἦτο γνωστόν.

Ἄ Ο Ὀμηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθούσῃ.

(Οἱ δι' ἀδρῶν στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς Προθήκας.)

ἄσπις ἐξ ἐλέφαντος **42** 1027-8, ἑνδεκα διαφόρων μεγεθῶν **47** 2331, πέντε μικραὶ **65** 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ **79** γραφαὶ ἐν ἐπιτυμβίῳ στήλῃ 3526 μεταξὺ **88-9** ἐν τῇ δεξιᾷ μακρᾷ πλευρᾷ τῆς Αἰθούσης, ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγλύπτου **13** 116, **20** 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἐμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντων.

δόρυ· λόγχοι δοράτων **29** 449, **39** 740, τέσσαρες λόγχοι **50**, **72** 3543, **69** 5691, λόγχη μετὰ κρίκου ἐξαοτήσεως **18** 215, λόγχοι ἀκοντίων **29** 448, **54** 2480-2, 2535, **56** 2937, 3133 κᾶ. θηραταὶ φέροντες ἀνὰ 2 ἀκόντια **91** 5883-4 ἐκ τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος· λόγχοι δοράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαίρων ἐν τῷ 6_ο τάφῳ τῶν Μυκηνῶν, ὑαλοφράκτω ἐν τῷ μέσῳ τῆς

Αιθούσης: *σαυρωτήρ* ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* AAM 200 6259-64, 190 6850, 6874, 7004, 6849, 6848 κλπ.

βέλη λίθινα ἄνευ ἰδίας βάσεως 74 5687, 75 3681, 76 5644, 32 536-40· χαλκᾶ μετὰ βάσεως ἢ ἄνευ τοιαύτης 56 3007, 52 2335, 63 2930, 54 2455, 86 1928-9, 64 4909, 66 3213, 82 2099· ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* 218 8638 πολλά τῶν βελῶν φέρουσιν ἀντι τῆς ἐνσφηνουμένης εἰς τὸ στέλεχος βάσεως αὐλόν· ἐν Β'. Αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων AAM 823, 825 δύο τοξόται ὀκλάζοντες ἐν τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως ὁ 823 φέροι καὶ φαρέτραν.

θώραξ: γυάλινος θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* AAM 199 6444.

κόρυς: 47 2468-70 τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλέφαντος ἀνδρῶν φορούντων κόρυν ἐπενδεδυμένην ἕξωθεν δι' ὀριζοντίων σειρῶν χαυλιόδόντων κάπρου ἐπαλλήλων, ἐναλλασσοῦσης τῆς κυρτῆς καὶ κοίλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἐκάστην σειρᾶν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ 2470 κεφαλῇ καὶ 79 2055.

κύπελλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, πολλά καὶ εὐδιάκριτα ἐν ταῖς Προθήκαις· προβλ. ἰδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐντὸς ὑαλίνων κωδῶνων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς αἰθούσης ἐπὶ στηλῶν ἀρ. 1758-9, καὶ Πίν. Ε'. 1-2, ὅπου ἀπεικονίζεται ἐν τῷ μὲν εἰρηνικῇ βοσκῇ ταύρων, ἐν τῷ δὲ θήρᾳ αὐτῶν διὰ δικτύων.

σπεῖραι βοστρούχων χρυσαῖ 43 3183, 44 3009, 45 2448-9, 2576-7, 92 6221.

ἐπιτύμβιοι στήλαι τρεῖς ἐκ Μυκηνῶν 1428-30 μετὰ 61-2, ἕτερα 3256 μετὰ 88-9, ἕτερα δύο 1427 κ. 1431 μετὰ 82-83.

λέβητες ἄνευ ποδῶν ὑπὸ τὰς Προθήκας τῆς Μυκ. Αἰθ.

πρόχοι πλὴν ἄλλων ἐκτεθειμένων ἐν τῇ Αἰθ. ἰδὲ καὶ τὰς ἐκ Τροίας μικρὰς 78 4339, 4402, 4431, 4441.

Εὐρήματα ἐκ Τροίας ἐν 77-8.

Περόναι-πόρπαι 14 102-3, κεφαλαὶ αὐτῶν 14 104-5, περίχρυσοι 13 93-6, *χρυσᾶ* 19 245-7.

κτένες ἡμικύκλιοι ἐλεφάντινοι περιστεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χεῖλους 22 310, ἐπίπεδοι διαφόρων μεγεθῶν ἐλεφάντινοι 47 2460, 2474, 52 2333, 2326, 57 2632, 58 4532, 59 1024-5, 64 2700, 65 2579, 79 2044.

δακτύλιοι 20 240-1, πολλοὶ ἐν 42-3, 92 6208 87 1801-4.
περιδέραια κ. **ὄρμοι** περὶ τοὺς βραχίονας ἢ τὸν λαιμὸν 12 56-68,
 13 80, 14 77-8, 43 3087, 3003, 2998, 3153, 92 6212, 77
 4331, 37 689, μετ' ἐξαρτήματος ἐπιστηθίου 43 3194, 45 2791,
 2847· ἐξαρτήματα ἐπιστήθια περιδεραίων 23 340-9, 36 672, 699,
 37 668, 674, 14 110, 111, 114-5, 30 508, 513, 45 2847, 2791,
 2845, 44 3186.

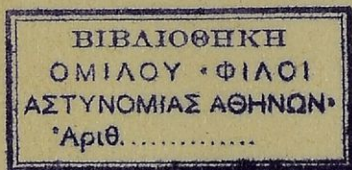
ψέλιον μέγα, ἴσως ἀνδρικόν, ἀρίστης τέχνης 20 263.

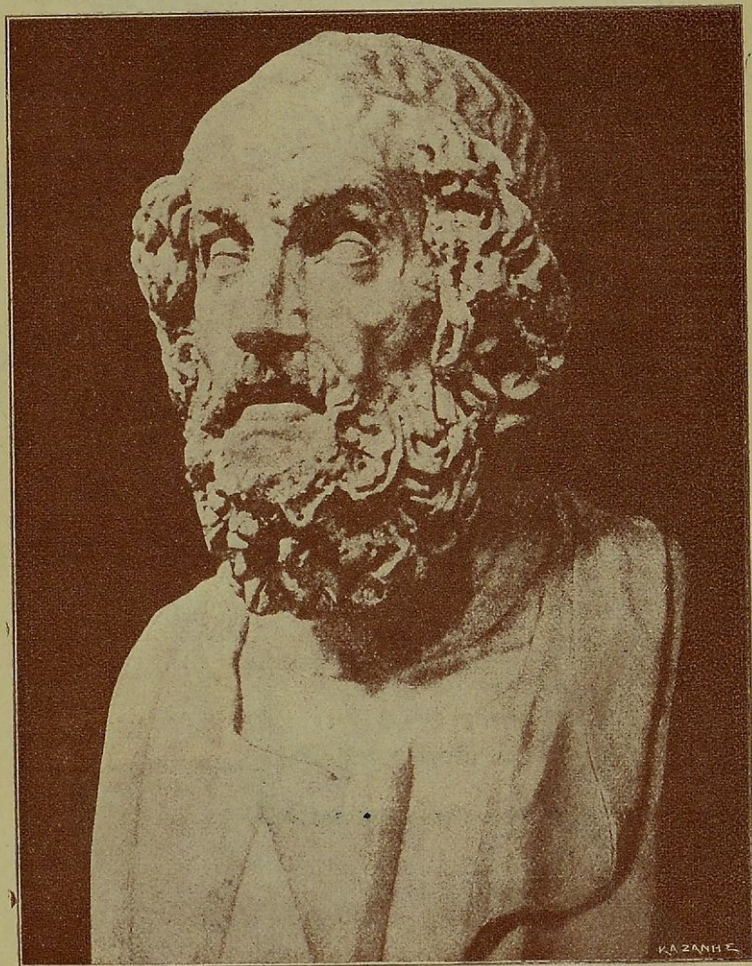
ἐνώτια (ἔρματα) φέροι ἢ προσωπὶς 14 146, 13 53-5, 61, 77
 4332-3.

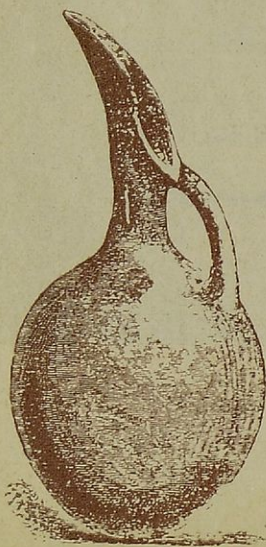
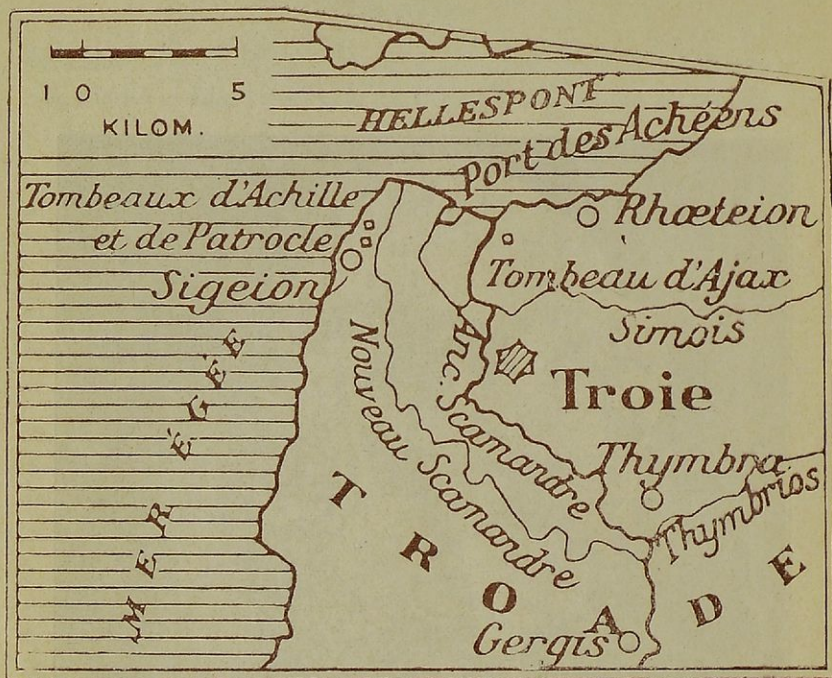
φόρμιγξ εὐρέθησαν δύο ὁστέιναι ἐν τάφῳ τοῦ Μενιδίου συντε-
 τριμμέναι, ὧν μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ Ἑλλ. τεχνίτου Πρ. 83.

διάζωμα μεγάρου ἐξ ἀνακτόρου τῆς Κρήτης 62 ἐν τῇ ἀριστερᾷ
 τῶ εἰσιόντι μακροῦ πλευρᾷ δύο ἕτερα τεμάχια ἐκ τοῦ ἀνακτόρου
 τῶν Μικηνῶν ἐν τῶ μέσῳ τῆς ἐν δεξιᾷ τῶ εἰσιόντι μακροῦς πλευρᾶς
 μεταξὺ τῶν δύο ἐπιτυμβίων στηλῶν.

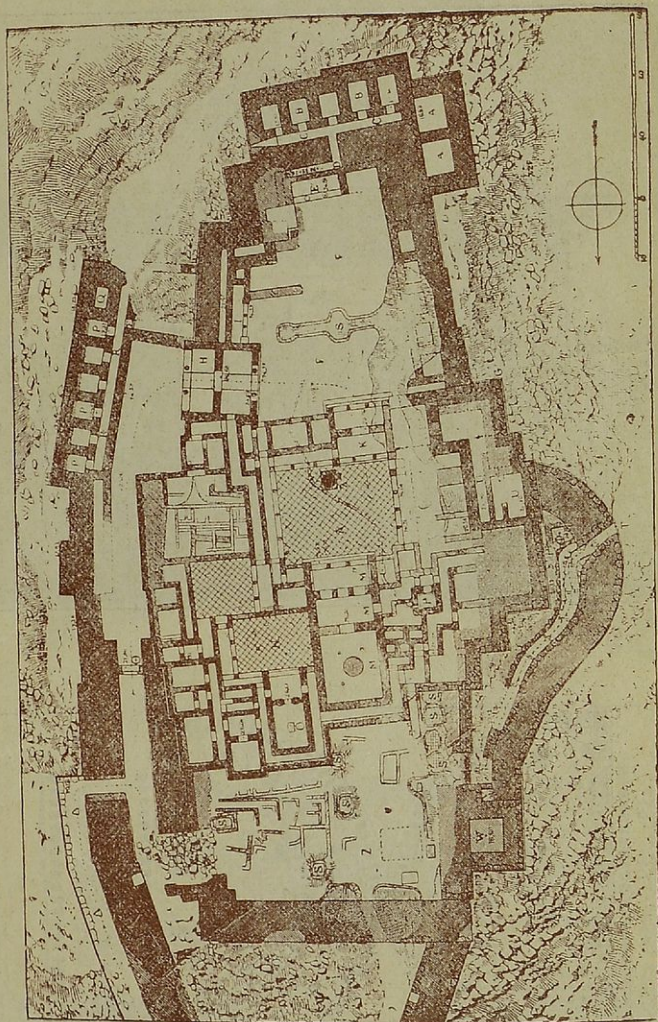
Συμπλήρωμα εἰς η 86. Τὸ δάπεδον, οἱ τοῖχοι, καὶ αἱ θύραι τοῦ
 ναοῦ τοῦ Σολομῶντος εἶχον ἐπενδυθῆ διὰ χρυσῶν ἐλασμάτων.

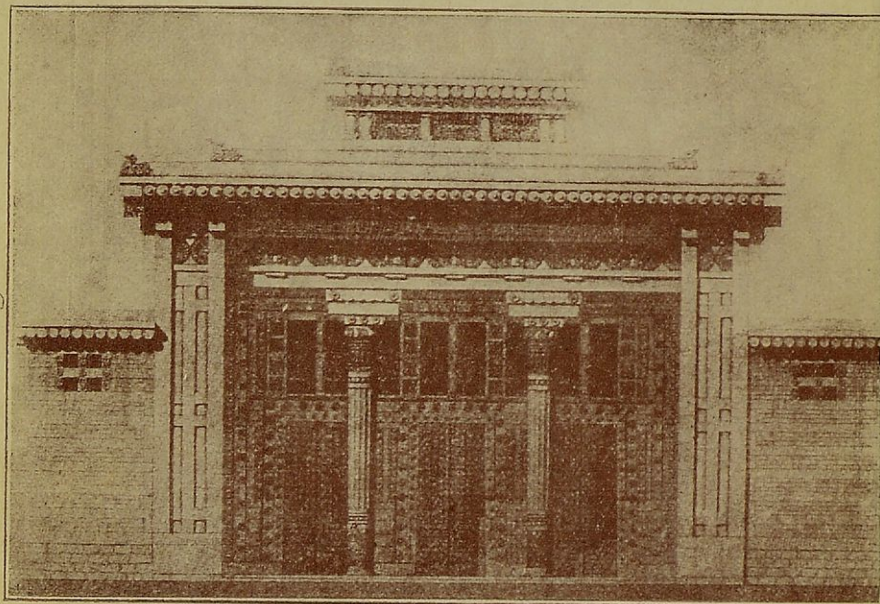

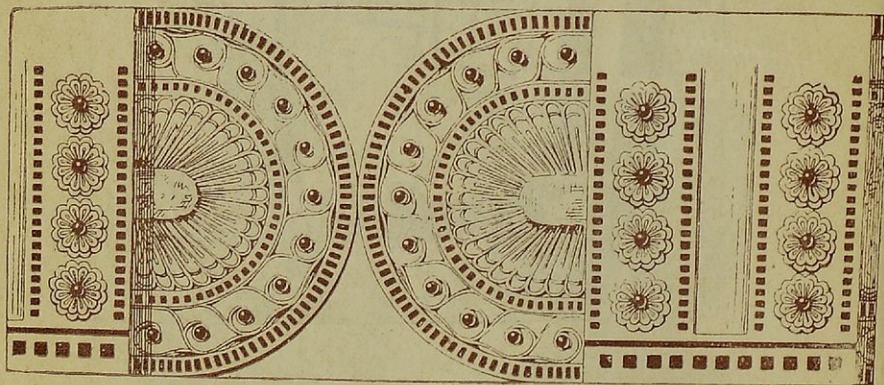

3

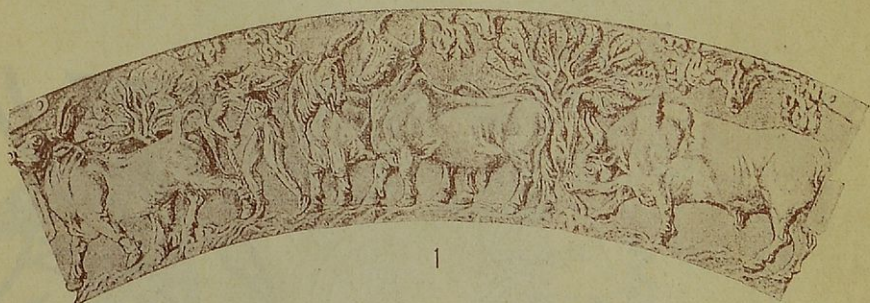

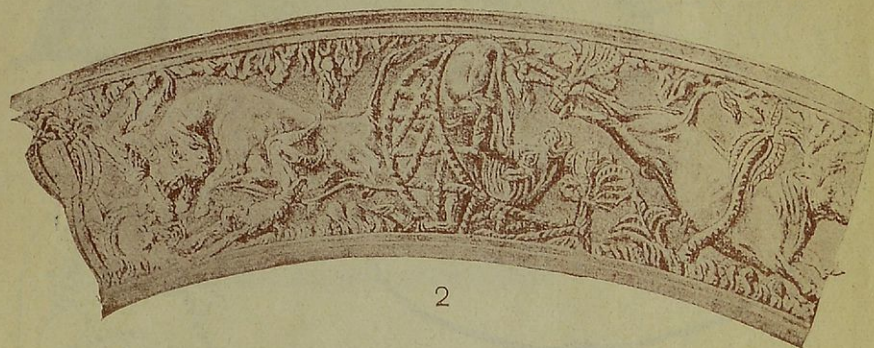
1

2

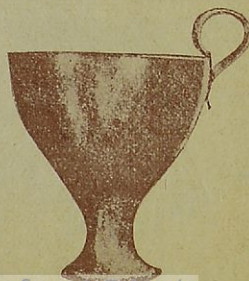
1

2

3

1

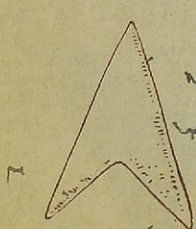
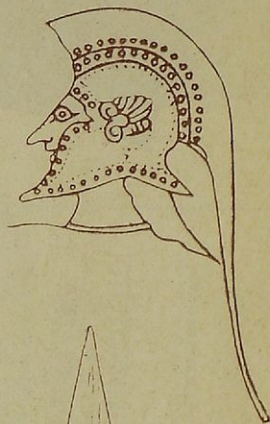
2

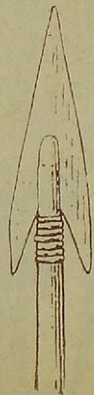
3

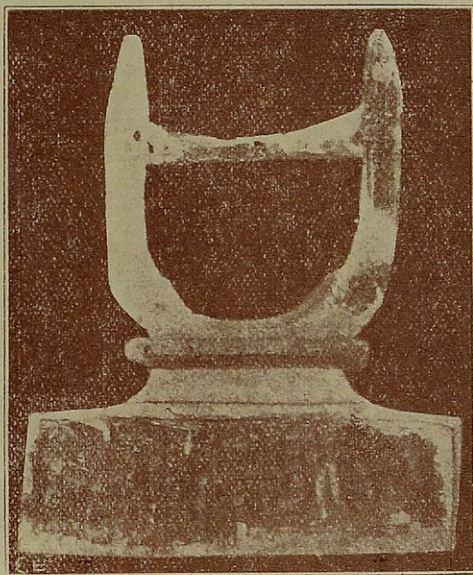

3

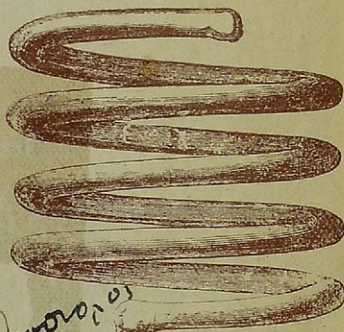
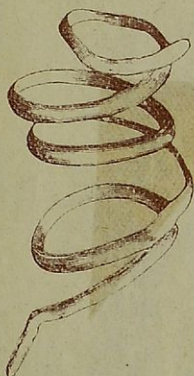
7

1

2

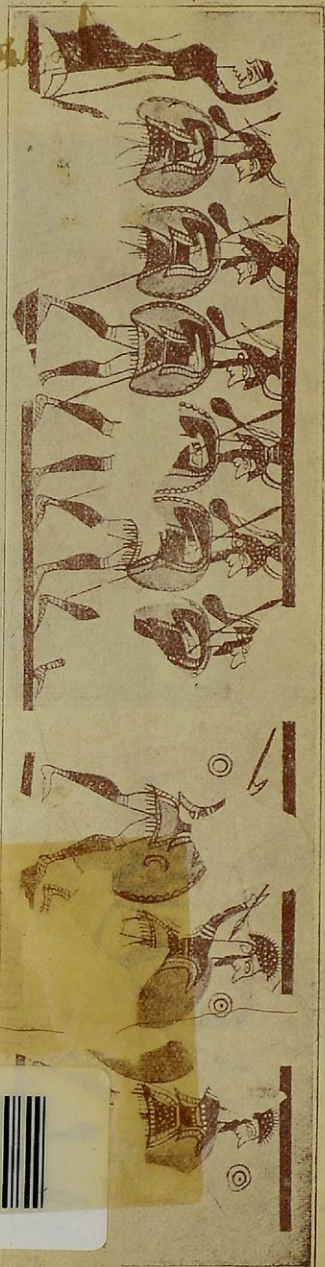
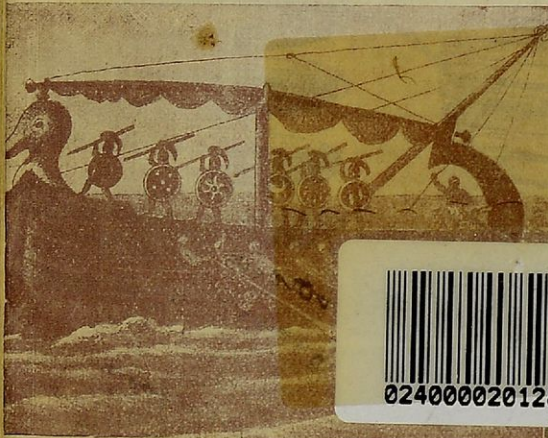
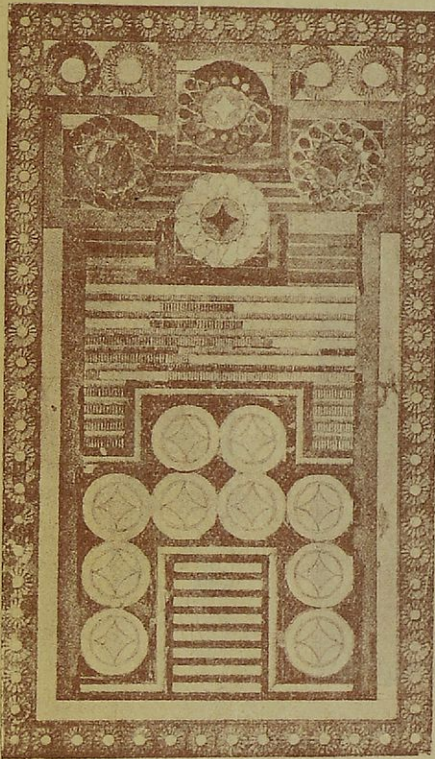

3

3

3

*Ανοσορος
δεσφίτι
Ανοσορος*

024000020128

1910. "Πρόσ
Απόστ. Μήτρως
Λογ. Μήτρως, Βολών, κ.λ.
καί, τινός τῆς πόλεως
καί, τινός τῆς πόλεως
καί, τινός τῆς πόλεως

ΕΚΘΕΣΙΣ ΟΛΛ
ΕΤΟΥ ΦΑΕ

Παρεχθήσαν ο
ἀνδρῶν ἐξ ὀχλοῦ
ἑλευθερίας καί κηρύ

καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι, εἰς τὸ ἄξιον τῆς πο
λέως, ἀποθῆ τῆς Διοκλείου καὶ ἐπιπέδου
τοῦ καὶ τῆς Διοκλείου, καὶ ὁρ. 1.50 καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΕΜΠΟΡΟΥΣ

Ἐπισημαίνονται, ὅτι τὸ ἄξιον τῆς πο
λέως, ἀποθῆ τῆς Διοκλείου καὶ ἐπιπέδου
τοῦ καὶ τῆς Διοκλείου, καὶ ὁρ. 1.50 καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ἔτι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, τῆς πόλεως καὶ ἄλλοι
καί, τινός τῆς πόλεως καί, τινός τῆς πόλεως

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Περὶ Ἐργου τοῦ Πανόπτου διατριβὴ ἐναίσιμος. Ἀθήναι 1889.

Ἀρκαδικὴ Ἡχὴ (λόγοι κοινωνικῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως). Ἀθήναι 1911.

Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη :

I. Διδασκικά. Ἀθήναι 1915.

II. Ἀριστοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων. Ἀθήναι 1918 (7 ἔκδοσις).

III. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Ἐκλογαὶ Α-Ι-Κ). Ἀθήναι 1916.

IV. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Α-Ζ-Ι). Ἀθήναι 1916.

V. Ὀμήρου Ἰλιάς (Β'. Ἐκλογή Γ-Δ). Ἀθήναι 1917.

VII. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Ο-Ω). Ἀθήναι 1917.

VIII. Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. Ἀθήναι 1917.

X. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (3'. Ἐκλογή Α-Ε-Ζ-Η). Ἀθήναι 1918.

XI. Σοφοκλέους Τύραννος. Ἀθήναι 1918.

Ἡ ἐκδοσις τῶν θερινῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς Β' τοῦ Προτύπου Γυμνασίου (ἐπιμελεῖα Δ. Γουδίη). Ἀθήναι 1915.

Ἀισθητικὴ ἐρμηνεία τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης ἐν τῷ Ἡμεροδικῷ «Ἀγωγῆ» Τ. Α' τ. Β'-ΣΤ'.

Διορθώσεις εἰς τὴν Σοφοκλείου Ἀντιγόνην καὶ Ἀισθητικὴ ἐρμηνεία Ὀμ. ι 447-60, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27 Μαΐου 1917.

Διορθώσεις εἰς τὸν Σοφοκλέου Οἰδίπεδα τύραννον καὶ Ἀισθητικὴ ἐρμηνεία Ὀμ. ν 79-80, 119, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27 Μαΐου 1918.

Προσεχῶς ἐκδοθήσονται

Ἀισθητικὴ ἀρχαίων Ἑλλήνων λυρικῶν ποιητῶν.

Δι' ἐ. λέσεις τῶν μαθητῶν μου τῆς Γ' καὶ Δ' τοῦ Προτύπου Γυμνασίου.

Τὰ γενικὰ διαγράμματα τῶν μεθοδικῶν ἐνοτήτων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.